

இந்து தருமம்

இந்து மாணவர் சங்கம், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

சைவ அடியார்கட்கு !

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வருடாவருடம் இந்து மாணவர் தொகை குறைவடைந்து வருவதாலும், கோயிலில் நடைபெறும் நாளாந்த பூசைகட்கான செலவுகள் தொடர்ந்தும் அதிகரித்துச் செல்வதாலும் இக்கோவிலினைப் பரிபாலிக்க வருமானம் போதாத நிலையில் உள்ளோம். அதாவது எங்களது கோவிலிற்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தைவிடச் செலவுகள் கூடுதலாக இருக்கின்றது. இவ்வாறான பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் ஒரு வழியாக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் 1981ஆம் ஆண்டின் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி வே. பாவநாச சிவத்தின் ஆலோசனையின்பேரில் ரூபா 15,000/- தொகையைச் சேர்த்து மக்கள்வங்கி பேராதனைக் கிளையில் நிலையான வைப்பில் இட்டுள்ளார்கள், தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்கட்கு இவ்வாறு நிதி சேர்த்து மொத்தம் ரூபா 75,000/- தொகையை நிலையான வைப்பில் இடுவதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் கோவிலின் பேரில் ஒரு நிலையான மாறு வருமானத்திற்கு வழிவகுத்து வைக்கத் திட்டசங்கற்பம் கொண்டுள்ளோம்.

எமது தற்போதைய இந்துமாணவர்சங்கமும் இக்கைங்கரியத்தினை நிறைவேற்றும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. எதிர்வரும் இந்துமாணவர் சங்கக் குழுக்களும் இப்பணியினைத் தொடர்ந்து அந்த இலக்கை அடைய உழைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த ஆக்கத்திற்குப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், வெளியில் உள்ளவர்களும் பூரண ஆதரவு நல்குமாறு வேண்டி நிற்கிறோம்.

இந்துமாணவர் சங்கம்

உ
ஓம் முருகா

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்”

இந்து தருமம்

இதழாசிரியர் :
செல்வன் சுப்பையா அபயகரன் ஜனகன்

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

வயகுடி துக்கு

தமிழ்நாடு அரசு
தமிழ்நாடு அரசு

தமிழ்நாடு அரசு
தமிழ்நாடு அரசு

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னகம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

துணைவேந்தரின் ஆசிச்செய்தி	... v
பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துரை	... vi
பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துரை (அட்டை iii-ஆம் பக்கம்)	
ஆசிரியர் தலையங்கம்	... vii

பண்ணிசையும் இராகமும்	— இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி	
	சி. கணபதிப்பிள்ளை	... 1
பாரதியார் விரதம்	— கலாநிதி க. அருளுசலம், M. A., Ph. D.	3
தகழிண கைலாசம்	— கலாநிதி சி. பத்மநாதன்	... 13
முருக வழிபாடு	— திரு. சி. தில்லைநாதன்	... 19
(பாரதி, கவிதை, பாரதிதாசன்)		
திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும்		
— ஓர் ஒப்பீடு	— திரு. துரை மனோகரன், எம். ஏ.	... 25
பக்தி செய்து பிழைக்கச் சொன்னான்	— கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்	... 29
19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழிசை		...
இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	சக்கி. ஸ்ரீகாந்தா	... 35
பாரதியின் ஆலய தரிசனம்	— திருமதி கலையரசி சின்னையா	... 43
ஒளவையும் முருகனும்	— செல்வி தவமணிதேவி சாம்பசிவம்	... 47
குறிஞ்சிக் குமரன் தோத்திரம்	— அருட்கவி சி. விநாகித்தம்பி	... 49
கூறுகிறேன் கேள் குமரா!	— அக்கரைச்சக்தி	... 50
அருள்மிகு குறிஞ்சிக்குமரன் புகழ்ப் பாக்கள்	— குமாரசுவாமி ஐயர்	... 52

மாணவர் பகுதி

சரணாகதி	— செல்வி அம்பிகைவதனா கதிரித்தம்பி	53
உண்மை இந்து யார்?	— செல்வி மைத்தேயி சபாரத்தினம்	... 55
ஆறுதல் தரும் குறிஞ்சிக் குமரன் முகம்	— செல்வி நளாயினி	... 57
மெய்ஞ்ஞானத்தினின்று விஞ்ஞானத்திற்கு	— { செல்வன் சு. சிவகுமார்	
ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரோ!	{ செல்வன் செ. ருபசிங்கம்	... 59
குடமுழுக்கு கொண்டனையோ குமரா! குமரா!	— செல்வி டி. ஹீரஞ்சினி	... 63
திருமுருகன் பெருமை	— செல்வி இ. ஆனந்தி	... 65
ஆலய வழிபாட்டில் நாம் காணும் திருப்தி	— செல்வி த. கமலராணி	... 66
என்ன? அதில் அதிருப்தி சிறிதள		
வேனும் உண்டா?	— செல்வன் அ. சுரேஷ்	... 69
குறிஞ்சிக் குமரன்மீது வேள்விப்பத்து	— குமரன் அன்பர்	... 71
இந்துசமயமும் அதன் பிரிவுகளும்	— ச. தயாபரன்	... 72
கௌமாரம்	— (சிவதொண்டன் மலரிலிருந்து)	... 75
தலைவரின் அறிக்கை	—	... 78
செயலாளரின் அறிக்கை	—	... 80
நன்றி மறப்பது நன்றன்று!... ..	—	... 84

இந்துமாணவர் சங்கம்

29ஆவது செயற்குழு உறுப்பினர்கள் — 1981 – 82

பெருந் தலைவர் :	பேராசிரியர். சி. பாலசுப்பிரமணியம்
பெரும் பொருளாளர் :	திரு. கா. கந்தையா M.Sc. (Agric.)
தலைவர் :	செல்வன் ச. தயாபரன்
துணைத் தலைவர் :	செல்வன் மா. பகீரதன்
இணைச் செயலாளர் :	செல்வன் சி. குகதாசன்
	செல்வி அ. சிவகுமாரி
இளம் பொருளாளர் :	செல்வன் வீ. விஜேந்திரன்
இதழாசிரியர் :	செல்வன் சு. அபயகரன் ஜனகன்
நூலகர் :	செல்வி ப. சிவநாயகி
குழு உறுப்பினர்கள் :	செல்வன் அ. கரேஷ்
	செல்வன் சா. பாஸ்கரன்
	செல்வி இ. ஆனந்தி

குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில்

பொறுப்பாண்மைக்குழு — 1981 – 1982

தலைவர் :	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் (பெருந் தலைவர், இந்துமாணவர் சங்கம்)
செயலாளர் :	பேராசிரியர் சு. சோதீஸ்வரன்
பொருளாளர் :	திரு. பொ. அரியரத்தினம்
அங்கத்தவர்கள் :	1. பேராசிரியர் த. யோகரத்தினம் 2. பேராசிரியர் அ. துரைராஜா (பீடாதிபதி, பொறியியல்பீடம்) 3. திரு. கா. கந்தையா (பெரும் பொருளாளர், இந்துமாணவர் சங்கம்) 4. திரு. வீ. சிவசுப்பிரமணியம் (தலைவர், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்) 5. திரு. அ. துரைசாமிப்பிள்ளை (தலைவர், கண்டி இந்துமாமன்றம்) 6. திரு. பொ. பரமநாதன் (தலைவர், மத்திய மாகாணச் சைவ மகாசபை) 7. ச. செல்வராசா (தலைவர், யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை) 8. செல்வி நிர்மலாதேவி தம்பிராசா (இந்துப் பட்டதாரிகள் சங்கம்) 9. செல்வன் ச. தயாபரன் (தலைவர், இந்து மாணவர் சங்கம்) 10. செல்வன் சி. குகதாசன் (செயலாளர், இந்து மாணவர் சங்கம்) 11. செல்வன் சா. பாஸ்கரன் 12. செல்வி கமலராணி தம்பாப்பிள்ளை

Our Vice Chancellor's Message

I am pleased to write this message to the annual journal of the Hindu Students Union of the University of Peradeniya for the year 1982.

Religion plays a vital role in the life pattern of our university. Though the numbers following Hindu Religion are comparatively small, their impact on the campus society is noteworthy.

I sincerely hope that the Hindu society would continue their cultural programme which is appreciated by the campus community.

I take this opportunity to wish the Hindu Society success in all its endeavours in the coming years.

Professor B. L. Panditharatne
Vice Chancellor

இந்துமாணவர் சங்கப் பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துரை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் தமது திருப்பணிகளை ஆரம்பித்து இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டினை நிறைவு செய்யும் இவ்வேளையில் இச் சங்கத்தின் சேவைகளை வெளியுலகிற்கு எடுத்துரைக்கும் சங்கத்தின் வருடாந்த வெளியீடான “இந்துதருமம்” வழமைபோல் இம்முறையும் சிறப்பான முறையில் வெளிவர இருப்பதையிட்டுப் பூரிப்படைகிறேன்.

பல்வேறுபட்ட காரணங்களால் குறைந்துகொண்டுபோகும் இந்து மாணவர் தொகையால் இந்து மாணவர் சங்கம் ஆள்பலனில் குறைவு ஏற்பட்டபோதிலும் இந்து மாணவர்களின் தெய்வ நம்பிக்கையால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மனத்துணிச்சலால் மாணவர்கள் கோவிலில் நடைபெறும் விழாக்களையும் சிரமதானப் பணிகளையும் எவ்வித குறையுமின்றி மிகச் சிறந்த முறையில் நடாத்திவருவது எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டிய விடயமாகும்.

வாசிப்பவர் மத்தியில் சைவ உணர்வை ஏற்படுத்தும் கட்டுரை, கவிதைகளைத் தாங்கிவரும் “இந்து தருமம்” தொடர்ந்தும் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கும் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் சைவப் பணி தொடர்வதற்கும் என்றென்றும் குறிஞ்சிக் குமரன் அருள் பாலிப்பான் என்ற நம்பிக்கையுடன் மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

தாவரவியற்பகுதி,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

பேராசிரியர், சி. பாலகம்பிரமணியம்.

எமது கருத்து

இலங்கைச் சிறுதீவின் எழில்மிகு பகுதியாயிருக்கும் மலையகத் தலைநகராம் கண்டி மாநகரில் சரஸ்வதித் தாயின் அருட்பார்வை பெற்ற பேராதனையில் மலையும், மலைசார்ந்த இடமாகிய குறிஞ்சி நிலத்தில் விரும்பி உறையும் குன்றுதோறும் குமரனாகிய முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடமும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எந்த ஒரு பகுதியில் நின்று பார்த்தாலும் கிடைக்கும் குமரனின் கோபுர முடி தரிசனமும் எம்மவர் எல்லோருக்கும் கிடைக்கப்பெற்ற பெரும்பேருகும்.

கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த இம்மலைப்பகுதியை பதினான்கு வருட காலத்துள் இன்று இச் சிறப்பான நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இப்பல்கலைக் கழகத்தில் வாழ்ந்த - வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களும் செய்த பணியை நாம் போற்றும் இருக்கமுடியாது. இவ்வாறு சைவம் காத்த சான்றோர்க்கு நாம் என்றென்றும் நன்றியுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும் என்பது ஆலயத்தின் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப்பார்ப்பவர் எவர்க்கும் கண்கூடு.

பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த சங்கங்களில் ஒன்றான இந்து மாணவர் சங்கத்துக்கும் குமரன் ஆலயத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைச் சொற்களால் வருணிக்க முடியாது, அதுபவத்தால் கண்டுணர வேண்டும். இம் மாணவர் சங்கத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிப்பதால் எமக்குப் பொறுமை அதிகரிக்கும். எதிலும் பொதுநல நோக்கு உண்டாகும். மற்றையவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து அவர்களை மதிக்கும் பண்பு உருவாகும். இவ்வாறாக நாம் எதிர்காலத்தில் வாழப்போகும் வாழ்க்கைக்கு எம்மை ஓரளவாவது தயார் செய்துகொள்கிறோம் என்றால் அது மிகையாகாது.

உலகின் தொன்மை மிக்க சமயமாகிய இந்து மதத்திற்கு இன்று சோதனை காலம். காரணம் இன்று உலகில் இந்துக்கள் பலர் எமது சமயநெறியை விட்டு விலகி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதுடன் பிறமதத்தவர் மட்டுமன்றி இந் துக்கள் சிலரும் மதத்தை இகழ்வதைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணமாக விஞ்ஞான யுகத்தில் மூழ்கி மயங்கிய நிலையில் இருப்பவர் களுக்கு இந்துமதக் கிரியைகள் பல விளங்காமையையும் வேதசாஸ்திரங்கள் விளங்காமையையும் கொள்ளலாம். இதனை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள இந்து கலாச்சாரத்துறை, மொழியியல்துறை, மனித பண் பாட்டியல்துறை போன்றன தம்மாலான முயற்சிகளில் சைவாதீனம் போன்ற வற்றுடன் சேர்ந்து தொழிற்பட வேண்டும் என்பது எமது வேண்டுகோள்.

இவ்வேளையில் எம் இந்துமதத்திற்கு உலகளாவிய மகாநாடு ஒன்று எம் நாட்டில் நடத்தப்பட இருப்பதையிட்டு நாம் பெருமையடைவதோடு விழா நடத்துபவர்களுக்கு எம்மாலான உதவிகளையும் செய்யவேண்டும்.

பல்வேறுபட்ட காரணங்களால் பேராதனையில் குறைந்துகொண்டு போகும் இந்து மாணவர் தொகை ஆலய பரிபாலனத்தில் சில தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். இதனை உணர்ந்துள்ள இந்து மாணவர் சங்கம் நிலையான வைப்புப் பணம் சேகரித்து அதனால் வரும் வட்டியைப் பரிபாலனத்துக்கு உபயோகிப்பதால் பொருளாதார ரீதியாகச் சிரமம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முனைந்துள்ளது. எனவே, இந்துக்களாகிய நாம் இப்பணியில் எம்மாலியன்ற உதவியைச் செய்து கலியுகவரதனும் கந்தன் திருஅருளினைப் பெறுவோமாக.

நன்றி!

சு. அபயகரன் ஜனகன்
இதழாசிரியர்

பண்ணிசையும், இராகமும்

இலக்கிய கலாநிதி
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

பண்ணிசை, பண்ணும் இசையும் என இரண்டு அம்சங்கள் கொண்டது.

பண் இசையுமன்று ; இசையில் வேறு மன்று. பண் இசையிற் பிறந்து இசையைத் தமிழ் செய்வது. இதனை விளக்குவோம்.

இங்கே இசை என்றது உள் ஒலியை. அது நமது சரீரத்தினுள்ளே ஒலிக்கும் ஒலி.

உள் ஒலியாகிய வைந்தவத்தில் எழுத்தொலியாலான பாடல் அமைவதுண்டு. இப்பாடலை ஒலித்திரள் எனலாம். ஒலித்திரளாய் பாடல் உள்ளத் தூய்மைக்கேற்றவாறு உயர்ச்சியுறும்.

பாடலாகிய ஒலித்திரள் நெகிழ்ந்து, நீர்த்திரள் ஆவியாய் மேலெழுவதுபோல மேலெழாநிற்கும். அப்பொழுது நெகிழ்ந்த ஒலியாகிய இசையில், சப்த சுரங்கள் பண் செய்து உபகரிக்கும். பண், இசையிற் பிறந்து, அவ்விசையைத் தமிழ் செய்யும். தமிழ்செய்தலாவது, இசையே தமிழாமாறு செய்தலாம். இசை, இசைவிப்பது. உள்ளத் துணர்ச்சியை மெய்ப்பொருட்காட்சிபால் இசைவிப்பது.

இயல், நிழல்போன்ற சாயலை உணர்த்த, இசை, சாயலின் மூலமான மெய்ப் பொருட்காட்சியை உணர்த்தாநிற்கும். நிழலுக்கும், நிழல்தரும் பொருளுக்கும் உள்ள வேறுபாடாயிருக்கும், இயற்றமிழுக்கும் இசைத் தமிழுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. இயற்றமிழிலும் அநந்தகோடி மடங்கு மேலானது இசைத்தமிழ்.

இத்துணைச் சிறந்த இசைத்தமிழ், பிறர் செவிகளையும் உளப்படுத்த நேரும்போது, சப்த சுரங்கள், சரீரத்துக்குப் புறத்தேயுள்ள புற ஒலியில், இராகம் என்ற உடலைச்செய்து, பண்ணாகிய உயிருக்கு உபகரிக்கும். இராகம், பண்ணிசையை வேண்டிய அளவுக்கும் பெருக்கிப் பயன்செய்யும்.

முன்னர் உள்வொலிபற்றிப் பேசினோம். இப்பொழுது புற ஒலியென ஒன்று பேசுகின்றோம். இப்புற ஒலிக்குப் பெளதிகம் என்று பெயர். பூதத்தில் பிறந்ததால் இப்பெயர் வந்தது. பஞ்சபூதங்கள், 36 தத்துவங்களில் இறுதித் தத்துவங்கள். ஒலியைப் பிறப்பிக்கும் முக்கிய தத்துவம், ஆகாயம். அதன் குணம் சப்தம். இச்சப்தமாகிய பெளதிக ஒலி அர்த்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சேர்ந்தது. வைந்தவ ஒலியாகிய இசை, சப்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சேர்ந்தது. அன்றி, தத்துவங்களும், தத்துவ மூலமான கலைகளும் பிறக்குமிடமாகிய சுத்த மாயையில் பிறந்தது.

சுத்த மாயைக்குக் கீழே அசுத்தமாயை; அதற்குக் கீழே பிரகிருதிமாயை; அதன் இறுதித் தத்துவம் பூதம். அதிற் பிறந்தது பெளதிக ஒலி.

பிறப்பால் பண்ணிசைக்கும் பெளதிக இசைக்கும் வெகுதூரம். ஆயினும், பண்ணாகிய உயிருக்கு, இராகம் உடலாய் அமைந்து பேருபகாரம் செய்கின்றது.

இராகம் பண்ணைச் சேராதவழி, உயிரற்ற உடலேயாம். வைந்தவப் பண்ணிசைக்குப் பெளதிக இராகம் உடலாய் அமைந்தவழி, உளதாம் பயனை அளவிடமுடியாது. அது ஆனாய் நாயனார் புராணத்தால் அறியத்தக்கது.

ஐந்தெழுத்து மந்திரம், வைந்தவ இசையில் உச்சமானது. அவ்விசையைப் பெளதிக இசையோடு சப்த சுரங்கள் மூலம் இசைத்து, வேயங்குழல் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியருளினார் ஆனாய் நாயனார். இசை, ஓரறிவு உயிரையும் ஊடுருவியது; உயிர்களைப் பற்றியிருந்த இருள் விலக, ஒவ்வோர் உயிரிலும் அருள் ஒளி மேலிட்டது.

இவ்வாற்றால் இயற்றமிழ் இயல்பும் இசைத்தமிழ் மேன்மையும் பேசப்பட்டன.

இசைத் தமிழ் வேறு; இசைக் கலை வேறு. இசைக் கலையில் இசை தமிழாதல் இல்லை.

இசைத் தமிழின் பிறப்பு வளர்ப்பும் பேசப்பட்டது. இசைத் தமிழ் சென்று முற்றும் இடத்தில், நாடகத்தமிழ் தொடங்கும். அங்கே பாடல், இசை யாதும் இல்லை; மௌன முத்திரைதான் அங்கே பாஷை. அதனைத் தகஷிண மூர்த்தியின் சந்நிதியில் காணலாம். தகஷிண மூர்த்தியின் இருக்கையும், திருக்கைச் சின்முத்திரையுந்தான் நாடகத்தமிழ். அத்தமிழ் பயிலும் மாணவர் முனிவரர் நால்வர்.

நாடகத் தமிழ் வேறு; நாடகக் கலை வேறு. நாடகக் கலையில் பாடல், இசை உண்டு.

நாடகத் தமிழை ஒளி நெறி என்கிறார் பிள்ளையார். ‘ஓர் ஆல் நீழல் ஒண்கழல் இரண்டும் முப்பொழுது ஏத்கிய நால்வர்க்கு ஒளிநெறி காட்டினே’ என்பது பிள்ளையார் வாக்கு.

நாடகத் தமிழுக்குப் பிள்ளையார் அருளிய பெயர்,

ஒளி நெறி.

ஆகவே,

இசைத் தமிழ் — ஒளி நெறி;

இயற்றமிழ் — ஒளித்திரள் நெறி.

பண்ணுக்கும், இராகத்துக்கும் வேற்றுமை மேலே சொல்லப்பட்டது.

இனி, அவ்விரண்டன் ஒற்றுமை பற்றி ஒன்று சொல்லலாம்.

உண்மையில் பண்ணும் இராகமும் ஒன்றே. உள் ஒலியில் பிறப்பதைப் பண் என்பதும், புற ஒலியில் பிறப்பதை இராகம் என்பதும் மரபு.

பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறம் என்ற பாகுபாடு இராகத்துக்கு உண்டு; பண்ணுக்கு அப்பாகுபாடு இல்லை.

சப்த சுரங்களோடு கூடிய சம்பூரண இராகத்துக்குப் பண் என்று ஒரு பெயர் உண்டு; ஆனால், வழங்குவதில்லை.

சம்பூர்ண இராகமாகிய பண் வேறு; வைந்தவ இசையில் பிறக்கும் பண் வேறு. இரண்டும் முறையே ஒன்றன் உள்ளும் புறமுமாம்; உயிரும் உடலும் போல.

இனி, இனம் பற்றி, கட்டளை பற்றியும் ஒன்று சொல்லத்தக்கது.

1. பண், இசையிற் பிறந்து இசையைத் தமிழ் செய்வது.
2. இராகம், பண்ணுக்குக் கவசமரயிருந்து பண்ணிசையைப் பெருக்குவது.
3. கட்டளை, பண்ணுக்கு அநாயாசம் அளிப்பது. அநாயாசம் — ஆயாசம் இன்மை.

கட்டளை, நடைபற்றிய யாப்புப் பேதம். நடையானது பாடுவோருக்கும், பாடும் பொருளுக்கும் அவ்வப்போதுண்டாகும் தொடர்புபற்றி வேறுபடும்.

புராணங்களிலும், காவியங்களிலும் இடையிடையே வேறு என்று இருப்பது போன்றது கட்டளை. கட்டளை வேறுபாட்டை அவதானித்து, ஆயத்தம் செய்துகொண்டு ஒதினால், பண், தடங்கலின்றி இடையீடு படாமல் இனிது நடக்கும்.

கட்டளையும், பண்ணின் புறத்தோற்றமாகிய இராகமும், ஒதுவார் பரம்பரையில் இருந்து வந்தவை.

ஓர் உயிருக்கு இரண்டு உடல் இருத்தல் சாலாது. இப்பொழுது பண்ணுக்குரிய இராகத்தில் ஒதுவாருக்கிடையில் வேறுபடு தோன்றியிருப்பது, உயிராகிய பண்ணில் நோய் உற்பத்தியாய்விட்டது என்ற எண்ணத்தை வருவிக்கின்றது. எனினும், ஒதுவார்களுக்குள்ளே பழைய பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றுபவர்களைப் பின்பற்றுவதே நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு வழி.

ஞானம் ஆண்மகன் ஒருவனையொத்தது. பக்தி பெண்மணியொருத்தியைப் போன்றது. கடவுளுடைய இல்லத்தின் நுழைவுப் பகுதியில் உள்ள அதிதி விடுதி வரையிலும் செல்லத்தான் ஞானத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் ஆண்டவனுடைய அந்தப்புரப் பகுதிகளுக்கு பக்தியானது செல்லக்கூடும்.

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

பாரதியார் விரதம்

கலாநிதி க. அருணாசலம், M. A., Ph. D.
விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

உலகின் ஏனைய மதங்களிலும் பார்க்க இந்து மதத்திலேயே ஆண்டுமுழுவதும் அதிக அளவிலான மதச்சடங்குகள், விழாக்கள், விரதங்கள் முதலியன இடம் பெறுகின்றன. சுற்றோர் முதல் கல்லாதோர் வரை, அதிகாரிகள் முதல் ஆண்டிகள் வரை சமூகத்தின் வெவ்வேறு படித்தரங்களில் வாழும் இந்துக்கள் மத்தியில் விரதம் மேற்கொள்ளும் வழக்கம் நிலவுகின்றது. ஏகாதசி விரதம், சுந்தசஷ்டி விரதம், நவராத்திரி விரதம், சிவராத்திரி விரதம், புரட்டாதிச் சனி விரதம், ஐப்பசி வெள்ளி விரதம், பங்குனித்திங்கள் விரதம், பாவைநோன்பு என விரதங்களின் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்லும். இவ் விரதங்களுட் சில பல நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து இடம் பெறும். சில அரைநாள் பட்டினி விரதம்; சில முழுநாள் பட்டினி விரதம். விரதம் என்ற பெயரின் கால்நாளோ அரை நாளோ முழுநாளோ பட்டினி கிடந்த பின் அறுசுவை உணவை வயிரூர உண்டு ஏப்பம் விடுவதே இந்துக்கள் பலரின் வழக்கமாகி விட்டது. விரதங்களின் நோக்கமும் இன்று வரவரக் குறுகிக்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நவயுகத்தை நாவாரக் கூவியழைத்த யுகப்பெருங் கவிஞனும் அளவுகடந்த இறைபக்தனுமான பாரதியாரும் விரதம் மேற்கொண்டார். அவர் மேற்கொண்ட விரதம் சாதாரணமாக இந்து மக்களாற் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் விரதங்களிலிருந்து வேறுபட்டது; தனித்துவமானது; மிக உயர்ந்த நோக்கமுடையது; அவரின் வாழ்நாள் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாரதியார் அவ்விரதத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவர் என்றுமே ஓயாது சலியாது உழைத்தார்; அகத்திலும் புறத்திலும் இடைவிடாது போராடினார். 'செய்வேன் அல்லது செத்து மடிவேன்' என்ற மனவைராக்கியத்துடன் தமது வாழ்க்கையின் சுகபோகங்களையெல்லாம் அதன் பொருட்டுத் தியாகம் செய்தார்.

பாரதியார் மேற்கொண்ட விரதம் யாது, எத்தகைய விரதம்? பாரதியாரே கூறுவதை நோக்குவோம். விநாயகரை அடிபணிந்து தமது விரதம் எத்தகையது என்பதை விநாயகரிடமும் மக்களிடமும் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
இசைப்பேன் கேளாய் கணபதி !
எனத் தொடங்கி,

பேசாப் பொருளைப் பேசுநான் துணிந்தேன்
கேட்கா வரத்தைக் கேட்குநான் துணிந்தேன் ;

என்ற பீடிகையோடு தான் கேட்பவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுமாறு பக்தனுக்கே உரிய முறையில் உரிமையுணர்வோடு விநாயகரிடம் வேண்டுகின்றார். தமிழக வரலாற்றிலோ இந்துமத வரலாற்றிலோ எந்த ஓர் ஆஸ்திகனும் பேசாத, பேசத்துணியாத பொருளைப் பேசத்துணிந்தவர் பாரதியார். மற்றவர்கள் கேட்காத, கேட்க அஞ்சிய வரத்தைக் கேட்டவர் பாரதியார். விநாயகனே! என் துன்பம் எல்லாவற்றையும் அகற்றிப் பேறு பதினும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ அருள்புரி; அப்பாவி மக்களின் உழைப்பை யெல்லாம் சுரண்டிக் கொழுக்க வழிகாட்டு; என் சுற்றத்தவர்களானாலும் சரி இந்து மதத்தவர்களானாலும் சரி என்னுடன் மாறுபடுபவர்களை வேரும் வேரடி மண்ணுமில்லாமலே அழித்தொழிக்க வல்லமை தா. அதற்காக உனக்கு நான் வேண்டிய கைக்கூலி தருவேன்; ராஜகோபுரம், தீர்த்தமண்டபம் எல்லாம் கட்டுவேன் என அற்பத்தனமாகப் பாரதியார் வேண்டவில்லை.

மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள்
யாவுமென் வினையால் இடும்பை தீர்த்தே
இன்பமுற் றன்புடன் இணங்கிவாழ்ந் திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா !
ஞான காசத்து நடுவே நின்னுநான்

பூமண்ட லத்தில் அன்பும் பொறையும் விளங்குக; துன்பமும் மிடிமையும், நோவும் சாவும் நீங்கிச் சார்ந்தபல் லுமிரெல்லாம் இன்புற்று வாழ்க! என்பேன்! இதனைத் திருச்செவி கொண்டு திருவுளம் இரங்கி அங்ஙனே யாகுக! என்பாய் ஐயனே!

எனப் பாரதியார் வேண்டுவது ஆழ்ந்து சிந்திக்குத் தக்கது. ‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வல்லால் யாதொன் றறியேன் பராபரமே’, ‘யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையக மும்’ என்னும் சிந்தனைகளை விடப் பரந்து விரிந்ததாகப் பாரதியின் உள்ளம் விளங்குகின்றது. விநாயகரிடம் தாம் கேட்கும் வரத்தின்மூலம் தாம் காண விழைந்த புதிய யுகம் எத்தகையது என்பதையும் தெளிவு படுத்தி விடுகின்றார்.

தாம் காண விழைந்த புது யுகத்துக்குக் ‘கிருதயுகம்’ என்னும் அழகான, ஆழ்ந்த பொருள்கொண்ட சொல்லைப் பாரதியார் தமது கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் பிற வற்றிலும் பல்வேறிடங்களிற் கையாண்டுள்ளார். கிருதயுகத்தையே ‘சத்தியுகம்’, ‘அமர யுகம்’ என்னும் வேறு பெயர்களாலும் சில இடங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதியார் பல்வேறு வகையான தமது ஆக்கங்களிற் கிருதயுகம் என்றால் எத்தகையது என்பதையும் அதன் சிறப்பம்சங்களையும் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். அத்தகைய கிருதயுகத்தைக் கேடின்றி நிலைநிறுத்தலே பாரதியார் மேற் கொண்ட விரதமாகும்.

கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த விரதம் நான் கொண்டனன்; வெற்றி தருஞ்சுடர் விநாயகன் தானினை வாழியே! என்கிறார். அத்துடன்மையாது,

“விழ்க கலியின் வலியெல்லாம்
கிருத யுகந்தான் மேவுகவே”

“இடிபட்ட சுவர்போல கலிவிழுந்தான்
கிருதயுகம் எழுக மாதோ”

“பொய்க்கும் கலியை நான்கொன்று
பூலோ கத்தார் கண்முன்னே
மெய்க்குங் கிருத யுகத்தினையே
கொணர்வேன் தெய்வ விதிபித்தே”

என அசாதாரணத் துணிச்சலுடனும் அளவு கடந்த தன்நம்பிக்கையுடனும் சூளுரைத்

கின்றார். வெறுமனே வாயளவிற் சூளுரைத்த துடன் நில்லாது அதனை நிறைவேற்ற அயராது பாடுபட்டவர் பாரதியார். மக்களுக்கு இடைவிடாது உபதேசித்ததுடன் தமது சொந்த வாழ்க்கையிலும் புது யுகத்தின் சிறப்பம்சங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து காட்டினார். அதனால் அவர் தமது வாழ்வில் அடைந்த துயரங்கள், வேதனைகள், அனுபவித்த கொடுமைகள் சொல்லில் அடங்காதன. அவர் காட்டிய புதுயுக அம்சங்கள் பல இந்து சமுதாயத்துக்குப் புதுமையானவை; ஆயின் இன்றைய நிலையில் அத்தியாவசியமானவை; இந்துமதத்துக்குப் புத்துயிர் ஊட்டி அதனை நிலைபெறச் செய்ய வல்லவை. அவர் சூளுரைத்து மேற்கொண்ட விரதத்தின் முக்கியமான சில அம்சங்களே இக் கட்டுரையிற் சுட்டிக் காட்டப்படும். பாரதியார் தமது ஒப்பற்ற கருத்துக்களைக் கவிதைகள் வாயிலாக மட்டுமன்றி உரைநடை ஆக்கங்கள் வாயிலாகவும் சொற்பொழிவுகள் மூலமும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவ்வகையில் அவரது உரைநடை ஆக்கங்களில் இடம்பெறும் கிருதயுகம் பற்றிய கருத்துக்கள் இங்கு முக்கியமாக நோக்கப்படும். பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையிலும் பாரதியார் என்றவுடன் பலருக்கு அவரது கவிதைகள் மட்டுமே ஞாபகத்தில் வருகின்றன. ஆயின் உண்மையிலே பாரதியார் கவிதைகளை மட்டும் பாடியவரல்லர். மிக்க இளம் வயதிலேயே ‘இந்தியா’, ‘சுதேசமித்திரன்’ முதலிய பத்திரிகைகளில் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், சமயம் எனப் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த பல கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் நிறைந்த ஞானரதம், நவதந்திரக் கதைகள், சின்னச் சங்கரன் கதை, சந்திரிகையின் கதை முதலிய கதைகளையும் உருவகங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவையாவற்றிலும் அவரது புதுயுகச் சிந்தனைகள் இழையோடியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

பாரதியார் தாம் காணவிழைந்த புது யுகத்துக்கு ஏற்றவகையில் இந்து மதத்தைச் சீர்திருத்த முயன்றார். இந்து மதத்தில் இடம் பெறும் மூடக்கொள்கைகள், இடைக்காலத்தில் புகுந்துகொண்ட பொய்யம்மைகள்,

ஊழல்கள், போலிவேடங்கள், பெண்ணினம் பற்றிய அலட்சியம், வருணப் பாகுபாடு முதலியவற்றைத் துணிகரமாகக் கண்டித்த துடன், புதுமைக் கருத்துக்களையும் ஆணித் தரமாக வற்புறுத்தியுள்ளார். பாரதியாரின் இறைபக்தி ஏனைய இறை அடியார்களைப் போன்று இறைவனின் அருட்பெருங் குணங்களுையோ பெருமைகளையோ ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான தொடர் பையோ பாடுவதை முதன்மையான நோக்கமாகக் கொள்ளாது இந்துக்கள் மட்டுமன்றி, மனிதவர்க்கம் முழுவதும் சகல துறைகளிலும் விடுதலை பெற்று உயர்நிலையெய்தி வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும் என்ற ஒப்பற்ற பெருநோக்கை முதன்மையாகக் கொண்டது.

“ மண்பயனுற வேண்டும் வானகம் இங்கு தென்படவேண்டும் ”

“ கவலைதறந்து இங்கு வாழ்வதே விடு ”

என்பன பாரதியாரின் மணிவாக்குகள். மன்னர்களையும் பொய்ஞ்ஞான மதக்குரவர்களையும் மதிக்காத பாரதியைத் தெய்வங்களும் சிறிது அச்சத்துடனேயே அணுகுகின்றன. தம்மை மறவாத சிந்தையராய்ச் செயற்படும் பக்தர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும் தெய்வங்கள் பொதுவாகப் பக்தர்களுநோக்கி ‘ எம்மைப் பாடுக ’ என வேண்டியதாகவே அறிகின்றோம். ஆயின் பாரதிக்குக் காட்சி கொடுத்த தெய்வங்களோ ‘ எம்மைப் பாடுக ’ என வேண்டாது வேறுவகையில் வேண்டுகின்றன, அதனைப் பாரதியாரே வெளியிடுவதை நோக்கலாம் :

நாட்டு மக்கள் மினியும் வறுமையும்
நையப் பாடென் ரெருதெய்வம் கூறுமே
கூட்டி மானுடச் சாதியை ஒன்றெனக்
கொண்டு வையமுழுதும் பயனுறப்
பாட்டிலே அறம் காட்டெனும் ஓர்தெய்வம்
பண்ணி லின்பமும் கற்பனை விந்தையும்
ஊட்டி யெங்கும் உவகை பெருகிட
ஒங்கும் இன்கனி ஓதெனும் வேறென்றே.
என்கிறார்.

பாரதியார் வெறுமனே தேசியக் கவிஞனல்லர். பல்வேறு துறைகளிலும் அவரது சிந்தனைக்கதிர்கள் பாய்ந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இந்துமதத்தின் மூலவேராகத்

திகழும் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், பகவத்கதை, இந்துமதப் பெரியார்களின் தத்துவங்கள், நாயன்மார், ஆழ்வார் பாடல்கள் முதலியவற்றை ஆழ்ந்து கற்றுத் தெளிந்தவர். இந்துமதத்தின் பூர்வநிலையையும் இடைக்காலத்து நிலைமைகளையும் ஊன்றி நோக்கிய பாரதியார் எதிர்காலத்தில் அது செல்ல வேண்டிய வழியையும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். “ நமது தேசத்தில் பூர்வசாஸ்திரங்களுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் விரோதமான ஆசாரங்கள் பல பிற்காலத்தில் வழக்கமாய் விட்டன. ” (பாரதியார் கதைகள், சென்னை, 1977— பக். 211) எனவும், “ நமது சாஸ்திரங்களெல்லாம் செல்லரித்துப் போய்விட்டன. தேசத்து ஞானக் களஞ்சியத்திற்குக் காப்பாளிகளாக இருந்த பிராமணர் மடைத் தவளைகளைப்போலச் சிற்சில மந்திரங்களைச் சம்பந்தமில்லாமல் யாதொரு பொருளும் அறியாமற் கத்துகிறார்களே யல்லாது, உண்மையான ஞானப்பெருமை இவர்களுக்கு லவலேசமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்நாட்டின் கலைகள் அனைத்தும் மறைந்துபோய் விட்டன. வீரியம் போய் விட்டது. பலம், சுகம், செல்வம் முதலிய நற்பொருள்கள் எல்லாம் அகன்றுவிட்டன. மனங்குன்றி, உடல் சோர்ந்து, உண்ண உணவின்றிக் கண் குழிந்து போயிருக்கும் அடிமை ஜாதியார் இந்நாட்டில் மகாபரிதாபகரமான வாழ்க்கை நிகழ்த்துகின்றார்கள். ” (பாரதியார் கதைகள் பக். 17) என மனம் நொந்து கூறும் பாரதியார் தாம் காண விழைந்த கிருதயுகத்தை யும் அன்றைய (இன்றும் பொருந்துவதே) நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பர்வதகுமாரியின் வாயிலாகப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் : “ மானுடா ! உங்கள் உலகத்திலே வாழ்வோர் சோற்றுக்கும் ஆடைக்குமாகப் பொய் பேசுகிறார்கள் ; வஞ்சனை செய்கிறார்கள் ; நடிக்கிறார்கள் ; ஏமாற்றுகிறார்கள் ; திருடுகிறார்கள் ; ஹிம்சைகள் செய்கின்றார்கள் ; கொலை புரிகிறார்கள் ; உடலை விற்கிறார்கள் ; அறிவை விற்கிறார்கள் ; அடிமைகளாகி ஆத்மாவை விற்கிறார்கள் ; மானுடா, உங்கள் உலகத்திலே ஏழைகளாயிருப்போர் பெரும்பாலும் மானமற்ற அடிமைகள். அவர்கள் அற்ப சுகத்தின்பொருட்டு எது

வேண்டுமாயினும் செய்வார்கள். செல்வராயிருப்போரில் பெரும்பாலோர் திருடர்கள்; உங்கள் உலகத்திலே எளியோராயிருப்போர் வெறுத்தற்குரிய நீச குணமுடையார்; வலியோராயிருப்போர் காலால் மிதித்து நசுக்குதற்குரிய தீக்குணமுடையார்..... எங்கள் உலகத்திலே மரணமில்லை; பொய்யில்லை; மேலும் தீய நடிப்பு, நீசப்பாங்கு, வேஷம் போடுதல். ஒன்று நினைத்து வேறொன்று பேசுதல்—இந்த மகாபாதகக் குணமில்லை. இவற்றால் விளையக்கூடிய துன்பங்கள் அனைத்துமில்லை.....” (பாரதியார் கதைகள்: பக்-45)

இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்திற் புகுந்து கொண்ட பொய்ம்மைக் கருத்துகள் ஒருபுறம் இந்துமதத்தைச் சிறிது சிறிதாகச் சீர்கேட்டையச் செய்ததுடன், மறுபுறம் இந்து மக்களின் வாழ்க்கைச் சீர்கேட்டுக்கும் வழிவகுத்தன. உலகவாழ்வையும் உலகியல் இன்பங்களையும் துச்சமாக மதிப்பதும் தூற்றி ஒதுக்குவதும் உலகவாழ்வு அறிந்தியமானது; காண்பதெல்லாம் வெறும் மாயை என மாயாவாதம் பேசுவதும் சமூகத்தின் முக்கிய கூறான பெண் இனத்தை அவமதித்து அடிமைப்படுத்திச் சமய வாழ்விலிருந்து அவர்களைப் புறக்கணித்து ஒதுக்குவதும் துறவறத்தை வற்புறுத்துவதும் இந்துமதத்துக்குரியனவல்ல; இவை இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்திற் புகுந்து கொண்டவை; அர்த்தமற்றவை; வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டு அகற்றப்பட வேண்டியவை. இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்திற் புகுந்துகொண்ட இத்தகைய குறைபாடுகளையும் இவற்றால் இந்துக்களது வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாபெரும் தீங்குகளையும் கூர்ந்து கவனித்த பாரதியார் இந்துமதம் எதிர்காலத்திலே தொடர்ந்து சிறப்புடன் விளங்க வேண்டுமானால், கிருதயுகம் மலர வேண்டுமானால் இத்தகைய குறைபாடுகள் அவசியம் களையப்பட வேண்டியன என்பதை உணர்ந்து அவற்றைத் தமது கவிதைகளில் வடித்துக் காட்டியதோடல்லாமற் கட்டுரைகளிலும் வெளிப்படுத்தினார். கிருதயுகத்தைக் கேடீன்றி நிறுத்த விரதங் கொண்டுழைத்த பாரதியார் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் இங்கு ஆழ்ந்து நோக்கத் தக்கவை.

உலகவாழ்வின் செம்பாதியாக விளங்கும் பெண் இனத்தை அடக்கி ஒடுக்கிக் கொடுமைக்குள்ளாக்கி அடிமைப்படுத்தல் மிருகத்தனமான செயலாகும். அதற்கேற்ற வகையிலேயே இடைக்காலத்தில் இந்துமதத்திற் புகுந்துகொண்ட கருத்துக்களும் அமைந்தன. இவற்றினால் ஏற்பட்ட—ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தீய விளைவுகள் அநேகம். “நமது ஹிந்து தர்மத்தையும் மந்திர மகிமையையும் இடைக்காலத்து மூடராஜாக்களும் அயோக்கியப் பூஜாரி, பண்டார மந்திரவாதிகளும் எவ்வளவு கேலிக்கிடமாகச் செய்துவிட்டார்கள்.” (பாரதியார் கதைகள் — பக். 364). “தர்மம் பெண்ணால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. விரதம், தவம், பூஜை, ஆகாரம், வீடு, பள்ளிக்கூடம் அனைத்தும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது பெண். தர்மம் பெண்ணால் உண்டானது. பெண் தாய். பெண்ணைத் தன்னில் பாதியென்று கருதாமல் தனக்கு அது பகுதிப்பட்டிருக்கவும் வேண்டும். ஆனால் தான் அதைத் தன் பகுதியாகத் தானாக, நேசிக்கவும் மாட்டேன் என்று ஆண் நெடுங்காலமாகச் சொல்லி வருகிறது. அதற்காகப் பெண் பழிவாங்குகிறது. ஆணைப் பழிவாங்கி அந்தத் துயரத்தில் தானும் மடிகிறது. சிவன் பாதி, சத்தி பாதி போலச் சரிபாதியாக எப்போது ஆண் பெண்ணை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதோ அப்போது ஆணுக்குப் பெரிய வலிமை சித்திக்கிறது. கவியுக் முடிவில் இது முற்றிலும் பரிபூரணமாக நிகழும்.” (பாரதியார் கதைகள்—பக். 385). என நம்பிக்கையுடன் கூறும் பாரதியார் வேறோரிடத்தில் மிகையப்பழிச் சாமியார் (பெண் சாமியார்) மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. “ஹா, ஹா பொறுத்துப் பொறுத்துப்பொறுத்துப் பொறுத்துப் போதுமடா, போதுமடா போதும்! உலகத்திலே நியாயக்காலம் திரும்புவதாம். ருஷியாவிலே கொடுங்கோல் சிதறிப் போய்விட்டதாம். ஐரோப்பாவிலே ஏழைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் நியாயம் வேண்டும் என்று கத்துகிறார்களாம். உலக முழுமைக்கும் நான் சொல்லுகிறேன். ஆண் பெண்ணுக்கு நடத்தும் அநியாயம் சொல்லுக்கடங்காது. அதை ஏட்டிலே எழுதியவர் இல்லை. அதை மன்றிலே பேசியவர்

யாருமில்லை. பறையனுக்குப் பார்ப்பானும் கறுப்பு மனுஷனுக்கு வெள்ளை மனுஷனும் நியாயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லு கிறீர்கள். பெண்ணுக்கு ஆண் நியாயம் செய்வது அதையெல்லாம்விட முக்கிய மென்று நான் சொல்லுகிறேன்.விப சாரிக்குத் தண்டனை இகலோக நரகம். ஆண் மக்கள் வியபிசாரம் பண்ணுவதற்குச் சரியான தண்டனையைக் காணோம்.....” (பாரதியார் கதைகள்—பக். 388). பெண்ணின் இன்றி யமையாமை பற்றிப் பாரதியார், மாதர் களின் உதவியின்றி ஒரு தேசமும் எவ்வித மான அபிவிருத்தியும் அடையமுடியாது. ஈஸ்வரனுக்கே தேவிதான் சக்தியென்று மத வாதிகள் சொல்லும் உண்மைப் பொருளை மறந்துவிடக்கூடாது. சக்தியாகிய தேவி இல்லாத விஷயத்தில் புருஷன் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்பது மத விவகாரங்களில் மாத் திரமன்று எல்லா விவகாரங்களிலும் உண்மையேயாகும்.” (பாரதிதரிசனம்: 1977, இரண்டாம் பாகம்—பக். 195) எனக் கூறி யுள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கது.

இடைக்காலத்திலிருந்து இந்து மதத்திலே துறவறம் முக்கியமான தொன்றாகப் போற் றப்பட்டது. இத்துறவறம்பற்றிய கருத் துடன் பின்னிப் பிணைந்தனவாகவே பெண் வெறுப்பு, மாயாவாதம் ஆகியன பற்றிய கருத்துக்களும் இடம் பெற்றன. இந்துக்கள் மத்தியிலே, துறவறம் என்று கூறினாலே உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து பெண்களை வெறுத்துக் காவியுடை கமண்டலங்களுட னும் தொழிலொன்றற்றற்றுச் சோம்பித் திரி வது என்னும் அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது.

துறவிகளாக வாழ்ந்தோரில் அநேகர் உலகத்து அப்பாவி மக்களின் மேம்பாட்டிற் காக உழைக்காது மடங்களிலும் மரப் பொந்துகளிலும் மலைக்குகைகளிலும் புக லிடம் தேடித் தம்மை மட்டும் உயர்த்திக் கொள்ள முயன்றனர். அத்துடனமையாது பெண்களை மாயப் பொய்பல கூறும் வஞ்சகப் பிறவிகள், பேய் பிசாசுகள், ஆண்களின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்குக் குறுக்கே நிற் கும் மறவிவிட்ட தூதுவர்கள், உலக பாவங் களின் சின்னங்கள் என்றெல்லாம் வசைமாரி பொழிந்து நச்சுக் கருத்துக்களைப் பரப்பும்

திருக்கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபட்டனர். பெண்கள் உலகபாவங்களின் சின்னங்களா கையால் அவர்கள் இறைவன் பாதம் அடைய முடியாது; மகரிஷிகளாகவோ முனிபுங்கவர் களாகவோ உயரமுடியாது என்ற கருத்தையும் பரப்பினர். இவையாவும் அநீதியானவை; இந்துமதத்துக்கு அழிவை ஏற்படுத்துபவை; கிருதயுக மலர்ச்சிக்குத் தடைக்கற்களாக நிற்பவை என்பதை நன்குணர்ந்த பாரதியார் இத்தகைய மூடக்கருத்துகளை வன்மையாகக் கண்டித்துத் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளக்கி உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தியமை உற்று நோக்கத்தக்கது.

“ஸ்திரீகளை மிருகங்களாக வைத்து நாம் மாத் திரம் மகரிஷிகளாக முயலுதல் மூடத் தனம்”, “பூர்வீக வேதரிஷிகள் எல்லோரும் பத்தினிகளுடன் வாழ்ந்ததாகவே முன்னூல் கள் சொல்லுகின்றன. பெளத்தமதத்தி லிருந்துதான் ஹிந்துமதமும் பிற மதங்களும் ஒரேயடியாக உலகத்தைத் துறந்து விடுவ தாகிய நித்திய சந்நியாச முறையைக் கைக் கொண்டனவென்று கருதுகிறேன். வேத ரிஷி கள் மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாகச் செய்த வேள்விகளிலெல்லாம் அவர்களுடன் மனைவி யருமிருத்தல் அவசியமாகக் கருதப்பட்டது... காதல் தவறான வழிகளில் செல்லும்போதும் உண்மையினின்றும் நழுவும்போதும் மாத் திரமே, அது இவ்வுலகத்தில் பெருந் துன்பங் களுக்கு ஏதுவாகிறது. உண்மையான காதல் ஜீவன்முத்திக்குப் பெரிய சாதனமாகும்..... இன்பமயமான இவ்வுலகத்திலே காணப்படும் எல்லா இன்பங்களைக் காட்டிலும் காத லின்பமே சாலவும் சிறந்தது. அதில் உண் மையும் உறுதியும் கொண்டு நின்றால், அது எப்போதும் தவறாததோர் இன்ப ஊற்றாகி மனித வாழ்வை அமரவாழ்வுக்கு நிகராகப் புரிந்து விடும்.....” (பாரதியார் கதைகள், பக். 231, 233). “பெண்டு பிள்ளைகளையும் சுற்றத்தாரையும் இனத்தாரையும் நாட்டா ரையும் துறந்து செல்பவன் கடவுளுடைய இயற்கை விதிகளைத் துறந்து செல்வோன் வலிமையில்லாமையால் அங்ஙனம் செய்கி றான். குடும்பத்தை விடுவோன் கடவுளைத் துறக்க முயற்சிபண்ணுகிறான்... இல்லா னகத் திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை—கற்புடைய மனைவியுடன் காதலுற்று, அறம்பிழையாமல்

வாழ்தலே இவ்வுலகத்தில் சுவர்க்க வாழ்க்கையை ஒத்ததாகும். ஒருவனுக்குத் தன் வீடே சிறந்த வாசஸ்தலம். மலையன்று. வீட்டிலே தெய்வத்தைக் காணத் திறமையில்லாதவன் மலைச்சிகரத்தை யடுத்ததொரு முழையிலே கடவுளைக் காணமாட்டான்.” (பாரதியார், பகவத்கீதை, மொழிபெயர்ப்பு, முன்னுரை—பக். 37-38). “பாரததேசத்தில் புத்தமதம் ஜீவகாருண்யம், சர்வசன சமத்துவம் என்ற இரண்டு தர்மங்களையும் நெடுந்தூரம் ஊன்றும்படி செய்தது. ஆனால் உலக வாழ்க்கையாகிய ஐகத்தின் ஒளி போன்றவளாகிய பத்தினியைத் துறந்தவர்களே மேலோர் என்று வைத்து, அவர்களுக்குக் கீழே மற்ற உலகத்தை அடக்கிவைத்து உலகமெல்லாம் பொய்மயம் என்றும், துக்கமயம் என்றும் பிதற்றிக்கொண்டு வாழ்நாளைக் கழிப்பதே ஞானநெறியாக ஏற்படுத்தி, மனிதநாகரிகத்தை நாசஞ்செய்ய முயன்றதாகிய குற்றம் புத்தமதத்துக்கு உண்டு” (பாரதியார், பகவத்கீதை, மொழிபெயர்ப்பு, முன்னுரை, பக்.—46). என வரும் பாரதியாரின் கூற்றுகள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கவை.

உலகவாழ்க்கை அறிந்தியமானது; உலக இன்பங்கள் சிற்றின்பங்கள்; வாழ்க்கையின் ஒளிவிளக்காகத் திகழும் பெண் பாவங்களின் சின்னம்; துறவு வாழ்க்கையே மேலானது; உலகம் மாயை; உலக வாழ்க்கையைத் துறப்பதே வீடுபேற்றுக்கு வழி என்னும் கருத்துகள் உலகவாழ்க்கையைச் சீரழியச் செய்வதுடன் இந்து மதத்தையும் உயிர்த் துடிப்பற்றதாகச் செய்யவல்லவை. அதே சமயம் இத்தகைய கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தி சமூகத்தின் ஒருசாரார் அப்பாவி மக்களை ஏமாற்றிச் சமயத்தின் பெயராலும் தெய்வங்களின் பெயராலும் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர்; வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இந்துமதத்திலே ஒருதேவைக்கும் உதவாத போலித் துறவிகளும் உருத்திராட்சப் பூனிகளும் பண்டாரங்களும் மகரிஷிகளும் யோகிராஜ்களும் சாமிஜீக்களும் லட்சக்கணக்கில் உள்ளனர். இவர்கள் சமூகத்துக்குச் சேவை செய்வதற்குப் பதில் பெரும்பாலும் சமூகத்துக்குப் பாரமாகவே இருக்கிறார்கள்; வீண்பொழுது போக்கிச் சோம்பித்திரிகின்றார்கள். இவ்வுலகத்திலேயே இப்பிறவியிலேயே அமரவாழ்வை

யும் கிருதயுக மலர்ச்சியையும் வேண்டிநின்ற பாரதியார் இத்தகைய கருத்துக்களைச் சாடியதில் வியப்பில்லை. வான்மறை செய்த வள்ளுவரும் பெண்ணின் பெருமையையும் இன்றியமையாமையையும் சிறப்புற உரைத்துள்ளார். எனினும் தெய்வத்தைத் தொழாது கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழவேண்டும்; அதுவே பெண்ணுக்கு அழகும் வலிமையுமாகும் என வலியுறுத்தினாரேயொழியப் பெண்ணை முதன்மைப் படுத்தினரில்லை. அது போன்று இல்லற வாழ்வை எவ்வளவுதான் ஏற்றிப் போற்றினாலும் துறந்தார் பெருமையை வானுற ஒங்கி ஒலிக்கின்றார். ஆயின் பாரதியாரோ ஐகத்தின் ஒளிவிளக்காகப் பெண்ணைக் கொண்டதுடன் ஆண்வர்க்கத்தை நோக்கி, ‘காதல் செய்யும் மனைவியே சக்தி கண்டீர்; கடவுள் நிலை அவளாலே எய்தல் வேண்டும்’ என முழங்குகின்றார். காதல் என்று கேள்விப்பட்டாலே காதைப் பொத்திக் கொண்டோடும் போலிச் சமயப் பெரியார்களும் வேடதாரிகளும் நிறைந்த சமய உலகிற் காதலின் மேன்மையைப் பாரதியார் அழுத்திக் கூறுகின்றார். கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்தைக் கோவில்களில் ஆண்டுதோறும் பயபக்தியுடனும் ஆனந்தத்துடனும் படிப்பார்கள்; கந்தன்—வள்ளி காதலை மிக்க தூய்மையானது; உயர்ந்தது எனப் பெருமையுடன் பிரசங்கமாரி பொழிவார்கள்; ‘அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினான்’ என இராமன்—சீதை காதலைக் காவியக் கவிநயத்துடன் படித்து இன்புறுவார்கள். ஆயின் நடைமுறை வாழ்க்கையிற் காதலையும் அதற்குரிய பெண்ணையும் தூற்றி ஒதுக்கிக் காலிற் போட்டு மிதிப்பார்கள். காதல் என்பது காவிய, புராணக் கதாநாயகர்களுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் மட்டுமே உரியது; சாதாரண மக்களுக்கு கிடையாது என்ற பாவனையிற் கொக்கரிப்பார்கள். வயதுவந்த ஆணும் பெண்ணும் உள்ளத்தூய்மையுடன் ஒருவரை யொருவர் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு ‘ஒடுகாலிகள்’, ‘கொண்டோடிகள்’ என்றெல்லாம் நாமகரணம் சூட்டி மகிழும் பெரியோர்கள் இன்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகையோரின் கருத்துக்க

ளுக்குச் சாட்டையடி கொடுக்கும் வகையிலேயே பாரதியாரின் மேற்கண்ட கூற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன.

“வேத காலத்தில் இந்தத் துறவுவழி ஹிந்துக்களுக்குள்ளே கிடையாது. வேத காலத்தில், சந்நியாசம் நமக்குள்ளே இருந்திருப்பதாகச் சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்லியிருக்கிறார். வசிஷ்டர், வாமதேவர் முதலிய வேதரிஷிகள் அத்தனை பேரும் மணம் புரிந்து கொண்டு மனைவி மக்களுடனேயே இன்புற்று வாழ்ந்தனர். — மகாபாரதத்திலும் மற்றப் பூர்வ புராணங்களிலும் வேதரிஷிகளைப் பற்றிய கதைகளும் சரித்திரங்களும் ஒரே சித்தாந்தமாக வேதரிஷிகளுக்குத் துறவறம் என்ற விஷயமே இன்னதென்று தெரியாது என்ற என் வார்த்தையை நிலை நிறுத்துகின்றன. மேலும், சுவாமி விவேகானந்தர் வேதத்தின் பிற்சேர்க்கைகளாகிய உபநிஷத்துகளையே முக்கியமாகப் பயின்றவர். இந்த உபநிஷத்துகள் வேதாந்தம் என்ற பெயர் படைத்தன. அதாவது வேதத்தின் நிச்சயம், இவை வேதரிஷிகளால் சமைக்கப்பட்டன வல்ல. ஸம்கிதைகள் என்று மந்திரங்கள் சொல்லப்படுவனவே உண்மையான வேதங்கள். அவையே ஹிந்து மதத்தின் வேர் (பாரதியார், பகவத்கீதை, மொழிபெயர்ப்பு, முன்னுரை; பக். 42) ‘இனி புத்தமதம் இழைத்த பெருந்தீங்கு யாதெனிலோ இடைக்காலத்து மாயாவாதத்தை நம்முள்ளே எழுப்பிவிட்டது. உபநிஷத்துகளிலும் வேதத்திலும் ‘மாயா’ என்ற சொல் பராசக்தியைக் குறிப்பது. இடைக்காலத்தில் மாயை பொய்யென்றதொருவாதம் உண்டாயிற்று இதனால் ஐகத் பொய்; தேவர்கள் பொய், சூரிய நக்சத் திராதிகள் பொய்; மனம் பொய்; சைதன்யம் மாத்திரம் மெய்; ஆதலால், இந்த உலகத்துக் கடைமைகள் எல்லாம் எறிந்துவிடத் தக்கன. இதன் இன்பங்கள் எல்லாம் துறந்து விடத்தக்கன என்றதொரு வாதம் எழுந்தது. இவ்வுலக இன்பங்களெல்லாம் அசாகவதம்; துன்பங்கள் சாகவதம். இத்தகைய உலகத்தில் நாம் எந்த இன்பங்களையும் தேடப்புகுதல் மடமையாகும். எனவே, எந்தக் கடமைகளையுஞ் செய்யப் புகுதல் வீண்சிரமமாகும்’ என்ற கட்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், இவர்கள் எல்லா இன்பங்களையும் துறந்து விட்டதாக

நடிக்கிறார்களேயன்றி, இவர்கள் அங்ஙனம் உண்மையிலே துறக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தில் ஜீவர்கள் எல்லா இன்பங்களையும் துறப்பது சாத்தியமுமில்லை. கடமைகளைத் துறந்து விட்டுச் சோம்பேறிகளாகத் திரிதல் சாத்தியம். அது மிகச் சலபமும் கூட. இந்தச் சோம்பேறித்தனத்தை ஒருபெரிய சுகமாகக் கருதியே அநேகர் துறவுபூணுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது, (பாரதியார், பகவத்கீதை, மொழிபெயர்ப்பு, முன்னுரை; பக். 49) எனக் கூறும் பாரதியார் தமது கவிதைகளிலும் மாயா வாதக் கருத்துகளால் இந்துமதத்துக்கும் இந்துக்களுக்கும் ஏற்படக் கூடிய பெருந்தீங்குகளையும் அவை அகற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

பாரதியார் தாம் காணவிழைந்த கிருத யுகத்தின் மலர்ச்சிக்கு மேற்கூறியவை மட்டுமன்றி மக்களிடம் மண்டிக்கிடக்கும் அறியாமையாகிய இருள் அகலவேண்டும்; உள்ளத்திலே உண்மையொளி துலங்கவேண்டும்; சமூகத்தில் மலிந்துள்ள மூடநம்பிக்கைகள், மூடபக்தி, குறுகிய மனப்பான்மை, நயவஞ்சகம், பொருமை, குரூரப் பண்புகள் இவையாவும் அகன்று மனித உள்ளம் பரந்து விரிந்ததாகப் பண்பட்டதாக விளங்க வேண்டும்; சமூக, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள், அவற்றால் ஏற்படும் உரைக்கவொண்ணா அவலங்கள், கொடுமைகள் யாவும் அகன்று பொதுவுடைமை மலர வேண்டும், மக்கள் சகலதுறைகளிலும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்னும் கருத்துகளையும் ஆணித்தரமாகத் தமது ஆக்கங்கள் யாவற்றிலும் வற்புறுத்தினார். அவற்றின் பொருட்டுத் தமது சொந்த வாழ்விலும் இறுதிவரை அயராது பாடுபட்டுழைத்தார். இந்துமத புராணங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் நிறைந்திருந்த பொய்யம்மைகளையும் மூடக் கருத்துக்களையும் ‘புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள்’ என்னும் தலைபுகளிலமைந்துள்ள பாடல்களிலும் பிறபகுதிகளிலும் வன்மையாகவும் கண்டித்த பாரதியார், மக்கள் மத்தியில் நிறைந்துள்ள மூடக்கருத்துக்கள் அவர்களை அறியாமை இருளில் மூழ்கடித்து அவர்களது முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக அமையுமாற்றையும் அவை அகற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்

தையும் தமது கட்டுரைகள் பலவற்றிலே தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். பாரதியார் ஓரிடத்திலே, ‘சாதாரணமாக ஒருவனுக்குத் தலையோடு வந்தாலுங்கூட, அதற்குக் காரணம், முதல்நாள் பசியில்லாமல் உண்டதோ, அளவு மீறித் தூக்கம் விழித்ததோ, மிகக் குளிர்ந்த அல்லது மிக அசுத்தமான நீரில் ஸ்நானம் செய்ததோ என்பதை ஆராயும் முன்பாகவே அது பூர்வ ஜன்மத்தின் கர்ம பயனென்று ஹிந்துக்களிலே பாமரர் கருதக் கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது. உலகத்து வியாபார நிலைமையையும் பொருள் வழங்கும் முறைகளையும் மனிததந்திரத்தால் மாற்றிவிடலாம் என்பதும் அங்ஙனம் மாற்று மிடத்தே செல்வ மிகுதியாலும் செல்வக் குறைவாலும் மனிதர்களுள்ளே ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் அவமானங்களையும் பசிகளையும் மரணங்களையும் நீக்கிவிடக்கூடும் என்பதும் தற்காலத்து ஹிந்துக்களிலே பலருக்குத் தோன்றவே இடமில்லை. பிறர் சொல்லிய போதிலும் அது அவர்களுக்கு அர்த்தமாவது சிரமம். ஏனென்றால் பணவிஷயத்தில் ஏற்பட்ட பயங்கரமான பேதங்களையும் தாரதம் மியங்களையும் பாரபக்சங்களையும் கண்டு அதற்கு நிவகூணம் தேட வழிதெரியாத இடத்திலேதான் பெரும்பாலும் இந்தப்பூர்வ ஜன்மகர்மவிஷயம் விசேஷமாகப் பிரஸ்தாபத்துக்கு வருகிறது. அற்பாயுள் நீண்ட ஆயுள், நோய் நோயின்மை, அழகு அழகின்மை, பாடத் தெரிதல் அது தெரியாமை, படிப்புத் தெரிதல் அது தெரியாமை — முதலிய எல்லாப் பேதங்களுக்கும் பூர்வஜன்மத்தின் புண்ணிய பாவச் செயல்களையே முகாந்தரமாகக் காட்டினால்கொள்ளினும் பணவிஷயமான வேறுபாடுகளே இவையெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மனிதர்களுக்கு உள்ளக் கொதிப்பையும் நம்பிக்கைக் கேட்டையும் விளைவித்து, அவர்களை இந்த ஜன்மத்தின் துக்கங்களுக்குப் பூர்வஜன்மத்திலே காரணம் தேடுவதும் அடுத்த ஜன்மத்தில் பரிகாரம் தேடுவதுமாகிய விநோதத் தொழிலே தூண்டின, (பாரதியார், பகவத்கீதை, மொழி பெயர்ப்பு, முன்னுரை—பக். 48). எனக் கூறியுள்ளமை இந்துமதத்திற் பற்றுள்ள அத்தனை பேரும் ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கவை. தீவிர பக்திமானான பாரதியாரின் ஆழ்ந்தகன்ற

தெளிந்த அறிவியற் கண்ணோட்டத்தையும் உண்மையை நேர்நின்று நோக்கும் அசுரத்துணியையும் காணலாம். முற்போக்குச் சிந்தனைகளோ மறுமலர்ச்சிக் கருத்துகளோ பரவாத காலப்பகுதியில் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இக்கருத்துக்களைத் தாம் பகவத்கீதைக்கு எழுதிய நீண்ட சிறப்பு வாய்ந்த முன்னுரையிலே தெரிவித்துள்ளார்.

இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்தில் வேறன்றத் தொடங்கிய பிறப்பினடிப்படையிலான சாதிப் பாகுபாட்டினால் ஏற்பட்ட கொடுமைகள், சிறுமைகள், அவலங்கள் முதலியன எண்ணிலடங்காதன. அதனால் இந்துமதத்துக்கும் இந்துக்களுக்கும் அன்றுமட்டுமன்று இன்றும் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அழிவுகள் சொல்லில் அடங்காதன. அவற்றை இங்கு விரிப்பில் அதுவே தனிக்கட்டுரையாக விரியும். இன்று இந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்கள் உயர்சாதி இந்துக்களின் சாதித் திமிரிலிருந்தும் கொடுமைகளிலிருந்தும் விடுதலை நாடி வேறு மதங்களுக்கு மாறிக்கொண்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். பாரதியார் இதனை அன்றே கூர்ந்து கவனித்து எச்சரிக்கையாகவும் மனம் நொந்தும் பின்வருமாறு கூறினர். “1200 வருடங்களுக்கு முன்பு வடநாட்டிலிருந்து முகமதியர்கள் பஞ்சாப் நாட்டில் பிரவேசித்த போது நம்மவர்களின் இமிசை பொறுக்க முடியாமல் வருந்திக் கொண்டிருந்த பள்ளர் பறையர் பேரிகைகொட்டி, மணிகள் அடித்துக்கொண்டு போய் எதிரிகளுக்கு நல்வரவு கூறி அவர்களுடன் கலந்து கொண்டதாக இதிகாசம் சொல்லுகின்றது. ஹிந்து ஜனங்களின் தொகை வருஷந்தோறும் அதிபயங்கரமாகக் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. மடாதிபதிகளும் ஸந்நிதானங்களும் தமது தொந்தி வளர்வதை ஞானம் வளர்வதாகக் கொண்டு ஆனந்தமடைந்து வருகின்றனர். ஹிந்து ஜனங்கள்! ஹிந்து சனங்கள்! நமது இரத்தம், நமது சதை, நமது எலும்பு, நமது உயிர் — ஹிந்துஸ்தானத்து ஜனங்கள் — ஏனென்று கேட்பாரில்லாமல் பசிப்பிணியால் மாய்ந்து போகின்றனர்.” (பாரதியார் கதைகள், பக். 455).

கிருதயுகம் என்றால் எத்தகையது என் பது பற்றிப் பாரதியாரே தமது கவிதைகளிற் பல இடங்களிலும் தெளிவான விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். குறிப்பாக, விநாயகர் நான்மணிமாலை, ‘புதிய ருஷ்யா’ என்னும் தலைப்புகளிலமைந்த பாடற்பகுதிகளில் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் நோக்கத்தக்கவை. முற்போக்கு உள்ளம் படைத்த பாரதியார் 1917ஆம் ஆண்டு ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட மாபெரும் அக்டோபர்ப் புரட்சியைத் தாம் காண விழைந்த கிருதயுகத்தின் மலர்ச்சியாகவே கண்டார்; அன்னை பராசக்தியின் கடைக்கண் அருளிவையே கொடுங்கோன்மை அகன்றது எனவும் நம்பினார். கவிதைகளில் மட்டுமன்றித் தாம் எழுதிய கட்டுரைகளிலும் கதைகளிலும் கூட கிருதயுகம்பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார். “பாரதநாட்டில் இப்போது கலியுகம். ஆனால் இன்னும் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளில் கலியுகம் நீங்கிக் கிருதயுகம் பிறக்கப் போகிறது” (பாரதியார் கதைகள், பக். 71). “எந்த ஜந்துவும், வேறு எந்த ஜந்துவையும் ஹிம்சை பண்ணாமலும் எல்லா ஜந்துக்களும் மற்றெல்லா ஜந்துக்களையும் தேவதாருபமாகக் கண்டு வணங்கும்படிக்கும் விதியுண்டானால் அதுதான் கிருதயுகம்” (பாரதியார் கதைகள், பக். 344) எனத் தெரிவித்துள்ளார். இவ்வுலகத்திலேயே இப்

பிறவியிலேயே எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தி அமரவாழ்வு வாழவேண்டும்; அவ்வாறு மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழும் காலகட்டமே, சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளோ அவற்றின் அடிப்படையிலான ஆக்கிரமிப்புக்களோ சுரண்டலோ கொடுமைகள் துயரங்களோ அற்று போலித்தனமும் ஏமாற்றும் ஒழிந்து சகலதுறைகளிலும் மக்கள் விடுதலை பெற்று அன்பும் சகோதரத்துவமும் சமத்துவமும் உடையவர்களாக மக்கள் வாழும் யுகமே கிருதயுகமாகும். இத்தகைய கிருதயுகத்தினைக் கேடின்றி நிலை நிறுத்தவே பாரதியார் வாழ்நாள் முழுவதும் விரதம் மேற்கொண்டாரேயொழியத் தான் மட்டும் சிவலோகத்தையோ வைகுண்டத்தையோ அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவதற்காகவல்ல. பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையிலாவது பாரதியாரது இலட்சியங்களைச் செயற்படுத்த முயல்வது இந்துக்கள் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய கடமையாகும்.

நமது தேசத்தில் ஒருவன் நற்செய்கைகள் செய்து முன்நிற்பானேயானால் அவனைப் புண்படுத்தும் புலிகள் பல புறப்படுகின்றன. — பாரதி
(பாரதிதரிசனம்; இரண்டாம் பாகம்; 1977, பக். 5)

✱

பிரார்த்தனை

எம் பெருமானே! உன்னிடம் எனது பிரார்த்தனை இதுவே.

1. என் இதயத்தின் வெறுமையை நீக்குவாயாக.
2. என் இன்ப துன்பங்களை எளிதிற் தாங்கச் சக்தி அருள்வாயாக.
3. எனது அன்பு சேவையிலே கனியும்படி செய்யும் ஆற்றல் அருள்வாயாக.
4. தீனர்கள் என் தமரல்லர் என்று ஒருகாலமும் புறக்கணியா வண்ணமும், ஆணவமுள்ள வலிமையின் முன்னே தலை வணங்கிதா வண்ணமும் எனக்கு ஆற்றல் அருள்வாயாக.
5. நாள்தோறும் தோன்றும் கிறுமைகள் நீங்கி என் உள்ளம் உயர்வடைய வல்லமை அருள்வாயாக.
6. உன் திருவுள்ளக் குறிப்பறிந்து என் வலிமையை எல்லாம் உனக்கு நிவேதிக்க அருள்புரிவாயாக.

— இரவீந்திரநாததாசுர்
(சீதாஞ்சலியில்)

With The Best Compliments
of

Jayanthy's

WHOLESALE & RETAIL DEALERS
IN TEXTILES

106, Colombo Street,

KANDY

DIAL: 2464

தக்ஷிண கைலாசம்

(பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரையான வரலாறு)

கலாநிதி சி. பத்மநாதன்

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலே திரி கூடகிரி எனவும் கோணபர்வதம் எனவும் வழங்கும் குன்றிலே கோணேஸ்வரம் அமைந்திருந்தது. வானளாவிய கோபுரங்களும் மணி மண்டபங்களும் அமையப்பெற்ற திருக் கோணேஸ்வரம் அளவிலே, கலைவனப்பிலே, செல்வ வளத்திலே இலங்கையிலே ஈழிணையற்ற கோயிலாக விளங்கியது. ஈழத்து இந்துக் கோயில்களிலே தக்ஷிண கைலாசமாகிய திருக்கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றி மட்டுமே ஒரு மரபு வழியான இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது. கோணேசர் கல்வெட்டு, தக்ஷிண கைலாச புராணம், திருக் கோணேஸ்வர புராணம் முதலிய நூல்கள் திருக் கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய புராணக்கதைகளையும் மரபுவழிக் கதைகளையும் வரலாற்றி மிசங்களையும் தொகுத்துக் கூறுகின்றன. இவற்றுட் கோணேசர் கல்வெட்டு என்பதே மிக முக்கியமானதாகும். அதனைக் கவிராசர் என்ற புலவர் எழுதியுள்ளார். அவர் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்தார் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். அந்நூலின் அமைப்புக் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்றது. அத்துடன் பிற்சேர்க்கைகளும் நூலுடன் பிற்சேர்த்திலே இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டன. அதனற் கோணேசர் கல்வெட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை உருவிலே சிறிது சிறிதாக மாற்றமும் வளர்ச்சியும் அடைந்து வந்தது. ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணம் கோணேசர் கோயில் பற்றிய தலபுராணமாகும். புண்ணிய தலங்களுக்குப் பத்தர்கள் பெருமளவிலே யத்திரை போகின்ற வழக்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலே தலச்சிறப்பினை உணர்த்துவதற்கெனவே தலபுராணங்கள் எழுதப்பட்டன, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே தலயாத்திரைகள் தமிழகத்து இந்துக்களின் சமயவாழ்க்கையிற் பிரதான அம்சமாகின. ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணம் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றிருத்தல் கூடும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட

திருகோணேஸ்வர புராணம் அதனிலும் விரிவான முறையிலே எழுதப்பட்டது.

தக்ஷிண கைலாசம், மச்சகேஸ்வரம் என்பன கோணேஸ்வரத்தின் மறுபெயர்களாகும். அப்பெயர்களின் உற்பத்தியினை விளக்கும் வகையிலான புராணக்கதைகளுள்ளன. 'ஆதிசேடனும் வாயுபகவானும் தம்முள் மாறுபட்டு இகலிய நாளில், இருவரும் தத்தம் வலிமையைக் காட்ட முயன்று மகாமேருவின் கொடுமுடிகளை ஆதிசேடன் தன் பணுமுடிகளால் முடிக்கொள்ள, வாயுபகவான் தன்வலி மேம்பாடுற மேருவின் சிகரங்களில் முன்றைப் பிடுங்கிக் கடலில் வீசிவிட, அவைகளில் ஒன்று இலங்கையில், வீழ்ந்து திருகோணமலையாக அமைந்தது' என்பது ஒரு புராணக்கதை. இமயத்திலுள்ள கைலாச மலையின் ஒரு கூறே கோணபர்வதம் என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாக அது தக்ஷிண கைலாசம் என்ற பெயரைப் பெற்றது.

திருமால் மச்சாவதாரத்திலே தென்கயிலாயத்தை அடைந்து அங்கு மீன்வடிவி லிருந்து நீங்கித் தனது சுயரூபத்தில் மகேசரனை வணங்கியதனாலே தக்ஷிண கைலாசமானது மச்சகேஸ்வரம் என்ற பெயரினையும் பெற்றது. அக்கதை தக்ஷிணகைலாச புராணத்திலே மேல்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

'ஆய தென்கயிலாயத்தின் நென்புற மணுகி மாயமச்சமா முடிலையக் கடல்வழி வைத்துத் தரய தன்னுருக்கொன்பரன் சந்நிதி துன்னிச்சேய கங்கணம் முன்வைத்து வணங்கினன்

திருமால்.'

'மல்கு மச்சமாம் கேசவன் பெயரினை மலையும் புல்கு மச்சகே சுரமெனத் திருப்பெயர் புகன்றார்.'

கோணேஸ்வரம் என்பது தலத்தின் பெயர்களுட் பிரசித்தி பெற்றதாகும்; பழங்காலத்திலிருந்து இன்றுவரை நிலபெற்று வருவதோடு அதுவே பொதுவழக்கிலுமுள்ள தலப்பெயராகும். கோணேஸ்வரம் என்ற கோயிற் பெயருக்கும் திருகோணமலை என்ற இடப்பெயருக்கும் இடையிலான தொடர்பு

களை ஆராய்வதன் மூலம் திருகோணமலை பற்றிய சில வரலாற்றுச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளலாம், கோகர்ணம் என்பது திருகோணமலையின் புராதன பெயராகும். பிராகிருத மொழிவழக்கிலே கோகர்ணம் என்ற சொல் கோகண்ண என்ற உருவில் வரும். பாளிமொழி நூல்களிலே திருகோணமலை கோகண்ண என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, சிங்கள நூல்கள் சில திருகோணமலையினை கோணுகம் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. கோகண்ண என்பது மருவிக் கோண ஆகியதென்று சிந்திக்க இடமுண்டு. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே எழுதப்பெற்ற சோடகங்கனுடைய சமஸ்கிருதமொழிக் கல்வெட்டிலே திருகோணமலை கோகர்ண என்றே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

கோகர்ணம் என்ற பெயரைக் கொண்ட மூன்று தலங்கள் இந்தியாவிலிருந்தன. அவையனைத்தும் சைவசமய வரலாற்றிலே மிகப் பிரசித்திபெற்ற தலங்களாகும். கலிங்க தேசத்தில் மகேந்திர மலைத் தொடரிலே கோகர்ணம் என்றொரு சிவஸ்தலமிருந்தது, அங்கு எழுந்தருளியிருந்த சிவனின் முகூர்த்தத்தைக் கோகர்ண சுவாமி என்று அழைத்தார்கள். கலிங்கத்திலாண்ட கீழ்த்திசைக் கங்கர்கள் கோகர்ணசுவாமியைத் தங் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபட்டார்கள். அவர்களுடைய சாசனங்களிலே அவர்களுக்கும் கோகர்ண சுவாமிக்கும் இடையிலான தொடர்பு சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது,

நேபாள தேசத்திற் கிராதர் எனப்படுவோர் வாழுகின்ற பசுபதி என்ற பிரதேசத்திற் கோகர்ண என்னும் சிவஸ்தலம் ஒன்றுள்ளது. வங்காளத்துப் பாலவமிசத்தைச் சேர்ந்த தர்மபாலனுடைய படைகள் வட இந்தியாவிலே திக்குவிசயம் மேற்கொண்டபொழுது அவை கேதாரம், கோகர்ணம் என்ற புண்ணிய தலங்களையுந் தரிசித்துச் சென்றதாகச் சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அக் கோகர்ணம் நேபாளத்திலுள்ள தலம் என்று கருதப்படுகின்றது. கோகர்ணம் என்ற பெயரையுடைய இன்னுமொரு சிவஸ்தலம் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலே துளுவ நாட்டிலே உள்ளது. அதனைப்பற்றி ஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடி

யுள்ளனர், அங்குள்ள சிவனின் பெயர் பஹாபலிநாதர்; அம்மையின் பெயர் கோகர்ணநாயகி.

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ணத்துச் சிவனேக் கோணேநாதக், கோணேஸ்வரர் (கோகர்ணேஸ்வரர்), கோகர்ணநாதர் எனப் பலவாறு குறிப்பிடுவது வழக்கம். இந்தியாவிலே கோகர்ண என்ற பெயரைக் கொண்ட மூன்று சிவஸ்தலங்கள் இருப்பினும் கலிங்கத்து மகேந்திர மலையிலுள்ள சிவனின் மூர்த்தமே கோகர்ண ஈஸ்வரர் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது, திருகோணமலையிலும் மகேந்திரமலையிலும் வீற்றிருக்கும் சிவனின் தோற்றம் ஒரே பெயரினைக் கொண்டிருந்தமை தற்செயலாக ஏற்பட்டவொன்றாகாது. இரு தலங்களும் அமைந்துள்ள பகுதிகளுக்கிடையிலே நெருங்கிய வாணிப கலாச்சாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன வென்றும் அவற்றின் விளைவாக ஒரே பெயரைக் கொண்ட சிவபெருமானுடைய உருவத்தைக் கோயிலிலே தாபித்து வணங்கும் முறையினைச் சைவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள் என்றும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள பகுதிகளோடு ஏற்பட்டிருந்த வாணிபத் தொடர்பின் காரணமாகத் திருகோணமலையில் இந்து சமுதாயமும் இந்துக் கோயில்களும் புராதன காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றன என்று கருதலாம். மகாசேனனுடைய ஆட்சியிலே (-302) கோகர்ணத்திலும் கிழக்குக் கரையிலுள்ள வேறு சிலவிடங்களிலும் இந்துக் கோயில்கள் காணப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் அழித்துவிட்டு அவற்றினிடங்களிலே பௌத்த விகாரங்களை மகாசேனன் அமைப்பித்தான். 'தேவாலயங்களை அழித்துக் கோகர்ணம், ஏரகாவில், கலந்த என்ற பிராமணனுடைய கிராமம் ஆகியவற்றிலே மூன்று விகாரங்களை' அரசன் கட்டுவித்தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. மகாவம்சத்தின் உரை நூலான வம்சத்தப்பகாசினி கிழக்கிலுள்ள கடற்கரையிலே கோகண்ணகாமத்திற்கு அணிமையிலே கோகண்ணவிகாரம் கட்டப்பட்டதென்றும் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், இம்மூன்றிடங்களிலும் தேவாலங்கள் அமைந்திருந்தனவென்றும் அவை

பௌத்த சாசனத்திற்குத் தடையாக விருந்தன என்றும் அந்நூல் குறிப்பிடுவதுடன் சிவலிங்கம் போன்ற வழிபாட்டுச் சின்னங்களை அழித்து மகாசேனன் இலங்கை யெங்கும் பௌத்தத்தினை நிலைபெறச் செய்தான் எனவும் கூறுகின்றது. மகாசேனனின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியிலே திருகோணமலையிலும் வேறிடங்களிலும் சைவாலயங்கள் நிலைபெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க வொன்றாகும். கிழக்கிலங்கையில் அக்காலகட்டமளவில் வாழ்ந்த மக்களிடையே குறிப்பிடத்தக்களவு தொகையினர் சைவர்களாயிருந்திருப்பர். அநுராதபுர காலத்திற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் இலங்கையின் வரட்சி வலயத்திற் சைவ வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆங்காங்கு வாழ்ந்தமைக்குச் சான்றுகின்றன.

வாயு புராணத்துக் கோகர்ணம்

இந்தியாவிலே குப்தராட்சிக் காலத்திலெழுந்த புராணங்களுள் ஒன்றாகிய வாயு புராணம் மலயதீவு என்ற நாட்டின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ண என்ற சிவனுடைய பெயரைக்கொண்ட சிவாலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. வாயுபுராணத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள மலயதீவு பல வகையான மணிகளும் இரத்தினங்களும் பொன்னும் கட்டப்படு திரவியங்களும் கிடைக்கின்ற நாடு; அது மிலேச்சர், ராக்ஷஸர்கள் முதலியோரை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது; அங்கே லங்காபுரி என்ற இராக்கதரின் நகருள்ளது. அங்கே அகஸ்திய பவனமும் திரி கூடநிலையமும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விபரங்களெல்லாம் இலக்கியங்களிலுள்ள இலங்கையைப் பற்றிய மரபுவழியான வர்ணனைகளைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளதால் வாயுபுராணத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'பெருஞ் சிவாலயம்' இலங்கையிலுள்ள கோணேஸ்வரம் என்று கொள்வது எவ்வகையிலும் பொருந்தும். வாயுபுராணம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வடஇந்தியச் சைவர்களினாலே பராட்டுதற்குரிய முறையிலே கோணேஸ்வரத்தின் புகழ் பரந்திருந்ததென்று கருதவேண்டியுள்ளது. வாயுபுராணக் குறிப்பானது திருகோணமலையின் பழைய பெயரான கோகண்ண என்பதை விளங்கிக் கொள்

வதற்குத் துணைபுரிகின்றது. கோகர்ண சுவாமியின் திருத்தலம் அங்கு அமைந்திருந்தமையினாலே கோகர்ணம் என்ற தலப்பெயர் உற்பத்தியாகியது என்று கருதலாம். கோகர்ணம் என்பது பாளிமொழியிலுள்ள நூல்களிலே கோகண்ண எனக் குறிப்பிடப் பெற்றது.

தேவாரத்திற் கோணேஸ்வரம்

வாயுபுராணத்திற் குறிப்பிடப்படுமளவிற்குப் புகழ்பெற்றிருந்த கோணேஸ்வரத்தின் மீது ஏழாம் நூற்றாண்டிலே ஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடியுள்ளமை வியப்பிற்குரியதன்று. ஞானசம்பந்தரின் காலத்திற் கோணேஸ்வரம் கட்டோரமாகவுள்ள கோணவரைதனிலே அமைந்திருந்தது. 'கோயிலும் சுணையும் கட்டலுடன் சூழ்ந்த கோண மாமலை யமர்ந்தாரே' என்ற தேவார வாக் கியத்தினாலே இது உறுதியாகின்றது. ஞானசம்பந்தர் கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய பாடல்களிலே அக்கோயிலின் பெயரைக் குறிப்பிடாது அது அமைந்திருந்த தலத்தினையே ஒவ்வொரு பாடலிலும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். திருகோணமலை 'குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்' பதியெனத் தேவாரத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அருகிலே அமைந்த கடலுஞ் சுற்றால்களிலே காணப்பட்ட பொழில்களும் தலத்திற்குச் சிறப்பைக் கொடுத்தன. சந்தனமும் அகிலும் மணியும் முத்தும் அங்கு காணப்பட்டதாக ஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார். வாணிபத்தின் பொருட்டு இப்பொருள்கள் அங்கு கொண்டுவரப்பட்டமையினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் அவர் இவ்விதமாகப் பாடியிருத்தலுங் கூடும். தேவார காலத்துத் திருக்கோணேஸ்வரம் காவும் பொழிலும் சூழப்பெற்றிருந்தது. அங்கு கனிமரச்சோலைகளன்றி நிழல்தரு மரச்சோலைகளும் பூம்பொழில்களுமே காணப்பட்டன. மௌவல், மாதவி, புன்னை, வேங்கை, வன்செருந்தி, செண்பகம், குருந்து, முல்லை முதலியன வளர்த்திருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சம்பந்தரின் காலத்திற்குப் பின்பு ஏறக்குறைய மூன்று நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்னரே இலக்கிய வழக்கிலும் சாதன வழக்கிலும் கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன.

சோழராட்சியிற் கோணேஸ்வரம்

இலங்கையிலே சோழராட்சி ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலே திருக்கேதீஸ்வரம் சோழர்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தமைக்குச் சில சான்றுகளுள்ளன. கோணேசர் கோயிலின் சுற்றுப்புறத்திலே முதலாம் இராசராசனுடைய மெய்க்கீர்த்தியின் வாசகத்தைக் கொண்ட சாசனத்தின் உடைந்த பகுதியொன்று இப்போகாணப்படுகின்றது. சோழவதிகாரிகள் கோயிலுக்குக் கொடுத்த தானமொன்றினைப் பதிவுசெய்தற் பொருட்டு இச்சாதனம் எழுதப்பட்டதென்று கருதலாம். மானுக்கேணியிலே சிதைந்த நிலையிலுள்ள சோழ — இலங்கேஸ்வரதேவனின் கல்வெட்டில் மச்சகேஸ்வரம் பற்றிய குறிப்புள்ளது. அதன் பெரும்பகுதி கிடைக்காதமையினாலே சாசனம் எந்நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்டதென்பதை நன்குணரமுடியவில்லை ஆயினும் அது மச்சகேஸ்வரம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாற் சோழ — இலங்கேஸ்வரனோ அவனுடைய அதிகாரிகளோ கோணேசர் கோயிலை முன்னிட்டு மேற்கொண்டவோர் ஏற்பாட்டைக் குறிப்பிடுவதற்கே அது எழுதப்பட்டதெனச் சிந்திக்கலாம்.

சோழர் காலத்திற்குரியதான நிலாவெளிக் கல்வெட்டிற் கோணேஸ்வரம் பற்றிய சில வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குறிப்புகள் வருகின்றன, அக்கல்வெட்டின் வாசகம் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது,

ஸ்ரீ கோணபர்வதம் திருக்கோணமலை ம(த்)ஸ்ய கேஸ்வரமுடைய மஹாதேவர்க்கு நிச்சலழி(வு)க்கு நிவந்தமாக சந்திராதித்தவற் செய்த உராகிரிகாம கிரிகண்ட கிரிகாம(த்து) நீர்நிலமும் புன்செய்யும்(இடங்களும்)...தேவாலயமும் மேனோக்கின மரமும் கீழ் நோக்கின கிணறும் உட்பட இன்னிலத்துக் கெல்லை கிழக்குக் கழி எல்லை தெற்கெல்லை கல்லு குடக்கு எத்தகம்பெ எல்லை வடக்கெல்லை சூலக்கல்லாகும். சுடர்கோணமாமலை த(னி)ல் நீலகண்டற்கு நிலம் இவ்விசைத்த பெருநான் கெல்லையிலகப்பட்ட நிலம் இரு நூற்று ஐம்பத்தாறு வேலி. இது பன்மயேசுர ரனகூ.

இக்கல்வெட்டு மச்சகேஸ்வரம் என்னுங்கோயிலுக்கு நித்திய செலவிற்கென 250 வேலிநிலம் கொடுக்கப்பட்டமையினைக் குறிப்பிடுகின்றது. மச்சகேஸ்வரம் என்பது கோணேஸ்வரத்தின் மறுபெயராகும். பரந்த அளவிலான நிலம் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமையால் அரசனொருவனோ அல்லது உயர்தரத்திலுள்ள அரசிய்திகாரியொருவனோ இத்தேவதானத்தைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்திருந்தான் என்று கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இத்தானம் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட காலப்பகுதியிலே பெருமளவிலான சொத்துடைமைகளைப் பரிபாலிக்கத்தக்க முறையிலே கோணேசர் கோயில் நிர்வாக அமைப்புக்களைக் கொண்டிருந்தது என ஊகிக்கலாம். கோணேசர் கோயில் ஆலயவேற்பாடுகளையும் சொத்துடைமைகளையும் கவனிப்பதற்கெனப் பல நிறைவேற்றுக் குழுக்களைக் கொண்டிருந்தமை பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

கஜபாகு மகாராசனுடைய

திருப்பணிகள்

கஜபாகு என்ற அரசனொருவன் திருக்கோணேஸ்வரத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்பினைப் பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டு மேல்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

குடிமை வரவு

‘இரவிசூல மதனில் வரு கயவாகு மகாராசன் சோழவள நாட்டா லழைபித்தது கொல்லன், குயவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன் இவர்களிலேந்து குடி. இவர்களுக்குக் குடிநிலம், விளைபுலம் முதலான சர்வ காரியங்களுங் கொடுத்துக் குடிமையென்று திட்டம் பண்ணி அவர்க்கடுத்த வஸ்திர பூஷணங்களுங் கொடுத்து அரசனுரைத்த கட்டளை: வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை, தானம், வரிப்பத்து, இவர்கள் இவர்கள் சொன்ன கட்டளைப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது, இந்தக் குடிமைகள் இது கணக்கந்தரப் பெருமாள் பத்ததியிற் பதிப்பித்த முறைமையாக நடக்கவேண்டியது.’

கயவாகுராசனுபயம்

திருமருவு கயவாகு மகாராசனும், தனது படை மனுஷரும், மாவலிகங்கையருகாக வெகுவிசாலமான வெளியந்திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுங் கட்டுவித்து 1650 அண்ண

நெல்விதைப்புத் தறையும் திட்டம்பண்ணிப் பத்துக்கொன்று அடையுமிடுப்பித்து, அதற் கருகாக தென்னை 1200, புன்னை 1200, பசு வினம் 1200, மேதியினம் 1200 ம் பலவித மான புஷ்பஞ் சோலைகளுஞ் செய்வித்து, ஆதியாகிய கோணநாயகரே! இகபரமிரண்டு மறியாமல் நரசென்மமாகப் பிறந்த அடியேன் எனது சிற்றறிவினால் தேவாரூடைய தபனிய வாலயத்தை அழித்து வேரங்கட்டுவேனென்று சொன்ன பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேணுமென்று விழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணி இதுவெல்லாங் கோணசருக்கென்று தாரைவார்த்துக் கொடுத்துக் குளக்கோட்டு மகாராசா இருநாளைக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம் பண்ணினது. இப்போ அதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஓரவண அரிசியும் அதற் கடுத்த செலவு கட்டடனை பண்ணி, நாளொன் றுக்கு மூன்றவண அரிசி நைவேத்தியம் வைத்துப் பூசை நடக்கும்படி திட்டம் பண்ணி கணக்கந்தரப் பெருமாள் கணக்கி லும் பதிப்பித்துச் செப்பேடு வரைந்து கொடுத்து, வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை முதலாகச் சகலரையும் அழைப்பித்து எங்கள் குலத்துக் கயவாகு மகாராசாவென் பவர் முனீச்சுரப் பகுதியில் ஆலயமுந் திட்டம் பண்ணி, திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டு பண்ணித், அநவரதகாலமும் பூசை நடப் பித்து வருகிற நாளையில், திரிகைலாய நாதர் பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசச்சுனையிற் றீர்த்தமும் படிந்து சிவாலயத்தைப் பிர தக்ஷினம் பண்ணிக் கோணநாயகர் திருப்பாத தரிசனமுங் கண்டு தங்கக்கட்டியாற் றுலா வாரமுமேற்றி மாணிக்கம் பதித்த பூரண சந்திரப் பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து 1800 பொன் கொடுத்து அபிஷேகமும் பண்ணுவித் துச் சிறிது திரவியமும் அறைமுதலிருப்பாக வைத்து இருபாகை முதன்மைக்கும் கோயிற் றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமாக வெகு நகைகளுங் கொடுத்துக் குருகுலக் கணக்கிலும் பதிப்பித்து, தென்னை, புன்னை, மா, இருப்பை, பூகம் ஆயிரமாயிரம் நிரைத் த பூங்காவனங்களு முண்டு பண்ணிக் கொடுத் துப்போட்டுத் தன் நகருக்குப்போய் நெடு நாளிராச்சியம் பண்ணியிருக்கிற நாளையில் ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மனுநேய கஜவாகென்றொரு புத்திரன் பிறப்பான்.

வசனரூபமாகவுள்ள இக்கதையிலே (1) கஜபாகு மகாராசன் கோணேசர் கோயிலைத் தரிசித்து வழிபட்டமை, (2) அங்கு துலாபாரஞ்செய்து பொன்னும் ஆபரணங் களுங் கோயிலுக்குக் கொடுத்தமை, (3) குடி களை வரவழைத்துக் கோயிற் சேவைகளைத்

திட்டம் பண்ணியமை, (4) நிலங்களைத் திருத்தி அவற்றைத் தானம் பண்ணியமை ஆகிய நான்கு விடயங்களும் எதுவித கால வரையறையின்றியும் விரித்துரைக்கப்பட்டுள் ளன. கஜபாகுவின் திருப்பணிபற்றிய வர லாற்றுச் செய்திகள் இக்கதையிலே ஒழுங் கற்றவகையிலும் சில திரிபுகளோடும் ஜனரஞ் சகமான முறையிலே கூறப்பட்டுள்ளன.

சிங்கள வரலாற்று மரபுகளிலுஞ் சாசனங் களிலுங் காணப்படும் குறிப்புக்கள் பொல நறுவையிலே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண் டிலே (1132 - 1153) ஆட்சி செலுத்திய கஜ பாகு இந்துமத நிறுவனங்களுக்குப் பெரிதும் ஆதரவளித்தான் என்பதற்கு ஆதாரமாயுள் ளன. அவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'பொய்ச் சமயவாதிப் பிரபுக்களை அந்நிய நாட்டால் வரவழைத்து இராச்சியத்தை நிரப் பினை' எனச் சூளவம்சம் கூறுகின்றது. எனவே பௌத்த சங்கத்தவர்களின் அபிமா னத்திற்கும் நலனுக்கும் ஒவ்வாத சமயக் கொள்கைகளை கஜவாகு கடைப்பிடித்தான் என்பது தெளிவாகின்றது. அரசன் லக்ஷபூசை செய்வதற்குக் கந்தக் கடவுளின் படிமமொன் றை அமைத்துக் கொடுத்தமைக்காக ஹிஸ்பி என்ற சிற்பாசாரியனுக்கு நிலம் தானமாகக் கிடைத்தமை பற்றி கஜபாகுவின் கபுறவது ஓயாக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் கந்தளாயிலுள்ள பிரதேயம் ஒன்ற னுக்கு கஜவாகு ஆதரவளித்தமைக்கு இரு கல்வெட்டுக்கள் சான்றளிக்கின்றன. கஜபாகு மன்னன் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் முடி விலே கந்தளாயில் ஒரு அரண்மனை அமைத்து அங்கு தங்கியிருந்தான். அவன் இந்து நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவளித்திருந்த மையாலும் வடகிழக்குப் பகுதிகளிலே நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையா லும் கோணேசர் கல்வெட்டிலே அவனுடைய திருப்பணிகளைப் பற்றியுள்ள கதைகள் வர லாற்றியசங்கள் பொருந்தியன என்று கொள்ள வேண்டும். அரசன் கோணேஸ் வரத்திற்குச் சென்று வழிபட்டமை, அங்கு துலாபாரஞ் செய்தமை, பொன்னும், பொரு ளும், நிலமுங் கோயிலுக்குத் தானங் கொடுத் தமை, கோயிற் றொழும்புகளை மீண்டும் ஒழுங்கு படுத்தியமை ஆகிய விடயங்கள் ஆதாரபூர்வமானவை எனக் கொள்ளத்தக் கவை. ஆயினும், இவற்றைப் பற்றிய விபரங் கள் சில மாறுபாடுகளுடன் மிகைப்படுத்தப் பட்டு விபரிக்கப்பட்டுள்ளன எனக் கருத வேண்டியுள்ளது.

அன்பளிப்பு

CHANDRA STORES

41, Bazaar Street,

Kurunegala.

முருக வழிபாடு

பாரதி, கவிமணி, பாரதிதாசன்

சி. தில்லைநாதன்

முருக வழிபாடு திராவிட மக்கள் மத்தியில் நீண்ட காலமாக நிலவிவருகிறது. சுமார் நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நாகரிகம் தழைத்த சிந்துவெளியில் முருகவணக்கம் பரவியிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. தொல்காப்பியத்திலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் முருக வழிபாடுபற்றிய குறிப்புகள் நிறைய உள்ளன. கூட்டு வாழ்வு தொடங்கிய பிரதேசமென்று கருதப்படுவதும் இயற்கை அழகு மிளிர்வதுமான குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வமாகத் தமிழ் மக்கள் முருகனைக் கொண்டனர்.

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்”

என்று தொல்காப்பியமும்,

“வின்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிளவ”

என்று திருமுருகாற்றுப் படையும் கூறுகின்றன. முருகனையும் அவனை வழிபடு முறைகளையும் பற்றித் திருமுருகாற்றுப்படையும் பரிபாடலும் மிகவும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. புறநானூறு, அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை முதலான நூல்களிலும் பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

ஆறுமுகன், ஆலமர் செல்வன், அணிசால் மகன், இறைவன், ஏழுலகுமானி, கடப்பந்தாரோன், கடம்பமர் செல்வன், கடம்பன், கதிர்வேலோன், குமரவேள், குமரன், செய்யோன், செவ்வேலோன், செவ்வேள், சேய், சேயோன், சேவலங்கொடியோன், நெடியோன். நெடுவேள், பெருவிறல், மலைமகன்மகன், மால் முருகன், முருகவேள், முருகன், வேல்வலான், வேலன், வேலாற்று மொய்ம்பன், வேலோன், வேள் முதலான பெயர்கள் பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்களில் பயின்று வருகின்றன.

முருகனுக்குரிய மிகப்பழமையான, திருப்பரங் குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதிர்சோலை ஆகியவற்றை நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையிற் பாடியுள்ளார்.

“ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்கூண் புலராக் காழகம் புலர உடஇ உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து ஆறெழுத் தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி நாவியல் மருங்கின் நவிலப் பாடி விரையுறு நறுமல ரேத்திப் பெரிதுவந்து ஏரகத் துறைதலு முரியன்”

எனத் திருவேரகத்தில் உறையும் முருகனை அவர் பாடினர். அவ்வடிகளில், ஒன்பது புரிகளையுடைய மூன்றுகிய பூணூலை அணிந்த அந்தணர் அதிகாலையில் நீராடி ஈர உடையினை அரையில் அணிந்தவாறு உச்சிமேற் கரங்குவித்தும், ஆறெழுத்து மந்திரத்தை நாப்பிறழும்வரை ஓதியும், நறுமணமலர் களைத் தூவியும் முருகனை வழிபட்ட காட்சி தத்ருபமாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரை கூறியவற்றைக் கொண்டு சங்ககாலத்திலும் அதற்குமுன்பும் முருக வணக்கம் ஆழ அகலப் பரவியிருந்தமை போதரும். அதன்பின் சமண, பௌத்த மதங்கள் பரவிய காலத்திலும், பெருங்கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சோழப்பேரரசர் காலத்திலும், முருகவழிபாடுபற்றிய செய்திகள் அருகியே காணப்படுகின்றன. ஆயினும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சைவத்திருமுறைகள் முதலானவற்றிலுள்ள செய்திகள் அவ்வழிபாடு மக்கள் மத்தியிற் குன்றிப் போய்விடவில்லை என்பதனை உறுதிப்படுத்தும்.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்தெழுந்த தெனக் கொள்ளப்படும் கந்தபுராணம் முருகனது வெற்றிவரலாற்றைக் கூறுவதாகும். சிவனது மைந்தனை முருகன் கூறப்படினும் சிவனே முருகனது வடிவினைத் தாங்கினன் என்றும் கூறுப்படுகிறது.

“ஆதலின் நமதுசக்தி

அறுமுகனும் யாமும்

பேதகமன் ருணம்போற்

பிரிவில்ன் யாண்டுநின்றுன்”

“அந்திக்கு நிகர்மெய் அண்ணல்
அருள் புரிந்து அறிஞ் ராயோர்
சிந்திக்கும் தனது தொல்லைத்
திருமுகம் ஆறும் கொண்டார்”
ஏன்ற அடிகள் அதனை உறுதிப்படுத்தும்.

‘அருவமும் உருவும் ஆகி
அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றும்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்
கரங்கள்பன் விரண்டும் கொண்டே’
(கந்தபுராணம்)

உலகம் உய்யும்பொருட்டு வந்துதித்த
முருகன் சைவத்தையும் தமிழையும் அந்நியப்
படையெடுப்புகளிலிருந்து காப்பாற்ற
வேண்டிய அவசியமேற்பட்ட நாயக்ககாலப்
புலவர்களுக்கு நம்பிக்கை அளிப்பவனானான்.
அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் முதலான
புலவர்கள் சைவத்தினதும் தமிழினதும்
காவலனாகவும் கதியாகவும் முருகனைப் போற்
றினர்.

அன்பர்களுக்கு எளியனாகவும் அழகு,
காதல், இளமை, வெற்றி ஆகியவற்றின் உறை
விடமாகவும் முருகன் போற்றப்பட்டான்.
வெற்றியும் அழகும் தருபவனாக வழிபடப்
பட்டான்.

“யாம் இரப்பவை பொருளும்
பொன்னும் போகமுமல்ல நிற்பால்
அருளு மன்பும் அறனும் மூன்றும்”

என்று பழைய பரிபாடல் கூறினாலும்,
காதலனைக் கரம்பிடிக்கவும் சுற்றம் சிறக்கவும்
பாதுகாப்புக் கிடைக்கவும் முருகன் பரவப்
பட்டதை அந்நூல் காட்டும். உலகியல்
அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் இன்பம்
வேண்டியும் வெற்றி வேண்டியும் சங்ககாலத்
தமிழ் மக்கள் முருகனை வழிபட்டனர்.
உணவு, உடை, உறைவிடம், தொழில், அறிவு,
அழகு, உண்மை ஆகியவை மனிதவாழ்வில்
வேண்டப்படுபவை. அவற்றை வழங்குமாறு
அன்று முதல் இன்றுவரை மனிதர் இறை
வனை வேண்டுவது கண்கூடு. உலகியல்
விடுதலையும் முன்னேற்றமும் வேண்டும் குரல்
மேலோங்கிய இருபதாம் நூற்றாண்டுத்
தமிழ்க் கவிஞர் மூவர் முருகனை எவ்வாறு

நோக்கினர் என்பதை இங்கு கவனித்தல்
சுவையுடைத்தாகும்.

இந்நூற்றாண்டின் தமிழ் மக்களது இதயத்
துடிப்பினை உணர்த்துபவை மகாகவி சுப்பிர
மணிய பாரதியின் பாடல்கள். தெய்வத்தை
அவன் வழிபடும் நோக்கத்தைத் தெளிவாக
உணர்த்துபவையாக விநாயகர் நான்மணி
மாலைப் பாடல்களைக் கொள்வது சாலும்.
பல்வேறு பெயர்களால் வழங்கப்படும் ‘உல
கெலாங் காக்கும் ஒருவனாக’ விநாயகனைக்
கண்ட பாரதி நாட்டினைத் துயரின்றி நன்
கமைத்திடவும், உள்ளத்தைப் பிழையின்றி
ஆளவும், மதியொடு துயரின்றி வாழவும்,
கலியைக் கொன்று கிருத யுகத்தினைக்
கேடின்றி நிறுத்தவும், செல்வமும் நீண்ட
ஆயுளும் பெறவும் வேண்டினான்.

“கடமை யாவன, தன்னைக் கட்டுதல்
பிறர்துயர் தீர்த்தல், பிறர்நலம் வேண்டேல்”
என்று பிரகடனஞ் செய்தான்.

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும் என்று
எங்கிய பாரதிமுன் அவற்றை முடிக்கவல்ல
வனாக முருகன் தோன்றினான். அத்தகையவ
னாகவே சங்ககாலத்திலும் முருகன் கருதப்
பட்டான். பாண்டியன் இலவந்திகைப்பன்
ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் புகழினைப் பாடப்
புகுந்த புறநானூற்றுப் புலவரான மதுரைக்
கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரும்,

“முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்
தலின்” என்றார். நினைத்ததை முடிக்கும் வல்
லமையால் முருகனை நிகர்த்தனன் என அரச
னொருவன் அங்கு விதக்கப்பட்டான்.

முருகனைத் துதிக்கும் பாடல்களில்
பாரதியும்,

“சுற்றி நிலலாதே போ! — பகையே!
துள்ளி வருகுது வேல்”

“வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேல்”

“..... —தமிழ்ப்
பாவலர்க் கின்னருள் செய்குவான், — இந்தப்
பாரிள் அறமழை பெய்குவான், — நெஞ்சின்
ஆவ லறிந்தருள் கூட்டுவான், — நித்தம்
ஆண்மையும் வீரமும் ஊட்டுவான்”
என்றெலாம் பாடுகின்றான்.

‘முருகா! முருகா?’ என்ற தலைப்பில் அவன் யாத்த கவிதை உணர்ச்சியும் ஓசை நயமும் சிறந்தது. அந்தக் கவிதையைப் பற்றி வெ. சாமிநாத சர்மா தமது ‘நான் கண்ட நால்வர்’ என்ற நூலிற் பின்வருமாறு கூறுவர்:

“பாரதியார் ஒரு சமயம் சென்னை ராயப்பேட்டை மோபரீஸ் ரோடிலுள்ள குகானந்த நிலையத்திற்கு வந்திருந்தார். அப் பொழுது கலியாணசுந்தர முதலியாரும் நானும் வேறுசில நண்பர்களும் அங்கிருந்தோம். மாலை நேரம். நிலையத்து மண்டபத்தில் குமரக் கடவுளின் திருவுருவப்படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. “முருகா, முருகா, முருகா” என்று தொடங்கும் பாடலை உணர்ச்சி ததும்பப் பாடினர். மாலை நேரத்து மஞ்சள் வெயில் அந்தப் படத்தின்மீது லேசாகப் படிக்ந்து முருகனுடைய திருவுருவத்திற்குத் தனிச் சோபை கொடுத்தது. “வருவாய் மயில் மீதினிலே வடிவேலுடனே வருவாய்” என்ற சரணத்தை அவர் பாடி அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொன்னபோது, அந்தக் குமரவடிவம் அவரை நோக்கி மெதுவாக வருவது போலவே இருந்தது. நாங்கள் அனைவரும் பரவசர்களானோம். அந்தக் காட்சி என் நெஞ்சத்தை விட்டு அகலவே அகலாது. முதலியார் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அடிக்கடி கூறி ஆனந்தப்பட்டிருக்கிறார்.” அந்தக் கவிதையில்,

“தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்
தவமும் திறமும் தனமும் கனமும்”

‘சுருதிப் பொருளே வருக!
துணிவே கனலே வருக!
கருதிச் சுருதிச் கவலைப் படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடையும் வடிவேல்”

“தருவாய் தொழிலும் பயனும்”

என்றெல்லாம் பாரதி முருகனை வேண்டினான். முருகனைப் பாடும் பாரதி பாடல்களை மோலோட்டமாக நோக்கும்போது அவற்றில் உலகியற் கவலைகளையெல்லாம் போக்க வல்லதொரு நம்பிக்கையுறுதி கம்பீரமாகத் தொனிப்பதை அவதானிக்கவியலும். பாரதியைச் சூழ்ந்திருந்த சஞ்சலங்களையும் துன்பங்களையும் மறக்க உதவுபவையாக அப்பாடல்கள் அமைந்திருக்கலாம். இக் உலக வாழ்வில்

நலமும் புகழும் தொழிலும் தனமும் அறமும் துணிவும் பாரதி கேட்டுநின்றமையும் உற்று நோக்கப்படவேண்டியதாகும்.

பாரதி காலத்திலும் அவனுக்குப் பின்னரும் வாழ்ந்தவரான கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை திருச்செந்தூர் முருகனிடத்துப் பக்தி மிக்கவர்.

“உன்னிடத்தி லன்றி, உலகில் எவரிடம் போம்”
என்னுடைய சங்கடத்தை யானுரைப்பேன்?”

“ஏழை எளியேன் எதற்காவேன்”

“விடும் கனமும் விளைநிலமும் தோப்புகளும்
மாடும் சதமாகுமா?”

“உன்றன் அடியினை யன்றிவே ரெருதுணை
அறியேன்”

“உன்னடி நிழலிலே ஓதுங்கிடச் சிறிதிடம்
என்னுயிருக் குதவ சித்தம் இரங்கி
அருளையா !”

என்றெல்லாம் கவிமணி முருகனை நோக்கிப் பாடுகின்றார். நாயக்கர் காலப் பாணியிலான ஒரு நிந்தாஸ்துதியும் அவர் முருகன் மீது புனைந்துள்ளார். சிரங்கு நோயிற் சிரமப்பட்ட போது, “சிரங்கு மறைந்திடத் தா நீவரம்” என்று முருகனை வேண்டினார். கவிமணியின் பாடல்களைப் பொதுவாக நோக்குமிடத்து, ஆற்றுமையும் இயலாமையும் கழிவிரக்கமும் அவற்றிலே தொனிப்பதையும், கையறுநிலையில் அவர் ஈடேற்றம் வேண்டி நின்றமையினையும் அவதானிக்காமலிருக்க இயலாது.

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா தம்பி
ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா” என்ற பாடலின் மூலம் பாரதியின் கவனத்தைக் கவர்ந்து அவனாலே தமிழ்க்கவிதையுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பாரதிதாசன் முதன் முதல் வெளியிட்ட நூல் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் துதியமுது ஆகும். பாரதிதாசன் ஆரம்ப காலத்திற் கொண்டிருந்த தீவிர தெய்வ பக்திக்குச் சான்றான அந்நூல் மயிலம் சுப்பிரமணியர்மீது பாடப்பட்டு 1926இல் வெளியிடப்பட்டதாகும். அதனைப் பாரதிதாசன் மீள வெளியிடா தொழிந்தனராயினும், 1967 நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் வெளியான ‘சூயிஸ்’ தொகுதிகளின் வாயி

லாக அதனைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்து கொள்ளவியன்றது.

விநாயகர் காப்பு, விநாயகர் துதி, சிவ பெருமான் துதி, உமைதுதி, திருமால் துதி, சரஸ்வதி துதி, அவையடக்கம் ஆகியவற் றோடு நாட்டுச்சிறப்பு, மயிலமலைச் சிறப்பு ஆகிய அங்கங்கள் பொருந்த தலைவி தூது போதல், மனதுக்கினிய துரைத்தல், தலைவி பாங்கியிடம் கூறல், பாரத நாட்டின் விடு தலை வேண்டல், நெஞ்சக் குறுதி கூறல், நெஞ்சுக்கு நீதி கூறல், தலைவி வண்டினைத் தூதுபோக்கல், நெஞ்சுக்குத் தெளிவு கூறல் ஆகிய பகுதிகளாக அந்நூல் அமைந்திருந் தது. இவ்வமைப்பு முறையினைக் கொண்டு பழைய மரபுகளுக்கிணங்க இயற்றப்பட்ட இந்நூல் முருகன் புகழை எவ்வாறு அமைத் திருக்குமென்பதனை ஊகித்துக் கொள்ள வியலும்.

“வாழ்க் குகன்பாத மலர்வேல் மயில்சேவல்
சூழ்கதனியின்பம் தொல்புவிவான்-விழ்குபுனல்
மல்க வளம்செந்நெல் வளர்கஅறம் வேள்வி
வெல்கஇனி மைத்தமிழின் வீறு.”

என்ற செய்யுளுடன் நூல் முடிந்தது. இச் செய்யுள் “வாழ்க் அந்தணர் வானவர் ஆனி
னம்” என்ற திருஞானசம்பந்தர் தேவா
ரத்தை நினைவுபடுத்தினாலும், தமிழ் வீறு
பாரதிதாசனுக்குச் சிறப்பாய் உரியதாகும்.

பாரத நாட்டின் விடுதலை வேண்டல், நெஞ்சக்குறுதி கூறல், நெஞ்சுக்கு நீதி கூறல் ஆகிய பகுதிகள் அக்காலத்திற் பாரதி தாசன் விடுதலை இயக்கத்திற் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினைக் காட்டுவனவாகும். பாரதத் தின் விடுதலைக்காகப் பாரதி பராசக்தியை யும் சர்வேசனையும் வேண்டியது போலவே பாரதிதாசன் முருகனை வேண்டினார்.

“விழ்தலும் யாம் வாழ்தலுமே
வேல்வா உன்கையிலுண்டு” என்றும்,

“ஆழ்கடல் புவிமேல் எமக்கினிதான்
பாரத பூமியைந்
அட்டதிக்கும் போற்றிடும் வண்ணம்
ஆக்கு வாய்” என்றும்,

‘திரிபுரம் எரித்தவன் மகளைப் பணிந்தால்’
விடுதலைகிட்டும் என்றும்

அதர்மம் தலையெடாது என்றும் பாடி யுள்ளார் பாரதிதாசன். முருகனைத் துதித்துப் பாரதிதாசன் பாடியுள்ளவற்றை அவ்வகையிலமைந்த கவிமணியின் பாடல்க ளோடு ஒப்பிடுமிடத்து உணர்ச்சியனுபவச் சிறப்பும் கவிபாற்றலும் சமகால உணர்வும் பாரதிதாசனிடத்து உயர்ந்து விளங்குவது புலனாகும்.

1930ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் சுயமரி யாதை, பகுத்தறிவு, தனித்தமிழ், திராவி டக் கழக, திராவிட முன்னேற்றக்கழக இயக் கங்களில் இரண்டறக்கலந்த பாரதிதாசன் தெய்வநம்பிக்கையையும் வழிபாட்டையும் கண்டித்தும், கிண்டல் செய்தும் பல பாடல் களை இயற்றியுள்ளார். குன்றின்மீது நின்று கண்ட இயற்கை அழகு மிளிரும் காட்சி யைப் பாடியவிடத்து,

“முன்பு கண்ட காட்சி தன்னை
முருகன் என்றும் வேலன் என்றும்
கொன் பயின்றார் சொல்வர், அஃது
குறுகும் கொள்கை அன்றோ தோழி!”

என்றதன்மூலம், குறிஞ்சிநில இயற்கை அழ கினை முருகனாய் உருவகித்தல் அஞ்சியவர் களின் குறுகிய செயல் என்றார். பின்னர் “ஒரு கடவுள் உண்டென்போம் உருவணக் கம் ஒப்போம்” என்றும், “அறிவொன்றே தெய்வம்” என்றும், ஊர் பேர் பெண்டு இல்லாத ஒருகடவுளே அனைத்துக்கும் வித்து, அதுவே தமிழர் கடவுள் என்றும் கூறினார். பல தெய்வ வணக்கங்களைக் கொண்டிருந்த தமிழ் மக்களுடைய வரலாற்றைப் பாரதி தாசன் முறையாகப் புரிந்து கொண்டாரா என்ற கடாவினை விடுத்து அவர் கடவுட் கருத்தினை மறுத்தமைக்கான காரணங்களை நோக்குவதே பயனுடையதாகும். பொது வாக நோக்குமிடத்து, பிற்காலங்களிற் செல்வர்களுக்குத் துணைபோன கடவுட் கொள்கை கடையர், செல்வர் என்ற பேதங் கள் வளரக் காரணமாயிற்றென்றும், மானிட சக்தியையும் இன்ப நாட்டத்தையும் செய லாக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்திற்றென்றும் பாரதிதாசன் கருதியதாய்த் தெரிகிறது. அவரது விளக்கங்களோடும் கருத்துக்களோ டும் உடன்படாதவர்களும், பாரதிதாசன் மனிதாபிமானத்தினாலும் சீர்திருத்த ஆர்

வத்தினாலும் தூண்டப்பட்டமையினை மறுப்பதற்கில்லை.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, பாரதி, கவிமணி, பாரதிதாசன் ஆகிய மூவரும் முருகனது தோற்றத்தையும் வரலாற்றையும் பொறுத்தவரையில் மரபுவழிச் செய்தி களையே உரைத்தாலும், அனுபவ உணர்வுகளிலும் அழுத்திச் செல்லும் விடயங்களிலும் அவர்கள் வேறுபடுகின்றனர். பண்டைப் புலவர் பலரைப்போலக் கவிமணி உலக நிலையாமையையும் உடல் நிலையாமையையும் கூறுவதோடு தான் நோயிலிருந்தும் துன்பத்திலிருந்தும் ஈடேற இரக்கிறார். அதர்மம் ஒழிந்து அறமும் தமிழும் சமூகமும் ஒங்கவேண்டுமெனும் வேட்கை கொண்ட பாரதிதாசன் அவற்றின் உயர்வுக்கு மதம் முட்டுக்கட்டையாகக் கிடப்ப

தாய் அஞ்சி அதனைத் தாக்கலானார். பாரதியைப் பொறுத்தவரையில், பகை யாவற்றையும் தகர்க்கும் அவனது நம்பிக்கைமிகு தரிசனப் பாதையிலே தடையாக நின்றவை வேதங்களாயினும் சாத்திரங்களாயினும் ஒதுக்கப்பட்டன. பாரிலுள்ள மக்களெல்லாம் பசியும் பிணியும் ஒழிந்து நீதியும் செல்வமும் தழைத்து வாழவேண்டுமென்னும் வேட்கையாற் கிருதயுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்தச் சங்கற்பம் பூண்ட பாரதி அதற்காகவே தேசவிடுதலையினையும் தெய்வ அருளையும் வேண்டினான். அதற்கிணங்கவே அவன் முருகனைத் துதிக்கிறான்:

“நீறுபடக் கொடும்பாவம்
பிணிபகி யாவையும்—இங்கு
நீக்கி அடியரை நித்தமும்
காத்திடும் வேலவா!”

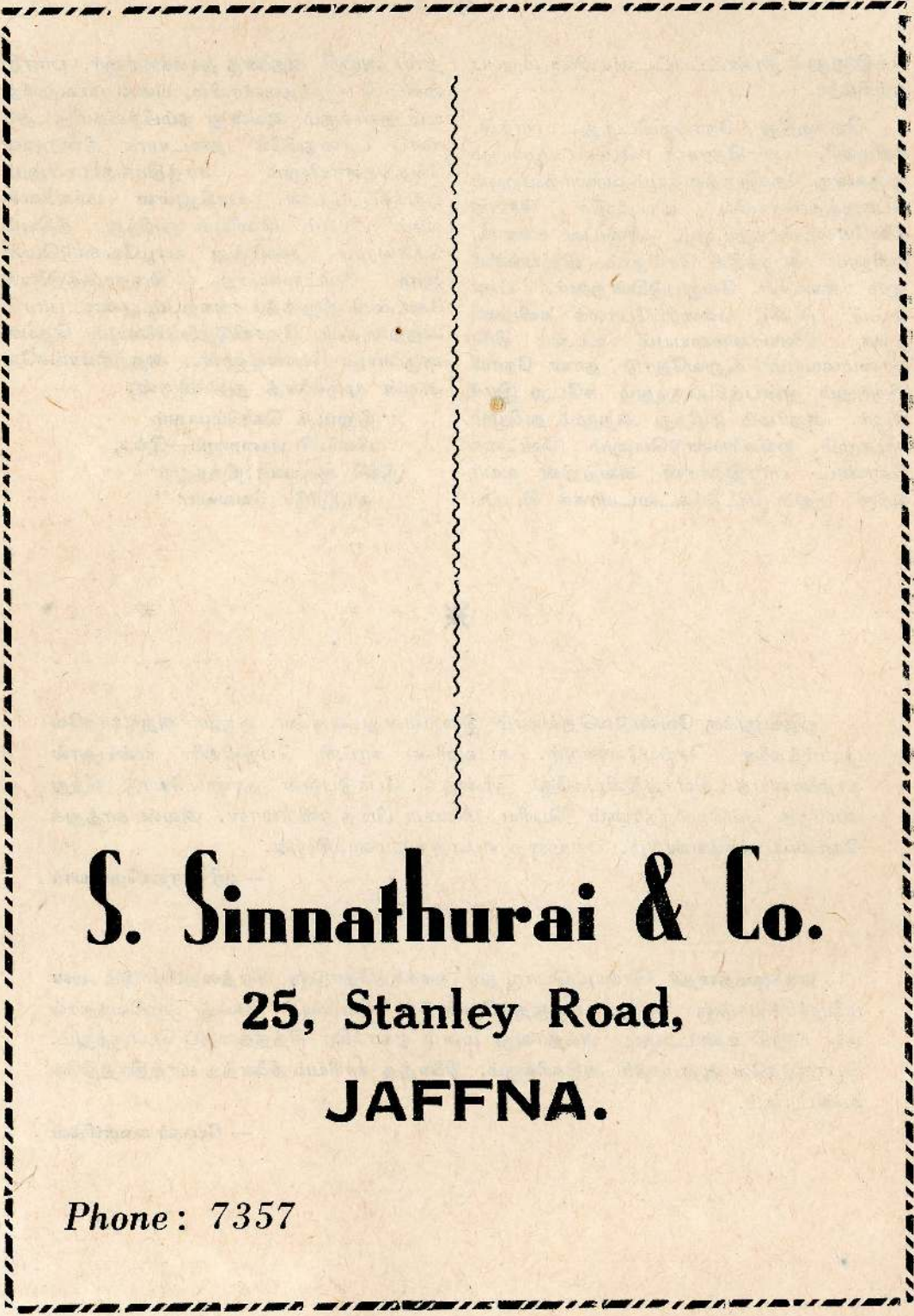
ஒருவனுக்கு வேண்டுவதெல்லாம் இறைவனது அருளே. ஒருவர் அதற்காகவே பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். கடவுளின் காட்சி பெறவில்லை என்பதால் சாதனையைத் தளர்த்திவிடாதே தூண்டில் போடுபவன் தூண்டிலோடு வந்து அமர்ந்த ஒவ்வொருநாளும் பெரிய மீனையா பிடித்துவிடுவான். அவன் காத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். பலமுறை ஏமாற்றமுடைகிறான்.

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்

எக்கருமத்தைச் செய்யும்பொழுதும் ஊக்கத்தோடுஞ் சிரத்தையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடுஞ் செய்து பழகுதல்வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகிவந்தால் மன உறுதி உண்டாகும். அஃதாவது மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்த காரியம் நினைத்த மாத்திரத்திலே உண்டாகும்.

— யோகர் சுவாமிகள்

S. Sinnathurai & Co.

25, Stanley Road,

JAFFNA.

Phone : 7357

திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் ஓர் ஒப்பீடு

துரை மனோகரன், எம். ஏ.
தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஆண்டாளின் திருப்பாவையும் மாணிக்க வாசகரின் திருவெம்பாவையும் பாவை நோன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை. இந்நோன்பு மார்கழி மாதத்து மதிநிறைந்த நன்னாளாகிய திருவா திரைத் தினத்தினை ஈற்றாகக் கொண்ட பத்துத் தினங்கள் அனுட்டிக்கப்படுவது. நாடு செழிக்கவும் நல்ல துணைவர் கிடைக்கவும் இளம் பெண்கள் இந்நோன்பினை அனுட்டித் தல் மரபு. விடியற் காலையில் எழுந்து தம்மைத் தூய்மைசெய்து நீராடுந் துறைக் குச் செல்லும் கன்னியர், அங்கு ஈர நுண் மணலால் மலைமகளை (காத்தியாயினி தேவியை) உருவகித்துப் பாவைசெய்து நீராடி வழிபடுவர். சங்கத்து நூல்களில் இது தைந் நீராடல் என வழங்கப்படலாயிற்று. ஆயின் பின்னர் மாதத்தின் பொருத்தத்துக்கேற்ப மார்கழி நீராடல் எனப் பெயர் பெறலா யிற்று. காத்தியாயினி தேவியையிட்டு நோற்கப்படுவதால் இது அம்பா ஆடல் எனவும் வழங்கப்பட்டது. சக்தியைப் பாவை வடிவிற பாவையர் போற்றுவதாயுள்ள பாவை நோன்புக்குச் சைவ, வைணவ வடிவம் கொடுத்துத் தத்தம் பத்தியனுபவ வெளியீட்டுக்குச் சாதனமாக ஆண்டாளும் மாணிக்கவாசகரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆயின், பாவை நோன்பானது சக்தியைப் போற்றுவது என்ற அடிப்பொருளை மாணிக்க வாசகர் உள்வாங்கிய அளவுக்கு ஆண்டாள் அக்கறைப்படவில்லை என்றே தோன்று கின்றது. ஆண்டாள் எட்டாம் நூற்றாண்டை யும் மாணிக்கவாசகர் ஒன்பதாம் நூற் றாண்டையும் சேர்ந்தவர் என்ற வரலாற்று அடிப்படையில் திருப்பாவை திருவெம் பாவையை விடக் காலத்தால் முந்தியது என்பது தெளிவாகின்றது. மாணிக்கவாசக ரின் திருவெம்பாவைக்கு ஆண்டாளின் திருப் பாவை முன்னோடிநூலாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

அமைப்புரீதியில் இரு பாவைப்பாடல் களுக்குமிடையே சிலவேற்றுமைகள் உள்ளன. திருப்பாவையின் அமைப்பை ஐந்து கட்டங் களாக வகுத்து நோக்க இயலும். திருப் பாவையின் முதல் ஐந்து பாடல்களும் கோபிகையொருத்தி தன் தோழிகளை விளித் துப் பாவை நோன்பின் சிறப்பைப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளன. இதன் அடுத்த கட்டமாக, ஆறு முதல் பதினைந்து வரையிலான பாடல் களும், துயிலும் தோழியரை மற்றவர்கள் நீராட எழுப்புவதாக அமைந்தன. பதினாறு முதல் இருபத்தொன்று வரையிலான அடுத்த கட்டப் பாடல்கள் கண்ணனின் வளர்ப்புத் தந்தையான நந்தகோபரின் இல்லத்துக்குச் சென்று கோயில் காப்போன், வாயில் காப் போன், நந்தகோபர், யசோதை, நப்பின்னை ஆகியோரையும் இறுதியில் பலராமனையும், கண்ணனையும் துயிலெழுப்புவதாக அமைந் தன. இருபத்திரண்டு முதல் இருபத்தைந்து வரையிலான பாடல்கள் கண்ணனது அரு ளினை யாசித்து நிற்பதாக அமைந்தவை. இறுதிக்கட்டமாக இருபத்தாறு முதல் இரு பத்தொன்பது வரை அமைந்த பாடல்கள் கோபியர் தங்களுக்கும் கண்ணனுக்குமிடை யிலான இடையறா உறவினையும், அவனுக்குத் தாம் மீளாவிடிமைநிலை கொண்டிருத்தலையும் நினைவுறுத்துவன.

இருபது பாடல்களைக் கொண்ட திரு வெம்பாவையின் முதல் எட்டுப் பாடல்களும் கன்னியர் ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பு வதாக அமைந்தவை. எட்டுப் பாடல்களிலும் துயிலெழுப்பப்படும் பெண்களும், முதன் முதற் துயிலெழுப்புவவளுமாகிய ஒன்பது கன் னியரும் ஒன்பது சக்திகளாகிய மனோன்மணி, சர்வபூத்தமணி, பலப்பிரமதனி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, ரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை என்பவரைக் குறிக்குமெனச் சைவ அறிஞர் கருதுவர். ஆதலின் சமய நோக்கில் திருவெம்பாவை சக்தியை வியந்தது எனக்

கூறப்படுகின்றது. இதனையடுத்த பாடல்களில் ஒன்பதாம், பத்தொன்பதாம் பாடல்களில் இறைவனது அடியவரே தமக்குத் துணைவராகக் கிடைக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகைகள் கூறப்படுகின்றன. பத்தாம் பாடல் கோயிலிலே தொண்டு செய்யும் பெண்களை விளித்துப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது, இறைவனது பெருமை கூறி அவனது ஊர், பெயர், உற்றார், அயலவர், அவனைப் பாடும் முறை ஆகியவற்றைத் துயிலெழுந்து சென்ற கன்னியர் உசாவுவதாக அப்பாடல் அமைந்தது. அடுத்த இரு பாடல்களும் இறைவனின் பெருமைபேசி நீராடுவதாக அமைந்தன. அடுத்தவை இரண்டும் நீராடும் நீர்த்துறையை இறைவன்-இறைவிக்கு ஒப்பிட்டுப் போற்றிக் கன்னியர் நீராடுவதாக அமைந்தவை. பதினைந்தாம் பாடலில் இறைவனிடத்து மனம் பதித்த தலைவியொருத்தியின் நிலை கூறப்படுகிறது. அடுத்துவரும் பாடல் இறைவியையும் மழையையும் ஒப்பிட்டுச் சிறப்பிக்கின்றது. அடுத்த இரு பாடல்களிலும் இறைவனின் பெருமை பேசப்பட்டு, இறுதிப் பாடலில் எல்லோரும் சேர்ந்து அவனது திருப்பாதங்களைத் துதிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

திருப்பாவையின் இறுதிப் பாடல் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுளாக அமைந்து அப்பிரபந்தத்தைப் பாடுவார் பெறும் பேறு தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், திருவெம்பாவையின் இறுதிப்பாடல் அவ்வாறு அமையவில்லை. இறைவனது திருப்பாதங்களின் பெருமையை விளக்குவதற்கு அதனை மாணிக்கவாசகர் மனதாரப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இரு பாவைகளினதும் இறுதிப் பாடல்கள் இரு அடியவரதும் பக்தியடிப்படையை நுண்ணிதாக வேறுபடுத்திநிற்கின்றன எனலாம். மாணிக்கவாசகரிடத்தும் ஆண்டாள் இடத்தும் இறைவனை அடையத் துடிக்கும் பேராவல் நிறைந்திருப்பினும் மாணிக்கவாசகரிடத்து இறைவனின் அன்புக்குத் தாம் பாத்திரராவரோ என்ற தாழ்வுச் சிக்கல் இருந்தது. ஆனால் ஆண்டாளிடத்து மனேவுறுதி நிறைந்திருந்தது. அத்தகைய மனேவுறுதியின் பிரதிபலிப்பாகவே திருப்பாவையின் இறுதிப்பாடல் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

ஆண்டாளும் மாணிக்கவாசகரும் ஒருமைப்படும் இடங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன உள்.

கன்னியர் ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்புவதாக அமைந்த பகுதிகள் அத்தகையன. அவற்றில் ஏறத்தாழ ஒரேமாதிரியான சொற்களையும் தொடர்களையும் இரு கவிஞரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சான்றாக, “எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்” என்ற திருப்பாவை அடிகளும், “வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ? எண்ணிக்கொ ளுள்ளவா சொல்லு கோம்” என்ற அடிகளும், “எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசும் நங்காய் எழுந்திராய்!” என்ற திருப்பாவை அடிகளும், “மானேநீ நென்னலை நானாவந் துங்களை நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நானாமே போன திசைபகராய்” என்ற திருவெம்பாவை அடிகளும் ஒப்பிடத்தக்கன. இவ்வகையில், நாடகபாணியில் அமைந்த பாடல்கள் இரு பாவைகளிலும் சுவைமிக்கவை. ஆயின், இவ்வித நாடகபாணி உரையாடல் திருப்பாவையில் ஒரு பாடலில் மட்டுமே (15) இடம் பெற, திருவெம்பாவையில் மூன்று பாடல்களில் (2, 3, 4) அமைந்துள்ளது, இரு பாவைகளினதும் நாடகப் பாங்கு அமைப்புக்குச் சான்றாகத் திருப்பாவைப் பாடலொன்றையும் திருவெம்பாவைப் பாடலொன்றையும் உரையாடல் அமைப்புக்கேற்பப் பிரித்துப் பார்க்கலாம்.

- “எல்லே! இளங்கிளியே!
இன்ன முறங்குதியோ?”
- “சில்லென் றழையேன்மின்
நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்”
- “வல்லையுன் கட்டுரைகள்
பண்டேயுன் வாயறிதும்”
- “வல்லீர்கள் நீங்கலே
நானேதா னுயிகு”
- “ஒல்லேநீ போதா
யுனக்கென்ன வேறுடையை?”
- “எல்லாரும் போந்தாரோ?”
- “போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்”
- “வல்லானே கொன்றானே
மாற்றானை மாற்றழிக்க
வல்லானே மாயனைப்
பாடேலோ ரெம்பாவாய்.”

(திருப். 15)

“முத்தன்ன வென்னகையாய் !
முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன்
அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய்
வந்துன் கடைதிறவாய் !”

“பத்துடையீர் ! ஈசன்
பழஅடியீர் ! பாங்குடையீர் !
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்
தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ ?”

“எத்தோநின் அன்புடைமை ?
எல்லோம் அறியோமோ ?

சித்தம் அழகியார்
பாடாரோ நஞ்சுவனை
இத்தனையும் வேண்டும்
எமக்கேலோர் எம்பாவாய்”

(திருவெம். 3)

இரு பாவைப் பாடல்களிலும் தத்தம் தெய்வங்களுக்குரிய அம்சங்களுடன் மழை மேகத்துக்குரிய இயல்புகளை ஒப்பிட்டுக் கூறுவதாக அமைந்த பாடல்கள் இரு கவிஞரதும் கவித்துவத்தின் கொடிமுடியைக் காட்டிநிற்கின்றன. திருப்பாவையில் “ஆழிமழைக் கண்ணா! ? என மழைத்தெய்வத்தை வேண்டி கண்ணனின் வண்ணம்; அவனது சக்கரம், சங்கு, சார்ங்கம் என்னும் வில் ஆகியவற்றோடு, முறையே மழைமேகத்துக்குரிய கருநிறம், மின்னல், இடிமுழக்கம், பெருமழை ஆகிய அம்சங்களை ஒப்பிட்டு ஆண்டாள் பாடியுள்ளார். திருவெம்பாவையில் சிவபிரானின் தேவியினது நிறம், அவளது இடை, சிலம்பு, திருப்புருவம், அவளது இன்னருள் ஆகியவற்றோடு முறையே மழைமேகத்துக்குரிய கருநிறம், மின்னல், இடிமுழக்கம், வானவில், பெருமழை ஆகிய கூறுகளையும் ஒப்பிட்டு மாணிக்கவாசகர் கூறியுள்ளார், இரு பாடல்களிலும் ஒரே அடிப்படையில் தெய்வம் சங்களை மழைமேகத்துக்கு உவமித்துக் கூறியிருப்பினும், மாணிக்கவாசகர் “திருப்புருவம் என்னச் சிலேகுலவி” என இறைவியின் திருப்புருவங்கள் போன்று வானவில் விளங்கியமையைக் குறிப்பிட்டமை திருவெம்பாவையில் மேலதிக உவமையாக அமைந்து சிறப்புத் தருகின்றது.

திருப்பாவையில் பாவைநோன்பு நோற்கும் முறை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. “நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி மையிட்டு டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம் செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்” என விளக்கமாகச் செப்பப்பட்டுள்ளது. திருவெம்பாவையில் நோன்பு நோற்கும் முறைபற்றி தெளி

வில்லை. ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பி நீராடி, இறைவனை வணங்கி வேண்டுவதாக அது அமைந்துள்ளது. “ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன்பேர்” பாடினால் கிடைக்கும் உலகியல் நன்மைகள் திருப்பாவையிற் பேசப்படுகின்றன. தீங்கின்றி நாடெங்கும் திங்கள் மும்மாரி பெய்யும், செந்நெல் விளையும், மலர் பூக்கும், வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் குடம் நிறைக்கும், நீங்காத செல்வம் நிறையும். ஆயின், மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையில் உலகியல் நன்மைகள் கூறப்படவில்லை; ஆன்மீக நயங்களே விதந்துரைக்கப்படுகின்றன.

இரு அடியார்களாலும் தத்தம் தெய்வங்களின் பெருமைகள் சிறப்புறச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. “யசோதை இளஞ்சிங்கம்”, “பாற்கடலுட் பையத் துயின்ற பரமன்”, “ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன்”, “தூய பெருநீர் யழுனைத் துறைவனை ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் மணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனை”, “வெள்ளத் தரவிற் துயிலமர்ந்த நாரணன்”, “நாற்றத் துழாய்முடி நாரணன்” என வரும் திருப்பாவைத் தொடர்கள் புராணக் கதையம்சங்களுடன் இணைந்து சுவை மிக்கனவாயுள்ளன. அத்தோடு, “மாரி மழை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரிசை சிங்க மறிவுற்றுத் தீவிழித்து வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப் போதகுமா போல” கண்ணனும் எழுந்தருளவேண்டும் என ஆண்டாள் குறிப்பிடும் உவமை மிகச் சிறந்து விளங்குவதோடு கண்ணனின் பெருமையைப் புலப்படுத்தற்கும் பெரிதும் துணையாகின்றது. திருவெம்பாவையில் “முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே”, “பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வனை”, “தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும் வான்வார் கழல்” ஆகிய தொடர்கள் மாணிக்கவாசகருக்கே உரித்தான சொற்றிறத்தைக் காண்பிக்கின்றன.

ஆண்டாள் புராண, இதிகாச, பாகவதக் கதைமரபில் இடம்பெறும் கண்ணன் வளர்ந்த ஆயர்பாடியைத் தம் திருப்பாவைக்குப் பகைப்புலமாகச் சித்திரிக்கும் வேளையில், மாணிக்கவாசகர் தம் சமகாலப் பின்னணியைக் கொள்கின்றார். ஆயினும் மாணிக்கவாசகர் பகைப்புலச் சித்திரிப்பில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது. ஆண்டாள் கண்ணன் வரலாற்றோடு தொடர்புபட்ட ஒரு கதை நிகழுமிடத்தைத் தம் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குத்

தேர்ந்தமையால் பகைப்புலத்தைச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்க வேண்டிய தேவையும், அதற்கேற்பத் திறமையும் ஒருங்கே கொண்டவராக விளங்கினார். சான்றாக, “காசம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபோத்து வாச நறுங்குழலாய்ச்சியர் மத்தினால் ஓசைபடுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ? “கிழவானம் வெள்ளென் றெருமை சிறுவிடு மேய்வான் பரந்தன காண்”, “உங்கள்புழைக்கடைத்தோட்டத்து வாணியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந் தாம் பல்வாய் கூம்பினகாண்”, “செங்கல் பொடிக் கூறை வெண்பல் தவத்தவர் தங்கள் திருக் கோயில் சங்கடுவான் போகின்றார்” போன்ற ஆண்டாளின் சித்திரிப்புகள் கதைக்களன் பற்றிய அவரது பிரக்ஞையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. மாணிக்கவாசகர் உணர்ச்சிச் செறிவுக்கே முதன்மை கொடுப்பவராதலின் பகைப்புலச் சித்திரிப்பிற் பெரிதும் ஈடுபாடு காட்டவில்லை.

திருப்பாவையில் கண்ணன் பெருமை பேசி, நோன்பு நோற்று வழிபடும் அடியாராகக் கோபியர் இடம்பெற்றுள்ளனர். அக் கோபியருள் ஒருத்தியாகவே ஆண்டாள் தம்மைப் பாவித்துக் கொள்கின்றார். ஆனால், திருவெம்பாவையில் சிவபிரானது முழுமுதற் தன்மையும் சக்தியைச் சிறப்பிப்பதுமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தம் காலத்துக் கன்னியரையே அடியாராக மாணிக்கவாசகர் காட்டுகின்றார். அவ்விளம் பெண்களின் வேண்டுகள்கள் புதியவை. ‘உன்னைப் பிராணைப் பெற்றவுன் சீரடியோம் உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்; அன்னவரை எங்கணவ ராவார்; அவருகந்து சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்” என வரும் அடிகள் அத்தகைய புதிய வேண்டுகோள்களாக அமைந்தவை. ஆயின், திருப்பாவையில் இடம்பெறும் அடியவராகிய கோபியரின் வேண்டுகள்களோ, பழைய உறவின் தொடர்பு அறுபடாமல் தொடர்ந்திருக்க வேண்டுவதே யாகும். சான்றாக, “குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்றன்னே றறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது”, “இற்றைப் பறை கொள் வா னன்றுகாண் கோவிந்தா எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் உன்றன்னே றற்றேழும யானே முனக்கேநா மாட்செய்வோம்” எனவரும் அடிகளைக் குறிப்பிடவேண்டும். கோபியர் கண்ணனையே கணவனாக வரித்தமையால், திருவெம்பாவைப் பெண்கள் வேண்டுவது போன்ற துணைவர்பற்றிய வேண்டுகல் தேவையற்றுப் போயிற்று. சுருங்கக்கூறின் மாணிக்கவாசகரினது திருவெம்பாவைப் பெண்களின் வேண்டு

கோள் இறைவனின் அடியவரைத் துணைவராகப் பெறுதலாகவும், ஆண்டாளினது திருப்பாவைக் கோபியரின் வேண்டுதல் கண்ணனோடு தாம் கொண்ட உறவினை உறுதிப்படுத்தலாகவும் அமைந்துள்ளன. கண்ணனைப் பாடிப் போற்றி அடிமையாவதனால் கோபியர் பெறும் சன்மானம், பல்கலனும் அணிதல், ஆடையுடுத்தல், “பாற்சோறு மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக் கூடியிருந்து” உண்ணல் ஆகியவை என ஆண்டாள் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமாலின் அவதார விசேடங்கள் — குறிப்பாகக் கண்ண, இராமாவதாரங்கள் — ஆழ்வார்களின் கவித்துவத்துக்கு வரப்பிரசாதகமாக அமைந்துவிட்டன. வேண்டும் வகையில் உலகியல் வழக்கில் இறைவனது அவதார மகிமையைச் சித்திரித்துவிடக்கூடிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருந்தது. அதனால் ஆண்டாள் தம் திருப்பாவையைக் கண்ணுவ தாரத்தை மையமாகக்கொண்டு உலகியல் வழக்கிற் பாடுவதற்குச் சந்தர்ப்பமிருந்தது. தெய்வம் என்ற உன்னத மகிமைக்குப் பங்கம் ஏற்படாதவாறு மனித நிலையிலும் கண்ணனின் அவதாரச் சிறப்பைப் பாடத் தக்க பெருவாய்ப்பை ஆண்டாள் மிகைபடாமற் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், சைவ சமயக் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப இறைவனை அவதாரம் எடுப்பித்து, மனிதநிலைக்கு “இறக்குவது” இயலாத தொன்று. அதனால் திருவெம்பாவையில் இறைவனது முழுமுதல் தன்மைக்குப் பங்கம் ஏற்படாதவாறு பேணவேண்டிய கடப்பாடும் கட்டுப்பாடும் மாணிக்கவாசகருக்கு இருந்தது. அந்த வரையறைக்குள் நிற்குகொண்டே தம் பக்திச் செறிப்பை உணர்த்தவேண்டிய நிலைப்பாடு அவருக்கு இருந்தது.

ஆண்டாளும் மாணிக்கவாசகரும் ஒரு புறம் அடியாராகவும், மறுபுறம் கவிஞராகவும் நின்று இரு பாவைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். இதன் காரணமாக, தத்தம் சமய உண்மைகளுக்குப் புறம்போகாமலும் இலக்கியத் தரத்தினின்று தவிர்ந்துவிடாமலும் தம்மைக் காத்துக்கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய அவர்களது பத்திச் சிறப்பும், திறமையுமே, சைவ இலக்கியத்தில் திருவெம்பாவை உள்ளிட்ட திருவாசகத்தையும், வைணவ இலக்கியத்தில் திருப்பாவை உள்ளிட்ட ஆண்டாள் பாசரங்களையும் பெருமதிப்புடைய இலக்கியச் செல்வங்களாக்கி விட்டன. பரந்த தமிழிலக்கியப் பரப்பிலும் ஆண்டாளும் மாணிக்க வாசகரும் உன்னத இடத்தைப் பெற்றுவிட்டனர்.

பக்திசெய்து பிழைக்கச் சொன்னான்

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

தலைவர், மொழி பண்பாட் டாய்வுத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

பாரதி பிறந்து நூறு வருடங்களாகி விட்டன. புதுமைக் கவிஞன், புரட்சிக்கவிஞன், சுந்தரக் கவிஞன், ஞானக்கவிஞன் என்றெல்லாம் போற்றப்படுகின்ற அந்த மகாகவி மனிதனின் வாழ்வுக்கு நெறி வகுத்துத் தந்த கவிஞனாவான். தமிழகத்திலே தோன்றினாலும் உலகம் முழுவதும் இன்று நினைவுகூரக்கூடியவகையிலே புகழ் பெற்றவன். பாரதியின் வாழ்வு நெறி கவிதைகளையாத்த கவிஞன் என்ற பெருமையை மட்டுமன்றி பாரதி நெறியாளனாகவும் அவனைப் போற்ற உதவியது.

அந்நியராட்சியிலிருந்து பாரத மாதவியை விடுவிக்க அரும்பாடுபட்டவர்களுள் பாரதியும் ஒருவன். விடுதலை வேட்கை கொண்ட ஒருவன் அந்த விடுதலையைக் காணப் பல்வேறு வழிகளைத் தேடினான். அதற்காகக் கவிதையைத் தனக்குத் தொழிலாக்க எண்ணங்கொண்டான். உள்ளத்திலே உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே இனிமையுண்டாகும். பாரதி தன் மனத்திலே மகா சக்தியைக் கண்டவன். தனக்குமுன்னே வாழ்ந்தவர்களது வாழ்வுநெறியைத் தானும் பாடமாகக்கொண்டவன்.

எனக்குமுன்னே சித்தர்பலர் இருந்தா ரப்பா யானும் வந்தேன் ஒருசித்தன் இந்த நாட்டில் மனத் தினிலே நின்றிதனை எழுது கின்றான் மனோன் மணியென் மகாசக்தி வையத்தேவி.

என்ற அவன் பாடல் மனத்திலே அவன் தெய்வநிலை கண்டதை உணர்த்துகின்றது. சாதாரணமான மனிதனாக வாழும்போதே மனத்தில் மகாசக்தியை இருத்தி வழிபடுகின்ற உரமான மனவலிமை படைத்தவனாகப் பாரதி விளங்குகின்றான். தன் வாழ்வில் அனுபவித்த இன்பதுன்பங்களையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்துத் தன் வாழ்வுநெறியைச் செம்மைப்படுத்தியுள்ளான். இந்நாட்டு விடுதலைக்கு வீட்டு விடுதலையே முதலில் வேண்டப்படுவது என்பது பாரதியின் அசையாத

நம்பிக்கையாக இருந்தது. அந்த நம்பிக்கையை அனைவர் மனதிலும் ஊட்ட வேண்டியது தன் கடமையென உணர்ந்தான். பராசக்தி தன்னைப்பற்றியே பாடும் படி கேட்கிறாளெனப் பாரதி கூறுகின்ற வார்த்தைகள் பாரதியின் பக்தி நிலையை விளக்குகின்றன.

“நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழவும்
நானிலத்தார் மேலிலை எத்தவும்”

எனப் பாடிய பாரதி தன் கவிதைகள் யாவற்றையும் பராசக்திக்கு அர்ப்பணமாக்குகிறான். பாரதிக்கு முன்னே பக்திசெய்து வாழ்ந்த பலரை நாமறிவோம். பல சமய நெறிகள் மூலம் மானிட வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்த முனைந்த பக்தி நெறியாளர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றியுள்ளனர். பல சமயங்களும் போதித்த அந்த நெறிகள் பல வாக இருந்தபோதும் அவையாவும் இறைவனை யடைதல் என்ற நிலையிலே ஒற்றுமைப் பட்டிருந்தன.

பக்தி என்பது பகவானிடத்தில் செலுத்தப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அன்பாகும். பகவான் மீது அன்பு உண்டாகும்போது அது உலகத்துள் சகலர் மீதும் கொள்கின்ற அன்பாகின்றது. இத்தகைய பக்தர் நிலையைப்பற்றிக் கூறும்போது “அது ஆறு கடலையே நோக்கிச் செல்லும்; தாமரை குரியனையே நோக்கி வளரும்; உயிர் யமனையே நோக்கிப் போகும்; அதுபோல ஆன்மா திருமாலையே நோக்கிச் செல்லும்” என ஒரு ஆழ்வார் கூறிச் சென்றுள்ளனர். “நாமறியாமலே நம்மீது மிக்க பிரீதியுள்ள ஒருவன் நமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் எப்போதும் எந்நிலையிலும் மறைந்துநின்று செய்து வருகின்றான். அவனையுணர்ந்து அவன்மீது நாமும் பிரீதி செய்தால் அவன் கண்காணவந்து நமக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் தருவான்” என்று ஆசாரியார்கள் கூறுகின்றனர். இத்தன்மையான பக்தியை நாம் உணர்வதற்கு ஒன்பது

வழிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலிலே ஒருவனிடம் நமக்குப் பிரீதி உண்டாக்க வேண்டுமானால் அவன் பெருமையான குணங்களுக்கும் அவைகளை விளக்கும் செயல்களையும் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் சொல்ல நாம் கேட்கவேண்டும். இதுவே கேட்டல் அல்லது கிரவணம் எனப்படும். அதன் பின்னர் இத் தெய்வ குணங்களை உணர்த்தும் கடவுளது நாமங்களை வாய்விட்டு உரைக்கவேண்டும். இது நாமஞ் சொல்லல் அல்லது கீர்த்தனம் எனப்படும். அதன்பின்னர் அந்த நாமங்களால் உணர்த்தப்படும் பெருமையான கடவுளது குணங்களை மனத்தில் அடிக்கடி நினைக்க வேண்டும். இது ஸ்மரணம் எனப்படும். இம் மூன்றையும் செய்கின்ற ஒருவனுக்கு இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற நம்பிக்கையும் அவன் உருவம்பற்றிய சிந்தனையும் எழும். அதன் மூலம் அவன் இறைவனைத் தனக்கு எல்லாப் புலன்கள் வழியாகவும் அனுபவத்திற்குரிய பிரியமான ஒரு வடிவ முள்ளவனாக மனத்திலே அமைத்து விடுகின்றான். அதன் மூலம் அந்த இறைவனுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. சிறு தொண்டுகள் செய்து இறைவன்மீதுள்ள பிரியத்தை வெளிப்படுத்த முற்படுதல் பாதஸேவனம் எனப்படும். இதன் பின்னர் இறைவன் பாதத்தை நீர் மலர் முதலியவற்றால் பூஜிக்கத் தோன்றும். இதுவே அர்ச்சனம் எனப்படும். இது செய்து வழிபடுவது வந்தனமாகும், இறைவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையால் இச் செயல்கள் வலுக்க அவனோடு நெருங்கிப்பழக அவன் எம்மை சூழ்பவன் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும். எம்மை அவனது அடிமையாக்குந் தன்மை பிறக்கும். இது தாஸ்யம் எனப்படும். இந்த உறவு முற்றும்போது நாம் கொண்டுள்ள அசையாத நம்பிக்கையால் அவனைச் சமமான தோழனைக் கருத முற்படுவோம். இந்நட்பாகும் நிலையே ஸக்யம் எனப்படும். இந்நிலையின் முடிவில் நாம் எல்லாவற்றையும் அவனுக்காகவே அர்ப்பணிக்கின்ற நிலையை எய்துகின்றோம். இது ஆத்ம நிவேதனம் எனப்படும். இவ்வொன்பது நிலைகளும் எம்பக்தி நிலைகளின் வளர்ச்சியாகவும் வாழ்வு நெறியாகவும் அமைந்துள்ளன. இதனையே

அப்பர் சுவாமிகள் தன் அனுபவமாகத் திருத்தாண்டகத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டார்
முர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டார்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டார்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானான்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தான்
அகன்றான் அகலிடத்தான் ஆசா ரத்தை
தன்னை மறந்தான் தன்னுமம் கேட்டான்
தலைப்பட்டான் நங்கை தலைவன் தானே.”

இத்தகைய நிலைகளினால் பெறப்பட்ட பக்தி வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த உதவுகின்றது. இவ் உண்டாகின்ற பக்தி வைதிபக்தி அல்லது ஆரம்பபக்தி எனப்படும். இது அபரபக்தி என்றும் அழைக்கப்படும். இம் முறைப்படி இறைவன் மீது அன்பு செலுத்தி வருவதால் நாளடைவில் அவனைக் காண வேண்டும் என்ற அவா உண்டாகின்றது. அந்த இறைவனை அடைவதற்காக பரதவிக்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. இதுவே ராகபக்தி, பரபக்தி எனப்படும். அன்பு உள்ளத்திலே பொங்கி வழியும்போது அது சாஸ்திர விதிகளையும் கடந்துவிடும். அபரபக்தி சாதனபக்தியாக அமைய பரபக்தி சாத்திய பக்தியாகின்றது. இதுவே பிரேமபக்தி என்றும் அழைக்கப்படும். அன்பு பூரணமாகும்போது உண்மையான ஞானம் தானாகவே உண்டாகும். அன்பும் அதனோடு குடிகொண்டிருக்கும்.

பக்தர்கள் பற்றிக் கூறும்போது பகவத்கீதையில் கண்ணபிரான் நான்கு வகையான பக்தர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். துன்பம் வந்த போது அதை நீக்குவதற்காகப் பகவானைத் துதிப்பவர்களை “ஆர்த்தர்” என்ற முதலாவது வகையாக்குகின்றார். மோட்சத்தில் விருப்பமுடையவராகி அதனை நிறைவேற்றுவதற்காக இறைவனைத் துதிப்பவர் “ஜிந்நாஜீ” என்ற வகையினுள் அடங்குவர். உத்தவரை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறுவர். தமது எளிமைத்தன்மையை நீக்கி செல்வம் பெற வேண்டும் என்று இறைவனை வணங்குபவர் “சார்த்தார்த்திகள்” என்ற வகையிலடங்குவர். அரசரிமை பெற்று வாழும் பொருட்டுத் தவஞ் செய்து பகவானை வழிபட்ட துருவர் இதற்கு உதாரணமாவர். மெய்க்ஞானம் பெற்று யாதொன்றையும் கேளாது உள்

ளத்து இயல்பாகவே பொங்கும் பரிவினால் இறைவனை வணங்குபவர் “ஞானி” எனப் படுவர். இதற்குதாரணமாக பிரகலாதரைக் குறிப்பிடுவர். பகவானைத் தன்னுயிராகக் கருதும் ஞானியைப் பகவானும் தமது உயிராகவே கருதுகின்றார். இதுவே பிரேம பக்தியின் எல்லையாகும்.

பாரதியும் பக்திநெறி பற்றிச் சிந்திப்பதற்குத் தனக்கு முன்னே இருந்த பக்தி நெறியாளர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் பாடல்களையும் துணையாகக் கொண்டுள்ளான். பக்தி பெற்றிருந்த வடமொழிக் கல்வியறிவும் பிறப்பும் இதற்கு உதவியாக அமைந்தன. வேதங்களைப் பற்றியும் உபநிடதங்களைப்பற்றியும் பக்தி இலக்கியங்களைப் பற்றியும் பாரதி நன்கு விளக்கிக் கொண்டவனாக தனது பக்தி நெறியையும் புதுமையாக வகுத்துச் சென்றுள்ளான். தனது காலத்திலே நிலவிய பல்வேறு சமயநெறிகளையும் ஆராய்ந்து பொதுமையான நெறியொன்றை வகுத்த இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைப் போலப் பாரதியும் நெறியைப் பரப்ப முற்பட்டான். இடையறாத அன்பினாலும் தியானத்தினாலும் எல்லாம் வல்ல ஈசனை அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டக் கவிதைகளை இயற்றினான். உண்மையின் பேர்தெய்வம் என்போம். உண்மையே வெல்லும் என்ற உபநிடதக் கருத்துக்களைப் பாரதி மற்றவர்க்கும் விளக்குகின்றான். “உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்” என்று கவிதை பாடினான். “தமிழருக்கு” என்னும் கட்டுரையில் வேதங்களை நம்பு. அவற்றின் பொருளைத் தெரிந்துகொண்டு பின் நம்பு. புராணங்களைக் கேட்டுப் பயனடைந்து கொள். புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மடமைகள் பேசி விலங்குகள் போல நடந்து கொள்ளாதே. தமிழா உனது வேலைகள் அனைத்திலுமே பொய்க்கதைகள் மிதமிஞ்சி விட்டன. உனது மதக்கொள்கைகள் லௌகிகக் கொள்கைகள் வைதீக நடை எல்லாவற்றிலுமே பொய்கள் புகுந்து தலைதூக்கி ஆட இடங்கொடுத்து விட்டால் இவற்றை நீக்கி விடு. வீட்டிலும் வெளியிலும் தனிமையிலும் கட்டிடத்திலும் எதிலும் எப்போதும் நேர்மை இருக்க வேண்டும். நீயும் பிறரை வஞ்சிப்

பதை இயன்றவரை தடுக்க வேண்டும். எல்லாப் பேறுகளைக் காட்டிலும் உண்மைப் பேறுதான் பெருமை கொண்டது. உண்மை தவங்களுக்கெல்லாம் உயிர். உண்மை சாஸ் திரங்களுக்கெல்லாம் வேர். உண்மை பரமாத்மாவின் கண்ணாடி. ஆதலால் தமிழா எல்லாச் செய்திகளிலும் உண்மை நிலவும்படி செய்.

இவ்வாறு பாரதி ஞானத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ளது உண்மை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளான்.

உண்மையான பக்தன் எல்லாவற்றையும் தன் ஆன்மாவிலும் தன் ஆன்மாவை எல்லாவற்றிலும் காண்பவன். அவன் எவரையுமே வெறுப்பதில்லை. அது போலவே பாரதியும் பகைவனுக்கும் அருள் செய் என்று தன் நெஞ்சுக்கு நீதி புகட்டுகிறான்.

பகைவனுக்கு அருள்வாய் — நன்னெஞ்சே
பகைவனுக் கருள்வாய்
உள்ள நிறைவிலோர் கள்ளம் புகுந்திடில்
உள்ள நிறைவாமே — நன்னெஞ்சே
தெள்ளிய தேனிலோர் சிறிது நஞ்சையும்
சேர்த்தபின் தேனோ? — நன்னெஞ்சே
வாழ்வை நினைந்தபின் தாழ்வை நினைப்பது
வாழ்வுக்கு நேராமோ? — நன்னெஞ்சே
தாழ்வு பிறர்க்கெண்ணத் தானழிபவன்என்றா
சாத்திரங் கோளையோ — நன்னெஞ்சே
அன்னை பராசக்தி அவ்வுரு வாயினள்
அவளைக் கும்பிடுவாய் — நன்னெஞ்சே.

இக்கவிதை மூலம் பாரதி பக்தி நெறியினைப் புதுமைப்படுத்தியது மட்டுமன்றி யாவர்க்கும் பொதுமையானதாக ஆக்கி விடுகின்றான். அறநூல்கள் கூறும் நீதிகளை ஆத்ம ஞானத்தால் உணர்ந்த பின் கவலைகள் இல்லை யென்பது அவனது அசையாத நம்பிக்கையாகும். இந்த ஞானம் பிறந்தால் மரணத்திற்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. “காலா உனை நான் சிறு புல் என்றே நினைக்கின்றேன்” எனப் பாரதி அஞ்சாமற் கூறுகிறான். இத்தகைய அஞ்சாமை உணர்வுக்கு ஆதாரமாக இருப்பது பக்தியே.

பயனெண் னாமல் உழைக்கச் சொன்னான்
பக்தி செய்து பிழைக்கச் சொன்னான்
துயரிலாது என்னைச் செய்து விட்டான்
துன்பம் என்பதைக் கொய்து விட்டான்.

என்ற பாரதியின் குரல் தான் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறரும் பெற வைக்கின்றது. பக்தியின் சிறப்பை அவன் மேலும் எடுத்து விளக்குகின்றான்.

பக்தியினால் - இந்தப்

பாரினில் எய்திடும் மேன்மைகள் கேளடி

சித்தந் தெளியும் - இங்கு

செய்கை அனைத்திலும் செம்மைபிறந்திடும்

வித்தைகள் சேரும் - நல்ல

விரகுறவு கிடைக்கும் - மலாத்திடைத்

தத்துவம் உண்பாகும் - நெஞ்சில்

சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கிடும்

கல்வி வளரும் - பல

காரியம் கையுறும் வீரிய மோங்கிடும்

அல்லல் ஒழியும் - நல்ல

ஆண்மையுன்பாகும் அறிவுதெளிந்திடும்

சொல்லுவதெல்லாம் - மணச்

சொல்லினைப்போல்பயனுள்ளதாகும்மெய்

வல்லமை தோன்றும் - தெய்வ

வாழ்க்கையுற்றே இங்கு வாழ்ந்திடலாம்.

இந்தப் பாடலில் பாரதி கூறுகின்ற அனுபவங்கள் அவன் தான் பெற்ற அனுபவங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவை மற்றவர்க்கும் பயன் தருபவை என்பதை அவன் துணிந்து கூறக் கூடியதாக இருந்தமைக்குக் காரணம் நமது முன்னோர்கள் பலரது வாழ்வு நெறியுமாகும்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்

வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

என்ற வள்ளுவர் வாக்கினைப் பாரதி தனது காலத்து அனுபவங்களால் உணர்ந்திருக்கிறான். ராமகிருஷ்ணர், அரவிந்தர், விவேகானந்தர் போன்றவர்களது வரலாறு அவனுக்கு இதனை உணர்த்தியது. இதனாலே பக்தி பற்றிக் கூறும்போது மற்றவர்களைப் பற்றி அவன் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கவில்லை. அதை விடப் பாரதி பெற்றிருந்த கல்வியறிவின் விளக்கம் அவனுக்குத் துணை நிற்கின்றது. பகவத்கீதை படித்துப் பாரதி பயன்பெற்றவனாகிறான் கீதையைத் தமிழாக்கவும் செய்திருக்கிறான். கீதை பற்றிக் கூறும்போது,

பகவத்கீதை தர்மசாஸ்திரம் என்று மாத்திரமே பலர் நினைக்கின்றார்கள். அதாவது மனிதனை நன்கு தொழில் புரி

யும்படி தூண்டிவிடுவதே அதன் நோக்கமென்று பலர்கருதுகிறார்கள். இது சரியான கருத்தன்று. அது முக்கியமாக மோட்சசாஸ்திரம். மனிதன் சர்வ துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபடும் வழியைப் போதித்தலே இந்நூலின் முதற்கருத்து..... கண்ணபிரான் கீதையில் திரும்பத் திரும்ப தொழில் செய், தொழில் செய், தொழில் விட்டு விடாதே, தொழில் செய், தொழில் செய் என்று போதிக்கின்றார். இதனின்றும் அதனை வெறுமனே தொழில்நூல் என்று கணித்து விட்டார்கள். இங்கு தொழில் செய்யும் படி தூண்டியிருப்பது முக்கியமன்று. இதனை அந்த நிலையிலிருந்து என்னமாதிரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பகவான் காட்டியிருப்பதே மிக மிக முக்கியமாகக் கொள்ளத்தக்கது. பற்று நீங்கித் தொழில் செய், பற்றுநீக்கி, பற்றுநீக்கி, பற்றுநீக்கி, இதுதான் முக்கிய பாடம்..... தொழிலின் வலைகளில் மாட்டிக்கொள்ளாதே. இவற்றால் இடர்ப்படாதே. அவற்றால் பந்தப்படாதே. தளைப்படாதே. இதுதான் முக்கியமான உபதேசம்.

என்று விளக்கிக் கூறுகின்றார். பழைய சாஸ்திரங்களையும் இதிகாசங்களையும் நாம் அறிவின்மையால் பிழைபட விளங்கிக் கொள்வதையே பாரதி இங்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றான். சனாதனமான இந்துமதம் கூறும் நெறிகள் யாவும் வாழ்வுக்குகந்த நெறிகள் என்பதைப் பாரதி பலருக்குமுணர்த்த எண்ணினான். பயனில்லாத உழைப்பையே பக்தி நெறியாக்கி, வாழும் நெறியாக்க முன் வந்தான். சுயநலத்தை விட்டுப் பரநலத்திற்காக நாம் என்று உழைக்கத் தயாராகுவோமோ என்று தான் நாம் ஞானம் பெற்றவர்களாகின்றோம். நம்வாழ்வின் துன்பங்களைக் களைய இது ஒரு நல்வழியாகும். இதனைப் பக்தியோசகத்திலே பகவான் கிருஷ்ணனும் கூறிக் சென்றுள்ளார்.

எவ்வுயிரையும் பகைத்தல் இன்றி அவற்றிடம் நட்பும் கருணையும் உடையவனாய் யான் என்பதும் எனது என்பதும் நீங்கி இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் நிகராகக் கொண்டு பொறுமையுடையவனாய்..... உள்ளவனே எனக்குத் தொண்டன், எனக்கு இனியவன்.

இங்கு நான் எனது என்று யாதும் இன்றி அடைகின்ற நிலையாகிய முத்தி நிலையை நாம் காணமுடிகின்றது.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தம்ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாது நீ பெற்றதுஒன்று என்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டாம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடம் கொண்டாம்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறே”

என்ற மணிவாசகரது திருவாசகம் பாரதிக்கு முன்பாகப் பக்தி நெறியின் தன்மையை விளக்குகின்றது. இறைவன் பற்றிய அனுபவம் உலகமுள்ள வரையும் நிலைத்து நிற்கும் தன்மையது. பாரதி தான்பெற்ற அனுபவத்தைப் பலரும் பெறவேண்டுமென்ற தாகத்தோடு கவிதைகளைப் பாடினான். பாப்பா தொடக்கம் முதியோர்வரைக்கும் ஏற்றவகையில் பக்தி நெறிக்கு வழிகாட்டிய வன் பாரதி.

உயிர்க்கரிடத்து அன்பு வேணும் - தெய்வம்
உண்மையென்று தானறிதல் வேண்டும்
வயிரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும் - இது
வாழும் முறைமையடி பாப்பா.

மக்களிடையே வேற்றுமைகள் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் யாவரும் ஒன்றே. அவர்களிடம் அன்பு நிலவினால் குரோதங்களும் பகைமையும் அற்றுவிடும். மனிதர்கள் தங்கள் வாழும் நிலையிலேயே இறை தத்துவத்தையும் உணர்ந்துகொள்ளமுடியும்.

பக்திக்காக பரமன் அடிகளை அடைவதற்காக வழிசொன்னவர்களிற் பலர் பெண்களை அதற்குத் தடையாகவே எண்ணினர். தமது எண்ணங்களைப் பாடல்களிலும் பொறித்து வைத்தனர். பெண்ணின்பத்தை வெறுத்துப் பாடினர். தமது அறிவினைத் தால் தாம் பெற்ற துன்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பெண்களையே காரணமாக்கினர். தமது புலனடக்கத்தை நெறிப்படுத்த முடியாதவர் அதற்குச் சாட்டாகப் பெண்களையே கூறினர். பெண்களை இழித்துரைக்கவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை. இடைக்காலத்தில் இத்தகைய தொரு நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு ஏற்ற காரணம் இருக்க வேண்டும். அதுவே ஆண்கள் தங்கள் மனத்தை யடக்க முடியாத போது பெண்களை அதற்குக் காரணமாக்கியமை எனலாம்.

இ - 5

“காதென்றும் முக்கென்றும் கண்ணென்றும்
காட்டினன் கண்ணோதிரே
மாதென்று சொல்லி வருமாயை
தன்னை மறலிவிட்ட
தூதென்று எண்ணாமல் சுகமென்று
நாரும்இத் துற்புத்தியை
ஏதென்று எடுத்துரைப்பான்
இறைவா கச்சி ஏகம்பனே”

என்ற பாடல் சீரிய ஞானி எனப் பலரும் போற்றுகின்ற பட்டினத்தார் பாடியதாகும். ஆனால் பாரதியோ இதனைத் தெளிவுபடுத்த முயன்றான். உண்மையிலேயே பெண்கள் மாயையின் உருவங்கள்தானா மறலி விட்ட தூதுவர்தானா என்று சிந்தித்தான். பெண்களை வெறுப்பது பேரின்பத்துக்கு ஒரு நாளும் வழியாகாது என்பதை உணர்ந்தான். இறைவன் படைத்தவையாவும் தன்னை உணர்த்துவதற்காகவே என்ற தத்துவத்தினை விளக்க எண்ணினான். பழங்காலத்திலே பெண்கள் பெற்றிருந்த உயர்வான நிலையைப்பற்றிச் சிந்தித்தான். சமூக வாழ்விலே ஆண்களுக்கு நிகராக அவர்கள் வைத்து எண்ணப்பட்டிருந்ததை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தான். பிருக தாரண்யக உபநிடதத்திலே யக்ஞவல்யரின் மனைவி மைத்திரேயா மற்றும் கார்க்கி போன்ற பெண்கள் ஆன்ம விசாரணையில் ஈடுபட்டு ஆண்களுக்கு நிகராக வாதம் செய்யும் திறமையுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களின் வழித்தோன்றல்களையும் பெருமைக் குரியவர்களாகவே பாரதி மதித்தான்.

காதல் செய்யும் மனைவியே சக்திகண்டிற்
கடவுள் நிலை அவளாலே எய்தவேண்டும்
என மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினான். கண்ணையே தன் காதலியாகப் பாவனைசெய்து பாடினார்.

“பாயும்ஒளி நீஎனக்கு
பார்க்கும்விழி நானுனக்கு
பண்ணுகதி நீஎனக்கு
பாட்டினிமை நானுனக்கு”

என்ற அடிகள் பாரதி நடைமுறை வாழ்வினூடாகப் பக்திநிலையைக் கண்டதைக் காட்டுகின்றது.

எமது பிறவியின் நோக்கம் இந்த மாநிலம் பயன்பெற வாழ்வதுதான் என்பதைப்

பாரதி எல்லோர்க்கும் உணர்த்த எண்ணி
னான். பரபக்தியை மக்கள் மத்தியிலே பரப்பு
வதற்காகப் பராசக்தியையே வேண்டுகிறான்.

நல்லதோர் வீணை செய்தே — அதை
நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ
சொல்லடி சிவசக்தி — எனின்
கூடர்மிகும் அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய்
வல்லமை தாராயோ — இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே.

என்ற அவன்குரல் அவனுக்கு மட்டுமன்றி
அனைவருக்குமே பக்திநிலையை வேண்டுவதாக
அமைகின்றது. சாதாரண மனிதர்களைப்
போலப் பயனற்ற வாழ்வு நடத்த அவர்
விரும்பவில்லை.

தேடிச் சோறு நிதம் தின்று — பல
சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி — மனம்
வாடித் துன்பம் மிக உழன்று — மிற்
வாட்பல செயல்கள் செய்து — நரை

தட்டிக் கிழம்பருவம் எய்தி — கொடும்
கூற்றுக்கு இரையென்பிற் பரமபு — பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலவே — யான்
வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ.

என்று பராசக்தியிடம் பாரதி தன்னம்
பிக்கையோடு கேட்பது அவன் பக்தியின்
வைராக்கியத்தைக் காட்டுகின்றது. பாரதி
யின் அஞ்சாமை, துணிவு, வீரம், தியாகம்
என்னும் நல்ல குணங்களைக் கொண்டு
வாழ்வு நடத்துவதற்கும் யாரையும் எடுத்தெறிந்து தீமையைக் கண்டிக்கும் திறனுக்கும் அவரது பக்தியுணர்வும் நம்பிக்கையுமே பெருந்துணையாக இருந்தன. பராசக்தி தன்னை பக்திசெய்தே பிழைக்கச் சொன்னான் என்று கூறுவதன்மூலம் மாநிலத்து மானிடர் யாவார்க்கும் வாழும் நெறியைக் காட்டியவனாக பாரதி அமைகிறான். அவன் புகழ் பாடுவதை விட அவன் காட்டிய பக்தி நெறியில் வாழ்வதே அவன் வழிவந்த எம் கடமையாகும்.

பிரார்த்தனை

இறைவனே !

1. உன் திவ்விய தரிசனத்தை எனக்கு அளிக்கவேண்டும். பெண், பொன் இவற்றினின்றும் என் மனத்தைத் திருப்பவேண்டும்.
2. உன் திருவடித் தாமரைகளில் எனக்குப் பக்தி உண்டாகும்படி அருள் புரியவேண்டும். உலகை மயக்கும் உன் மாயையால் என் சித்தம் கலங்காதிருக்க அருள்புரிவாய்.
3. உன் தயை நிறைந்த முகத்தைக் காட்டி என்னைக் காப்பாற்று. பொய்ம்மைகளினின்றும் மெய்ப் பொருளையும், இருளிலிருந்து ஒளியையும் மரணத்திலிருந்து நித்தியத்தையும், நான் பெற எனக்கு அருள்புரிவாயாக.
4. அன்னையே ! நான் பெரியவன், நான் பிராமணனாகப் பிறந்தவன். அவர்கள் பறையர்கள், தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தார்கள் என்று என் மனத்திற் தோன்றும் எண்ணத்தை ஒழித்துவிடு. அவர்கள் யார்? நீயே பல உருவங்கள் எடுத்து அங்ஙனம் என்முன் விளங்குகின்றாய். உன்னைத் தவிர அவர்கள் வேறல்லரே.
5. அன்னையே ! ஐகன் மாதாவே ! மனிதரிடமிருந்து நான் மதிப்பை வேண்டேன். சரீர சுகங்கள் விரும்பேன். கங்கை யமுனை இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்குவதுபோல் என் ஆத்மா உன்னோடு ஒன்றுபடவேண்டும் என்றுமட்டும் பிரார்த்திக்கிறேன். அன்னாய் ! என்னிடம் பக்தியும் கிடையாது, யோகமும் இல்லை. நான் எளியவன். ஆதரவற்றவன். ஒருவரிடமிருந்தும் நான் புகழ்ச்சியை விரும்புவதுமில்லை. உன் திருவடித் தாமரைகளில் என் மனம் பதிந்திருக்க அருள்புரிவாயாக.

— இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்

19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழிசை இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

—சச்சி. ஸ்ரீகாந்தா

உயிரிரசாயனத்துறை, மருத்துவபீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து தொடர்ந்த 150 ஆண்டுக் காலத்தைக் “கர்னாடக இசையின் பொற்காலம்” எனலாம். சங்கீத மும்மூர்த்திகளான, தியாகராஜ சுவாமிகள் (1767—1847), முத்துச்சுவாமி தீட்சிதர் (1776—1835), சியாமா சாஸ்திரிகள் (1782—1827) ஆகியோர் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்து இசைப்பணி புரிந்தனர். இவர்கள் இயற்றிய இசைப்பாக்கள் கிருதிகள் (சாகித்தியங்கள்) எனப் பெயர்பெற்று சிறந்த பெருமையை அடைந்தன. இக்கிருதிகளில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றைந்து சதவீதம் தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழிகளிலேயே அமைந்தன. இவற்றை இயற்றிய மும்மூர்த்திகளும் ‘சாகித்திய கர்த்தாக்கள்’ எனப் போற்றப்பட்டனர். குரு - சீட பரம்பரையொன்று உற்பத்தியாயிற்று.

19 ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நன்றாகக் காலூன்றிக் கொண்டது. சங்கீத மும்மூர்த்திகள், இந்நூற்றாண்டின் முதல் நூற்பதாண்டுகளில் (ஏறக்குறைய) சீவித்திருந்தார்கள். இவர்கள் வாயிலிருந்து வெளிவந்த ஆக்கங்கள் யாவும் கிருதிகளாகப் போற்றப்பட்டு, இவர்களின் சீடர்களாலே தமிழ்நாட்டின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் பரப்பப்பட்டன. சங்கீத மும்மூர்த்திகளுடன் சுவாதித் திருநாள் மகாராசாவும் (1813—1846) சேர்ந்துகொண்டார். இவரின் இசையாக்கங்கள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே இருப்பினும், தெலுங்கு, மலையாளம், இந்துஸ்தானி, மகாராஷ்டிரம் ஆகிய மொழிகளிலும் தமிழிலும் சில உருப்படிக்கை இயற்றியுள்ளார்.

இப்படியே ஒரு புறத்தே கர்னாடக இசையானது 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே பெரும்பாலும் தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழிகளிலே பாடப்பட்டு வந்த காலத்தில், இன்னொரு புறத்தே தமிழில் இசைப்பாடல்களைப் பாடத் தகுதிபெற்ற தமிழிசைப் புலவர்களுந் தலைதூக்கினர். இவர்களிலே கவிஞஞ்சர பாரதி, கோபாலகிருஷ்ணபாரதி (1810 - 1896), மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை (1826—1889), சென்னிஞளம் அண்ணாமலை செட்டியார், ஆனைஐயா, இராமசாமி சிவன், கனம் கிருஷ்ணையர், வேதநாயகம் சாஸ்திரியார், வடலூர் இராமலிங்க அடிகள் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் அனைவரினதும் தொண்டு பாராட்டற்குரிய தென்னாலும், குறிப்பாக கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, வேதநாயகம்பிள்ளை ஆகியோரின் முயற்சிகள் பாமரர்களுக்கிடையே தமிழிசைப் பாடல்களைப் பரப்புவதில் முக்கிய பங்கை வகித்தன. எப்படித்தான் அரிய சிறப்புக்களுடன் விளங்கினாலும், பொதுமக்களுக்கு விளங்காத மொழியிலே பாடப்படும் பாடல்கள், இதயத்தைத் தொடமாட்டாதவை என்பதை உணர்ந்த இவ்விரு இசைப்புலவர்களும் தமிழிலே இசைப்பாடல்களை இயற்றிப் பரப்புவதில் ஊக்கம் காட்டியுள்ளனர். தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளைக் கேட்டுத் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்த இசையறிஞர்கள் தமிழ்ப் பாடல்களை எதிர்த்தபோதும், தமிழின் எழுச்சியையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த கோபாலகிருஷ்ண பாரதியும், வேதநாயகரும் இவ்வெதிர்ப்புகளுக்கு அஞ்சவில்லை.

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்:

இவர் இயற்றியுள்ள விடுதிக் கீர்த்தனைகளினதும் கண்ணிகளினதும் எண்ணிக்கை

180க்கு மேற்படும். மேலும் அத்துவைதக் கருத்துக்கள் அடங்கிய கீர்த்தனைகளை இயற்றியதுடன், அன்று அபூர்வராகங்களாக விளங்கிய நாடகப்பிரியாவில், “சிவலோக மென்கிற” ஆகிரியில் “அம்பலவாணனை”, சரசாங்கியில் “மகாதேவசரணம்”, ஜகன் மோகினியில் “சிவகாமசுந்தரி”, மாஞ்சியில் “சஞ்சலப்படவேண்டாம்” போன்ற பல கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்.

தியாகராஜசுவாமிகள் ஐந்து கனராகங் களான, நாட்டை, கௌளை, ஆரபி, ஸ்ரீராகம், வராளி போன்றவற்றில் பஞ்சரத்தின கிருதிகளை இயற்றியது போல பாரதியாரும், அவற்றிற்குப் பிரதியாக இந்த ராகங்களில் தமிழ்க் கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்.

அவையாவன.—

1. ‘ஹரஹரசிவ சங்கர கருணாகர’
— நாட்டை
2. ‘சரணுகதியென்று நம்பிவந்தேன்’
— கௌளை
3. ‘பிறவாத முத்தியைத் தாரும்’
— ஆரபி
4. ‘மறவாமல் எப்படியும் நினைமனமே’
— ஸ்ரீராகம்.

மேலும், தமிழிசையுலகிற்கு தமது முக்கிய பங்களிப்பாக சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் 37 செய்யுட்களில் இடம்பெறும் நந்தனாரின் சரித்திரத்தை, எரியநடைகளில் கீர்த்தனைப் பாடல்களாக ஆக்கித்தந்தார். பாமரர்களை இசையுலகில் ஈடுபடவைத்த இவருடைய ‘நந்தனார் சரிதக் கீர்த்தனை’ களின் முதல் பதிப்பு 1861 நவம்பரில் வெளியாயிற்று. இப்பாடல்களிலே இடம்பெற்றுள்ள, ‘தில்லை வெளியினிலே கலந்துகொண்டாரவர் திரும்பியும் வருவாரோ’, ‘பறையா—நீ சிதம்பரமென்று சொல்லப்படுமோடா—போகப்படுமோடா’, ‘மீசை நரைச்சுப் போச்சே கிழவா ஆசை நரைக்கலாச்சோ?’ போன்ற வரிகள் இன்றும் இறவா வரம்பெற்று விளங்குகின்றன.

அத்துடன், தமிழிசையைப் பாமரர் மத்தியிலே பரப்புவதற்கும், நலுங்கு, ஊஞ்சல், லாலி, கும்மி முதலிய வகைகளிலும் பாரதி

யார் இயற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ‘நலங்கிடவாரும் நீர் நடராசமூர்த்தி’ எனும் மத்தியமாவதி ராகத்தில் அமைந்த நலுங்குப் பாட்டு இவற்றில் ஒன்றாகும். இவர் இயற்றிய ‘சிதம்பரக் கும்மி’ யில் வரும் கண்ணிகள் இன்றும், திஸ்ரகதியில் அமைந்த இசை வடிவத்துக்கு ஓர் இலட்சிய உதாரணமாக விளங்குவது கண்கூடு.

உதாரணத்திற்கு:

‘சாந்துப் பொட்டுத் தளதளென்ன—நல்ல சந்தன வாடை குமுகமென்ன
கூந்த மூலகுக் காரியெல்லாம் —காலைக் குவித்துக் கும்மி யடியுங்கடி.

‘ஆகாய லிங்கத்தைக் கண்டேனடி—யிங்கே ஆரு மறியாமல் நின்றேனடி
ஏகாந்த மாக இருந்தேனடி —மன தேக்கந் தொலைந்தது பாருங்கடி.’

எளிய நடை; செறிந்த கருத்து; மனதைக் கவரும் இசைமெட்டு ஆகியவற்றால் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி தமிழிசையை வளர்த்தார்.

இவற்றுடன், சங்கீத மும்மூர்த்திகளைப் போல, ஒரு குரு—சீட பரம்பரையை உருவாக்குவதிலும் பாரதியார் முயன்றது பராட்டுதற்குரியது. பாரதியாரின் முக்கிய சீடர்களாக சிதம்பரம் பொன்னுச்சாமி தீட்சிதர், சிதம்பரம் ஸ்ரீ ராஜரத்தினதீட்சிதர், மாயூரம் இராமசாமி ஐயர், நடேச ஐயர், சுப்பிரமணிய ஐயர் போன்றோர் விளங்கினர்.

வேதநாயகம்பிள்ளை:

19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திலே வாழ்ந்த சமூகசீர்திருத்தவாதிகளில் வேதநாயகம்பிள்ளையும் ஒருவர். எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து இறைவனைப் பாடி மகிழும் படியாக, வேதநாயகர் ‘சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகளை’ப் பாடினார். இவற்றைத் தொகுத்து 1878ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்டார். இந் நூலிலே 192 கீர்த்தனைகள் உள்ளன. இவை ஐந்து பெரும் பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கீர்த்தனைகளிலே நகைச்சுவையுடன் கலந்த அறிவுரைகள் நிரம்பியுள்ளன.

உதாரணத்துக்கு ஒரு பகுதி:

“கடவுளைத் துதிப்பது போல்வாய் பாடும்
கண்ணுங் கருத்துங் கண்ட இடமெல்லாம் ஒடும்
திடமாகக் கோவிலுக்குள் தேகம்போய்க் கூடும்
சிந்தனை வெளியே திரிந்துதிண் டாடும்.”

இதனில் அமைந்துள்ள ஏளனம், சொல்
லழகு, ஓசைநயம், எதுகைமோனைப் பொருத்
தம் போன்றவை போற்றத்தக்கவை.

தான் சார்ந்த கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ
சமய மக்களும் பாடிமகிழ்வதற்காக வேத
நாயகர் ‘சத்திய வேதக் கீர்த்தனைகள்’ பாடி
1889-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இத்தொகுப்
பிலே 53 இசைப்பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன.
இப்படியாகத் தானும் தமிழிசைப் பாடல்
களை இயற்றியதுடன் நில்லாது, தன் சமகா
லத்தவரான கோபாலகிருஷ்ண பாரதியைப்
போற்றும் ஏந்தலாகவும் வேதநாயகர் விளங்
கினார். பாரதியார் பாடிய ‘நந்தனார் சரிதக்
கீர்த்தனைகளைக்’க் கண்டு அவரின் உறவினர்
பாரதியாரை, ‘பிராமணப் பறையன்’ என்று
வைதபோது வேதநாயகரோ,

‘படிகொண்ட புகழ்த்திரு நானீப் போவான்
சரித்திரத்தைப் பாருள்ளோர்கள்
கடிகொண்டு வியந்திடக் கீர்த்தன மாகச்
செய்தளித்தான்—கதிர்சேர் திங்கள்
முடிகொண்டான்—கொடிகொண்டான்—

அடிகண்டான்

மடியண்டான் முடிகொண்டானிற்
குடிகொண்டான் கோபால கிருஷ்ணபா
ரதிநாமக் குணமேலோனே”
எனப் புகழ்ந்தார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டானது, தமிழிசை
வளர்ச்சிக்கு ஏற்றத் தந்த நூற்றாண்டாக
அமைந்தது. கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, வேத
நாயகம்பிள்ளை போன்ற இசைப்புலவர்களை
அடியொட்டி, 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்
பகுதியில் தோன்றிய சுப்பிரமணிய பாரதி,
கனக சுப்புரெத்தினம் (பாரதிதாசன்), கவி
மணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, நாமக்கல் இரா
மலிங்கம்பிள்ளை போன்ற தமிழ்ப்புலவர்
களின் பாடல்கள் தமிழகத்திலே சுதந்திரப்
போராட்டத்திற்கும், சமூக சீர்திருத்தத்திற்
கும், தமிழின் எழுச்சிக்கும் சிறந்த கருவி
களாகப் பயன்பட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழிசை
இயக்கத்தை வளர்த்தோரை நான்கு பிரிவு
களாகப் பாகுபடுத்தி நோக்குதல் சிறந்தது.

1. இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள்: ஆபிர
காம் பண்டிதர், கலாயோகி ஆனந்த
குமாரசாமி, சுவாமி விபுலானந்தர்,
மதுரை பொன்னுச்சாமிபிள்ளை போன்
றோர்.
2. பத்திரிகாசிரியர்களும் சமூக சீர்திருத்த
வாதிகளும்: சுப்பிரமணிய பாரதி,
பேராசிரியர் கல்கி, டி. கே. சிதம்பர
நாத முதலியார், அறிஞர் அண்ணா
போன்றோர்.
3. இசைப் புலவர்களும் இசைக் கலைஞர்
களும்: சுத்தானந்த பாரதி, பாபநாசம்
சிவன், தி. இலக்குமணபிள்ளை, பெரிய
சாமி தூரன், கே. பி. சுந்தரரம்பாள்,
தண்டபாணி தேசிகர், சிதம்பரம் எஸ்.
ஜெயராமன் போன்றோர்.
4. இசைஆர்வம்மிக்க புரவலர்கள்: ராஜா
அண்ணாமலை செட்டியார் போன்றோர்.

இனி, ஒவ்வொரு பிரிவினரது பங்
களிப்பையும் சற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

1. இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள்

ஆபிரகாம் பண்டிதர்: தஞ்சையிலே
இசைத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு அடிப்படையிட்
டவர் இவராவர். 1916ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்
மாதத்திலே, தஞ்சாவூரிலே இசை மகாநாடு
நடைபெற்றபோது, இம் மாநாட்டிலே தமிழி
சை பற்றிய ஐயப்பாடுகளையும், வழக்கில்
இல்லாத பண்களையும், இசைப்பாடல்களை
யும் பண்டிதர், தமது புதல்விகளான மரகத
வல்லி, கனகவல்லி ஆகியோரின் துணையோடு
பாடியும், வீணையிலே வாசித்துக்காட்டியும்
மெய்ப்பித்தார்.

1917ஆம் ஆண்டிலே, தமிழிசைக்
களஞ்சியம் போல விளங்கும் “கருணமிர்த
சாகரம்” என்னும் ஆய்வுநூலை ஆபிரகாம்
பண்டிதர் வெளியிட்டார். இசைப் பேரிலக்
கியமாக விளங்கும் இந்நூலின் முதற்பாகம்
1300 பக்கங்களையும் இரண்டாம் பாகம் 352
பக்கங்களையும் கொண்டது. இவ்வரிய நூலா
னது 11½ அங்குல நீளமும் 9 அங்குல அகல

மும் உடையதாக அமைந்துள்ளது. இசைத் தமிழில் உள்ள நுண்ணிய கருத்துக்களையும் பெருமைகளையும் இந்நூல் விவரிக்கின்றது.

கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி:

பல்துறை அறிஞரான இவர், இந்திய இசையில் ஆய்வு செய்தது தமிழிசைக்குச் சாதகமாகவே அமைந்தது எனலாம். ஆந்திர நாட்டிலுள்ள அமராவதி அருகில் உள்ள கோலி எனும் இடத்திலே சில சிற்ப உருவங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளதையும், இவற்றிலே சில யாழ் உருவங்களும் யாழ் வாசிக்கும் பெண்களின் சிற்பங்களும் அடங்கியிருப்பதையும் ஆராய்ந்த ஆனந்தகுமாரசாமி, தமிழ்நாட்டின் பழமையான இசை மரபை முதன்முதலாக உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டினார். இதனைப்பற்றி, 1931ஆம் ஆண்டிலே “இந்தியாவின் பழைய வீணை” எனும் தலைப்பிலே அரிய ஆய்வுரையை ஆனந்த குமாரசாமி எழுதினார். இதனை, விபுலானந்த அடிகளே வியந்து தம் “யாழ்நூலிற்” பாராட்டியுள்ளார். எனவே, யாழ் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு முதன்முதலில் அத்திவார மிட்டவர் ஆனந்த குமாரசாமி எனில் மிகையாகாது.

மதுரை பொன்னுச்சாமி பிள்ளை :

இவர், மைசூர் சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்த நாதசுர வித்துவானாவார். ‘தில்லானு மோகனம்பான்’ திரைப்படப்புகழ் மதுரை சேதுராமன் பொன்னுச்சாமி சகோதரர்களின் தாத்தா எனில், பலருக்கு விளங்கும். இவ்வாராய்ச்சியாளர் 1931ஆம் ஆண்டிலே, “பூர்வீக சங்கீத உண்மை” எனும் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். கடந்த 250 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கர்னாடக இசையில் வழக்கிலிருந்துவரும் வேங்கடமகியினுடைய 72 மேளகர்த்தா முறையை எதிர்த்து, பல்வேறு ஆதார விளக்கங்களுடன், ஆதியில் வழக்கிலிருந்து வந்த 32 மேளகர்த்தா முறை பற்றி இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார் பொன்னுச்சாமி பிள்ளையவர்கள்.

“சுமார் 200 வருஷ காலமாய் மயக்கத்திலிருந்து வருவதும் சீர் நேர்மையுடைய தல்லாததும், கலப்புற்றதுமான சங்கீதத்தை விலக்கி, சுலப்பற்றதும் பூர்வீக உண்மையான

னதும், அனுபவத்திலுள்ளதுமான இந்து சங்கீத உண்மைச் சித்தாந்தத்தை விளக்கவே இந்நூலை எழுதி வெளியிட்டலானேன்” என பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை தமது முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவருடைய ஆய்வு நூலுக்கு, காரைக்குடிச் சகோதரர்கள் (வீணை சுப்பராமையர், வீணை சாம்பசிவ ஐயர்), சோமசுந்தர பாரதி, ஹரிசேச நல்லூர் முத்தையா பாகவதர், கருப்பியல் கின்னசாமி ஐயர், திருநெல்வேலி பிடிச் சாமளையர், நாதசுர வித்துவான் கொரநாடு நடேசபிள்ளை, இலுப்பூர் பொன்னுச்சாமி பிள்ளை, திருச்சி பிடிச் தி. கோவிந்தசாமி பிள்ளை, கல்விடைச்சுற்றிச்சி வேதாந்தமய்யர், புல்லாங்குழல் வித்துவான் பல்லடம் சஞ்சீவி ராவ், நாதசுரவித்துவான் திருப்பாம்புரம் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளை போன்ற பல பிரபல இசைவல்லுநர்கள் மதிப்புரை வழங்கியிருப்பது, இந்நூலினுடைய ஆதாரக் கருத்தை இவர்கள் ஏற்றுள்ளனர் என்பதை இசையுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிற்று.

விபுலானந்த அடிகள்:

தமிழிசை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு விபுலானந்த அடிகள் எழுதிய ‘யாழ் நூல்’ பெருமளவு சிறப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தது என்பதில் ஒருவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது. தமது நூலின் பாயிர வியலிலே, அடிகளார் ‘யாழ் நூலின்’ தோற்றத்தைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ப்பகுதித் தலைவராகவிருந்தகாலத்திலே, இசைப்பகுதிச் சல்விமுறையினையும் மேற்பார்வையிடும் கடமை ஏற்பட்டது. அக்காலத்திலே தஞ்சைத் திருவாளர் க. பொன்னையா பிள்ளையவர்களிடம் கர்னாடகசங்கீதமென இந்நூலில் வழங்கும் இசையினது அமைப்பினை ஓரளவிற்கு அறிந்துகொண்டு இவ்வாராய்ச்சியினைத் தொடங்கினேன்.

“1936ஆம் ஆண்டு மாசித் திங்களிலே, பழந்தமிழரின் இசை, சிற்பம், கலையறிவு என்னும் பொருள் பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதரவிலே ஆறு விரிவுரை செய்தேன். அவ்விரிவுரைகள் பல்கலைக்கழகத்துப் பட்டி மண்டபத்திலே (Senate House)

ஆங்கில மொழியில் நிகழ்ந்தன. பிறமொழி யாளர்களும் பலர் வந்து கேட்டார்கள். எல்லா விரிவுரைகளும் ‘இந்து’ (The Hindu) என்னும் ஆங்கில பத்திரிகையிலே வெளிவந்தன. அவற்றைக் கண்ட அறிஞர் பலர் ஆங்கிலத்திலே நூலுருவாக்கித் தரும்படி என்னைக் கேட்டார்கள்.

“ஐயிரண்டு ஆண்டுகளாக நேரங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் முயன்று, குருவருளினாலும், தமிழ்த் தெய்வத்தின் கடைக்கண் நோக்கினாலும் இவ்வாராய்ச்சி நூலினை ஒரு வாறு எழுதி முடித்தேன். யாழ்க் கருவியொழிந்த பிற இசைக்கருவிகளைக் குறித்தும், இசையிலக்கணம், இசைப்பாட்டிலக்கணம், இசைக்கலைவளர்ச்சி யென்னும் பொருள்களைக் குறித்தும் ஆராய்ந்து கண்ட முடிபுகள் சில கையிலுள்ளன; காண வேண்டியன இன்னும் பலவுள்; இறைவன் திருவருள் பாலிப்பானாயின், ஏற்ற காலத்திலே அம் முடிபுகள் மற்றொரு நூலுருவாக வெளிவருதல் கூடும்.....”

1947ஆம் ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 5ஆம் நாள், தமிழகத்திலே ‘யாழ் நூல்’ அரங்கேற்றம் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதற்கு முதல் நாளிலே, அடிகளார் தமது ஆராய்ச்சியின் துணை கொண்டு செய்த யாழ்க்கள், சுருதி வீணை, பாரிசாத வீணை, சதுர்த்தண்டி வீணை ஆகிய இசைக்கருவிகளுடன் அடிகளாரைக் குதூகலமான முறையிலே தமிழன்பர்கள் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று கௌரவித்தார்கள். ஆனால் அந்தோ பரிதாபம், ‘யாழ் நூல்’ அரங்கேற்றத்தின் போதே சிறிது நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த அடிகளார், ஏறக்குறைய ஆறு கிழமைகள் கழிந்து ஜூலை மாதம் 19ஆம் நாளன்று, தமது 55ஆவது வயதிலே அமரரானார், எனவே, அவர் தமது நூலின் பாயிரவியலில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி, பிற இசைக்கருவிகளைக் குறித்தும், ஏனைய தலைப்புக்களிலும் கண்ட முடிபுகளைத் தமிழல்கிற்கு அவரால் வழங்க முடியாமல் போய்விட்டது.

ஏனைய இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள்: விபுலானந்த அடிகளாரின் அடியொட்டி ஆபிரகாம் பண்டிதரின் மகனான வரகுண பாண்டியன், பேரனான தன பாண்டியன், மற்றும்

சங்கீத பூஷணம் எஸ். இராமநாதன், குடந்தை ப. சுந்தரேசன், இராவ்சாகேப் கு. கோதண்டபாணி பிள்ளை போன்றோர் இசையாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தனர்; தொடர்கின்றனர். இதன் விளைவாக,

1. “பாணர் கைவழி” (வரகுணபாண்டியன் எழுதியது, 1950)
2. “முதல் ஐந்திசைப் பண்கள்” (குடந்தை சுந்தரேசன் எழுதியது; 1956)
3. “பழந்தமிழ் இசை” (கோதண்டபாணி பிள்ளை எழுதியது; 1959)
4. “சிலப்பதிகாரத்து இசைநுணுக்க விளக்கம் (எஸ். இராமநாதன் எழுதியது; 1956)

ஆகிய ஆய்வு நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. சங்கீத கலாநிதி எஸ். இராமநாதன் தனது ஆய்வுநூலை “Music in Cilappatikaaram” “எழுந்தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் எழுதி அமெரிக்காவிலுள்ள வெஸ்லியன் பல்கலைக்கழகத்திலே கலாநிதி பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

2. பத்திரிகாசிரியர்களும் சமூக சீர்திருத்த வாதிகளும்

தமிழிசை இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பாமர மக்களிடையே பரவுவதற்கு ஊன்று கோலாக விளங்கியவர்கள் பத்திரிகாசிரியர்களும் சமூகசீர்திருத்தவாதிகளுமே. இவர்களுடைய ஆதாரங்களுடன் கூடிய கருத்துக்களும், பிரசாரமும் தெலுங்கு மொழி இசையை நாடியோருக்கும் அதனைப் புகழ்ந்தோருக்கும் நாராசமாக விருந்தன. அக்காலத்திலே, இக் கூட்டத்தோரின் கை ஓங்கியிருந்தது; இவர்கள், “இசைக்கு மொழி அவசியமா?” என ஏனாளு செய்தனர்: “தமிழில் இசைப்பாடல்கள் உண்டா?” எனத் தட்டிக்கேட்டனர். பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும், பட்டி தொட்டிகளிலும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் தோன்றின. தமிழிசைக்குச் சார்பாக வாதிட முன்வந்தவர்களிலே சுப்பிரமணியபாரதி, பேராசியர் கல்கி, டி. கே. சிதம்பரநாதமுதலியார் (டி. கே. சி.), சி. என். அண்ணாதுரை (அண்ணா) ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் இவர்கள் அழகு தமிழிலே ஆதார பூர்வமாக ஆராய்ந்து எழுதி

னர். மேடைகளிலும், கருத்தரங்குகளிலும், பட்டிமன்றங்களிலும் முழங்கினர். இவர்கள் எழுப்பிய கருத்துகள், தமிழ்நாட்டின் அப் போதைய இளஞ் சந்ததியினரிடையே பிர பலமாகி, வலுத்த ஆதரவைப் பெற்றன.

3. இசைப்புலவர்களும் இசைக்கலைஞர்களும்

இசைப்பாடல்களை இயற்றுவோர் இசைப் புலவர்கள் (வாக்கேயகாரர்கள்) எனப்படுவர். இப்பாடல்களை கச்சேரி மேடைகள், வாடுவிலி மேடைகள், இசைத்தட்டுகள் ஆகியவற்றிலே பாடி, பொதுமக்களிடையே அவற்றைப் பிரபலப்படுத்திற்ருக் கொண்டு வருபவர்கள் இசைக்கலைஞர்கள் ஆவர். தமிழிசை இயக்கத்திற்காக இவ்விரு பிரிவினரும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கியதால் ஏராளமான தமிழ்ப்பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாகின. உதாரணத்திற்கு, சுத்தானந்த பாரதி இயற்றிய “இல்லை யென்பான் யாரடா? தில்லையில் போய்ப் பாரடா” எனும் மோகனராகக் கீர்த்தனையை எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் தமிழ் மணம் கமழ உருக்கத்துடன் பாடினார். இது போலவே, சுத்தானந்த பாரதியாரின் “எப்படிப் பாடினரோ?,, எனும் கர்நாடக தேவகாந்தாரி ராகப் பாடல்கள் டி. கே. பட்டம்மாள் மூலம் பொதுமக்களிடையே பிரபலமாயிற்று. அத்துடன் சுத்தானந்த பாரதியாரின், “கண்ணெடுத்தாகிலும் காணீரோ” (சிம்மேந்திரமத்யமராகம்) பாடலை என். சி. வசந்த கோகிலமும், “காரணம் கேட்டு வாடி சகியே” (பூர்விகல்யாணி ராகம்) பாடலை எம். எல். வசந்தகுமாரியும் இசைத்தட்டுக்கள் மூலம் பிரபலப்படுத்தியுள்ளனர். “சகல கலாவாணியே” (கேதார ராகம்), “தூக்கிய திருவடி” (சங்கராபரண ராகம்), “ஆனந்த நடனம் ஆடினார்” (காம்போதி ராகம்) போன்ற சுத்தானந்த பாரதியின் பாடல்களும் பிரபலமடைந்தன,

இதே போல பாபநாசம் சிவன் இயற்றிய “காணக்கண் கோடி வேண்டும்” (காம்போதி ராகம்), “கா வா வா சுத்தா வாவா” (வராளி ராகம்), “கபாலி” (மோகன ராகம்) போன்ற பாடல்களை மதுரை மணி ஐயர் இசைத்துப் பிரபலப்படுத்தினார்.

தமிழிசை இயக்கத்திற்காகத் தீவிரமாகப் பாடுபட்ட இசைக்கலைஞர்களில் எம். எம். தண்டபாணி தேசிகரும், சிதம்பரம் ஜெயராமனும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்களாவர்.

எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் :

1930—1940 காலகட்டத்திலே ‘பட்டினத்தார்’, ‘வல்லாள மகாராஜா’, ‘மாணிக்க வாசகர்’, ‘தாயுமானவர்’, ‘நந்தனார்’, ‘திருமழிசை ஆழ்வார்’, ‘ஏகம்பவாணன்’ ஆகிய திரைப்படங்களிலே தண்டபாணி தேசிகர் கதாநாயகனாக நடித்து, பல பக்திப் பாடல்களை இனிய தமிழிலே பாடினார்; இதனால் எல்லையில்லாத புகழையும் பெற்றார். ‘நந்தனார்’ திரைப்படத்திலே கோபால கிருஷ்ண பாரதியின் இசைப்பாடல்களைப் பாடி அவற்றுக்கு மெருகூட்டிய பெருமையும் தேசிகரையே சாரும். 1943ஆம் ஆண்டு தமிழிசை இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் முக்கிய தளபதியாக அமைந்து, தான் பங்குபற்றும் இசைக்கச்சேரிகளில் தனித் தமிழ்ப் பாடல்களை மட்டுமே பாடி தமிழிசையை வளர்த்தவர் தேசிகர்.

சிதம்பரம் ஜெயராமன் :

ஜெயராமனும் 1935—1940 காலகட்டத்திலே ‘கிருஷ்ணலீலா’, ‘நல்லதங்கான்’, ‘துருவன்’, ‘லீலாவதி சுலோசனா’ ஆகிய திரைப்படங்களிலே நடித்தவர். அறிஞர் அண்ணாவின் திராவிட இயக்கத்தின் பால் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டவர். 1967ஆம் ஆண்டிலே ‘என் பயணம்’ என இவர் எழுதிய சுயசரிதைக் குறிப்பிலே, தமிழிசை இயக்கத்திலே தனக்கிருந்த தீவிர உத்வேகத்தைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“.....1942ஆம் ஆண்டு; என் நண்பர் ஹார்மோனியஸ்ட் எஸ். வி. வாசுதேவநாயர் அவர்கள் வந்து என்னை தனக்கு நிதி தேவைக்காக குன்னூரில் நடித்துதர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் நடித்தேன். 1942இல் அன்று நான் பாடிய பாடலால் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டு பொலீஸ் காவலில் ஒருநாள் முழுவதும் இருந்தோம். காரணம் நானும் வாசுதேவநாயரும் ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்ற பாடலைப்

பாடியதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டோம். விடுதலையானவுடன் எனது நண்பர் வாகதேவ நாயர் எனக்கு அதிகமான போதனை செய்தார். ‘தமிழிசைக் கச்சேரியாக இல்லாமல் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளையும் சேர்த்துப் பாடினால் நாட்டில் வேறு ஒருவருக்குமே இடம் பெறமுடியாது. ஆதலால் விட்டுக்கொடுத்துக் கச்சேரி செய்தால் என்ன?’ என்றார். அதற்கு நான், ‘தமிழோடு கலந்து தமிழ் மண்ணிலேயே மறைந்தால் அதுதான் என் லட்சியம் நிறைவேறிய ஒன்றாகும். அதுதான் எனது ஆசை’ என்றேன். ‘வருமானம் குறைந்துவிடுமே’ என்றார். நன்றாகச் சிந்தித்து விட்டு ‘வீரமரணம் அடைவீர்கள்’ என்றார். ‘அதுதான் எனது ஆசை’ என்றேன். அதன் பின்னர் 1944இல் குடந்தையில் முதல் தமிழ் இசைப் போட்டியில் பாடினேன். அன்றைய ‘கல்கி’ ஆசிரியர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ‘கல்கி’யில் படித்தால் விவரம் தெளிவாகும்.

“.....1944இல் இன்றைய முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்று காஞ்சி யில் நடைபெற்ற திரு. பொன்னப்பா அவர் களின் தமிழிசை விழாவில் எனது இசை யினைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்து பலரிட மும் என்னைப்பற்றிக் கூட்டத்திற்குப் போகும் இடங்களினெல்லாம் எனது இசைத்திறனைச் சொல்லி வந்தார்கள். அதேபோல் திரு. கே. ஆர். இராமசாமி அவர்களும் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களும் ஈ. வி. கே. சம்பத்துடன் மற்றும் பலரும் சிதம்பரத் திற்கு எனது இல்லத்திற்கு வந்திருந்து மறைந்துவிட்ட கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர் களின் பாடல்களை இசைத்தட்டின் மூலம் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்விக்க வேண்டு மெனக் கோரினர்.”

“.....1945இல் சென்னை தமிழ் இசைச் சங்கத்திற்கு உயர்திரு ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்களுக்குக் கண்டனக் கடிதம் எழுதினேன். விபரம்: ‘போலித் தமிழ் இசைக்குப் பணம் செலவிட்டு அவர்களை வளரும்படி செய்யக்கூடாது. ‘தமிழ் இசைச் சங்கம்’ என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு சகல மொழிப் பாடல்களையும் பாட அனு மதிக்கக் கூடாது. இசைச் சங்கம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு எந்த மொழிப் பாடலாக இருந்தாலும் பாடச் செய்யுங்கள்.

இ - 6

அதனை யாரும் எதுவும் சொல்லமுடியாது. இன்று வரையிலும் அந்த நிலை மாறவில்லை. அத்தோடு என்னையும் அவர்கள் பாட அழைப்பதில்லை.

“.....எத்தனையோ இடர்களின் மத்தியில் எதிர்நீச்சலுடன் செயலாற்றிக் கொண்டே இருப்பவன் யான் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தமிழிசைக்கும் தமிழுக் கும் எத்தனையோ திட்டங்களைத் தீட்டி வைத் துள்ளேன். வாய்ப்பு ஏற்படும்போதெல்லாம் புகுத்திக்கொண்டே இருப்பேன். அதுதான் என் மகிழ்ச்சிக்குரிய லட்சியம்.”

இசைக்கலைஞர்களிலே சிதம்பரம் ஜெய ராமனுடைய குரல்வளம் ஓர் அசாதாரண கவர்ச்சி மிகுந்தது என்பது யாவரும் அறிந் ததே. கணீரென்று ஒலிக்கும் வெண்கல ஓசைபோன்ற சாரீரத்தைக் கொண்ட ஜெய ராமனின் பாடல்கள் என்று கேட்பினும் கிறுங்கவைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாக அமைந்தது. தமிழிசையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்தது. 1945 முதல் 1960 வரையுள்ள காலகட்டத்திலே தமிழ்த்திரைப் படப் பின்னணிப் பாடகர்களில் முன்னணிக் கலைஞராக விளங்கிய இவர், இதன்பின்னர் திரைப்படங்களில் மெல்லிசை, டப்பா இசை, மேற்கத்திய இசை ஆகியவற்றின் தாக்கம் அதிகரித்த பின்னர் ஒதுங்கிவிட்டார்.

4. இசை ஆர்வமிக்க புரவலர்கள்

இசைப் புலவர்கள், இசைக் கலைஞர்கள் ஆகியோரை ஊக்குவிப்பதற்குப் போதிய நிதி வசதி படைத்த புரவலர்களின் ஆதரவு தேவைப்பட்டதில் வியப்பேதுமில்லை. தமிழிசை வளர்ச்சிக்காக இருபதாம் நூற்றாண்டில் இப்படியாக அரும்பணியாற்றியவர் அண்ணாமலைச் செட்டியார். அவர்கள் தமிழிசையை இளஞ் சந்ததியாரிடையே வளர்ப்ப தற்காக அண்ணாமலை இசைக் கல்லூரியை நிறுவிய பெருமை இவரையே சாரும். அத் துடன், தமது பார்ப்பன நண்பர்களின் பகையையும் பொருட்படுத்தாது இப் பெரி யார் 1943ஆம் ஆண்டு மே மாதத்திலே தமிழிசைச் சங்கத்தை நிறுவினார். தமிழிசையை வளர்க்க பண் ஆய்வுக் கூடம் அமைக்கப்பட்டது.

தமிழிசைச் சங்கத்தின் ஆதரவிலே முதலாவது தமிழிசை மகாநாடு 1943ஆம் ஆண்டு இறுதியில் பன்னிரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றது. இப் பன்னிரண்டு நாட்களில் நடந்த 14 இசைக் கச்சேரிகளிலே, எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி, டி. கே. பட்டம்மாள், என். சி. வசந்தகோகிலம், கே. பி. சுந்தரரம்பாள், மதுரை மணியார், ஜி. என். பாலசுப்பிரமணியம், எம். எம். தண்டபாணிதேசிகர், எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர் ஆகிய எட்டு முன்னணி இசைக் கலைஞர்கள் தமிழிசை மழை பொழிந்தனர். இம் மகாநாட்டிலே இராஜாஜி, ராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியார், டாக்டர் சண்முகம் செட்டியார், அறிஞர் அண்ணா, பம்மல் சம்பந்த முதலியார், பேராசிரியர் கல்கி ஆகிய அறிஞர்கள் எழுச்சி உரைகளை நிகழ்த்தினர்.

ஐந்தாண்டுகளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து 20 தமிழிசை நூல்கள் வெளிவந்தன. இதற்கு நிதியுதவி வழங்கியவர்

அண்ணாமலைச் செட்டியாரே. இப்புரவலரின் கொடைத் திறம்பற்றி, இசைப் புலவர் சுத்தானந்த பாரதி கூறியுள்ளதாவது,

“..... என் இசைப் பாடல்களுக்கு அந்த வள்ளல் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தார். நான் யாரையும் பொருள் இரப்பதில்லை. ஆயினும் ராஜா ஸார் வலுவில் எனது இசை நூல்கள் அச்சேறவேண்டிய பொருட் செழிப்பைத் தந்தார். அந்தப் பொருளாலேதான் சிதம்பரகீதம், தேவகானம் முதலிய பல நூல்கள் வெளிவந்தன. இன்று கீர்த்தனாஞ்ஜலி, நவரஸ் நடனாஞ்ஜலி, கவிக்கனவுகள், புதுயுகப் பாட்டு, குழைந்தைப் பாட்டு, நடனப்பாட்டு, இராகமாலிகை முதலிய பாடல்கள் வெளிவந்து தமிழகத்தில் உலாவுகின்றன.”

இப்புரவலர் 1948ஆம் ஆண்டு ஜூன் 15ஆந் திகதி மறைந்தார்.

தகவல் உதவு நூல், சஞ்சிகை, மலர்பற்றிய பட்டியல்

1. அண்ணாதுரை, சி. என். — தமிழின் மறுமலர்ச்சி, முத்தமிழ்நிலையம், சென்னை, 1975. பதினமூன்றாம் பதிப்பு.
2. ஆபிரகாம் பண்டிதர் — கருணாமிர்த சாகரம், 1917.
3. கல்கி — ஆனந்தவிகடன், டிசம்பர் 12, 1933.
4. கோதண்டபாணிபிள்ளை, கு. — பழந்தமிழ் இசை, கழக வெளியீடு, 1959.
5. சண்முக சுந்தரம், வித்வான் வ. — டி. கே. சி. வரலாறு, ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை, 1959. (2ஆம் பதிப்பு)
6. சந்திரசேகரன், கி. — மாமுனிவர் ஆனந்தகுமாரசுவாமி, தீபம், ஏப்பிரல், 1976.
7. சுந்தரேசன், குடந்தை ப. — முதல் ஐந்திசைப் பண்கள். பாரிநிலையம், சென்னை, 1956.
8. சேசையா, மா. — நீதிபதி வேதநாயகர். வீரமாமுனிவர் கழக வெளியீடு, 15, திண்டுக்கல், 1966.
9. பாரதியார் (அமரகவி) — கலைகள், ஸ்ரீமகள் கம்பனி, சென்னை, 1958.
10. விபுலானந்த அடிகள் — யாழ்நூல், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, 1947.
11. பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை, மதுரை, எம். கே. எம். — பூர்வீக சங்கீத உண்மை, மதுரை, 1930.
12. ஸ்ரீகாந்தா, ச. — தமிழிசைத்தீபம் பகுதி 1. பருத்தித்துறை, 1977
13. ஜெயராமன், சிதம்பரம் எஸ். — ‘நீதி’ நாடக அரங்கேற்று விழா. தஞ்சை கவின்கலைக் குழுவினர் அளிக்கும் கலைவிழா மலர், 1967.
14. தமிழ் இசை மலர்: — செட்டி நாடு ராஜா சார் அண்ணாமலைச் செட்டியார் நினைவு வெளியீடு, தமிழிசைச் சங்கம், சென்னை, 1948.

பாரதியின் ஆலய தரிசனம்

திருமதி கலையரசி சின்னையா

ஆலயத்தின் முக்கியத்துவத்தினையும் நாட்டினது ஊரினது சிறப்புக்கு முக்கிய அம்சமாக ஆலயம் அமைவதனையும் விளக்கும் வகையில் “கோவிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என ஒளவையார் கூறினார். திருநாவுக்கரசரும்,

“திருக்கோவி லில்லாத திருவி லூரும்
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும்
பாங்கினோடு பலதனிக லில்லா லூரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா லூரும்
விதானமும் வெண்கொடியி மில்லா லூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட ணீண லூரும்
அலையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி கடாடே.”

என்ற பாடலில் ஆலயம் இல்லாத ஊரை அடவி-காடு என்றே கூறுகிறார். இவ்விதம் நாட்டின் சிறப்பிற்குக் காரணமாகக் கூறப்படும் ஆலயம் இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய இறைவனை நினைவூட்டுவதற்கேற்ற இடமாகவே சமயப்பெரியார்களாற் போற்றப்பட்டுள்ளது. சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்,

“செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா
அம்மலங் கழிஇ அன்பொடு மரிஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனைத் தொழுமே”

எனச் சிவனடியார்களையும் சிவாலயத்தையும் சிவனெனவே வழிபட வேண்டுமென்கிறது. மக்கள் கோயில்களிற் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டுமென்று திருமூலர்பின்வரும் பாடலில் அறிவுறுத்துகிறார்.

“நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோவிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே”

இவற்றைவிட தேவர்களும், யானை சிங்கம் புலி, குதிரை, கருடன், சிலந்தி முதலான அஃறிணைப் பிறவிகள் பலவும் இறைவனை ஆலயங்களில் வழிபட்டு முத்தியடைந்தன எனப் பல புராணங்கள் எடுத்துக் கூறியுள்

ளன. இத்தகைய காரணங்களினால் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் ஆலயங்கள் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்று இன்று பல்கிப் பெருகியுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் சிவன், முருகன், திருமால் முதலான தெய்வங்களின் கோயில்களைப் பற்றிய குறிப்புண்டு. அதனைத் தொடர்ந்து பல்லவர் சோழர் ஆட்சிக்காலங்களில் கோயில்கள் பெருந்தொகையாக எழுந்ததுடன் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் ஆலயம் அமைத்தல், ஆலயத்தில் நந்தவனம் அமைத்தல், விளக்கெடுத்தல், விழாக்கொண்டாடுதல் என்பன புண்ணியத்தைத் தரும் பணிகளாகப் போற்றப்படும் நிலையுமேற்பட்டது. இவ்வகையில் இறைவனை வழிபடுதற்கு ஏற்ற இடமாக, புண்ணியபணிகளைச் செய்யுமிடமாக வளர்ச்சி பெற்ற ஆலயம் பற்றி நவயுகக் கவிஞனான பாரதி எத்தகைய கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தான் என்பதனை இங்கு நோக்குவோம்.

நாட்டின் முக்கிய செல்வங்களுள் ஒன்றாக, நாட்டிற்குச் சிறப்பினை நல்கும் ஒன்றாக ஆலயம் அமைகின்றது. என்ற கருத்தினைப் பாரதி ஏற்றுப் போற்றியுள்ளான் என்பது அவன் பாடல்களிலே தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. பாரத தேசத்தைப் போற்றிப் பாடுமிடத்து “பள்ளித் தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம். எங்கள் பாரத தேசமென்று தோள் கொட்டுவோம்” எனக் கூறுவதும், வேள்விப் பாட்டில்,

“.....
பொன்னவிர் கோயில்களும்—எங்கள்
பொற்புடை மாதரும் மதலையும்
அன்னநல் லனிவயல்கள்—எங்கள்
ஆடுமாடுகள் குதிரைகளும்
இன்னவை சாத்திடவே—அன்னை
இணைமலர்த் திருவடி துணைபுகுந்தோம்.”

எனச் சக்தியிடம் கோயிலைக் காக்க அருள் வேண்டுவதும், “நாட்டு வணக்கம்” செய்யுமிடத்து “துங்கமுயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள் சூழ்ந்தது மிந்நாடே” எனப் பெருமிதத்துடன் பாடுவதும் பாரதி ஆலயத்திற்

சூக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினைக் காட்டுகின்றன. மேலும் ஆலயங்களை அமைத்தல் புண்ணியமான பணி என்ற கருத்தினையும் பாரதி வெளிப்படுத்தியுள்ளான்.

“இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் ஈகை வியற்றல்
அன்ன சத்திர மாயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்ன யாவிலும் புண்ணியங் கோடி
ஆங்கோ ரேழைக் கெழுத்தறி வித்தல்”

எனக் கூறும்போது ஆலயம் அமைத்தலையும் பாரதி புண்ணியமான பணியாகவே கருதியுள்ளான். அதனாலேதான் “விநாயகர் நான்மணிமாலை”யில் “நின்னாலியன்ற துணைபுரிவாயேல் பொன்னு லுனக்கொரு கோயில் புனைவேன்” எனக் கூறினான்.

ஆலயங்கள் நாட்டின் சிறப்பிற்கு இன்றியமையாதன, ஆலயங்கள் அமைத்தல் புண்ணியமான பணி என்பனவற்றை முன்னோர் வழி நின்று போற்றிய பாரதி ஆலயங்கள் எதற்காக அமைக்கப்பட்டன? அவை எதனை அறிவுறுத்துகின்றன? என்பன பற்றியும் சில கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்.

உருவவழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தினால் தோற்றம் பெற்ற ஆலயங்கள் பற்றி விளக்கமளித்தோர் பல்வேறு நிலைகளில் நின்று விளக்கம் தந்துள்ளனர். “பசுவினுடைய உடம்பெங்கணும் பரந்தோடும் குருதி பக்குவமடைந்து பாலாகப் பரிணமிக்கும் பொழுது அதை வெளியேற்ற முலைகள் அமைந்து விளங்குவதைப் போல், உலகெங்கணும் பரந்து விளங்கும் பரமன் ஆன்ம ஈடேற்றங் கருதிக் கருணை மேலிட்டினால் உருவந்தாங்கி எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் கோயில்” எனச் சிலர் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். “தேவாலயமாவது எங்கும் வியாபகராய் மறைந்திருக்கும் கடவுள் தம்மை ஆன்மாக்கள் வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுச் சாத்தித்தியராய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாம்” என்பது நாவலரது விளக்கம்.

இவ்வாறு,

“தாபர சங்கமங்கள்
என்றிரண்டு ரூவில் நின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு
மன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன்.”

என்ற சிவஞானசித்தியார் கருத்தைத் தழுவி, “இறைவன் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு அவர்களுக்கு அருள் புரிவதற்கு எழுந்தருளியுள்ள இடமே ஆலயம்” என்ற பொதுக் கருத்தையே பலரும் பலவாறு விளக்கியுள்ளனர். இப்படியான ஒரு பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்குமிடத்து, பாரதி ஆலயம் பற்றித் தரும் விளக்கங்கள் புதுமையான வையாக வேறுபட்டு அமைவதைக் காணலாம்.

பாரதி நாட்டின் விடுதலையை விரும்பிய அதேசமயத்தில் நாட்டின்—சமூகத்தின் ஒற்றுமையையும் அவாவியவன். அதனாலேதான் “ஆனந்த சுதந்திர மடைந்து விட்டோம்” என்று சுதந்திரப் பள்ளு பாடியவன், “சாதி மதங்களைப் பாரோம் உயர் ஜன்மம் இத்தேசத்தில் எய்தினராயின் வேதியராயினு மொன்றே அன்றி வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே” எனச் சாதிவேற்றுமையைத் தகர்த்தும், “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம், வைய வாழ்வு தன்னிலெந்த வகையிலும் நமக்குளே தாதரென்ற நிலைமை மாறி ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே” எனப் பெண் விடுதலையைப் போற்றியும் பாடினான். நாட்டு விடுதலைக்குச் சமூக ஒற்றுமை அவசியம் என்பதை உணர்ந்திருந்த பாரதிக்கு, மக்கள் ஒருங்கு கூடி இறைவனை வழிபடும் ஆலயம் முத்தியை அளிக்குமிடமாகத் தோன்றாது ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும் இடமாகவே காட்சியளித்தது. அதனாலே ஆலயம் பற்றிய அவனது விளக்கமும் புதுமையானதாக அமைந்தது.

“கடவுள் எங்கும் இருக்கிறாரே? எல்லாம் கடவுள்தானே? ஊருக்கு நடுவில் ஒரு கோயிலைக்கட்டி அதில் ஒரு கல்லையோ செப்பையோ நட்டு அங்கே தான் எல்லோரும் வந்து கும்பிட வேண்டும் என்ற நியமம் எதற்காக? என்றால் ஜனங்களுக்குள் ஐக்கியம் ஏற்படுத்துவதற்காக.

“ஒன்று கூடிக் கடவுளை வணங்கப் போகுமிடத்து மனிதரின் மனங்கள் ஒருமைப்பட்டு தமக்குள் இருக்கும் ஆத்ம ஒருமையை

அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள இடமுண்டாகுமென்று கூறி முன்னோர் கோயில் வகுத்தார்கள்.” என்பது பாரதி ஆலயம் ஏன் தோன்றியது என்பதற்குக் கொடுக்கும் விளக்கம். இங்கு பாரதி, “ஆன்மாக்களை உய்விக்கும் பொருட்டு ஆலயம் அமைந்தது” என்ற சமயக் கருத்தை விலக்கி, “மக்களுக்கிடையே ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்த ஆலயங்கள் தோன்றின” எனச் சமூக உணர்வுடன் புது விளக்கத்தை அளித்துள்ளான். அத்துடன் கோயில் வழிபாட்டால் அந்த ‘ஐக்கியம்’ எவ்விதம் ஏற்படும் என்பதனையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளான். கோயில்களில் பெண் தெய்வங்களை வழிபடும்பொழுது அத்தெய்வங்களைப் போல பெண்களை நேசிக்க வேண்டும். ஆண் தெய்வங்களை வழிபடும் பொழுது ஏனைய ஆண்களை அந்நிலையில் வைத்துப்பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யுமிடத்து ‘ஐக்கியம்’ உருவாகும் எனப் பாரதி கருதுகின்றான்.

“கவனி, நல்ல பச்சைத் தமிழில் சொல்கிறேன். நீ கும்பிடுகிற தெய்வங்களில் பெண் தெய்வம் எல்லாம் உன் தாய் மனைவி சகோதரி மகள் முதலிய பெண்களிடத்தே வெளிப்படாமல் இதுவரை மறைந்து நிற்கும் பராசக்தியின் மகிமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. அம்மன் தாய். அவளைப்போலவே நம்முடைய பெண்கள் மனைவி, சகோதரி, மாதா முதலியோர் ஒளிவீச நாம் பார்க்க வேண்டும் என்பதே குறிப்பு. ஆண் தெய்வமெல்லாம் நீ உன் பிதா, உன் சகோதரன், உன் மகன், உன்னைச் சேர்ந்த ஆண் மக்கள் அடைய வேண்டிய நிலைமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. இதைக் காட்டி மிருகநிலையி் விருந்த மனிதரைத் தேவநிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் பொருட்டாக ஏற்பட்ட தேவப் பள்ளிக்கூடங்களே கோயில்கள்”

எனப் பாரதி அதனை விளக்கியுள்ளான்.

மக்களிடையே ‘ஐக்கியத்தை’ ஏற்படுத்தத்தக்க இடமாக அமையும் ஆலயங்கள் கல்வி வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் எனவும் பாரதி விரும்பியுள்ளான். தனது காலத்தில் வருமானம் அதிகமுடைய ஆலயங்கள் வீண்விடயங்களில் பணத்தை விரயமாக்குவதைக் குறிப்பிட்டு அதனைக் கண்டித்ததுடன், கிறிஸ்தவ ‘சர்ச்ச’களில்,

படித்தவர்கள் ஊழியர்களாக இருப்பது போல் ஆலயங்களிலும் படித்தவர்களை ஊழியர்களாக நியமித்துக் கல்வியை வளர்க்க வேண்டும் எனக் கருத்துவைத்துள்ளான்.

“பக்தியும் கல்வியும் ஒருவாறு புணர்ந்திருக்கப்பட்டன வென்பதை விளக்குவதற்காக கிறிஸ்தவப் பாதிரிகளைத் திருஷ்டாந்தமாகக் காண்பிக்கலாகும். அவர்கள் மதத்தை விருத்தி செய்வதற்காக வந்திருந்த போதிலும் பல இடங்களில் பெரிய பாடசாலைகளை ஏற்படுத்திக் கல்வி விருத்தியைச் செய்கிறார்கள். ஆதலால் நம்முடைய ஆலயங்களில் மிகுந்த பணத்தை வீண்செலவு செய்யாமல் கல்விக்காக உபயோகப்படுத்தினால், ஐனங்களுக்கு அபரிமிதமான திருப்தியை உண்டாக்கும்.”

பாரதியின் இக்கருத்துப் பாரதிக்கு முன்பு ஆறுமுகநாவலராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டமை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றைத்தவிர ஆலயங்களில் நடைபெறும் ‘அன்னதானம்’ பற்றியும், ஆலயங்களில் பூசை செய்வோர் பற்றியும் பாரதி கூறியனவும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. கோவில்களில் நடைபெறும் அன்னதானங்கள் பெரும்பாலும் ‘சோம்பேறிகளாய்க் கண்ட இடத்தில் சாப்பிட்டுக் காலம் போக்கிறவர்களுக்குத்தான்’ அளிக்கப்படுகிறது எனக் கூறும் பாரதி சோம்பேறிகளை விருத்தி செய்யக் கோயில் பணம் பயன்படக்கூடாது என்றும் சுவாமி தரிசனத்தின் பொருட்டு அயலூரிலிருந்து வரும் பிரயாணிகளுக்கே அன்னதானம் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளான். அடுத்து ஆலயங்களில் பூசை புரிவோர் குருவில்க சங்கம் பக்தியுள்ளவர்களாகவும் ஆகம் உணர்ச்சியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென சமயப் பெரியார் கூறுவர். பாரதியோர் ஆலயங்களில் பூசை செய்வோர் ‘தம்மைத் தெய்வம்சம் உடையவர்களாகவும், கும்பிடுவோரை நித்திய அடிமைகளாகவும் கருதும் மனப்பாங்கு உடையவர்களாக இருக்கக்கூடாது’ என்கிறான்.

இவ்விதமாக ஆலயம் பற்றி ஆலயத்தில் நடைபெறவேண்டிய பணிகள் பற்றி வெறுமனே சமய உணர்வுடன் மாத்திரமல்லாது சமூகவுணர்வினையும் சமயத்துடன் இணைத்துப் பாரதி கூறிய கருத்துக்கள் இன்றும் எம்மால் பின்பற்றத்தகும் சிறப்பு வாய்ந்தனவாக உள்ளன.

Radhika Jewels

Dealers in:

**SOVEREIGN GOLD,
JEWELLERIES,
WATCHES Etc.**

**54, Kotugodella Vidiya,
KANDY.**

Ashok

Motor Centre

37, Peradeniya Road,

KANDY.

T. P. 08 - 2864

BALAKRISHNA STORES

**136, Colombo Street,
KANDY.**

4534

GLOBE HARDWARE

**170B, Colombo Street,
KANDY.**

T. P. 2296

ஓளவையும் முருகனும்

செல்வி தவமணிதேவி சாம்பசிவம், B. A. (Hons)

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்க்கப்பட்ட காலங்களில் ஆண்பாற் புலவர்கள் போற் பெண்பாற் புலவர்களும் நினைவு கூரத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இப் பெண்பாற் புலவர்களுள் ஓளவையார், ஆதிமந்தியார், வெள்ளிவீதியார், பூதப் பாண்டியன் தேவியார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் படைப்புக்கள் தமிழ் உலகில் நிலைத்துநிற்கின்றன. இவர்களுள் ஓளவையார் தமிழ்ப் பெரும் மூதாட்டி என்று பல ராலும் போற்றப்படுகின்றார். ஆனால் எமது துரதிஷ்டம் இவ் ஓளவையார் பரம்பரையினரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் இன்னும் ஒரு தெளிவான இடத்தை அடையவில்லை. இன்று கிடைக்கும் அவர்தம் படைப்புக்களைக் கொண்டே அவர்களைப்பற்றி அறிய முடிகிறது.

சங்ககால ஓளவையாரை அடுத்து இன்னுமொரு ஓளவை மூதாட்டி சோழர் காலத்திற் காணப்படுகின்றார். கம்பர், புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர் போன்றோர் மத்தியிற் சிறப்பான இடத்தை வகித்தவராக இவ்வம்மையார் காணப்படுகிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அதன் வளர்ச்சிக்குப் புலவர் பரம்பரையினருக்கு அவ்வப்போது கடவுளர் துணைசெய்துள்ளனர். உதாரணமாக நக்கீரர், அருணகிரிநாதர் ஆகியோருக்கு முருகனும், நாயன்மார்களுக்குச் சிவனும் ஆழ்வார்களுக்குத் திருமாலும் அருள்பாலித்ததை நாம் அறிகின்றோம். இவ்வரிசையில் ஓளவையாரும் விநாயகப் பெருமானிடம் பால், தேன், பாகு, பருப்பு முதலியவற்றைக் கலந்து உனக்கு உணவாகத் தருகின்றேன். “நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா” என வேண்டி நிற்கிறார். இவ் வேளையிலேதான் ஓளவைக்கும் கலியுக வரதனுக்கும் என்ன தொடர்பு இருந்திருக்கலாம் என்று அறிய ஆவல் மேலிடுகின்றது. ஓளவை விநாயகரிடம் கேட்டதைப்போல் முருகனிடம் கேட்டதாகக் கிடைத்த அவர் படைப்புக்கள்மூலம் அறிய முடியவில்லை. மேலும் ஓளவையார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சேரமான் பெரு

மாள் நாயனார் ஆகியோருக்கு முன் கைலையங்கிரியைத் தான் அடைந்தமைக்குத் காரணம் விநாயகப் பெருமானே என்பதையும்,

“மதுர மொழிநல் உமையாள்
சிறுவன் மலரடியை
முதிர நிலையவல் லார்க்கரி
தோழுகில் போன் முழங்கி”

எனக் கூறுகிறார். விநாயகர்மீது ‘சேக்களப்’ என்னும் அகவலைப் பாடி வணங்கினார் எனவும் தெரிய வருகின்றது. இவ்வாறான நெருக்கமான தொடர்பு ஓளவைக்கும் முருகனுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் உரையாடல் நடந்ததாக ஏறக்குறைய ஐந்து பாடல்கள் மூலம் தெரிய வருகின்றது.

ஓளவையின் சமகாலத்துப் புலவர்களாகக் கூறப்படுபவர்களுள் ஒருவரான ஒட்டக் கூத்தர் சோழன் அரச சபையிற் செல்வாக்குமிக்கவர். இதனாலே தன்னுடன் புலமைத்துறையில் முன்னிற்கும் புகழேந்தியுடன் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும்போது சீண்டிக் கொண்டே இருப்பார். ஓளவை இச் சந்தர்ப்பங்களிற் கூத்தரின் கர்வத்தை ஒடுக்கிப் புகழேந்தியும் சீனத்தவரல்ல என்பதை நிலைநாட்டுவார். இத்தகைய புலமைமிக்க ஓளவை ஒரு மாடு மேய்க்கும் சிறுவனாலே தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்றால் தமிழ் உலகம் ஆச்சரியப்படாமலிருக்கமுடியாது. அச் சிறுவன் வேறு யாருமில்லை. முருகனே அச் சிறுவனாகத் தோற்றமெடுத்து ஓளவையின் புலமையைச் சோதிக்கிறார். ஓளவை யாருடன் முருகனைச் சேர்த்தெண்ணும்போது அனைவருக்கும் ஞாபகத்தில் வருவது சுட்டபழம் சுடாத பழம் என்பதாகும். சுட்டபழமா? சுடாத பழமா? வேண்டுமென்று கேட்ட சிறுவனிடம் பழத்திலும் சுட்டபழமுண்டா என்று ஆச்சரியப்பட்ட ஓளவை சுட்ட பழத்தைக் கேட்கிறார். நிலத்தில் விழுந்த பழத்திலிருந்து மணலை நீக்க ஊதி ஊதிச் சாப்பிடுகிறார். அப்போது சிறுவன் பாட்டி, பழம் சுடுகிறதா? என்று கேட்கிறாள். அவன் அறிவை எண்ணி வியந்த

ஒளவை அவனை அண்ணாந்து பார்த்து உனக்குத் தோற்றேன் என்றார். அங்கு முருகப் பெருமான் தோற்றமளிக்கிறார். ஒளவையின் உள்ளம் நாணி.

“கருங்காலிக் கட்டைக்கு

நாணுக் கோடாலி

இருங்கதலித் தண்டுக்கு நானும் —

பெருங்காளில்

காரெருமை மேய்க்கின்ற

காளைக்கு நான்தோற்றேன்

ஈரவும் துஞ்சாதேன் கண்.”

என்கிறார். இறைவனிடம் தானே தோற்றது என்று அவர் அமைதியாகி விடவில்லை. அதனால் இரண்டு இரவுகளுக்குத் தன் கண் நித்திரையினைப் பெறுது என வருத்துதல் நயக்கத் தக்கது.

தன்னிடம் தோற்ற ஒளவையிடம் முருகன் சில கேள்விகளைக் கேட்டு அவர் மூலம் அந்நிய உண்மைகளைக் கூற வைக்கிறார். அவரிடம் முதலில் உலகிற் கொடியது எது என்கிறார். வறுமை, இளமையில் வறுமை, ஆற்றொழுக் கொடுநோய், அன்பிலாப் பெண்டிர் இலையே கொடியது என்று முதலிற் கூறியவர் இவற்றிலும் கொடியது,

“.....

அதனிலும் கொடியதே

இன்புற அவன் கையில் உண்பது தானே”

என்கிறார். இல்லறத் தலைவி கொடியவன் எனத் தெரிந்த பின்னும் அவன் கையால் வாங்கியுண்ணும் ஒரு ஆண்மகன் நிலையே எல்லாக் கொடியவற்றுள்ளும் கொடியது என்று கூறியது இன்றுவரை ஏற்கக் கூடியதே.

அடுத்து இனியது எது என்று வினாவுகிறார். ‘இனியது இனியது ஏகாந்தம் இனியது என்று கூறியவர் சற்றுச் சென்று ஆதியைத் தொழுதல் இனியது என்றவர் இறுதியில் அறிவுள்ளாரைக்கனவிலும் நனவிலும் காண்பதே இனியது என்கிறார். உலகிற் பெரியது எது என்று கேட்டபோது அதற்களித்த ஒளவையின் விடை ஆழமான அவர் அறிவுள்ளத்தைத் துலக்கி நிற்கிறது. சாதாரண எம்

போன்றவர்களைப் பெரியது எது என்று கேட்டால் எம்மைப் படைத்துக் காத்தழிக்கும் இறைவன் என்றே கூறுவோம். பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்! என விளித்து முதலிற் புவனத்தைக் கூறிப் பின் படிப்படியாகப் புவனத்தைப் படைத்த நான்முகன், நான்முகன் உதித்த கரியமால் துயின்ற அலை கடல், அலைகடல் அடங்கிய குறுமுனி, குறுமுனி பிறந்த கலசம், கலசம் ஆக்கப்பட்ட புவிமண், புவியைத் தாங்கிய ஆதிசேடன், ஆதிசேடனை மோதிரமாகக் கொண்ட உமையவன், உமையவளைப் பாகத்திற் கொண்ட இறைவன் எனக் கூறி இறுதியில்,

“.....

இறைவனே தொண்டர் உள்ளத்து ஒக்கம் தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே”

எனக் கூறித் தொண்டர் பெருமையை அழகாக உயர்த்தி விடுகிறார். தொடர்ந்து அரியது எதுவெனில் தானமும் தவமும் தரித்தலே என்கிறார்.

இவ்வளவு மிகக் குறைந்த அளவான பாடல்களை ஒளவை, முருகன் தொடர்பை அறிய உதவுகின்றன. அவற்றுள் சுட்ட பழம், கொடியது, பெரிது, அரியது, இனியது என்பவற்றின் விளக்கங்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு சிறந்த முத்திரையைப் பதித்துள்ளன. மேலும் தென்பாண்டி நாட்டில் உள்ள ஒளவையார் கேர்யிலும் தமிழ் நாட்டுப் பகுதிகளில் பெண்கள் கடைப் பிடிக்கும் ஒளவையார் நோன்பும் இன்றுவரை அவர் பெருமையை நிலைநாட்டி நிற்கும் சான்றுகளாகும்.

ஆதாரங்கள் :

1. பல வித்துவான்கள் பாடிய தனிப்பாடற்நிரட்டு முதற்பாகம்—திரு. கா. சுப்பிரமணியம்பிள்ளையவர்கள்
2. தனிப்பாடல் திரட்டு உரைக் குறிப்புக்களுடன் (முதற்பகுதி)—கருப்பக்கிளார்த. அ. இராமசாமிப் புலவர்
3. ஒளவையார் பாடல்கள்—புலியூர்க் கேசிகன் உரையுடன்

குறிஞ்சிக் குமரன் தோத்திரம்

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி

காப்பு

தீராத நோய்தணிக்கும் சித்திரவே லாயுதனே
பேரா தனைவாழ் பெருமானே — சீராகும்
தந்திக் கணபதிக்குத் தம்பியே நின்கருணைச்
சந்தமலர்த் தாளிணையைத் தா.

ஒளிதரு சரவ ணத்தில் உதித்தசெங் கதிரே போற்றி
கனிதரு புனமான் வள்ளி கணவல்லி கணவா போற்றி
அனிதரு கடப்ப மாலை யணிதடந் தோளா போற்றி
குளிர்தரு வளக் குறிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

கலைபயில் தமிழ் நயந்த கார்த்திகை பாலா போற்றி
நிலையுணர் கீர னுக்கு நிரைகழல் தந்தாய் போற்றி
தலைபெறு பிரண வத்தின் தத்துவம் புகன்றாய் போற்றி
குலைமலர் சொரி குறிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

பாடுவார் மனத்தி ருக்கும் பன்னிரு கையா போற்றி
நாடுமா ருதா ரத்துள் நடமிடும் பாதா போற்றி
கேடிலா துலக முய்யக் கிழவிவாக் குவந்தாய் போற்றி
கூடுதே யிலைக் குறிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

மயிலேறும் குகனே போற்றி வாரணத் துவஜா போற்றி
வெயிலேறு வண்ணு போற்றி வேதநா யகனே போற்றி
அயிலேறு வேல் நயந்த அம்பிகை புதல்வா போற்றி
குயிலேறு பொழிற்கு றிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

கொடியவஞ் சனைய ரக்கர் குலமழித் தாண்டாய் போற்றி
அடியவர் துணைவா போற்றி அறுபடைக் கதிபா போற்றி
நெடியவன் மருகா போற்றி நிறைகனி யானாய் போற்றி
கொடியணி வாள் குறிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

கற்றவர் போற்ற நின்ற கற்பக முருகா போற்றி
சுற்றமும் துணையு மாகித் தொண்டரைக் காப்பாய் போற்றி
நற்றமி முழகா போற்றி ஞானபண் டிதனே போற்றி
கொற்றவா சிவகு றிஞ்சிக் குமரனே போற்றி போற்றி.

கூறுகிறேன் கேள் குமரா!

— அக்கரைச் சக்தி

சூர்ப்படை சுட்டவேல் தூக்கும்அதி தீரா!
தூயமயில் ஏறிநடம் ஆடும்செந் தூரா!
மாரனை விடஅழகில் வல்ல குமரா!
மான்மகள் வள்ளிமகிழ் மார்பலங் காரா
வீரர்பணி யாற்றுபெரு வீரரில் வீரா!
விண்ணவர் தலைவன் வியந்திடும் சேரா!
சாரதர் போற்றிடும் ராஜகெம் பீரா!
சண்முகம் எனஅன்பர் சாற்றிடும் பேரா!

ஏராள மானமலை ஏறினேன் ஐயா!
என்காலில் நோவன்றி எதுவுமில்லை ஐயா!
பேரா தனையெனும் பெருநில மதனைப்
பேணவந் தாயுந்தன் பெட்டை நினைந்தே!
ஆரா தனைசெய்யும் அன்பர்களி னோடு
அடியேனும் இந்தமலை யதனிலே ஏற
சேராத ஆற்றல்பல சேர்ந்ததே ஐயா!
சிங்கார ரூபனே! செல்லமே ஐயா!

எத்தனை பாடல் இயற்றினேன் ஐயா!
இசையுடன் பாடின புற்றனன் ஐயா!
உத்தமர் புகழ்தர உலவினேன் ஐயா!
உயர்தமிழ்க் காக உழைத்தனன் ஐயா!
அத்தனை சேவைகள் ஆயிரம் செய்தும்
அமைதியும் சாந்தமும் அகத்தினில் இல்லை
தத்துவச் சுடரே தவமணீ! உன்தாள்
தமியேன் பணிந்தேன்! தாஅநுள் ஐயா!

கோலநிறை கின்ற குறிஞ்சிக் குமரா!
கூப்பிட்ட அடியார் குறைபோக்கு முருகா!
ஞால மிதிலேநலம் நாடுவோர்க் கெல்லாம்
யமபயம் போக்கிடும் ஞானச் சொரூபா!
ஆலமது உண்டவன் அன்புப் புதல்வா!
அம்பிகை சேர்த்தனைத் திடும்ஆறு முகவா!
ஓலமிடு முன்பக்தர் உறுதுன்ப நீக்க
ஓங்கார நாதனே! ஓடிநீ வா! வா!!

வாழ்நாளோ அற்ப மாயினு மதற்குள்
 மமதைகொண் டேமக்கள் வதிகிரு ரையா!
 சூழவே துயர்கோடி சோதனை வேறு
 சொந்தமும் பந்தமும் சுவைகளும் வேறு
 சூழவே இவைகளில் அமிழுக என்றுதான்
 அடியவர் களையுந் ஆணையிட்டு னையோ?
 மீளவே இப்பிறப் பெதற்கெனக் கிறைவா!
 வேலவா! குறிஞ்சியின் வேந்தனே முருகா!

அச்சங்க ளென்றென் னகத்திருந் தகலும்?
 ஆறுதல் நெஞ்சகத் தெப்போ விளங்கும்?
 கச்சித மானஉன் கருணையின் மேன்மை
 கண்டிடும் ஆற்றலென் றென்கண்கள் காணும்!
 எச்சமய மாயினும் எங்கென்ற போதும்
 ஈரநெஞ் சங்கொண்டு இன்புறும் பாங்கை
 நிச்சய மாகநான் கைக்கொள்ளும் நேரம்
 நேசனே! அதுவாழ்வில் நேரும்சுப நேரம்!

வேறு

உதவிஒரு துளியுமிலை உறவுஒரு வகையுமிலை
 பதவிஇது பெரிதுஎனும் பாங்கில்லை — இதுவரையில்
 நீகூட அருளவில்லை; நித்தியனே! நிர்க்கதியில்
 வேகிடுதல் தான்பயனோ விளம்பு?

எங்கென்ன கதைப்பதெனத் தெரியாமல் ஏதோகதைத்து
 சங்கைகுறைக் கும்தோழர் சந்நிதியில் — பங்குகொள
 நான்தானு கிடைத்தேன்? நாயகனே வேலவனே!
 ஏன்தான் இச்சோதனை எனக்கு?

பண்ணாத பாவம் பழியெல்லாம் படையெடுத்து
 எண்ணாத வகையெல்லாம் என்னை — புண்ணாக
 வைக்கிறதே! யான்இந்த வையத்தில் யார்மனதைத்
 தைக்கவைத்தேன்? நோகத் தான்!

சா. சக்திதாசன்
 (போதனாகிரியர்)
 எந்திரப் பொறியியற்றுறை
 பொறியியற் பீடம்
 பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

அருள்மிகு குறிஞ்சிக் குமரன்
புகழ்ப் பாக்கள்மீது

ஆசியுரை

குமாரசுவாமி ஐயர்

குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் பூசகர்

அகில புவன முடியும் வெளியில் அணியும் ஒளியின் நிலையமே
அறியுள் அறிவை அறியும் அவரும் அறிய அரிய பிரம்மமே
மலையின் மகன்கண் மணியை அணைய மதலை வருக, வருகவே
வளமை தழுவு பரிதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே.

இந்து சைவ சமயாசமய சமுதாயமே!

உன் சாதனம்எம் பின்னோடிக்கு வழிகாட்டி,
வாழும் தமிழைப் போற்றும் பாரதியை வாழ்த்தி- எம்
சிந்தனையைத் தூண்டியெமைத் தேனமு தும்பிபித்தாய்
வந்தனைகள் பன்னூறு போதாதே- செந்தமிழே
ஆக்கம் பலசெய்யும் ஆற்றெனக் களித்தாய்
உள்ளம் உவந்துதரு வெண்பாப் பொருள்காட்டி,
விள்ளற்கரிய வண்டமிழே-தெள்ளமுதாய்
இன்பக்கனி கிடைக்க ஆய்ந்தாய்நீ வாழியவே
அன்பு பெருகக் காலறிந்து,
உன்னைத் தொடர்ந்துவரும் மணிஒசை புகழ்பாடி
மனப்பூர்வ மாய்த்தந்த வண்டமிழே யென்றேன்
உளப்பூர்வ நன்றி யுனக்கு.
உய்த்துணர்வி லின்ப முறுங்கவிதை யாத்தந்த
மெய்ப்புலவ ராக்கப் பெருஞ்செல்வமாம் - இந்துதருமம்
சாதனங் களிலின்பத் தேனாக வாழியவே.

Master Institute

B. M. C. Lane,

JAFFNA.

அன்பளிப்பு

Bharat Studio

JAFFNA.

T. P. 252

With the best Compliments
from

**Shanmuga
Agencies**

*General Merchant
& Commission Agents*

No. 45, 4th Cross Street,

COLOMBO - 11.

Phone: 21943

அழகிய நங்கையர்களே !

உங்கள் அழகுக்கு அழகூட்ட
தங்க நகைகளைத் தெரிவு செய்ய

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ஆடர் நகைகளும்,

அசல் 22 காரட்டில் சுத்தமாகக்
குறித்த தவணையில் செய்து தரப்படும்

விஜய ஜுவலரி

நகை மாளிகை

195, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு - 11

*With best Compliments
from*

**ANNALACKSHMI
GOLD HOUSE**

Jewellers & Gem Merchants

*Articles are all guaranteed and
Genuine*

137, Sea Street,
COLOMBO - 11

*With best Compliments
from*

NEW CITY TRADERS

No. 4, Adamally Buildings,

COLOMBO - 13

*With the best Compliments
of*

**Thiruchenthuran
Trader**

COMMISSION AGENT

220, FORTH Cross Street,
COLOMBO-11

Phone : 23801

Associates :

SELVAN TRADER

38, Lawson Street.

NUWARAELIYA

Phone : 433

சரணாகதி

செல்வி அம்பிகைவதனா கதிரித்தம்பி
இறுதியாண்டு,
மருத்துவபீடம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

குறிஞ்சிக் குமரனின் சத்திதானத்தில் நின்று, இவ்வுலக நினைவுகளையெல்லாம் மறந்து அவனுடைய கருணை நிறைந்த ஆறு திருமுகங்களையும், பன்னிரு தோள்களையும் பயந்த தனிவழிக்குத் துணையாயிருக்கும் வேலாயுதத்தையும், பாவிக்கும் புகலிடம் அளிக்கும் சரணகமலாலயத்தையும் கண்டு களித்துக் கூப்பிய கரங்களைச் சிரசிலே குவிக்கின்ற அக்கணப்பொழுதுதான் எவ்வளவு இனிமையானது. அப்பொழுதிலே எம் முடைய செயல்கள், செயல்களின் பயன்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்து நிற்கிறோம், எம் முடைய வாழ்விற்கு அவன் பாதுகாவலன் என்ற நினைப்பில் இருக்கிறோம். ஆலய வாசலில் நிற்கும்பொழுது மட்டும் தான் நாம் அவனிடம் சரணாகதி அடைகிறோம். மற்றையவேளைகளில் எல்லாம் எம்மை ஆட்டிப் படைக்கும் மாயைக்கு அடிமையாகி, “நான் செய்கின்றேன்” என்ற இறுமாப்பில் ஆழ்ந்து இறுதியில் துன்பத்தையும் அடைகின்றோம்.

சிறு குழந்தையொன்று எப்போதும் மகிழ்வாக இருக்கின்றது. எந்த விதமான குதுவாது அற்றும் இருக்கின்றது. தனக் கென்ற விருப்பு வெறுப்பற்று அன்னை என்றும் வட்டத்தினுள்ளேயே சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றமையால், தன்னைப் பற்றிய நினைவே இல்லாமல் இருப்பதனால்தான் அக் குழந்தை தானும் எப்பொழுதும் ஆனந்தத்திற் திளைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுய்த் தன்கள்ளம் கபடமற்ற சிரிப்பினால் மகிழ்வித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அக் குழந்தையைப் போன்று நாமும் எம்முடைய கடமைகளையும், அவற்றின் பயன்களையும் “பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்த” அன்னையாம் இறைவனிடத்து ஒப்படைத்து எம்மைச் சரணாகதிப்படுத்தினோமானால், நிலையான இன்பத்தைப் பெறமுடியும். சரணாகதி என்ற உயர்ந்த நிலையை, ஞானத்தைத் தேடித்தரும் அந்த மனப்பக்குவத்தைப் பெறுதல் இலகுவானதன்று.

மெய் வருத்தமில்லாத இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இந்த அழகின்ற, நிலையற்ற கட்டுக்குள் அடங்கிய பிரபஞ்சத்தில் உயர்நிலையை அடங்கிய பிரபஞ்சத்தில் உயர்நிலையை அடைவதற்கே பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டியிருக்கின்றதெனின், அமைதியையும், அந்தக் கரண சுத்தியையும், பேரானந்தத்தையும் தருகின்ற ஆண்டவனின் காட்சியைப் பெறுகின்றதென்றால் மனஉழைப்பின்றி அடைய முடியுமா? உழைப்பிற்கு அஞ்சப்பவனுக்கு எதுவுமே கிட்டாது. ஆத்ம போதத்திற் திளைத்திருக்கின்றவன் கர்மத்தைப்பற்றியே நினைவில்லாமல், அதேநேரத்திற் கர்மங்களை ஆற்றிக் கொண்டும் இருக்கின்றான். அவன் தான் இறைவனிடம் சரணாகதி அடைந்தவனாகக் கருதப்படுகின்றான்.

இறைவனுக்கும் புக்தனுக்குமிடையிற் பல வேறுபாடுகள் உண்டாகின்றன. மணிவாசகருக்கும் இறைவனுக்குமிடையில் தாசன் — அடிமை உறவு நிலவிவந்தது. அந்த உறவின் மூலம் பெற்ற இன்பங்களையெல்லாம், “தந்தது உன்தன்னை; கொண்டது என்தன்னை; சங்கரா யார்கொலோ சதுரர்...” என்ற இரண்டு வரிகளில் அழகாக எடுத்துக் கூறுகின்றார். இருளிற் கிடந்துமூலும் ஆன்மாவிற்குத் தீப ஒளியாக நின்று இறைவனிடம் சரணாகதி அடையவைக்கப் பெரிதும் உதவி செய்கின்றது— மணிவாசகரின் அடைக்கலப் பத்து. “மோது வல்லினைகள் வந்தடையாமல் அடைக்கலப்பத் துரைத்தாயே” எனத் திருவாசகம் கூறுகின்றது. “பற்றி இன்பத்தைப் பற்றற நாம் பற்றிடின் பற்றிய பேரானந்தம் பாடுதும்கா ணம்மானாய்” என்று மணிவாசகர் சரணாகதி அடையும் வழியினைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

இறைவனையே நம்பி அவனிடம் எம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்தோமானால் எம்முடைய ஒவ்வொரு அசையும் அவனால் நடத்தப்படுவதாயிருக்கின்றது; அல்லாமல் அவன் ஆட்டுகின்றான்; நாம் ஆடுகின்றோம்; எல்

லாம் அவன் செயற்படி நடக்கின்றது என்ப தெல்லாம் வெறும் வாய்ப் பேச்சாகப்படு கின்றது. ஆட்டுவான் கருத்தறிந்து ஆடா மல் ஆடிவிட்டு, களைத்து வாழ்க்கை முடியுந் தறுவாயில் யமன் பாசக் கயிற்றை வீசுகை யில் “சிவனே சிவனே” என்று கதறுவதால் என்ன பயன்? அப்படியாயின் அவன் கருத் துத்தான் என்ன? எம்மால் அதை எப்படி உணரமுடியும்? மகாத்மா காந்திஜி பின்வரு மாறு கூறுகின்றார்: “இறைவனுடைய குரல் என்றும் ஒலித்துக்கொண்டுதான் இருக் கின்றது. ஆனால் அக் குரலைச் செவிமடுத்துக் கேட்க விரும்பாமல் மக்கள் வீண் ஆரவாரங் களிலேயே மூழ்கிப்போய்க் கிடக்கின்றார்கள். அந்தரங்கத்தில் ஒலிக்கின்ற அக்குரலைக் கேளுங்கள்.”

‘ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விகம்பு
ளார்கோமான்

இந்திரனே சாலும் கரி.”
என்று திருவள்ளுவர் அழகாகக் கூறுகின்றார். ஐம்புலன்களை அடக்குபவனின் அந்தரங்கத் தில் இறைவனின் குரல் என்றும் ஒலித்துக் கொண்டுதானிருக்கும்.

திரௌபதை தன்னுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கட்டிய கணவர்கள் முன் வராததைக் கண்டு துகிலைக் கைகளாற் பற்றிக்கொண்டு, ‘கண்ண! கண்ண!’ என்று கதறிய பொழுது அருளாத கண்ணன், இரு கரங்களையும் அவனை நோக்கி நீட்டிய வண்ணம் தன்னுடைய மானத்திற்கு அவனைக் காப்பாக எண்ணிக் கதறிய போது ஓடோடி

வந்து அருளுகின்றான். அவ்வாறு எம்மை நாமும் முழுமையாக அவன் பாதங்களில் சரணப்படுத்தினோமானால் இவ்வுலக வாழ்க் கையை அவ்வுலகமாக மாற்றியமைத் திடலாம்.

இந்துசமயம் அருட்பெரும் பொக்கிஷங் களை, தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. ஆனால் அத்தத்துவங்களைத் தேடிச்சென்று அறியுமளவிற்கு எமக்கு நேரமோ, மனமோ கிடைப்பதில்லை. எது எப்படி இருப்பினும் அதிகம் தெரிந்து செய லாற்றாமல் இருப்பதைவிட சிறிது தெரிந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் சாலச் சிறந்தது.

கிதையிற் கிருஷ்ணன் கூறும் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. சரீரத்தைக் கொண்டிருப் பதே ஒருவித அகங்காரம். அதைச் சுக போகத்திற்கென்று வைத்திருப்பதும், அதை அலங்கரிப்பது, கொழுக்கச் செய்வது முதலி யனவும் கொடிய அகங்காரமாகும். கிடைப்ப தற்கரிய மானுடப்பிறவி அதனால் அனர்த்த மாகப் போகின்றது. மனிதன் தன்னுடைய கடமைகளை முறையாகக் செய்தல் இன்றிய யமையாதது. அவற்றைச் சுவாசிப்பது போன்று இடைவிடாது செய்ய வேண்டும். எனவே நாம் பற்றற்றுக் காரியம் ஆற்று வோமாக. பற்றற்ற மனத்திலே தெளிந்த நீர் மேல் காட்சி போன்று இறைவன் காட்சி தெளிவாகும். வெறென்ன வேண்டும் எமக்கு? பிறந்ததன் பயனை அடைந்திடலாமே!

மனத்தை ஒருவன் அடக்கி வெற்றிகொள்ள முழுமனத்தோடு விரும்புவானால் சிவத்தியானத்தைத் தினந்தோறும் செய்துவரக் கடவன். படிப்படியாக அவன் மனமொடுங்கி வருவதை அவன் கண்கூடாகக் காண்பான். சாந்தம், பொறுமை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் அவனிடத் துதிக்கும். அவன் மன மெந்தநேரமும் மகிழ்ச்சியுடையதாகவே இருக்கும்.

—யோகர் சுவாமிகள்

✱

✱

✱

✱

குழந்தையினது போன்ற கபட மின்மையோடு ஆழ்ந்த யோசனையையும் இணைத் துக் கொள். அனைவரோடும் ஒத்துவாழ். அகந்தை நினைவை முழுவதும் ஒழித்து விடு. ஒரு கட்சிச் சார்பான கருத்துகட்கு இடம் கொடாதே. பயனற்ற வாதப் போர் பெரும் பாவமாம்.

—சுவாமி விவேகானந்தர்

உண்மை இந்து யார்?

செல்வி மைத்ரேயி சபாரத்தினம்

கலைப்பீடம்

4ஆம் வருடம் பொருளியல் சிறப்பு,

பேராதனை

முன்னொரு காலத்தில் இந்து என்ற சொல் இந்து நதிக்கு இப்பால் வாழ்ந்தவர்களைக் குறித்தது. ஆனால் இப்பொழுது இந்து நதிக்கு இப்பால் பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளும் பல்லாயிரம் மதத்தினரும் வாழ்கின்றனர். எனவே இப்பொழுது இந்து என்பவர், உலகின் மிகத் தொன்மையான சமய இலக்கியம் என அறிஞர்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் வேதங்களைத் தம்மதநூல் எனக் கொள்பவர் அனைவருமே ஆவர்.

உண்மை இந்து என்ற அடைமொழி ஏன் என்ற கேள்வி எழலாம். “The Motley doesn't make the Monk” என்றார் ஷேக்ஸ்பியர். வெளித் தோற்றத்தைக் கொண்டு ஒருவனை இனங்காணுவது மூடரது வழக்கம். புத்திசாலி ஊடுருவிப் பார்த்தே உண்மையை உணர்வான். வேஷதாரிகள் மிகுந்த இக் காலம் வெண்ணீறு பூசி தங்கம் சேர்த்துக் கட்டிய உருத்திராட்சமணிந்து குடுமி வைத்துத் தானே வைதீகத்தின் பிரதிநிதி எனத் தலைநிமிர்ந்து நடப்பவன் உண்மை இந்து என்று கொள்ளலாகாது. அப்படியாயின் மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடத்துவந்த வேஷதாரிகள் கொலை பாதகனும் இந்துவல்லவோ?

இந்துவின் முதல் இலட்சணம் இறை நம்பிக்கை. எமக்கு மேலே ஒரு பரம் பொருள் உண்டு. அது உலகைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கிறது. “அவன் இன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்ற ஆப்தர் மொழியில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருப்பவன் இந்து. நம்மவருட் சிலர் திரீச்சுரவாத சாங்கியமும் இந்து சமயத்தின் ஒரு பகுதி தானே என்று கேட்கக்கூடும். அது பிழையானது. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவன் இந்து அல்லன். சாங்கியமும் பூர்வமீ மாம்சையும் கடவுளை மறுப்பன என்பதால் அவற்றைப் புறச்சமயம் என்றே நம்மவர்கூறுவர். கடவுள் உண்டோ இல்லையோ எனத் தேடுவது ஆராய்வது வேறு, இல்லை யென முடிவு கட்டுவது வேறு.

அனுபூதி மலையின் சிகரமாகிய ‘ஏகம்’ சத் (உள்ளது ஒன்றே) என்னும் உபநிடத வாக்கியம் ஒரு பரிபூரண இந்துவின் உள்ளத்திலிருந்தே பிறக்கும். ‘எல்லா உலகமும் ஆனான் நீயே’ என அப்பர் பாடியது வெறும் சொல்லுக்கு அன்று. உள்பொருள் ஒன்று அண்டமனைத்தையும் ஊடுருவி யுள்ளது என அனுபவத்தில் உணர்ந்தே அவர் பாடினார். எனவே அது சத்திய வாக்கு மறைமொழி. அனுபூதிக் கூற்று.

அனைத்தையும் உள்நின்று இயக்கும் பொருளை இயவுள் என்றும் அது அனைத்தையும் கடந்து நிற்பதால் கடவுள் எனவும் பழந்தமிழர் அழைத்தனர். பாரத நாட்டில் இமயம் முதல் குமரிவரை பலமொழிகளும் இனங்களும் இருந்தாலும் ஒரு இந்துப் பண்பாடே நிலவிற்று. *ஆரிய திராவிட வேறுபாட்டைக் கற்பித்தவர்கள் மேனாட்டுப் பிரித்தானும் சூழ்ச்சிக்காரர்களே. அந்த இறைவனை அடைவதே தனிமனித வாழ்வின் இலட்சியமாயிற்று.

புற உலக வாழ்வை மதியாது துறந்து அகவுலகினுள்ளே ஆழ்ந்து புருந்து ஆராய்ந்து அதனைத் தாண்டி அப்பாற் சென்று அந்த மில்லா இன்பத்து அழிவிலாத நிலையாகிய அமர நன்னிலையை (மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை) உலக வரலாற்றிலே முதன் முதலாகக் கண்டு “அமரநிலையின் புத்திரர்களே! மேலுலகங்களில் வாழும் விண்ணவர்களே! கேளுங்கள். எல்லா இருள்களுக்கும் மருளுக்கும் அப்பாற்பட்ட பழமையான ஏகப் பரம் பொருளை யாம் கண்டுவிட்டோம். அவரை அறிந்து நீங்களும் மரணத்திலிருந்து உய்வடைவீர்கள்” என்றனர். பழைய ரிஷிகள் “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையமே” என ஆதூரத்துடன் அழைத்து அனைவர்க்கும் அந்த “மற்றின்று வாரா” நெறியினைப் போதித்து, அமர நன்னிலையைத் தனிவாழ்க்கைக்குக் குறிக்கோளாக அமைத்தனர். அப்பெருமக்களே உண்மை இந்துவின் இலக்கணமாகத் திகழ்பவர்கள். அவர்களே இந்துக்களின் உரைகல். அத்தகைய ஆரியரிஷிகளைக் கைபர்கணவாய்க்கு அப்பா

*பார்க்க: ‘Perennial Hindu Culture and the Twin Myths’ by M. Vaishalingam

லிருந்து மாடுமேய்த்துக்கொண்டு வந்த காட்டுமிராண்டிகளென நம்புவோர் நம்மை இந்து என்று சொல்லக்கூடாது.

“அசுதோ மா சத் கமய
தமஸோ மா ஜோதிர் கமய
மருதயோர் மாய அம்ருதம் கமய”

“பொய்மையிலிருந்து உண்மைக்கு இட்டுச்செல்க
இருளிலிருந்து ஒளிக்கு இட்டுச் செல்க
மரணத்திலிருந்து அழிவிலா அமிர்தவாழ்விற்கு
இட்டுச் செல்க.”

என்று பாடிய உபநிஷத ரிஷிகளை மதிக்காத வர்கள், வேதநிந்தை செய்பவர்கள் உண்மை இந்துக்களாக முடியாது. சைவசமய நாயன் மாரையும் மாணிக்கவாசகரையும் போற்ற வேண்டுமென்பதற்காக “வேதம் படிக்க மனம் உருகவில்லை! திருவாசகம் படிக்க உருகுதே” என்று கூறும் வேத நிந்தகர்களும், இவர்களைப் பக்தி விமரிசனத்தின் ‘கலங்கரை விளக்கம்’ எனப் புகழ்மலை சூட்டுபவர்களும் உண்மை இந்துவாக முடியாது.

இதற்கு மறுதலையாக வேத வேதாந்தங்களைப் புகழவேண்டுமென்பதற்காக ஆகம சாஸ்திரங்களை, கிரியைகளை விளக்கும் கை நூல்களாகிய பத்ததிகளை நிந்திப்போரும் உண்மை இந்துக்களல்ல.

“மிருதி புராணங்கள், கலைகள்
மற்றும் எல்லாம்
மேய்நூலின் வழிபுடையாம்
அங்கம வேதாங்கம்
கருதி சிவாகமம் ஒழியச்
சொல்லுவது ஒன்றில்லை”

சனாதனதர்மம் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டது. இன்றுவரை கால வேறுபாட்டுக் கேற்ப மாறுதல்களை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இடையீட்டின்றிச் செல்லும் ஆறுபோல என் றென்றும் ஓடிக்கொண்டிருப்பது. அதில் சேரும் சில நதிகளைப் புறக்கணிப்பதும் சில வற்றை ஏற்றுக்கொள்வதும் உண்மை இந்து வின் இலக்கணமாகாது.

வேதநூல் சைவநூல் ஒன்றிரண்டே நூல்கள் என்ற சித்தியார் பாடலின்படி வேத சிவாகமங்களுக்கிடையில் பேதம் காணாத சரியான பார்வை உடையவனே உண்மை இந்து.

“தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் — கோவை
திருவா சகமும் திருமுல்ர் சொல்லும்
ஒருவா சகம்என் றுணர்.”

என்ற ஓளவைப் பிராட்டியார் கூற்றைப் பேணுபவன் உண்மை இந்து எனலாம்.

முடிவாக உலகாயதத்தில் ஊறிக்களைப் படைந்த மேலைநாடுகளில் இந்து மதம் போதிப்பவர்கள் பலர் யானை தடவின குருடர் போல இந்து மதத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித்தனியே பார்த்துவிட்டு ஒன்றைப் போற்றுவதும், மற்றொன்றைத் தூற்றுவதும் ஆகிய செயல்கள் உண்மை இந்துவுக்கு மனவருத்தத்தையே தரும். இந்து சமயம் அனைத்துக்கும் நடுநாயகமாக விளங்குவது அத்வைதக் கோட்பாடு.

“பொய் கண்டார் காண்பு புனிதமெனும்
அத்துவித மெய்கண்டார்”

என்று அவ் அத்வைதக் கோட்பாட்டுக்கு மிகச் சிறந்த விளக்கம் தந்தவரை நிந்தித்து திருமூலரும் திருவள்ளுவருமே உண்மை விளக்கியவர்கள் என்று பேசும் சைவசிந்தாந்த மட ஸ்தாபகர்களைக் கூட உண்மை இந்துக்களாகக் கருதமுடியாது.

இதுவரை உண்மை இந்துவின் இலக்கணம் பற்றிய உடன்பாட்டு, எதிர்மறைக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இவை வாசகரது சிந்தனையைத் தூண்டி உண்மையான இந்துவாக வாழவேண்டுமென்ற நினைப்பை ஒருகணமேனும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமும், பயன்பாடும் ஆகும்.

பாட்டு: இது நியாயமா
இராகம்: ஆபோகி
தாளம்: ஆதி
இயற்றியவர்: மைத்ரேயி. ச

பல்லவி

இது நியாயமாகுமா — குறிஞ்சிக்
குன்றிலேறிக் குடியமர்ந்த குமர உனக்கு
(இது)

அனுபல்லவி

தனிப்பெரும் தெய்வம் நீ
தமிழர்தம் தலைவன் நீ
உனதடியார் துயர் துடைக்க
மறந்தனையோ
(இது)

சரணம்

அமரர்தம் இடர் நீக்கச்
சூரனை அழித்தாயோ
நக்கிர மாமுனியை
அசுரன்சிறை மீட்டாயே
அடைக்கலம் புகுவாருக்கு
அபயமளிப்பா யின்றி
அடிபடும் போதுபாரா
முகமாயினுயே உனக்கு
(இது)

ஆறுதல் தரும் குறிஞ்சிக் குமரன் முகம்

நளாயினி

ஆறு திருமுகமும் ஒருமுகமாய் — அவன்
ஆறு படைவீடும் ஒருவீடாய்
ஆறுதல்தர அமர்ந்தான் குறிஞ்சியிலே — அன்பர்
ஆற்றல்கள் பெருகுவவன் அருகினிலே.

ஆண்டவன் காதினிலே அருள்வேதம் — சொன்ன
ஆற்றலை அள்ளித்தரும் தணிகைமலை
ஆண்டியின் கோலம்கொண்ட பழனிமலை — நெஞ்சக்
கூட்டின் சுமைஇறக்கும் ஐயமில்லை.

வள்ளிதெய் வாளைக்கோலம் பழமுதிர் சோலைகண்டு
வண்ண மயில்போல்நெஞ்சம் களிநடம் ஆடுதையா
செந்தூர்க் கடலலைகள் துன்பக் கறைகழுவி
சிந்தைசெயல் அனைத்தில் நின்புகழ் பாடுதையா

திருப்பருங் குன்றுதனில் திருமணக் கோலம்கண்டு
அழுக்காறு அறியாமை அகன்ற மனமும்கொண்டு
கந்தக் கோட்டத்தில் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்து
நின்ற பக்தர்கள் நின்பதம் சரணடைவர்.

ஆறுமுகம் சொன்ன அருட்கதைகள் — குறிஞ்சிக்
குமரன் முகம்சொல்லி அருளாதோ?
ஏறு மலையில்தினம் ஏறி அவனைக்கண்டால்
பேறுநூறு நம்மைச் சாராதோ?

பல்கலை வளர்க்கும் மன்றில் பக்தர்கள் துதிக்கும் பண்ணில்
நித்திய பூஜை தன்னில் சக்தியின் பாலன் நின்று
உத்தம குணங்கள் எமைப் பற்றிடும் வழிகள் சொல்லி
கற்றவை கசடறக் கற்றுமே லோங்கச் செய்வான்.

With the best Compliments
of

Elite Enterprise

Dealers in:

Textiles, Fancy Goods
Radio, Bicycles
&
House hold items

218, N. C. Road,
TRINCOMALEE.

GANESH TRADINGS

கணேஸ் டிரேடிங்ஸ்

Dealers in:

Explosive Fishing Tagles and
Cycle Spare parts Etc.

190, Ehambaram Road,
TRINCOMALEE.

அழகிய தங்க வைர
நகைகள்

தங்கள் மனதிற்குகந்த
நவீன முறையில் கிடைக்குமிடம்

நியூ வி. எஸ். இ.
நகை மாளிகை

8 W, காசுக்கடைத் தெரு,
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 599

Selvasannithi
Stores

Dealers in: Elephant Brand,
SOFT DRINKS

No. 11 & 18, Third Cross Street,
TRINCOMALEE.

T. P. Shop: 563
Residence: 585

மெய்ஞ்ஞானத்தினின்று விஞ்ஞானத்திற்கு

சு. சிவகுமார்
4ஆம் வருடம்
எந்திரவியற்பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

செ. ருபசிங்கம்
2ஆம் வருடம்
விவசாயபீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

அன்புச் சகோதரர்களே !

சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டு தெளிந்து, சந்தி தெருப் பெருக்கும் சாஸ்திரங்களின் நெறிப்பட்டு, உலகையே குறுக்கிவிட்டு, அன்று அணுக்குண்டைக் கொடிதென உரைத்து, இன்று அதனிலுங் கொடிய நியூற் றன் குண்டைப் படைத்து விட்டு, இன்னும் இவனால் இயம்பும் இயல்பற்ற சாதனைகளை நிலைநாட்டிநிற்கும் விஞ்ஞான யுகத்திலே உள்ள சகோதரர்களே !

சந்தனக் குற்றி ஒன்று உள்ளது. அதிலே இறைவனை உருவாக்கின்றான் ஒருவன். அதனைப் பிறர் அறியாது கவர எண்ணுகின்றான் ஒருவன். அது கறையுள்ளது என்கிறான் ஒருவன்.

முதலாமவன் — பக்தன்
இரண்டாமவன் — கள்வன்
மூன்றாமவன் — வியாபாரி

இம் மூவரினது மனோநிலைக் கேற்ப இவர்களது செயல்களும் அமைகின்றன. இவர்களது நோக்க நெறிகள் வேறுபட்டவை. இதுபோலவே மதங்களுமாகும்.

அடுத்து இறைவனைக் காட்டு? என்னும் வினாவியற்றி விடைபெற வினாகையில்....., ஒளி.....? கண்ணால் பார்க்க முடியாதது. ஒரு தெறி பரப்பில் பட்டுத் தெறிக்குங்கால் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது.

அதுபோல இறைவனை அவனருள் திருவவதாரிகள் மீது பட்டுத் தெறிக்குங் கால் அதனை யாம் நோக்குகின்றோம். காஞ் சிப் பெரியவர், பகவான் சாயி, புத்தர், யேசு, நபி என்போர் இறையருள் பட்டுத் தெறிக்கும் தெறிபரப்பாயமைகின்றனர்.

பற்றிரியாக்கள், வைரசுக்கள், புரோட் டோசுவன்கள் பொதுவாக தலோ பீற்றாக் களும், புரோட்டோ பீற்றாக்களும் வெற்றுக் கண்ணால் நோக்க முடியாதன. அவற்றை

நோக்க நுண்தரிசினி பூதக்கண்ணாடியின் உதவி தேவைப்படுகின்றது. அது கைவில்லை யாக, ஒளி நுணுக்குக்காட்டியாக இலத்திரன் நுணுக்குக் காட்டியாக அமையலாம். எமக்கு விளக்கம் தேவைப்படுகின்ற அளவை யொட் டியது இவற்றின் பிரயோகம். அது போலவே இறைவனை நோக்குதற்கும் நுண் தரிசினிக ளாக அமைவன மதங்கள். அவற்றில் இலத் திரன் நுணுக்குக் காட்டியாக இந்து மதம் இலங்குகின்றது.

இக்கருவிகளில் உள்ள வில்லைகளில் படியும் பங்கசுப் படலங்களை யகற்ற சைலின் பாவிக்கப்படுகிறது. இது போலவே யாம் மத நெறிப்படுங் காலை இடையில் ஏற்படும் குறுக்கீடுகளைத் தெய்வ நம்பிக்கையினால் அகற்றுகிறோம்.

வழக்கொன்றில் நீதிபதி தீர்ப்பளிக் கிறார். நீதியான தீர்ப்பெனப் பகர்கிறோம். ஆயின் அதனைக் காட்டும்படி கேட்கப்படுங் காலை விழிக்கிறோம். சமாளித்துக் கொள்கிறோம்— தீர்ப்பை உணரலாம் என்று. இது போலவே இறைவரையும் உணர்ந்து கொள் கிறோம். அந்த உணர்விலேயே அவரைக் காண்கிறோம்.

இந் தெறி போலவே விஞ்ஞான நெறியுமாம். மெய்ஞ்ஞானத்தின் முடிவிலே மெய்யின்பத்தை அறிகிறோம். விஞ்ஞானத்தின் வழியிலே அதனையும் விஞ்சிய தொன்றுள தென்று உணர்கிறோம். எனவே விஞ்ஞான வழிப்படினும் முடிவிலே அது மெய்ஞ்ஞானத் தில் சங்கமிப்பதைக் காண்கிறோம். விஞ்ஞானிகள் தற்காலத்தே ஊண் உறக்கத்தை மறந்து உன்னத உண்மைகளைக் கண்டு பிடிக்கின்றனர். இவர்கள் இப்போது கண்டு பிடிப்பவற்றை பல காலங்கட்கு முன்னரே மெய்ஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்துத் தமது மெய்யியல் நூல்களில் விளம்பியுள்ளனர். இந்நூல்களுள் ஒன்று திருவாசகம். இது

திருவண்டப் பகுதியில் “ நூற்றொருகோடியின் மேற்பட விரிந்த ” என்கிறார் மணி வாசகர். பூமியின் வயதைக் குறிப்பிட்டு விஞ்ஞானிகள் விண்ட விடயம் 1.89×10^9 ஆண்டுகள் புவியின் வயதெனச் செப்புகின்றது. இவர்கள் இதனை விஞ்ஞான வழிப்பட்டறிந்தனர். இதனையே மணிவாசகர் மெய்ஞ்ஞான நெறிப்பட்டு அறிந்தார்.

பிறிதோரிடத்தில் “ அணுவுளனுவாக ” என்று கூறி அணுவை விடச் சிறிய பொருள்களும் உண்டென்று கூறுகிறார். ஆனால் விஞ்ஞானிகளோ இவர் காலத்துக்குப் பின்னரே அணுவிலும் சிறிய பொருள் அணுவுள்ளன தென்பதைக் கண்டறிந்தனர்.

பிரயோக கணிதத்தில், திணிவு வேகம், வேகவளர்ச்சி என்னும் பதங்களை ஆங்கிலத்தில் Mass of Velocity, Increasing Velocity என மொழியாது சுருங்க, Momentum Acceleration எனச் செப்புகின்றனர். இவ்விருபதங்களும் அதே பொருள்படப் பைந்தமிழில் — திருவாசகத்தில், உந்தம் ஆர்முருகல் என வருகின்றன. இதனைப் பின்னரே கணித விற்பன்னர்கள் தமிழில் கையாண்டனர்.

அடப்பாவமே! மெய்ஞ்ஞானத்தினின்று.....
.....விஞ்ஞானத்துக்கா? என்று எண்ணுகிறீர்களா? நம்பத்தான் வேண்டும். நம்பியேயாக வேண்டும். இஃதிங்ஙன மிருக்க, நமது பாரம்பரிய உடைமைகளாய் மெய்யியல் நூற்கருத்துக்களை — அவற்றினின்றே, மேலைத் தேயத் தாரறிந்து அதற்குப் பிறிதொரு பெயர் வழங்கி நமக்களிக்கும் போது யாமதனை வரவேற்கிறோம். இது எமக்குப் பழக்கப்பட்டு விட்டது. இந்நிலையிலேயே மெய்யியல் நூற் கருத்துக்களை அவர்கள் விஞ்ஞானப் போர்வையணிந்து வழங்கும்போது வரவேற்பளிக்கிறோம்.

இந்தப் பண்பைக் குறிக்குமிடத்தே, “ எமது கலை கலாச்சாரங்களை ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்றுமதி செய்து பின்னர் அவர்கள் மீளத் தமது கை வண்ணம் புனைந்து வழங்குவதை வரவேற்கவே எமது சமுதாயம் விரும்புகிறது ” என்று கூறுகிறார் ஜவஹர்லால் நேரு.

தற்போது பிரபல்யமாக அடிபடும் யோகக்கலையும் இவ்வண்ணமே அவர்கள் அதன் சாரத்தை உணர்ந்து பயன்படுத்திய பின்னர் நமக்கு வழங்கும்போது நாமும் பின்பற்றுகிறோம். மனித வாழ்வில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் களைவதற்கும் மனிதனைப் படைத்த அன்றே மகா கருணைக்கடலாகிய மகேசுவரன் நெறிகளைப் படைத்ததும் அவற்றை இனங்கண்டு கொள்ள ஆரவது அறிவையும் அளித்து விட்டான். இவ்வகை நெறிகளை விஞ்ஞானம் விண்டு வைக்கமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் மெய்ப்பித்துக் காட்டி விட்டது.

இவ்வகை வழிகளில் ஒன்றே சிலவகை ஒலிகள். “ உலோக ஒலி ” உருவாக்கப்படுகையில் எழும் “ கடந்த ஒலியானது ” சில வியாதிகளை வினயப்படுத்துவதாக விஞ்ஞானிகள் விளம்புகின்றனர். இக்கடந்த ஒலியானது சங்கு, மணி முதலாய் ஒலி முதல்களில் நின்று உருவாவதை உய்த்து அவற்றைக் கோயில்களில் கையாள்வதால் கோயில்களை அகவாழ்வுப் பிணி அகற்றுமிடமாகக் கையாளும் அதே வேளையில் புறவாழ்வைப் புடம் போடும் களமாகவும் கையாண்டனர். இந்நெறி நவிலும் இந்து மதமே பலரால் மூடநம்பிக்கையின் மூலம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலே விஞ்ஞானத்தின் துணைகொண்டு வியத்தகு விந்தைகள் பல இயற்றப்படுவது கண்கூடு. இவற்றில் ஒன்று கடந்த ஒலிமூலம் உலோகங்கள் உருக்கப்படுவது.

இந்த யுகத்துக்கு முந்தி மூன்று யுகங்கள் செல்வோமாயின் மெய்ஞ்ஞான ஏடுகளில் அகத்தியர் வீணாகானத்தால் மலையுருகிய வரலாற்றைக் காண்கிறோம். வீணையினின்றும் எழுவதும் கடந்த ஒலியே. எனவே விஞ்ஞானிகள் வியந்தளித்த உண்மை பழமையானதே என்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வுண்மையை என்றோ எம்மத விற்பன்னர்கள் விண்டு வைத்து அனுபவித்தமையும் காண்கிறோம். அகத்தியர் ஆய்சாலை சென்றிரில்லை; சுரமானியைத் தீண்டினிரில்லை. ஆயின் அவர் கடந்த ஒலி—அதன் உபயோகம் — என்பனவற்றை அறிந்திருந்தார்.

இதே செயற்பாட்டையே பின்னொரு கால் அகத்தியருக்கும் இராவணனுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற இசைப்போட்டியின்

போது காண்கிறோம். அப்போதும் மலையே இசையால் உருகியது. இத்துணை ஞானம் மிக்கவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்து மதமா? மடமைகளின் மூலம்? ஆம்! உங்களில் சிலர் இவ்வாறே கூறுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு மதத்திற்கும், தம்மத நெறியறிவிக்கும் நூல்கள் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும். அத்தகைய நூல்கள் சமுதாயம் அதன் அங்கத்தவர், அதன் பாரம்பரியம் முதலாய அடிப்படைப் பிரமாணங்களில் ஆரம்பித்து இறுதியில் இறைவனைச் சுட்டி நிற்கும்.

இதற்கு ஒரு உதாரணமாக பாரத இதிகாசத்தை எடுப்போமாயின், பொறுமைக்குத் தருமன், வீரத்துக்கு வீமன், ஆண்மைக்கு அருச்சுனன், பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களுக்கு நகுலசகாதேவர்களும், இறைபக்திக்கும் தருணம் பார்த்து தயை புரியும் தகைமைக்கும் பாஞ்சாலியும், கொடைக்கு கர்ணன், இராஜதந்திரத்துக்கு கண்ணன், துர்க்குண விசேடத்துக்கு கௌரவர்கள் என்றவாறு அங்கத்தவர்கள் அனைவரையும் அவர்களது பண்புகளையும் துல்லியமாகத் துலங்க வைக்கின்றது. ஆக மொத்தத்தில் ஒரு சமுதாயத்தின் அங்கங்கள் அனைத்தும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றன. அதன் பின்னணியில் அவற்றுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையேயான தொடர்புப்பாடுகள் கோடிப்படுகின்றன.

இத்தகைய இதிகாசங்கள் ஆன்மக்களின் அகவாழ்வை மட்டுமன்றிப் புறவாழ்வையும் செம்மைப்படுத்தும் திறனுடையவை. ஆதலால் விஞ்ஞானத்தை விஞ்சிய தன்மை பெறப்படுகின்றது. இங்கு அஃது அகவாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் பாங்கை விஞ்ஞானம் பகரும் பாங்கற்றது.

எனவே, இத்தகைய நூல்களைப் பாமரரும் பயனுறும் வகையில் கோவில்கள், மடங்கள், ஆசிரமங்கள், ஆதினங்கள் முதலாய இடங்களிலே செம்பொருள் விரித்துக் குறி பொருளுரைத்து புராணபடனஞ் செய்கின்றனர். இம்முயற்சி வேறுமதங்களினின்றும் வேறுபட்டதொரு நிகழ்ச்சியாகும்.

இன்றைய இளையதலைமுறையினர் சேந்தனர் பாடல் பாடினால் எவ்வாறு தேர் ஓடும்? கொடிக்கவி பாடியவுடன் எவ்வாறு கொடி ஏறும்? எனப் பல வினா வியற்றிடுகின்றனர். இவர்கள் விஞ்ஞான விற்பன்னர்கள் அல்லாராயினும், அதனையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் நுனிப்புல் மேய்ந்த கதையாகச் சற்றே தெரிந்து வைத்ததன் விளைவு இஃது. உண்மையில் இரண்டினையும் ஒப்பு நோக்கும் பாங்குடையராயின் விஞ்ஞானமோ அன்றி மெய்ஞ்ஞானமோ என்ற வேறுபாடின்றி, விஞ்ஞான சகாப்தமாகிய தற்காலத்தே 18 வயதுடைய இஸ்ரவேல் இளைஞர் ஒருவர் ஓடிக்கொண்டிருந்த கடிகாரத்தை ஓடாது தடுத்த நிகழ்ச்சி பற்றியும் சிந்தித்திருப்பர்.

இவ்விருவகையான நிகழ்ச்சிகளும் வியக்கத்தக்கனவே! ஆயினும் முன்னையதை நம்பப் பலர் மறுக்கின்றனர். காரணம்...? யாம் விஞ்ஞான யுகத்தில் உள்ளோர் என விடையளிப்பாராயின் இவர்களை விஞ்சிய மூடர்கள் உலகில் இல்லை என்பது இவனது தாழ்மையான கருத்து.

1962ம் ஆண்டு.....?

பருத்திநகர் கொட்டடி சித்தி விநாயகர் ஆவயத்திலே, மகான் ஒருவர் தம் சீடர்கட்கு ஞானோபதேசம் நல்கிக்கொண்டு இருந்தார். இடையிலே புத்தி பிசகியதோ என எண்ணும் வகையில் 'போச்சு', 'போச்சு', 'போச்சு' என அரற்றினார். ஞானச் செம்மலின் வாய்வழிப்பட்ட அச்சொற்களுக்காய அர்த்தத்தை அவர் சீடரறிய ஆவலுற்று வினவினர்.

அதற்கு அவர் 'சிதம்பரத்து நந்தனார் கோவிற் றிரை தீ வாய்ப்பட்டது' எனத் திருவாய் மலர்ந்தார். நம்மவருக்கோ வியப்பு ஒருபால். சந்தேகம் ஒருபால். கோயில் நிர்வாகிகள் மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டபோது நடந்த நிகழ்ச்சி உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

ஓ! விஞ்ஞான யுக அங்கத்தவர்களே!

விளம்பிடுவீர்களாக! மகானின் ஏற்பாடுதான் என ஏற்றமுற எடுத்தியம்பிடுவீர்களே யாயின் உங்கள் பாதையினின்றும் விலகிக் கொள்கிறேன்.

இது ஒரு பால் இருக்க மறுபுறம் மனோ தத்துவக் கலையை வளர்ப்பதற்கு இன்றைய விஞ்ஞானிகள் படுப்பாடு.....? எத்தனை ஆய்வுகள்.....? எத்தனை பாடு.....? இதற்கு எடுக்கும், எடுக்கின்ற காலம்தான் எத்தனை எத்தனை,

மேற்படி இரு வழிகளிலும் முடிவொன்றே. வித்தியாசம் முன்னையது. மெய்ஞ்ஞானத்தின்பாற்பட்டது. பின்னையது விஞ்சிய ஞான முடிவில் பெறப்பட்டது.

இந்துக்களின் இல்லற வாழ்வின் புகு முகப்பிலான திருமணத்தின் போது 'அருந்ததி காட்டல்' என்பது ஒரு சடங்கு. அதன் அர்த்தம்தான் என்ன? பெண் அருந்ததியைப் போன்று கற்பும் பொற்பும் உடையவளாக அமைதல் வேண்டும் என்பதாம். கற்புக் காக்கப்படும் போது பொற்பு (பொறை—பொறுமை) போற்றப்படுகின்றது. இதனால் இருவரும்—மணமக்கள்—இணைபிரியா வியல் பினராயமைகின்றனர். இதுதான் உள்ளர்த்தம்.

விஞ்ஞானிகளோ? அண்மையில்தான் அருந்ததி நட்சத்திரமானது தனித்த தொன்றல்ல வென்றும் ஒன்றையொன்று பிரியாத பிரிக்க முடியாத இரட்டை நட்சத்திரங்கள் எனவும் கண்டுபிடித்துள்ளனர். என்னே விந்தை? எத்துணை பொருத்தம்? இதை யுன்னித்தானே இத்தகைய குறி பொருள் கொண்ட வைபவத்தை இயற்று

கின்றனர். இப்பொழுது உரையுங்கள்..... விஞ்ஞானத்தினின்றும் மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு ஒரு பாலம் அமைத்து அதன் வழிப்படுவோமாயின் யாம் எத்துணை லாப முறலாம்? சிந்தியுங்கள்!———சிந்தியுங்கள்!

நடுநிலை அவதானிகளின் கூற்றுப்படி, இந்துமதம்—எந்த ஒருவிடயத்தையும் உள்ளிருந்து வெளியாக படிப்படியாக ஆராய்வது. விஞ்ஞானம்—மாறாக வெளியிலிருந்து உள்ளாக ஆராய முற்படுவது எனத் தெளிகிறோம்.

இவ்வாறான விஞ்ஞானமானது வெளியிலிருந்து உள்ளாகச் செல்கையில் ஏற்படும் தவறுகளாலேயே முடிவான முடிவை நோக்காது திண்டாடுகிறது.

வேகமாக விஞ்ஞானத்தில் முன்னேறிய நாடான அமெரிக்காவில் இத்தனை மனோவைத்தியசாலைகள் ஏன்? ஏறத்தாழ ஆறு இலட்சம் வாலிபர்களும் வனிதையரும் இந்துமத மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் சுவாமி சச்சிதானந்தாவின் சீடர்களாக உள்ளனர். அதுமட்டுமல்ல. இந்துமத அடிப்படை சுலோகங்களில் இடம்பெறும் பதமான 'சிவோஹம்' என்பதைத் தாரக மந்திரமாகக்கொண்டு விளங்கும் தெய்வீக ஓளிச்சங்கத்தில் இலட்சக் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் அங்கத்தவராக இருப்பது ஏன்?

ஏன் இந்தப் புரட்சி? அவர்கள் வாழத் தெரிந்தவர்கள் என்பதே இவனது முடிவு?

ஒரு பெண்ணுக்கு அடக்கமே சிறந்த அணிகலன் தெய்வீக உருவின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கப்படும்போதுதான் ஒரு மலர் தன்னைப்பாக்கிய சாலியாகக் கருதுகிறது இல்லாவிட்டால் அம்மலர் செடியிலேயே வாடிவிடுவது சாலச்சிறந்தது. பெண்கள் வெகு எளிதில் கோபத்திற்கு ஆளாதல் கூடாது. அவர்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கப் பழகவேண்டும்.

ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்

*

*

*

பூமியில் செல்வக் குவியல்களை உங்களுக்கென்று சேர்த்து வைக்காதீர்கள். இங்கே பூச்சியும் துருவும் அவற்றைப் பாழாக்கும், திருடர்கள் கன்னமிட்டுத் திருடுவார்கள் ஆனால் அருளுவகத்தில் உங்களுக்கென்று செல்வக்குவியல்களை சேமித்து வையுங்கள்.

யேசுபகவான்

ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர் ஆடாதாரோ!

மீரஞ்சினி .S

விவசாய பீடம், இரண்டாம் வருடம்

உலகம் சீராக இயங்கவும், சூரியன் தனது அழிவில்லாத சக்தியைப் பல்வேறு கோலங்களில் வழங்குவதற்கும் ஒரு சிறிய விந்துவும் முட்டையும் இணைந்து ஒரு ஜீவன் உருவாவதற்கும் காரணமாய் நம்மை மீறிய ஒரு பெரிய சக்தி இருக்கின்றது என நம்முன் னோர் திடமாய் நம்பினர். இந்த சக்தியை ஆக்கவோ, அழிக்கவோ முடியாது என்றனர். இதே 'சக்தி' என்ற பதமே நம் பௌதிக விஞ்ஞானத்திலும் பயன்படுகிறது. இச் சக்திக்கு இறைவன் என திருநாமமிட்டு அவனை நம் குடும்ப வாழ்வுடன் இணைத்து பல உருவங்களில் வழிபட்டனர். அற நெறியை வகுத்து, அன்பைப் போதித்துத் தம் நாயகனைத் தலைவனாக்கிச் சமயத்தை உருவாக்கினர்.

சமயம் மனிதனை நல்வாழ்வு வாழ்வ தற்குரிய வழிகளில் நடத்திச் செல்லும் ஒரு கருவியாக இருந்தது. இதன் பொருள்படவே சமயத்திற்கு மார்க்கம், நெறி எனப் பல பெயர் வழங்கினர். சமயம் சமுதாயத்தை வளமுட்டியது. இதனால் மக்கள் ஒரே நெறியுடையராயினர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடுகள் மக்களிடையே மலர்ந்தன; வளர்ந்தன. அன்பு, அகிம்சை, உண்மை, தீங்கிழையாமை போன்ற சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் சகல மதங்களுக்கும் பொதுவாயின. எளிமையான வாழ்வு அமைதியுடன் நகர்ந்தது.

இன்றும் சமயத்தின் செல்வாக்கு அழுங்குப் பிடியாக நம் சமூகத்தில் நிலவுகிறது. ஆனால் பலர் அர்த்தம் புரியாதும், சிலர் வேண்டா வெறுப்பாகக் கடமையாகவுமே அவற்றைப் பின்பற்றுகின்றனர். காரணம், சமயத்தின் நாயகனை இன்று நம் விவாதப் பொருளாகிவிட்டார். விஞ்ஞானம் வளர்வதுடன் நாமும் வளர்கின்றோம் என்ற நினைவில் இறைவன் இருக்கின்றானா, இல்லையா என்ற விவாதத்துக்குப் பலரும் தமக்கு ஆதரவாக கருத்துக்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். விவாதத்தின் முடிவு ஒரு குறியை அணுகாவிடினும் சாதாரண மனிதனின் உள்ளத்தில் தினமும் வாதம் நடைபெறுகின்றதுதான்.

இறைவன் இருக்கின்றான் என வாதிடும் சில சந்தர்ப்பங்களில் நேர்மையாய் வாழ்ந்து பிழைக்க முடியாதுள்ளபோது, நேர்மையினமாய் வாழ்ந்து பிழைத்துப் பலர் உல்லாச வாழ்க்கை வாழும்போது, இறைவன் உண்மையில் இருக்கின்றான் தானா என்ற வெறுப்புக் கலந்த சந்தேகம் கொள்கிறான். ஆனால் நல்லவர்களே ஏமாளிகளாகவும், பிழைக்கத் தெரியாதவர்களாயும் இருக்கின்றனர் என்பது உண்மையே! நீதி, நேர்மை, பழி என்பவற்றுக்கு அஞ்சுவதனாலேயே அவர்களால் பிழைக்க முடிவதில்லை!

இதே போல இறைவன் இல்லை என வாதிடும் நாஸ்திகனும் தனக்குக் கஷ்டம் நேரும்போது, தனக்குப் பிடித்த மிகப் பிரியமானவருக்கு ஆபத்து நேரும்போது தன்னை யறியாமலேயே இறைவனை நினைத்துக் கொள்கிறான். "ஆட்டுவித்தால் யார் ஒருவர் ஆடாதாரோ" —அவன் ஆட்டுவிக்கின்றான் நான் ஆடுகின்றேன் எனப் பாடினார் கவியரசு. நமக்குத் துன்பம் வருகிறது என்பதற்காக கண்கெட்ட கடவுளே எனத் திட்டுவதிலோ, கடவுளே இல்லை என வாதிடுவதிலோ எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை. நமக்கென ஒருபாதை நம் ஊழ்வினைப் பயனுக்கு ஏற்ப வகுத்தாயிற்று. அதில் இனிப் பயணம் செய்வதே நம் கடமை. அதையே கவிஞர் ஓர் இடத்தில் 'பாதை வகுத்த பின்னர் பயந்தென்னலாபம்?' எனக் கேட்கிறார். படைத்தவன் படி அளப்பான் என்ற நம்பிக்கையில் நம்முன்னோர் அமைதியாக வாழ்ந்தமாதிரி நம்மால் வாழ முடியவில்லையே! இன்பம், இன்பம் என்று எங்கு எங்கோ எதையெல்லாமோ தேடியலைந்து இறுதியில் வாழ்வையே வெறுத்து ஒதுக்கி 'ஹிப்பி' நிலைதான் பிரதிபலனைக் கிடைத்திருக்கிறது. எங்கும் அமைதியின்மை, பரபரப்பு, அமைதியான குடும்பத்தில், அன்பான மனைவியின் புன்னகையில், ஆனந்தமான குழந்தைகளின் வாய்மொழியில் இருக்கும், மனத்தை நிறைவித்து குளிர்விக்கும் இன்பம் நம் இளைஞர்களில் பலருக்குத் தெரிவதில்லை. மனத்தைத் தேவையற்ற இடங்களுக்கெல்லாம் இப்படி அலைபாய விடாது கட்டிவைக்கும் சக்தி தெய்வ நம்பிக்கைக்கு உண்டு. நாம் செய்யும் அநியாயங்கள் எங்கே எம்வாழ்வைப் பாதித்து

விடுமோ என்ற பயத்தை, அச்சத்தை மனத் துள் வியாபிக்க வைக்கும் சக்தி கடவுள் நம் பிக்கைக்கு உண்டு.

நாடகம் ஒன்றை முழுவதாக, முதலி விருந்தே பார்க்காது அரைவாசியில் பார்க்கும் ஒருவனுக்கு அதன் முடிவு எப்படி என்று புரியாது, விளங்காது இருக்குமோ அதேமாதிரித்தான் நம்வாழ்வையும் முடிவுகளையும் ஆராய்வது! அவனுடைய முடிவுகளில் எவ்வித பிழையுமே இருக்கப்போவதில்லை. அதை விளங்கிக்கொள்ளும் பக்குவம்தான் நம்மிடமில்லை. நாம் நினைப்பது ஒன்று நடக்கிறது இன்னொன்று என்றால் அது அவனுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. சமதர்மம் தந்திருக்கிறான் என்று பொருள். அதேமாதிரி நடக்காதபோது அவனின் திருவிளையாடல் நடக்கிறது நன்மைக்குத்தான் என்று மன ஆறுதல் கொள்ள வேண்டும்.

நம் சமயத்திலுள்ள குறைபாடுகளும் இச்சந்தேகங்களுக்குக் காரணமாகின்றன. எனவேதான் சந்திரமண்டலத்தில் காலடி வைத்ததும் இறைவன் என்பது பொய் என்ற நினைவு நம் உள்ளத்தில் அரும்பியது. ஆனால் அதேமாதிரி ஆவியுலகை ஆராயும் விஞ்ஞானிகளின் கருத்துக்களும், மறுபிறப்புப் பற்றிய செய்திகளும் மீண்டும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பது உண்மையாகவிருக்குமோ என்று சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

எதுவாகியிருந்தபோதிலும் கடவுள் நம் பிக்கை மனிதரை விரக்தியின் விளிம்பிலிருந்து, துன்ப மயச் சூழலிருந்து விடுவிக் கின்றது என்பது நிதர்சனமான உண்மையே! அந்த நம்பிக்கை எழும் துடுப்பின் மூலம் துன்பமாகிய கடலிலிருந்து உறுதியான மனம் என்னும் சரையை அடைய முடிகிறது. திடீர் இறப்பு ஒன்று நிவர்த்தி செய்ய முடியாத பேழைப்பாகத் தோன்றும் போது இனி எப்படி வாழ்வது? நம் வாழ்வு எப்படி நகரப் போகின்றது? என்ற விரக்தியும் வாழ்வையே விட்டு ஒடவேண்டும் என்ற துடிப்பும் உருவாவது இயல்புதான். ஆனால் வீட்டிலிருக்கும் செடிகொடி வளரத்தான் நாம் நீர்நீறுகின்றோமே தவிர காட்டிலிருப்பனவற்றுக்கு ஊற்றுகின்றோமா? அவை வளர வில்லையா? ஒருவர் இல்லாவிடில் உலகமே இயக்கமற்று ஸ்தம்பித்து நின்று விடப்போவதில்லை. ஏதோவிதமாக இயங்கித்தானே ஆகவேண்டும். எத்தனையோ குடும்பங்கள் தலைவன் இறந்தபின் முன்பைவிட நன்றாக வாழ்வது முண்டு அல்லவா? கடலில் பிறந்து மடியும் கடல் அலைகள்போல துன்ப உணர்விலிருந்து பிறக்கும் துயர அலைகளும் உடனே மடிந்து விடுவதில்லை. மீண்டும்

பிறந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் உற்பத்தியின் வேகத்தையும் அளவையும் இந்த நம்பிக்கை குறைக்கக் கூடியது. எனவே கடவுள் நம்பிக்கை நிச்சயம் தேவை.

அதைவிட ஒருவன் நல்லவனாக வாழ அவனது சமயப்பற்று, பக்தியும். கடவுள் நம்பிக்கையும் மிகவும் உதவிசெய்கின்றன. கடவுளுக்குப் பயந்தவனே மனச்சாட்சிக்குப் பயந்தவனாக, உத்தமனாக வாழ்கின்றான்.

கடவுள் நம்பிக்கையால் உருவாகும் பல வினைகள் தமது சமுதாய வாழ்வையும் வளம் படுத்துகின்றன. அது கற்றுத்தரும் சுகாதார மான விரதமும் அதன் நடைமுறைகளும் உள்ளன. இதைவிட ஆண் பெண் சமத்துவத்தை, உரிமையை, பிணைப்பின் வலிமையை இறைவன் திருமேனி புகட்டுகின்றது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒருகணம் இறைவன் சந்திதானத்தில் அமைதியாக நின்று பிரார்த்திப்பதை, தீப ஆரத்தி பார்ப்பதை, மனதால் அவனுடன் சங்கமிப்பதை நினைத்துப்பாருங்கள். அந்த நேரத்தில் நம் மனதில் நம்மையே அறியாது தோன்றும் சாந்தியை, நிம்மதியை, தூய்மையை உணரும் போது வாழ்விலே அந்த ஒரு நிறைவைப் பெறுவதற்கேனும் இறைபக்தி, இறைநம்பிக்கை தேவை என்று தோன்றவில்லையா? மன அமைதிக்கு நம்பிக்கை உதவுகிறது. நல்ல எண்ணங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் நல்ல செயல்களாய் மாறுப்போது நம் உள்ளமே ஒரு தெய்வ சந்திதானமாகி ஒளிவிடும். எனவே நமக்காக நாம் கடவுளை நம்புவோம். நம் அமைதிக்காக அவனை வழிபடுவோம். நமக்கு ஒரு கஷ்டம் வரும்போது கூட அதைக் கடவுளுக்குப் பாரம்போட்டு விட்டு “என்னால் முடிந்ததைச் செய்து விட்டேன் இனி உன்பொறுப்பு” என்று அமைதி கொள்வோமாயின் நம்மனதில் கலக்கம் இராது.

வண்டிச் சக்கரம் போல இன்பமும் துன்பமும் வாழ்வில் மாறிமாறி வரத்தான் வேண்டும். மேதை ராதாகிருஷ்ணன் சொன்னது போல் “வாழ்க்கை ஒரு சீட்டாட்டம். அதில் வரும் இன்பதுன்பங்கள் நமக்கு வரும் சீட்டுக்கள் போன்றன. அது தான் விதி அந்தச் சீட்டைக் கருவியாக்கி மூனையின் உதவியுடன் வெல்ல நினைக்கிறோமே அதுவே மதி” எனவே வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் ஒரு மாதிரியானதே! அதைச் சுழியோட வேண்டியதோ, வெள்ளமாக்குவதோ, பூப்பந்தல் ஆக்குவதோ நம்மனதில் தங்கியது. வாழ்வைக் கண்டு பயந்து ஓடாது இறைவனுடைய தீர்ப்புகள் புத்திசாலித்தனமானவை என்ற நம்பிக்கையுடன் நம் மதியை உபயோகித்து அமைதியாக வாழ்வோமாக!

குடமுழுக்குக் கொண்டனையோ குமரா! குமரா!

இ. ஆனந்தி
3-ஆம் வருடம் — விஞ்ஞானபீடம்

மறந்திருந்தேன் நினையன்று குமரா! குமரா!
நினைக்கவைத்தாய் உனைஇன்று அமரா! அமரா!
மறந்திருந்தே நெனையன்று குமரா! குமரா!
உணர்த்திவிட்டாய் எனையின்று அமரா! அமரா!

மமதைகொண்டேன் மனத்தினிலே குமரா! குமரா!
மமதைதனை எடுத்துக்கொண்டாய் அமரா! அமரா!
மனத்திலொரு களங்கமின்றிக் குமரா! குமரா!
உனைத்துதிக்க எனக்கருள்தா அமரா! அமரா!

நீயுமெனைக் கைவிடாதே குமரா! குமரா! — இவள்
உலகறியாச் சிறுமியடா அமரா! அமரா!
நீயறியாச் சூதுமில்லை குமரா! குமரா!
நீவரைந்த சித்திரம்தான் அமரா! அமரா!

கொடும்பூனுக் கருள்புரிந்தாய் குமரா! குமரா!
கொடுமையென்ன செய்துவிட்டேன் நானும் இங்கே?
கருணையுட னருளாயோ குமரா! குமரா!
கொடும்பாட்டில் வாடுகிறேன் அமரா! அமரா!

வினையாட மயிலிலையோ குமரா! குமரா! — அது
பறந்துபோச்சோ கருமுகிலைக் கண்டே அமரா!
வினையாட ஆளின்றி எந்தனோடே — நீ
வினையாட நினைத்தனையோ அமரா! அமரா!

குடமுழுக்குக் கொண்டனையோ குமரா! குமரா! — அன்று
குழப்பினையோ என்மனத்தைக் கூர்கொள்வேலால் — பெரும்
புயலிடைமையில் துரும்பதுபோல் தவிக்கின்றேன் யான்
பொறுப்புனக்கே காத்திடுவாய் குமரா! குமரா!

தந்தையாரின் தொடர்ச்சியிதா குமரா! குமரா!
திருவினையாட்டின் ஒருகதையா அமரா! அமரா!
அருள்புரியாய் நீயெனக்குக் குமரா! குமரா!
தரணிபுகழ் குறிஞ்சிமலை யமரா! அமரா!

திருமுருகன் பெருமை

செல்வி த. கமலராணி
பல் வைத்தியபீடம்

அருவமு முருவ மாகி
யனாதிபாய் பலவா யொன்றும்
பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங்
கரங்கல்பன் விரண்டும் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்
குதித்தான் உலக முய்ய!

சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுள் சிவ பெருமான். இப்பெருமான் தடத்தநிலை, சொருபநிலையென இருநிலைகளைக் கொண்டவர். ஆன்மாக்களின் மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாதவனாய், குணங் குறிகளைக் கடந்தவனாய், உரைப்பதற்கோர் பெயரில்லாதவனாய், வேறாக நிற்கும் நிலை சொருபநிலை எனப்படும், இவ்வுலகின்கண் உள்ள ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் முத்திருமேனிகளைக் கொண்டு ஐந்தொழில்களை ஆற்றும் நிலை தடத்தநிலை எனப்படும். ஆன்மாக்களுக்கு போதம் தந்து அவற்றின் இழிவினை உணர்த்தி அதனினும் மேம்பட்ட வீடுபேற்றில் விளைவு பெறச் செய்து, அதற்குரிய சாதனம் தந்து, ஒழுக வைத்து வீடு நல்குவதற்காக அவன் அருள் உருவம் கொள்வான். அவ்வேளை அவன் அருவும், உருவும், அருவுருவும் உடையான். இவ்வாறு அவன் அருளுருவம் அடையும்போது அவன்பால் பற்று வைத்து, உளம் கசிந்துருகி, அவன் புகழ்பாடி, அவன் அருள் வேண்டி நிற்கும் அன்பர்களுக்குப் பல்வகைப் பேறுகளையும் அளிப்பதற்கென்றே போற்றத்தகு திருவுருவங்களைப் பெற்றுத் திருவிளையாடல்கள் பல புரிந்திருக்கின்றன.

அப் பொருந்தகையானான் கொண்ட திருவுருவங்களில் ஒன்றுதான் திருமுருக அவதாரம். மாற்ற மனங்கழிய, எங்கும் நீக்கமற நினைந்து நின்ற யாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்ட பிரம்மமய ஈசனே ஆடலால் மதலையானவன். தனக்குத் தானே மகனாகிய தத்துவன். பிரபந்தமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பே இவ்வுலகய்ய விசித்திர உருக் கொண்டு சண்முகனாய்த் தோன்றினான்.

கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்
கரங்கல்பன் விரண்டும் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு
உதித்தான் உலக முய்ய

என்ற அடிகளால் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இவ்வுண்மையினை விதந்துரைக்கின்றார்

தேவர்கள், அசுரர்களின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாது பரமசிவனிடம் முறையிட்டு, அழுது அவன் அருள் வேண்டி நின்ற காலையில் சிவனின் புருவ மத்தியில் அழற்கண்ணின்றும் சோதியாகத் தோன்றி நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் ஆகிய ஐம்பொறிகளின் உறவு கொண்டு சரவணப் பொய்கையில் தாமரை மலர்மேல் ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் கொண்டு முருகனாக அவதரித்து, தேவர்களின் அல்லல்களை அழிப்பதற்காகவே, முருகனாக அவதாரம் செய்தான் என்பதைப் புராணங்கள் வரலாறுகள் உணர்த்துகின்றன.

இவ்வாறு இயற்கையுடன் உறவு கொண்டு தோன்றிய இயற்கைத் தெய்வம் முருகன். இயற்கையோடு இயைந்து இன்ப எழில் வாழ்க்கை நடாத்தி வந்த பழந்தமிழ் மக்கள் முருகனை இயற்கையின் வாயிலாக இனித்தறிந்தனர். தமிழ் மக்களின் உயரிய நோக்கங்கள் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் உருவாக விளங்கும் முருகப் பெருமானின் அருமை பெருமைகளை இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முற்பட்டதெனக் கருதும் பழந்தமிழ் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியம் முதல் இன்று வெளிவந்துவரும் சகல நூல்களும் ஏற்றிப் போற்றுகின்றன. இதிலிருந்து முருகன் வழிபாடு மிகத் தொன்மையும் காலம் முதல் நிகழ்ந்து வருதலை எண்ணிக் களிப்புறுகின்றோம்.

இயற்கையினூடே இறையவனுை முருகனைக் கண்டு கருதி கவினுறப் போற்றிக் களித்த மக்களும், நீலக்கடலில் மாலைச் செங்கதிரவன் தோன்றும் அழகிய அற்புத காட்சியைக் கண்ட அறிஞர்களும், சான்றோர்களும் அக்காட்சியின் வாயிலாக நீல மயில்மீதமர்ந்து வரும் செல்வேள் குமரனை நினைத்துணர்ந்து பல பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர்.

அந்நூல்கள் அனைத்தும் நினைந்துணரும் தோறும் அனைத் தெலும்பும் உள்ளருக ஆனந்தத்தேன் சொரியும் இயல்பினதாய் நின்று இலங்குகின்றன.

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” எனத் தொல்காப்பியம் போற்றுகின்றது. குறிஞ்சிக்கிழவனாகிய முருகன் “பண்டைத் தன் இளநலங் காட்டியருளுவான்” எனக் கடைச்சங்க தலைமைப் புலவராகிய நக்கீரர் போற்றியுள்ளார். மேலும் நக்கீரர் ஈன்ற திரு முருகாற்றுப்படை, பத்துப்பாட்டு வகையில் முதற்றிருப்பாட்டாக விளங்குகின்றது. இப் பெரு நூல் அழகுக் குமரனின் புகழ்பற்றிப் பேசுகின்றது.

சந்தனம் பொதியச் செந்தமிழ் முனி வனாகிய அகத்தியற்குத் தமிழ் அறிவுறுத்தியவன் “சூர் முதல் தடித்த வீரவேல் முருகன்” எனப் பல நூல்கள் பேசுகின்றன. “ஐச்சுடர் நெடுவேற் சேவலங் கொடியோன் காப்ப ஏமவைகல் எய்திற்றா வுலகே” எனப் பெருந்தேவனார் போற்றுகின்றார். முருகன் தமிழ்க் கடவுள், தமிழ் மொழியை முதன் முதல் அகத்தியனுக்கு அறிவுறுத்தியமையினாலும், தந்தை சிவனுக்குப் பிரணவப் பொருளாகத் தமிழில் உபதேசித்தமையாலும், அருணகிரிநாதனுக்கு அழகுதமிழில் அடியெடுத்துக் கொடுத்தமையாலும் அவன் தமிழ்க் கடவுளாகின்றான்.

“கொன்றைச் சடையார்க்கு ஒன்றைத் தெரியக் கொஞ்சித் தமிழிற் பயர்வோனே” எனத் தந்தைக்குத் தனயன் உணர்த்திய மையை விளக்குகின்றது.

முருகன் என்ற சொல்லுக்கு அழகு, தெய்வத்தன்மை, இளமை, நல்மணம் எனப் பல பொருள்கள் விளங்குகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் முருக வேளக் குரிய பல திருநாமங்களை அர்ச்சனை போலச் சொல்லியிருக்கின்றார். அத்திருநாமக் கோவையிலே,

“அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக” என்ற அடி முருகன் என்ற அரும்பதத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றது. பிறராலே பெறுவதற்கரிய இலக்கணங்களை யுடைய பெரிய பெயருடைய முருகன் என்பது இதன் அரும்பொருள். இவ்வாறு அவன் ஆற்றிய திருவிளையாடல்களால் அவனுக்குப் பல திருநாமங்கள் வழங்குகின்றன. குகன், விசாகன், சரவணபவன், வேலாயுதன், குமா

ரன், கடம்பன், கந்தன், கார்த்திகேயன் செவ்வேள், தசப்பன்சுவாமி, சிவகுமாரன், சண்முகன், வள்ளி தெய்வானை சமேதரன், ஞான பண்டிதன் போன்றன அவற்றுட் சில.

முருகன் அழகுத் தெய்வம், அவன் மேனி தூய்மையானது, என்றும் கழிவது, கட்டழகு நிறைந்தவன், பேரின்ப வடிவினன், தோள் வலிமையுடையவன், யாவற்றிற்கும் பற்றுக் கோடாய் அமைந்தவன். இவ்வழகுக் குமரனின் திருமேனிச் சிறப்பை,

“காணிற் குறத்திபுணர் கந்தவேள் கொண்டதிருமேனிச் சிறப்பு விளம்புதற்குத் — தேனிற் பழங்கலந்தா லென்னகவைப் பைந்தமிழ்ச் சொற் றேடி

வழங்குமொரு வெள்ளைநிற மான்”

எனக் கூறுகின்றது.

முருகனின் பண்பு நலத்தையும், உருவ அமைப்பையும் நோக்குகையில் பற்பல சிறப்புகளைக் காணமுடிகின்றது. சிவாகம உபநிடதங்கள் கூறும் சத் + சித் + ஆனந்தம்-சச்சிதானந்தம். சிவம், சக்தி, முருகன் ஒருங்கே வீற்றிருக்கும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. தமிழிலுள்ள களவு நெறி, கற்பு நெறி என்னும் இருவகை நெறிகளையும் வள்ளிநாயகியின் திருமணத்தாலும், தெய்வயானையின் திருமணத்தாலும் உலகிற்கு உணர்த்தியவன். முருகன் வள்ளிநாயகியின் திருமணம் ஐம்புலன்களாகிய வேடர்க ளிடையே அகப்பட்டு உள்ளவரும் உயிர்களை இறைவன் குருவாக வந்து தடுத்தாட் கொண்டருளும் தன்மையினை உணர்த்துகின்றது.

முருகப்பெருமானின் திருவிளையாடல்களில் சீரும், சிறப்பும், அறிவும் தருவது குரபதுமனைச் சங்கரித்து அவன் ஆணவத்தை அடக்கி தமக்குத் தொண்டனாக்கிய திருவிளையாடலாகும். இத் திருவிளையாடல் பற்றி நம் சொந்த புராணமாகிய கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் விளக்குகின்றார். கந்தபுராணத்தில் வரும் குரபதுமன், சிங்க முகாசுரன், தாரகாசுரன் என்னும் மூவரும் முறையே ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் சித்தரிப்பவரேயாவர். தாரகன் மாயாமலம், சிங்கமுகன் கன்ம மலம், குரபதுமன் ஆணவமலம். மாயை முதலில் கெடும். ஆதலால் தாரகாசுரன் முதலில் அழிந்தான். கன்மம் ஒளியாகி, அறிவை விளக்கும் ஒரேவழி மயக்கமும் செய்

யும். அம்முறையில் சிங்கமுகாசுரன் நல் வியல்பும், தீய இயல்பும் ஒன்றுசேர கொண் டிருந்தான். ஆணவம், ஆவாரக சக்தி, அதோ நியாமாக சக்தி என்னும் இரு நிற ஆற்றல் களை யுடையது. அது போலவே சூரபதும னும் மனித உடலும், குதிரைத் தலையும் கொண்டு சூரன், பதுமன் என இரு வேறு உடல்களால் ஒன்றியிருந்தான்.

ஆணவமலம் ஆற்றல் கெடுமேயன்றி, அழிவதில்லை எனச் சைவசித்தாந்தம் கூறுகின் றது. அவ்வகையிலே வேலனின் வேலினால் சூரபதுமன் இரு கூறுகித் தன் தீய இயல்பு களை விட்டுச் சேவலும் மயிலுமாக அழக னுக்கு அடைக்கலம் புகுந்தான். இதனால் என்றும் அவன் அழியாநிலை பெற்றான். வேலவனின் வேற்படை மெய்ஞானம், இத னால் தான் சூரபதுமனின் அஞ்ஞானப் பிழம்பை மெய்ஞானமாகிய வேற்படை வென்றது. வேலாயுதனுக்கு வேல் ஞான சக்தி, வள்ளிநாயகி இச்சாசக்தி, தெய்வ யானை கிரியாசக்தி, மயில் விந்து தத்துவம், சேவல் நாததத்துவம் எனக் கந்தபுராணம் கவிஞர் விளக்குகின்றது.

செவ்வேள் சேயோன் ஒரு சமஷ்டித் தெய்வம். அவனை வணங்கினால் அனைத்துக் கடவுளரையும் வணங்க அடையும் பலன் கள் யாவையும் ஒருங்கே பெறலாம். மைந்த னுக்குச் செய்யும் சிறப்பால் சிவனும் சக்தி யும், தம்பியைப் போற்றுதலால் தமைய னார் விநாயகரும், மருமகனைப் போற்றுத லால் திருமாலும், தலைவன் தான் பணிவ தால் தேவரும், முனிவரும் கனிப்புறுவர். ஆதலினால் அவன் சமஷ்டித் தெய்வமாகின் றான். தன் அடியவர்களுக்கு இடர்வந்துற்ற காலையில் வந்து காக்கும் சிறப்பால் அவன் வேலைக்காரன் ஆகின்றான். இச் சிறப்பைக் கொடுத்தவர் அருணகிரிநாதர். தன் அடிய வர்கள் வேண்டும் நலங்கள் யாவையும் விரும் பிக் கொடுத்தலால் கற்பகதருவாகின்றான். எல்லா யுகங்களிலும் அடியவர்களுக்கு வரங் களை வாரிவழங்கும் முருகன் கொடியதா கிய கவியுக்கதிலும்கூட பேரஞன் சுரந்து வேண்டும் வரங்களை விரைந்து கொடுப்ப தால் அவன் கவியுக் வரதனாகின்றான்.

பேசற்கரிய சிறப்புடைத் தமிழ்க் கடவு ளுக்குப் படை வீடுகள் என ஆறு தலங்கள் விளங்குகின்றன. வீரத் தெய்வமாகிய முரு கன் படைகள் யாவற்றிற்கும் தலை சிறந்த படை வீரனாதலால் அவன் எழுந்

தருளி விளங்கும் தலங்கள் படை வீடுகளெனச் சிறப்புப் பெயர் பெறுகின்றன. ஆறுபடை வீடுகளாகிய திருப்பரம்குன்றில் ஒளிவடி வாகவும், திருச்செந்தூரில் அருள்வடிவாக வும், திருவாவணன் குடிதனில் தவ வடிவாக வும், திருவேரகத்தில் மந்திர வடிவாகவும், பழமுதிர்ச் சோலையில் எளிமை வடிவாகவும், குன்றுதோறாடலில் வியாபக வடிவாகவும் குறிஞ்சிக் குமரன் விளங்குவான் எனத் திரு முருகாற்றுப்படை சிறப்புற விளக்குகின்றது.

இப் பெரும் சிறப்புப்பெற்ற ஆறு தலங் களும் அவன் படை வீடுகளெனினும் அப் பாலகன் காட்டிலும், சோலையிலும், ஆறு களிலும், குளங்களிலும், குறிஞ்சி முதலிய ஐவகை நிலங்களிலும், நாற்சந்தி கூடுமிடங் களிலும், புதிய கடப்ப மலர்களிலும், மரத் தின் அடி நுனியிலும், தூணிலும், துரும்பி லும், கட்டுத் தரிகளிலும் அவன் விளக்கமற நின்றுலங்கி அருள்பாலித்தவண்ணம் இருப் பான்.

முருகன் குழந்தைகளுக்குக் குழந்தை வேலனாகவும், இளைஞர்களுக்கு பாலகப்பிர மணியாகவும், கலைஞர்களுக்கு ஆறுமுகம் கொண்ட அண்ணலாகவும், வீரர்களுக்கு தேவ சேனாதிபதியாகவும், மந்திரோபதேசம் பெற விரும்பி வருவோர்க்கு சுவாமிநாதனாக வும், இல்லற வாழ்வினர்க்கு சுவாமி தெய்வ யானை சமேதர சுப்பிரமணிய சுவாமியாக வும், பற்றற்ற தூய ஞான துறவறநிலையி னர்க்குப் பழனியாண்டவராகவும், ஞான பண்டிதனாகவும் காட்சி கொடுத்து அருளு வான். அழகுத் தெய்வமாகிய குமரன் எங் கெல்லாம் அழகு மிளிர்கின்றதோ அங் கெல்லாம் வியாபித்திருந்து அழகிற்கழகு செய்வான். அதற்கிணங்க இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் அழகுக்கலை நலம் புரியும் பேராதனையின் அழகையும், குறிஞ்சிக் கும ரன் விட்டுவைக்கவில்லை. அவ்வழகுப் பிரதே சத்திற்கு அழகனாகவும் வீற்றிருந்து அழகுக்கு அழகு செய்கின்றான். அவ்வழகன் அப்பிர தேசத்தினர் குறிஞ்சிக் குமரன் எனக் கொண் டாடிடச் சிறப்புற வீற்றிருந்து அருளுகின் றான். அக்குறிஞ்சிக் குமரனின் புகழ்பாடி ஏற்றித் தொழுது அவனருள் பெறுவோமாக.

“ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெறைய
கூறுசெய் தனிலைல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் னணங்கும் வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்க்கே ரடியா ரெல்லாம்.”

மங்களம் சுபமங்களம்! மங்களம் சுபமங்களம்!

ஆலய வழிபாட்டில் நாம் காணும் திருப்தி என்ன?

அதில் அதிருப்தி சிறிதளவேனும் உண்டா?

செல்வன் அ. சுரேஷ்
பொறியியற்பீடம், பேராதனை

“சமயம் என்றால் எல்லா மனிதரும் சமரசமாக ஒத்துவாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் ஒரு சன்மார்க்கம்” என வரையறுக்கப் படலாம். அன்றைய நாள்முதல் வரையறுக்கப்பட்ட சமயக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் ஆராயப்படுமிடத்து உலகில் தோன்றிய பல தத்துவ ஞானிகளின் உளவியல் கருத்துக்களுடன் தெடர்ப்படுத்தப்படக்கூடியதாக அமைந்துள்ளன. கோட்பாடுகட்கு சமயரீதியில் கொடுக்கப்படும் விளக்கம் உளவியல் நோக்கில் கொடுக்கப்படும் விளக்கத்துடன் மாறுபட்டுத் தென்படலாம். ஆனால் உற்று நோக்கின் ஒரேவித முடிவுகளைக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

இன்று எம்மில் பலருக்குச் சமயம் பற்றி பலத்த சந்தேகம். சமயக் கோட்பாடுகள் எல்லாம் சரியானதா? எதற்காக நாம் சமயக் கொள்கைகளை ஒழுக்கி நடக்க வேண்டும்? உண்மையில் கடவுள் என்று ஒன்று உண்டா? இவ்வாறெல்லாம் அவர்கள் மனதில் பல சந்தேகங்கள் பிறக்கின்றன. சுருக்கமாக அவர்களை ஆலயவழிபாட்டில் காணும் திருப்தியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் — உணராதவர்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். அவர்களால் உணரமுடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.

சர்க்கரையைப் பொட்டலத்தில் வைத்துப் பார்ப்பதற்கும் வாயில் போட்டுச் சுவைப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. சுவைத்தவர்கள் ‘சொல்ல இயலாது’ என்கிறார்கள். சுவைக்காதவர்களோ தங்கள் அறியாமையை, அனுபவமின்மையைப் பெருமையாக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

சமய மரபில் எடுத்துரைக்கப்படும் ‘தியானம்’ பற்றி சிறிது கருதுவோமானால்..... தியானம் செய்யும்போது மனம்

ஒரு கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. ஒரு நெறியில், ஒரு அமைதியில், எங்கோ ஏதோ ஒன்றுடன் ஐக்கியமாகி விடுகிறது. இதன் விளைவாகச் செய்யும் காரியங்களில் ஒரு தெளிவு ஏற்படுகிறது. ஒரு ஆக்கசக்தி நமது வேலைகளில் வெளிப்படுகின்றது. ஒரு நிதானம் நம்மிடையே நிலவுகிறது.

இதே சமயம் மருத்துவரீதியில் ‘தியானம்’ பற்றிக் கருதுவோமானால்..... தியானத்தின் போது இதயத் துடிப்பு நிமிடத்திற்கு மூன்றுதடவை குறைவாகவே துடிக்கிறது. நமது மூளை ஒருநல்ல தூக்கநிலையின் போது உண்டாகும் ‘அல்பா’ நிலையினை அடைகிறது. அதாவது உடல் ஓர் உரிய ஓய்வை அனுபவிக்கின்றது. இதனால் அதைத் தொடர்ந்து ஈடுபடும் வேலைகளில் அதிக சக்தியுடன் ஈடுபட முடிகிறது. எமது செயல்களில் நிறைந்த நிதானம் ஏற்படுகின்றது.

இவ்விளக்கத்தை நோக்குகையில் ‘தியானம்’ என்ற அம்சத்திற்கு இருவகையிலும் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்தில் வேறுபாடு தென்பட்டாலும் முடிபுகள் ஒத்திருப்பதை நாம் காணலாம். எனவே, நாம் ஆலய வழிபாட்டில் அதிருப்தி அடைகின்றோம் என எந்த உளவியல் கருத்தையும் முன்வைத்துக் கூட உரைக்கமுடியாது. இந்நிலையில் ஆலய வழிபாட்டில் ஏன் பின்வாங்க வேண்டும்?

சிலவிடயங்களில் நமக்கு அவை அருகில் இருக்கும்போது அதன் முக்கியத்துவம் புரிவதில்லை. நமக்கு எளிதாகக் கிடைக்கும் பொருட்கள் மீது ஒருவகையான அலட்சியம் நம்மிடையே நிலவுகிறது. காந்தீயம், தியாகம், யோகம், பரம்பொருள், தியானம் இவை பற்றி பலவார்த்தைகளையும் அடிக்கடி கேட்டதால் அவற்றில் நமக்கு பலத்த அலட்சி

யம், முழுவெறுப்புத்தன்மை உண்டாகிறது. அந்த வெறுப்பு உணர்வோடு கூடிய நிலையில் அவைபற்றி ஆழமாகச் சிந்திப்பது கிடையாது. இவைபற்றி ஆழமான எவ்வறிவும் இன்றி இவை அர்த்தம் அற்றன என்று உரைப்பது எவ்வளவு அபத்தமான பேச்சு.

எமது வாழ்க்கை ஒரு நீண்டதூரப் பிரயாணம். எமது இந்தப் பிரயாணத்தில் எம்மை வழிநடத்திச் செல்லத்தக்க ஒரு வழிகாட்டி ஆண்டவனாகத்தான் இருக்க முடியும். எம் ஒவ்வொரு செயலிலும் சரி, பிழை, நீதி எது, அநீதி எது இவற்றை யெல்லாம் பல செயற்பாடுகள் மூலம் அவன் வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறான். இவ்வாறாக ஆண்டவனை அரிய வழிகாட்டியாக்கிக்கொள்வதற்குச் சமயவாழ்க்கை அவசியம். சமய விதிகள் முத்தி அடைவதை மட்டும் எடுத்துரைக்கின்றன, எனக் கருதுவது தவறு.

நாம் இன்பமாக வாழவேண்டும். எமக்கு முத்திபற்றி அக்கறை இல்லை. ஆகவே நாம் ஆலயவழிபாட்டை ஏன் ஏற்படுத்த வேண்டும்? இவ்விதமாக ஒரு சாராரின் மனப் பாங்கு அமைந்துள்ளது. ஆனால் இது உண்மையல்ல. எமது நீதியான, இன்பமான வாழ்க்கைக்கு ஆலயவழிபாடு அவசியம். அதை நாம் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபடும்போது சொல்லமுடியாத ஒரு அதித சக்தி நம் வாழ்வைத் தொடுகிறது. அதை நான் பார்த்ததில்லை. ஆனால் உணர்கிறேன் என்றவாறு உரைக்கின்றார் மகாத்மாகாந்தி. அதித சக்தியாகிய பிரபஞ்ச அறிவு நம்மைச் சூழ்ந்து

ருக்கின்றது. நாம் இதில் இருந்துதான் பிறந்தோம். இன்று நாம் அதன் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறோம். இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள காற்று, கல், மண், புல், பூண்டு, தாவரங்கள், மிருகங்கள் அனைத்துடன் நமக்கு ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. நமக்கு ஓர் உறவு இருக்கிறது. நாம் இதை உணர்வையில் எம் மனோபாவம் வளர்ச்சி பெறுகிறது. எம் மனத்தில் ஓர் எளிமை பிறக்கிறது. இப் பிரபஞ்சத்தில் எல்லா இயக்கங்களும் ஏதோ ஓரிடத்தில் முடிந்திருப்பதாக ஆரம்பித்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

பிரபஞ்ச அறிவுடன் நாம் தொடர்பு கொள்வது நமது வாழ்க்கைக்குப் பெரிதும் பயன்படும். பிரபஞ்ச அறிவைக் காட்ட முடியுமா? காணமுடியுமா? என்று கேட்கலாம்.

காணுவதும், உணர்வதும் தத்தமது அனுபவத்தால் ஏற்படவேண்டும். நாம் ஆலய வழிபாட்டை ஒழுங்காக மேற்கொள்ளவேண்டும்.

ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபடுகையில் எமது மனம் எவ்வாறு தெளிவுபடுகிறது? அதன் மூலம் எமது மனம் எவ்வாறு தெளிவுபடுகிறது? அதன்மூலம் எமது செயல்கள் எவ்வாறு வலுப்பெறுகின்றன?

சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையை ஆலய வழிபாடு எவ்வாறு வளர்க்கிறது? இவற்றிற்கான விளக்கங்களை நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். திருப்தியே வழங்கும் வழிபாட்டில் அனைவரும் ஈடுபடுவது பெரிதும் விரும்பத்தக்கது.

கடவுளை இமயமலைக் குகையிற் காணலாம் என்று எனக்குத் தோன்றினால் நான் உடனே அவ்விடத்தை நோக்கிப் புறப்படுவேன். ஆனால், அவரை மனிதசமூகத்தை விட்டு வெளியே காணமுடியாது என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். —காந்தி

*

*

*

மனம் பொறிவழிப் போகாதிருத்தற் பொருட்டு உணவைச் சுருக்கியேனும் விடுத்தேனும் இறைவனைத் தியானிப்பதே விரதமெனப்படும். —நாவலர்

*

*

*

துன்பத்தை நுகர்கிறவர்கள் கடவுளையோ மற்றவர்களையோ நோவக்கூடாது. நம் வினையைத்தான் நோவ வேண்டும். —வாரியார்

குறிஞ்சிக் குமரன்மீது வேள்விப்பத்து

—குமரன் அன்பர்

வெற்றிவேல் கையிற் கொண்டு விரைந்துநீ வாரா யானாற்
சற்றுமே தரியேன் ஆவி சத்தியம் சொல்லு கின்றேன்
பற்றவோ ஏது வில்லைப் பாவியேன் படுந் துயரம்
கொற்றவா குறிஞ்சி மன்னு குழந்தைநான் செய்வ தென்ன.

சூல் கொண்ட மேகமதாய்த் துயர்கொண் டலையும் என்னை
மால் கொண்ட வாழ்வும் மறிகொண்ட நெஞ்சம் தந்து
ஏல் என்று சொல்லி இறுமாந் திருப்பதென்ன ஐயா உன்
கால் கொண்டு காத்துக் கவின் குறிஞ்சி காட்டாயோ.

வேருடன் அசுரர் எல்லாம் வீழ்ந்திடப் பொருத அந்நாள்
சீர்திகழ் கன்னி தேவ யானையாம் அமுத வல்லி
பாரெல்லாம் புகழ் உன்கை பற்றினாள் மகிழ்ந்தாய் நீயும்
யாருடன் நோவேன் குறிஞ்சிக் குமரநீ இல்லை யானால்.

முக்கணன் மகன்நீ என்பார் முகுந்தனின் மருகன் என்பார்
நற்றவ வள்ளி தேவ குஞ்சரி மணான் என்பார்
வக்கணம் வசைகள் ஆற்று குறிஞ்சியிற் துயில்கின் றுயோ
எக்கணம் வருவாய் ஐயா என்றுதான் அருள்வாய் நீயும்.

வேதனை தாங்கா நேரம் விரைந்துநான் வருவேன் உன்முன்
சாதனை வீரன் போலச் சாய்ந்தமர்ந் திருப்பாய் நீயும்
நாதனை என்று நானும் நயந்துனைப் பரிந்து வேண்ட
சோதனை செய்வ தென்ன குறிஞ்சியின் குமர வேளே.

ஆறெழுத்து மந்திரத்தால் அடியேன்நான் உனைப்பிடிப்பேன்
வீறுகொண்டு நீயெழுந்தால் வேதனையாற் கட்டிடுவேன்
ஆறுபடை வீடுகளும் அயராது தேடிநிற்பேன்
தேறுநிலை தளராமல் குறிஞ்சியிற்போய் மறைவாயோ.

அழகென்ற சொற்பதமே அழகுபெற்ற துன்னாற்றான்
தழல்உன்றன் நிறமென்றாற் தாமரைதான் பொன்னடிகள்
சுழிகின்ற பெரும்பூமிச் சூருவளிக் கொதுங்கும்
குழல்நாணற் புல்லானேன் குறிஞ்சியிலும் இடமுண்டோ.

ஆறுதலுந் தேறுதலும் அடியேனுக் கில்லைஎன்றால்
நூறுமுறை முருகாஎன் றேதிடுவேன் என்செய்வாய்
சீறுவாய் சினப்பாய் சீவிடுநீ எனைஎன்பாய்
கூறுசெய்து போட்டாலுங் குறிஞ்சியில்நான் முனைத்திடுவேன்.

தந்தையாய் தாயு மாகித் தாரமாய்த் தமரு மாகிச்
சிந்தனைக் கெட்டா நிற்கும் சிவனுமாய்க் குகனு மாகி
வந்தனை செய்ய வந்த வள்ளலாய் வரத னாகிச்
செந்தனை மாவும் தேனும் சேர்க்கவா குறிஞ்சி சென்றாய்.

ஆரா அமுதமு மாய் அன்பு செய்வார் இதயமுமாய்
வாரா வினை தீர்க்கும் வெற்றிவடி வேலனு மாய்ச்
சோரா மன முடையார் சுகங்காண நீ இருக்கும்
பேரா தனைகாட்டும் பெருங்குறிஞ்சி மலை தானே.

இந்துசமயமும், அதன் பிரிவுகளும்

ச. தயாபரன்

3ஆம் வருடம் — பொறியியற்பீடம்

இந்து சமயம் என்பது வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு நிலவும் வைதிக சமயங்களின் பொதுப் பெயராகும். சிந்து வெளியில் குடியேறிய மக்களே இந்துக்கள் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். சிந்து நதிக்கு இந்துநதி என்ற பெயரும் உள்ளதால் வரலாற்று நூல்களில் கூறப்பட்ட காரணம், நாம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாய் இருக்கிறது. வரலாற்று அடிப்படையில் நாம் ஆராய் வோமானால் இந்து சமயம் பழைமைவாய்ந்தது என்பது தெளிவு. பரந்த நோக்குடையது. சூதன தர்மம் என்று வழக்கப்படுவது. அது காலப்போக்கிற்கு ஏற்ப பல்வேறு கருத்துக்களையும் கோட்பாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு இன்றைய இந்துமதமாய் வளர்ந்திருக்கிறது.

ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துப்படி இந்து மதத்தின் தோற்றம் கிறிஸ்துவுக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னராகும். 1927ஆம் ஆண்டளவில் சிந்து வெளியில் மொஹெஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்னும் நகரங்களிலே ஜோன் மார்சல், சேர் அலக்ஸாண்டர், கன்னிங்காம், சேர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் ஆகியோர் நடாத்திய தொல்பொருளாராய்ச்சியில் பெறப்பட்ட சான்றுகளைக் கொண்டே சீன எகிப்திய மொசபத் தோமியா ஆகிய நாகரீகங்களிற்குச் சமமான ஒரு நாகரீகம் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது.

இந்து சமய பிரிவுகளை எடுத்து நோக்குவோமாகில் மிகச் சிறப்புடன் விளங்கும் சமயங்கள் சைவம் சாக்தம் வைணவம் எனும் முப்பொருள் உண்மைகளையே கொண்டுள்ளது. இச் சமயங்கள் முறையே சிவபெருமான், தாய்த்தேய்வம், மகாவிஷ்ணு ஆகியவர்களை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயங்களாகும்.

சைவசமயமானது சரித்திரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பழமையுடைய விளங்குகிறது. சைவசமய அடிப்படையில் கடவுள், உயிர்,

உலகம் எனும் முப்பொருள்களை முறையே பதி, பசு, பாசம் என்ற சைவ சிந்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. சிந்துவெளி நாகரீகத்தைப் பற்றி எழுதிய திரு. ஜோன் மார்ஷல் சிந்து வெளியிற் கிடைத்த புதுமைகளின் முதலிடம் பெறத்தக்கது சைவத்தின் பழமையே ஆகும். அதாவது வெண்கல யுகத்திற்கோ அதற்கு முற்பட்ட காலத்திற்கோ உரியது. இயன்றளவு வழக்கிலுள்ள மிகப் பெரிய சமயமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து நமக்குத் தெளிவாவது இந்தியாவில் ஆரியர் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்திய ஆரிய வருகை இரும்பு யுகத்தில் ஆகும். காலத்திற்கு ஆகும் நடராசப் பெருமானின் கலை ஐந்தொழில்களைக் குறிப்பதாகவும் ஒரு சிறந்த கலைவடிவமாகவும் இந்துக்களால் கருதப்படுகிறது. ஹரப்பாவில் பெறப்பட்ட இலச்சிளையில் இடம்பெறும் ஆடும் உருவம் நடராசப் பெருமானின் உருவமாய் இருக்கலாம் எனக் கருதப்படலாம்.

சைவசமயத்தின் பிரதான நூல்கள் வேதம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், மெய்கண்ட சாஸ்திரம் ஆகியனவாகும். இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் எனும் நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் கடவுளால் அருளிச் செய்யப்பட்டன. இந்நூல்கள் எல்லாம் வடமொழியில் உள்ளன. படைப்புக்குத் தொடக்கம் இல்லாமையால் இறைவனால் உபதேசிக்கப்படும் வேதங்களுக்கும், ஆகமங்களுக்கும் தொடக்கமில்லை என்பது முடிவு. ஆராய்ச்சியாளர்கள் வேதாகமங்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் காலத்தைக் கண்டுள்ளார்கள். இருக்குவேத காலம் கி. மு. 2500 என்றும், யசுர்வேத காலம் கி. மு. 1500 எனவும் கூறுகின்றனர். ஆகமங்களைப் பற்றி திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது; திருமூலரின் காலம் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே ஆகம வழக்குத் தமிழ்

நாட்டில் பரவிவிட்டதென்பதை அறியமுடி கின்றது. தேவாரங்கள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாராலும், திருநாவுக்கரசு நாயனாராலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் தமிழிலே அருளிச்செய்யப்பட்டன. திருநாவுக்கரசு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்களது காலம் கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது காலம் கி. பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கின்றது. திருவாசகம் மாணிக்க வாசக அடிகளால் தமிழில் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இவரின் காலத்தை மறைமலை அடிகளாரும், திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களும் கி. பி. 9ஆம் நூற்றாண்டென்றும் கூறுகின்றனர்.

சைவசமயத்தின் மற்றையதோர் பிரதான நூல் மெய்கண்ட சாஸ்திரமாகும். அதில் திருவுந்தியார், திருகளிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருப்பது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பட்டுறடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சு விடுதாது, உண்மைநெறி விளக்கம். சங்கற்ப நிராகரணம் எனும் பதினான்காகும். இவை கி. பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றன.

அடுத்ததாகக் சாக்தமதத்தை எடுத்து நோக்கின் இம்மதம் இந்தியாவில் மட்டுமின்றி ஐரோப்பாவிலும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. சாக்தமதம் சிலருக்கென்று உரிமை கொண்டாடப்படவில்லை. சைவர், சமணர், வைணவர், பௌத்தர், சீக்கியர் ஆகிய சகல மதத்தினரும் சக்திவழிபாட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். சாக்த ஆகமங்களில் சக்தியின் வதனம் கதிரவனிடத்திலுள்ள ஒளிக்கதிர்கள் போலவும், மலரின் மணம் போலவும், மணியில் ஒலிபோலவும் கூறப்படுகின்றது. சக்தியில்லையேல் சிவமில்லை என்றும்; அயன், அரி, அரன் என்பவர்களிடத்திலும், ஏனைய பொருள்களிலும் சக்தி இல்லையேல் செயலற்றிருப்பார்கள் என்றும், சக்தியின் பெருமை சாற்றப்படுகின்றது. இம்மதம் ஏறக்குறைய நான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்து பெருவழக்காய் வளர்ந்ததென்றும் கூறப்படுகின்றது. கடவுள் அல்லது செம்பொருளிடத்தில் ஞானம், ஆனந்தம், அருள்

எனப் பலவகையான ஒரு சக்தியுண்டு. அருட்சக்தியைத்தான் செம்பொருள் என அழைப்பர். கடவுளையும் சக்தியையும் வேறு பிரிக்க முடியாது. ஏனெனில் அது பிரமனிடத்தில் படைப்புச் சக்தியாகவும், விஷ்ணுவிடத்தில் காத்தற்சக்தியாகவும், உருத்திரனிடத்தில் அழித்தற் சக்தியாகவும், சூரியனிடத்தில் ஒளிச்சக்தியாகவும், அக்கினியிடத்தில் வெப்பசக்தியாகவும் நிலைபெற்றிருக்கிறது.

சாக்த சமயநூல்களை எடுத்துக்கொண்டால் வேதவியாசரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட “தேவிபாகவதம்” எனும் நூல் சக்தி வழிபாட்டினைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது. வேதவியாசர் காலம் கி. மு. 3100 என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்தாகும். கி. பி. 728-820 வரை வாழ்ந்தவரெனக் கொள்ளப்படுகின்ற ஆதிசங்கரரே சக்திவழிபாட்டை மேற்கொண்டு அதனைப் பரப்பியவர். அவர் அருளிச்செய்த “ஆனந்தலஹரி” எனும் நூல் சக்திவழிபாட்டில் அவரின் ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றது. சக்தி தத்துவம் முழுவதையும் தெளிவாகக் கூறுவது த்வேதாச்வர உபநிடதமாகும். முதன் முதலாக சக்தியைப் பரம்பொருளாகக் கூறுவது கேட்பைநிடதமாகும். உபநிடத காலத்திற்குப் பிறகு வந்த மதங்களெல்லாம் உபநிடதங்களில் கூறப்பட்ட சக்தி தத்துவங்களைத் தத்தமக்கு ஒத்தவாறு விரிவுரை செய்து வேறு வேறுக் கூறுகின்றன. காஷ்மீரச் சைவர்கள் சிவன் ஒருவரே உண்மையாயினும் அவருடன் கூடிநிற்பதான, அவருடைய உள்ளம் போன்ற, சக்தி ஒன்று உண்டெனக் கூறுகின்றார்கள். சாக்த மதத்தின் ஆகமங்களாக விளங்குவன யாவும் தந்திரங்களேயாகும். ஆத்மஞானத்தையும் அதற்குரிய முறைகளையும் ஆராயும்போதே அறிவுத்துறையைத் தந்திரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தந்திரம் வேதசாஸ்திரங்களின் இயல்புகளுடன் கூடிய ஆகமம் ஆகுமென்று பிற்காலமதம் கூறுகின்றது. தந்திரங்களின் வளர்ச்சிக்கு அதிகமாக உதவியது சைவமதமேயாகும்.

மற்றும் வைணவ சமயத்தை எடுத்து நோக்கில், காத்தல் எனும் தொழிலைப் புரியும் கடவுளைத் திருமால் என்று கூறுவர்.

வைணவர்கள் திருமாலையே தங்கள் முழு முதற் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். தமிழ் நூல்களில் மிகத் தொன்மையான தொல் காப்பியத்தில் திருமலை “மாயோன்” என்று கூறப்படுகின்றது. திருமால், நான்கு வேதங்களிலும் கூறப்படுகின்ற வேதகாலக் கடவுளாக விளங்குகின்றார். விஷ்ணுவடிவில் சூரியன் உலகனைத்தையும் தாங்குகின்றான். விஷ்ணு மூவுலகையும் மூன்றடியில் அளந்த வர். அவர் மண், விண் முதலிய பல உலகங் களிலும் பரவியிருக்கின்றார் என வேதங்கள் பாராட்டுகின்றன. அவர் போருடலம் உடையவர் என்றும், அன்பர்களின் வேண்டுகோ ளின்படி அவதரிக்கின்றவர் என்றும் இருக்கு வேதம் கூறுகின்றது. எனவே வைணவமதம் இருக்குவேத காலத்திலேயே ஆரம்பித்து விட்டதென்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சதாப்தப் பிராம்மணத்தில் விஷ்ணுவே ஆமையாகவும், பன்றியாகவும் உருவெடுத்தார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. “துஷ்டர்களை அழிப்பதற்கும், நல்லோரைக்

காப்பதற்கும் நான் யுகம்தோறும் அவதாரம் செய்கிறேன்” எனக் கண்ணபிரான் கீதையிலே கூறுகின்றார். வைணவ மதத்தின் பகுதியாக விளங்கும் பாகவதமதம் புத்தர் காலத்துக்கு முன் தோன்றிவிட்டதென ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். பகவத் கீதையின் காலம் கி. மு 4ஆம் நூற்றாண்டென நிறுவப்பட்டிருப்பதால் வைணவமதம் பகவத்கீதை காலத்திற்கு முன்னமே பெரு வழக்காய் நிலவியதென்பதை அறிகின்றோம்.

வைணவசமயத்தின் நூல்களை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் ஆசிரியர்கள் ஆழ்வார்களாகும். சைவசமயத்தை ஆழ்வார்கள் வளர்த்ததுபோலவே, வைணவசமயத்தை ஆழ்வார்கள் வளர்த்தனர்.

இன்றைய நிலையில் இந்நாட்டில் இம் மூன்று சமயங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து இந்து சமயமாக மக்களால் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. எல்லா இந்துக்களும் சைவ, வைணவ, சாக்த மத வேறுபாடின்றி அனைத்துக் கோயில்கட்கும் செல்வார்கள்.

இதயத்திலிருந்து எழுவதே பிரார்த்தனை. ஆகவே அன்பு ஒன்றைத்தவிர வேறு எதுவுமே இல்லாதவாறு உள்ளத் தூய்மையை அடைந்து விடுவோமாயின் எல்லாத் தந்திகளையும் தக்க கருதியிற் கூட்டிவைத்துவிடுவோமே. ஆயின் தானே இனிய கீதம் எழுந்த இறைவன் அருளைக் கூட்டுவிக்கும். —காந்தி

*

*

*

பிரார்த்தனைதான் உள்ளத்திலிருந்து காமக் குரோதாதிகளை எல்லாம் அகற்றிப் புனிதமாக்கிக் கொள்ளத்தகுந்த சாதனம். ஆனால் அத்துடன் முழுமையான அடக்கல் கலந்திருக்க வேண்டும். —காந்தி

*

*

*

மனப்பூர்வமாகக் கொள்ளும் புனித ஆசை எதுவும் நிறைவேறிவிடுகிறது —காந்தி

*

*

*

ஒருவர் சேவையைச் செய்வதில் இன்பம் கொண்டாலன்றி அதைச் செய்வதில் அர்த்தமே இல்லை. வெளிப்பகட்டுக்காகவோ, பொது ஜன அபிப்பிராயத்துக்குப் பயந்தோ அதைச் செய்வதாயின், அப்படிச் செய்வோரின் ஆஃம் வளர்ச்சியை அது குன்றச் செய்துவிடுகின்றது.

*

*

*

கடவுளின் வழிகளை விவரிக்க மனிதனின் மொழிகள் தகுந்தவை அல்ல. அவர் வழிகள் விவரிக்க முடியாதவை, பகுத்தறிய முடியாதவை—இயலாதவை — காந்தி

கௌமாரம்

இந்து சமயம் என்று பொதுவாகச் சொன்னாலும் இதற்கு வைதிக சமயம் என்பது பழம்பெயர். வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்கையைக் நெறிப்படுத்தி இறைவனுடைய திருவருளைப் பெறுகின்ற மார்க்கமே வைதிக மார்க்கமாகும். தத்துவ முறையில் அமைந்த தரிசனங்கள் ஆறு. உபாசனை வகையில் மூர்த்தங்களை வழிபடுகின்ற சமயங்கள் ஆறு. சமயங்களை அகச்சமயங்கள், புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், புறப்புறச்சமயங்கள் என்று வெவ்வேறுகக் கூறுவதும் உண்டு. ஆனால் பொதுவாக ஆறு சமயங்கள் என்று சொல்வன காண்பத்யம், கௌமாரம், சாக்தம், வைணவம், சைவம், சௌரம் என்பன. இந்த ஆறுசமயங்களையும் ஆதிசங்கரர் இந்த நாட்டில் ஒழுங்குபடுத்தினார் என்று சொல்வார்கள். கணபதி, குமாரன், சக்தி, திருமால், சிவன், சூரியன் ஆகியவர்களை முறையே பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடுகிற சமயங்கள் இவை. இவற்றில் சைவமும், வைணவமும், சாக்தமும் இந்த நாட்டில் இன்னும் சிறப்பாக இருந்து வருகின்றன. மகாராஷ்டிர தேசத்தில் காண்பத்யம் நிலவி வருகிறது.

கௌமாரம் என்பது முருகப் பெருமானைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம். தமிழ் நாட்டில் உள்ள முருகப்பெருமானுடைய வழிபாடு மிகப் பழைமையானது. சிவபெருமானுக்கும் முருகப் பெருமானுக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்று போற்றுகிற வழியும் கௌமாரத்தில் காணலாம். ஐந்து முகமுடைய சிவபெருமான் தம்முடைய அதோமுகமாகிய ஆறுவது முகத்தையும் சேர்த்து அந்த ஆறுமுகங்களிலுமுள்ள நெற்றிக்கண்களிலிருந்து வெளியிட்ட பொறிகளிலிருந்து முருகன் தோன்றினான் என்று கந்தபுராணம் சொல்கின்றது. அநாதியாக, உள்ள பரப்பிரம்மம் ஆறுமுகங் கொண்டு உலகத்தை வாழவைக்க வந்தது. அதனால் முருகனுடைய அவதாரம் பிறப்பன்று, இதனை எண்ணியே அருணகிரிநாதசுவாமிகள்,

“செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெய்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்”
என்று சொன்னார்.

தமிழ்நாட்டில் முருகப்பெருமானையே பரம்பொருளாக எண்ணி வழிபட்டமுறைகளைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில்காணலாம். நிலப்பரப்பை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று ஐந்து வகையாகப் பிரித்து அவற்றின் இயல்புகளைத் தனித்தனியே எடுத்தோதியிருக்கின்றனர் புலவர்.

“கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலத்தே” என்று கூறும் நிலப்பரப்பிலே முதலில் தோன்றியது மலையாதலால் குறிஞ்சித் தீணையே முதல் தீனை ஆயிற்று. குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமுமாகும் ஒவ்வொரு தீனைக்கும் இன்னோர் தெய்வம் என்ற வரையறையைப் பழைய இலக்கண நூல்கள் சொல்லுகின்றன. இந்த வகையில் குறிஞ்சிநிலத்துக்குத் தெய்வம் முருகன். தொல்காப்பியம் முதல் இன்று வந்த இலக்கணம் வரைக்கும் இந்த மரபை மாற்றவில்லை. எந்தக் காலத்தில் இந்தநெறி தோன்றியது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது.

முதலில் மனிதன் மலையில் தோன்றினான். நிலப்பரப்பில் முதலில் தோன்றியது மலை. அந்த மலைக்கும் மலையைச் சார்ந்த இடத்திற்கும் உரிய தெய்வம் முருகன். ஆகவே மனிதனுக்கு முதலில் தெய்வ உணர்ச்சி தோன்றிய காலத்தில் முருகனே முதல் தெய்வமாகத் தோன்றினான் என்ற நம்பிக்கை தமிழர்களுக்கு இருந்தது என்று இதனால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

காளிக்கு வங்காளத்தில் மிகுந்த பெருமை. மகாராஷ்டிரத்தில் கணபதிக்கு மிகுந்த சிறப்பு. கோகுலம், துவாரகை ஆகிய இடங்களில் கண்ணன் மிகுதியாகக் கொண்டாடப்படுகிறான். காஷ்மீரத்தில் சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பு. அதுபோலத் தமிழ்நாட்டில் சிவபெருமானுக்கும் திருமானுக்கும் முருகப் பெருமானுக்கும் சிறப்பு.

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்.”
சேயோன் — முருகன் தொல்காப்பியத்தில் மாத்திரமன்று பிற்காலத்தில் வந்த பிறமதத்தினரும் முருகப் பெருமானையே குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதனால் முருகப் பெருமானுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு யாராலும் மாற்ற முடியாது என்று தெரிய வருகிறது.

சங்க இலக்கியங்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ஆகிய நூல்களும் அவற்றிலும் பத்துப்பாட்டில் முதலாக நிற்கும் நக்கீரராகிய பெரும்புலவர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையும் தமிழர்களுக்கு முருகப் பெருமானிடத்தில் உள்ள ஆழ்ந்த அன்பைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன எனில் மிகையாகாது. மூன்று சங்கநூல் வரிசைகளில் உள்ளவை 36 நூல்கள். அவற்றுள் முதலாக நிற்பது திருமுருகாற்றுப்படை, சாஸ்திரத்தில் 36 தத்துவங்களைச் சொல்வார்கள். முதல் தத்துவம் சிவதத்துவம். அதுபோல, 36 நூல்களுக்குள் முதலாவதாகவைக்கப்பட்டது திருமுருகாற்றுப்படை. அப்படிக்கோத்ததற்குக் காரணம் தமிழர்களுக்கு முருகனை முதல் கடவுளாக அமைக்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்ததே.

தமிழில் பொருளிலக்கணம் காதலையும் வீரத்தையும் வரையறை செய்து பாடுவது. காதலைப் பற்றிச் சொல்லும் இலக்கியங்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் இருந்தாலும் தமிழில் உள்ள வரையறை போல் வேறு எந்த மொழியிலும் காண இயலாது. காதல் இல்லாமல் கவியில்லை; காப்பியம் இல்லை. என்றாலும் காதலை இன்ன வகையில் வரையறையாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தமிழ் இலக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன, அதனால் தமிழில் சிறந்தது அகப்பொருள் என்று கூறுவார்கள். அகப்பொருளில் இரண்டு வகை ஒழுக்கம் வருகின்றன. ஒன்று களவு; மற்றையது கற்பு. இந்த இரண்டு வகை ஒழுக்கங்களையும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டு முருகனை நடந்து காட்டினான். குறவர் மடமாகளாக வாழ்ந்திருந்த வள்ளியம் பெருமாட்டியை அடுப்பாரும் கொடுப்பாருமின்றித் தானே சென்று காதல் செய்து களவுமணம் செய்து கொண்டான். குறமகளாகிய வள்ளியிடம் முருகப் பெருமான் நிகழ்த்தியது களவுக் காதல். தமிழுக்குச் சிறப்பான இதனை வள்ளிநாயகியின் திருமணத்தில் காட்டினான் என்பதைப் பரிபாடல் அழகாக எடுத்துச் சொல்கிறது. இதையே திருத்தணிகைப் புரா

ணம் பாடிய கச்சியப்ப முனிவர் அந்தப் புராணத்தில் இந்தக் களவுக் காதலை வள்ளியம் பெருமாட்டியின் வரலாறு கூறும்போது விரிவாகப் பாடியிருக்கிறார்.

முருகப் பெருமானுடைய தேவிமார்களில் தேவசேனை கற்புமணப் பிராட்டி. இந்திரன் தான் வளர்த்த தேவயானையை முருகப் பெருமானுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். களவு வழிவராத கற்புத் திருமணம் இது. அதனால்தான் நக்கீரர் தேவசேனையைக் குறிக்கையில்,

‘மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்’ என்று சொல்கிறார். இப்படித் தமிழுக்கே சிறப்பாக உள்ள களவுக் காதலுக்கும் முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் அமைந்த காதல் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக முருகப் பெருமான் விளங்குகின்றான்.

புறபொருள் இலக்கணத்தில் முதலில் வரும் திணை வெட்சித்திணை. அந்தத் திணைக்குரியது வெட்சிப்பூ, வெட்சிப்பூ முருகப்பெருமானுக்குரியது. குறிஞ்சி எனும் அகத்திணைக்குப் புறமாக அமைந்தது, வெட்சித்திணை. எனவே புறப்பொருளில் வரும் முதல் திணைக்குரிய வெட்சிப்பூவை அணிகின்றவனாக முருகப்பெருமான் இருக்கிறான்.

‘வெட்சித் தண்டைக் கால் என்கிலை’ என்று முருகப் பெருமான் திருவடியில் வெட்சிமலர் அணிந்திருப்பதை அருணகிரி நாதர் குறிப்பிடுகிறார்.

அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக விளங்கும் முருகப்பெருமான் புறத்தில் முதல் திணைக்குரிய பூவைச் சூடுகிறான்.

அவன் வீரத்திலும் சிறந்தவன். அவன் திருக்கையிலுள்ள வேல் எல்லாப் படைகளிலும் சிறந்தது. அதை அவன் அஸ்திரமாகவும் சஸ்திரமாகவும் பயன்படுத்தி தேவர்களுடைய படைக்குத் தலைவனாக நின்று சூரபன்மன் முதலியவர்களை அழித்துத் தேவர்களுக்கு வெற்றியளித்தான். அதனால் அவனைத் தேவசேனாதிபதி என்று சொல்கிறோம். நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையில்,

‘‘வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ’’ என்று சொல்வார்.

தமிழ் நாட்டில் முருகனுடைய வழிபாடு குறிஞ்சிநில மக்களிடந்தான் இருந்தது என்று எண்ணக் கூடாது. அவனை 'எல்லா வகையான மக்களும் போற்றி வழிபட்டார்கள். சிவபெருமானும், திருமாலும், இந்திரனும், பிறதெய்வங்களும் முருகப்பெருமானுடைய திருவருளை வேண்டித் திருஆவிநன் குடிக்கு எழுந்தருளினார்கள் என்று திருமுருகாற்றுப்படை சொல்கிறது. அந்தணைகள், மற்றும் துறந்த முனிவர்கள், பதினெண் கணங்கள், சூரர மகளிர், பேய்மகளிர், குறவர்கள், பூசாரி, தேவராட்டி யாவரும் முருகனை வழிபடுகிறார்கள்.

முருகன் எல்லோருக்கும் முதல்வகை விளங்குகின்றான். முருகப் பெருமான் வீரத்திற்கும், கல்விக்கும், ஒளிக்கும், மங்கலத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் உரிய பெரும் கடவுள் என்பது புலனாகிறது.

இந்த நாட்டில் முருகப்பெருமானுக்குரிய தலங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அவற்றில் சிறப்பாக ஆறை நக்கீரர் கூறுகிறார். அவை முறையே, (1) திருப்பரங்குன்றம், (2) திருச்சீரலைவாய், (3) திருவாவினன்குடி, (4) திருவேரகம், (5) குன்றுதோட்டல், (6) பழமுதிர்சோலை. இவற்றில் ஒன்று குன்றுதோட்டல் என்பது. அது தனித்தலம் அன்று. எல்லா மலைகளையும் அது குறிக்கிறது. கோயில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் எல்லா மலைகளிலும் குமாரநாயகன் குடிகொண்டிருக்கிறான் என்பதையே அது சுட்டுகிறது.

போகம் வேண்டுமோர்க்குப் போகம் தந்தும், யாகமுனிவருக்கு யாகத்தை நிறைவேற்றியும், ஞானம் வேண்டுபவருக்கு நடப்பமான உபதேசங்களைச் செய்தும் நலம் பாலிக்கிறவன் முருகன்.

குமாரநாயகனே பரம் பொருள் என்று வழிபடுவதற்கும் சிவபெருமானை வழிபடுவதற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்று தமிழர்கள் எண்ணினார்கள். ஆயினும் முருகனைக் குமரகுருபரன் என்று உயர்வாகச் சொன்னார்கள். குழந்தையைத் தலைமேல் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளும் தந்தை போலச் சிவபெருமான் முருகனை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு உபதேசம் கேட்டான் என்று கூறுவர். அருணகிரிநாதசுவாமிகள் இன்னும் பலபடி மேலே போய் "முருகப்பெருமானைச் சிவபெருமான் வணங்கினார்" என்று கூறுவர்.

குமாரநாயகனைப் பரம்பொருளாக எண்ணிய பக்தர்களும் குமரனை வள்ளி மணவாளனாகப் போற்றுவதில் தனி இன்பம் உண்டு.

முருகனுடைய சூழ்நிலை அங்கங்கள் யாவும் அவன் பரம்பொருள் என்பதைக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அவனுடைய மனைவியாகிய தேவசேனை கிரியாசக்தி, வள்ளிநாயகி இச்சாசக்தி, வேல் ஞானசக்தி. முருகப்பெருமான் மூன்று சக்திகள் உடையவன் என்பதை இவர்களால் உணரலாம். அவன் எழுந்தருளும் மயில் பிரணவ சொரூபம். 'ஆன தனிமந்தர ரூப நிலைகொண்ட தாடு மயில்' என்பது அருணகிரியார் வாக்கு. அவன் உயர்த்தி இருக்கும் சேவற் கொடி நாத தத்துவம். எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் முதலில் தோன்றியது நாதம். கோழி முதல் தத்துவத்தையே குறிக்கின்றது.

குமாரநாயகனின் அன்பர்கள் சமரசமான மனப்பான்மையுடையவர்கள். எம்மதத்தையும் சம்மதமாக நோக்குகிறவர்கள். சிவனைப் போற்றுகின்ற சைவர்களைக் கொண்டு எங்கள் நாயகனுடைய தந்தையை வழிபடுகிறவர்கள் என்று அவர்களைப் போற்றுவார்கள். சாக்தர்களைக் கண்டு எங்கள் நாயகனின் தாயை வழிபடுகிறவர்கள் என்று குலாவுவார்கள். வைணவர்களைக் கண்டு எங்கள் நாயகனின் மாமனாரை வழிபடுகிறவர்கள் என்று குலாவுவார்கள். காண்பதயர்களைக் கண்டு அண்ணன் வீட்டுக்காரர்கள் என்று அளவளாவுவார்கள். அருணகிரிநாதப்பெருமான் திருவாக்கில் எல்லாத் தெய்வங்களின் புகழும் வருவதைப் பார்க்கலாம்.

கௌமார சமயத்தை உலகத்தில் நிலைநிறுத்தியவர் அருணகிரிநாதர் என்று சொல்ல வேண்டும். அவருடைய திருவாக்கு கௌமார சமய அன்பர்களுக்கு வேதம் போன்றது. அதில் சமரச பாவம் பொங்கித் ததும்புகின்றது.

கௌமார சமயத்தில் வாழ்ந்தவர் பாம்பன் சுவாமிகள் என்ற குமரகுருதாசர். அவர்கள் முருகனைப்பாடி அவன் தரிசனத்தைப் பெற்றவர்கள். அழுக்கும் குற்றமும் பொருந்திய நம் உள்ளத்தில் இன்பம் உண்டாக வேண்டுமென்றால் முருகப் பெருமானின் அழகை அனுபவிக்க வேண்டும். துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்றால் வீரம் உதவிசெய்ய வேண்டும். முருகப் பெருமான் அழுக்காகிய அசுரசம்பத்துக்களை அழித்து சுரசம்பத்துக்களாகிய அழகை உள்ளத்தில் புகுத்தி இன்பம் தருவான். இந்த நம்பிக்கையோடு வழிபடுபவர்கள் யாவரும் கௌமாரர்கள். அத்தகைய கௌமார சமயம் பகையின்றி அன்பிலே வளர்ந்தது. சமரசம் தழைக்கும் படியாக நின்று நிலவும். அது இனியும் எங்கும் பரவி நிலவுவதாக!

தலைவரின் அறிக்கை

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்”

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில், தங்களுக்குரிய கடைமைகளைச் சரிவர, குறைகளேதுமின்றி நிறைவேற்றிவரும் சங்கங்களுள் இந்துமாணவர் சங்கமும் ஒன்று என்பதைப் பலர் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றேன், இதற்கு மூலகாரணமாய் விளங்குவது எம்மூர்த்தி முருகவேளின் கருணைவெள்ளமேயன்றி வேறில்லை. வருங்காலத்திலும் எம் சங்கம் மென்மேலும் வளம்பெற்று பெயரும், புகழும் அடையவேண்டும் எனக் குறிஞ்சிக்குமரனை இறைஞ்சுவதுடன், இவ்வரும் இந்துமாணவர் சங்க உறுப்பினர்களையும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

எத்தகைய தவறுகளையும் விடாமல் எமது சங்க உறுப்பினரனைவரும் இறைவன் சந்நிதியில் இணைந்து செயற்படுவதை எண்ண என் உள்ளம் பூரிக்கின்றது. இச்சங்கத்தின் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு உழைப்பதன் மூலம் ஒருவரின் செயல்திறன் அதிகரிப்பதுடன், எம் சமூகத்தின் பொறுப்புள்ள பிரஜையாக மிளிரவும் முடிகிறது. உதாரணமாக எங்ஙனம் பொதுப்பணத்தைச் சேகரிக்கவேண்டும், செலவழிக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் அனைவரும் அனுபவரீதியாக அறியமுடிகிறது.

கலைநிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்யும்போது, வாத்தியக்கருவிகளைத் தேடி ஒருதரமும் பின் வாத்தியக் கலைஞர்களைத்தேடி சென்றவழியில் பலதரமும் அலைந்து உடல் சோர்ந்து, மனம்தளர்ந்து சுற்றில் இறையருளால் இடர் அனைத்தையும் கடந்து அந்நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றி, அதன் மூலம் பெறும் மனநிறைவில் பட்ட துயரனைத்தையும் மறக்கும் மனநிலையை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். இதே நிறைவுதான் மகேஸ்வர பூசை ஒன்றை நடாத்தி முடிக்கும்போதும் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலைதான் சுற்றுலா ஒழுங்கு செய்யும் போதும், கார்த்திகைத் திருவிழாக்கள், விசேட வைபவங்கள் போன்றவற்றை நடாத்தும் போதும் ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு எமது வருடாந்த சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் முருகனருளால் சிறப்புடன் செய்துமுடிக்க முனைந்து நிற்கின்றோம், இந்நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டு நிற்கும்போது ஏற்படும் சந்தோஷம் மறப்பதற்கோ, வார்த்தைகளால் வர்ணிப்பதற்கோ முடியாத ஒன்று. இம் மகிழ்ச்சியில் பட்டதுயரனைத்தும் புயற்காற்றில் அகப்பட்ட சருகுபோல் மறைந்துவிடும். மேற்படி பல நிகழ்ச்சிகளை நிறைவேற்றிவரும்போது எத்தனையோ எதிர்ப்புக்களை, சிரமங்களை நாம் எதிர்நோக்குகின்றோம். பொறுமையாய் இருந்தும், தெரிந்தும் தெரியாதது போலிருந்தும் சாதிக்கவேண்டிய விடயங்கள் பலவுண்டு. இந்துமாணவர் சங்கத்துடன் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு சுயநலம் போன்ற குறுகிய மனப்பான்மை விட்டு விலகுவதுடன், அனைவரையும் மதிக்கவும், பொறுமையாய் இருக்கவும் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் பக்குவம் வளரும். இறைபணி என்பதால் அனைவரும் தம்மை அர்ப்பணித்தாவது, அதனைச் செவ்வனே முடிக்கப் பாடுபடுவர். இப்பொறுமை எனும் விடயத்திலும், மற்றும் இது போன்ற பல நற்பண்புகளை வளர்க்கும் விடயங்களிலும் மேற்படி சரியைத்தொண்டுகள் எமையெல்லாம் புடமிடப்பட்ட பொன்போலாக்குகின்றது. இப்பண்புகளைக் கற்பதற்கு இதுபோன்ற வேறேரிடமோ அன்றோல் இதைவிட மற்றும் ஒரு சந்தர்ப்பமோ கிடைப்பது அரிதென்பது கண்கூடு.

பல முக்கிய விடயங்களை நிறைவேற்றுதற்கென அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிந்து, குறைகேட்கவேண்டி வருமோ எனப் பயந்தநிலையில், ஏதோ அப்பன் ஆறுமுகன் விட்டவழி என அவன்மீதே பாரத்தைச் சுமத்திவிட்டு, பணிகளைத் தொடர்ந்துள்ளேன். உண்மை

யிலேயே மனத்திறந்து சொல்கின்றேன். என்றும் அவன் தன்னைச் சரணடைந்தோரைக் கைவிடுவதேயில்லை. அக்கருமங்களையெல்லாம், யாம் அனைவரும் வியக்கும்வண்ணம் பன்மடங்கு சிறப்புடன் நடாத்திவைத்துள்ளான். உண்மையிலேயே குமரனாலயத்தில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் எம்முயற்சி மிகச்சிறிய பங்கே தவிர, மீதி முழுக்க எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் கருணையே என்பதனை என்னால் உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

யாம் எடுத்த முயற்சிகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் எல்லோரும் வியக்கும்படியாயில்லா விட்டாலும் எவ்வித குறையுமின்றி நடாத்தி முடிக்க உதவிய குழு உறுப்பினர்கட்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். சிலசமயங்களில் மேற்கொண்டு என்ன செய்வது எனத் தெரியாமல் மனந்தளர்ந்த நிலையிலெல்லாம், மன ஆறுதல் தந்தும், மற்றும் உதவியென்று கேட்டவுடன் மறுக்காமல், மனங் கோணமல் உதவி செய்த குழு உறுப்பினர்கட்கும், குறிப்பாக பெண்குழு உறுப்பினர்கள் நால்வருக்கும் என் இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மற்றும் எமது அலங்கார விழாக்கள் விசேட உற்சவங்கள் என்பவற்றுக்கு தமது பூரண ஒத்துழைப்பைத் தந்து உதவிய மாணவ மணிகட்கும் குறிப்பாக 1979—1980ஆம், 1980—1981ஆம் ஆண்டுக்கான இந்து மாணவர் சங்க உறுப்பினர்கட்கும், இந்துப்பட்டதாரிகள் மன்றத்தினர்கட்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றிகள். ஆலயத்திலேயே தங்கியிருந்தும், பூந்தோட்டத்தைப் பராமரித்தும், எங்களுக்குப் பல உதவிகள் புரிந்தும் வரும் 1979—1980ஆம் ஆண்டுக்கான செயற்குழு உறுப்பினர்க்கு நான் மீண்டும், மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மற்றும் எமக்கு உறுதுணையாயிருந்து ஊக்குவிக்கும் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், பெரும் பொருளாளர் திரு. கா. கந்தையா அவர்களுக்கும் மற்றும் பொறுப் பாண்மைக் குழு உறுப்பினர்களுக்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றிகள். பொறுப்பாண்மைக் குழுவின் பொருளாளரும், தற்போது கோவில் நிர்வகித்து வருபவருமான திரு. பொ. அரிய ரத்தினம் அவர்களுக்கும், எம்மால் இழைக்கப்படும் பிரச்சினையனைத்தையும் இன்முகத்துடன் பொறுத்து எம்மோடு ஒத்துழைத்து எம்மனைவரின் மனத்தையும் கவர்ந்த குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் பூசகரான திரு. குமாரசாமி ஐயர் அவர்களுக்கும் என் அன்பு கலந்த மனப்பூர்வமான நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகட்டும்.

“முருகா! என்கடன் (உன்)பணி செய்து கிடப்பதே.”

இந்து மாணவர் சங்க 29ஆவது செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை — 81/82

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்துமாணவர் ஒன்றியமான இந்து மாணவர் சங்கத்தின் 29ஆவது செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கையினைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமிதமடைகின்றோம்.

கடந்த 28 வருடமாக இந்தச் சங்கம் மேலும் மேலும் முன்னேற்றமடைந்துவந்துள்ளதை அறிவோம். இவ்வருடம் அது மேலும் சிலபடிகள் முன்னேறியிருக்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

எங்கள் நிறைவிற்காகவும் உங்களது திருப்திக்காகவும் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை அசைபோட்டுப் பார்க்கிறோம்.

18 - 5 - 1981 வைகாசி விசாக உற்சவம் :

இன்றுதான் நாம் எமது கடந்த வருட செயற்குழுவிடம் இருந்து சங்கத்தின் பொறுப்புக்களைப் பெற்றுக்கொண்டோம். இரண்டு வருட சங்கங்களும் நிறைந்து செயற்பட்டதாலோ என்னவோ அன்றையதினம் திருவிழா மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது.

19 - 6 - 1981 வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டம் :

இன்றுதான் எமது சங்க உறுப்பினர்கள் அனைவர் முன்னிலையிலும் நாம் பொறுப்புக்களை உரிமையுடன் பெற்றுக்கொண்டோம். முன்னைய செயற்குழுவினர் ஆண்டறிக்கை வருடாந்த வரவுசெலவு அறிக்கை முதலியவற்றைச் சமர்ப்பிப்பதுடன் எம்மையும் பொறுப்புக்களுள் ஈடுபடுத்திவிட்டிருந்தனர்.

21 - 6 - 1981 புதிய மாணவர் சிரமதானம் :

1980/81 கல்வி ஆண்டின் புதிய மாணவர்கள் உதவியுடனும் சில சிரேஷ்ட மாணவர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் இந்தச் சிரமதானம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. இதன்போது கோயிலைத் துப்புரவாக்கியதுடன் குறிஞ்சிமலைச் சாரலில் ஒரு பூந்தோட்டத்தையும் அமைத்தோம். இந்தக் கைங்கரியத்தில் உதவிய புதிய மாணவர்கட்கும், சிரேஷ்டமாணவர்கட்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

தொடர்ந்து ஆனிஉத்தர நடேசர் அபிடேகம், ஆடிப்பூரம், கிருஷ்ண ஜயந்தி, விநாயகர் சதுர்த்தி போன்ற விசேட விழாக்கள் சிறப்புறவே கொண்டாடப்பட்டன.

28-9—8-10-81 நவராத்திரி தினம் ஒன்பதும் மாலை விசேட பூசையுடன் கொண்டாடப்பட்டது :

28-10--2-11-81 ஸ்கந்தசஷ்டி விரதம் :

கோயிலில் ஆறுநாட்களும் மாலைநேர விசேட பூசையைத் தொடர்ந்து ஸ்கந்தசஷ்டிக் கவசப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

3 - 11 - 1981 திருக்கல்யாண உற்சவம் :

முன்னையவருடங்களைவிட இம்முறை திருக்கல்யாண உற்சவச் சடங்குகள் ஆசாரமுறைப்படியும் வெகுவிமரிசையாகவும் நடாத்தப்பட்டமை குறிப்பிடப்படக் கூடியது. இச்சடங்குகளைப் புதுப்பொலிவுடன் நடாத்தித்தந்த

எமது கோயில் அர்ச்சகர் திருவாளர் குமாரசாமிஜயர் அவர்கட்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக: திருக்கல்யாண சடங்குகள் முடிந்ததும் முத்துக் குமாரசாமி வள்ளி, தெய்வானை சமேதரராய் திருவுலாவந்த காட்சி இன்றும் எம் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றது.

அடியார்கட்கு கோவில் மடத்தில் இரவு உணவும் பரிமாறப் பட்டது.

22 - 11 - 1981 புதிய மாணவர் கிரமதானம்:

81/82ஆம் கல்வி ஆண்டின் புதிய மாணவர்களின் உதவியுடனும் சில சிரேஷ்டமாணவர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் இந்தச்சிரமதானத்தை நடாத்தி முடித்தோம். இதில் கலந்து உதவிய சகலர்க்கும் எமது சங்கத்தின் சார்பில் நன்றிகள் உரித்தாம்.

27 - 11 - 1981 புதிய மாணவர் வரவேற்பு:

81/82 கல்விஆண்டின் புதிய மாணவர்களை வரவேற்கும் விழாவாக இது அமைந்திருக்கிறது. விசேட பூசையினைத்தொடர்ந்து புதிய மாணவர்களது கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இக்கலைநிகழ்ச்சிகட்கு உதவிய சிரேஷ்ட மாணவர்கட்கும் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிய புதியமாணவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து அனைவர்க்கும் இராப் போசனம் வழங்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து திருவெம்பாவை, நடேசர் அபிடேகம், தைப்பொங்கல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளும் வழமைபோல் கொண்டாடப்பட்டன.

23 - 1 - 1982 திருத்தல யாத்திரை:

இவ்வருடம் திருத்தலயாத்திரையாக நாம் திருக்கோணமலை கோணேசர் கோயிலுக்குச் சென்றுவந்தோம். இந்த யாத்திரையில் ஐந்து விரிவுரையாளர்களும் நாற்பத்துஐழு மாணவர்களும் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார்கள். யாத்திரையில் கலந்துகொண்டவர்க்கும் பல்வேறு வழிகளில் யாத்திரையில் உதவிய எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்கட்கும் அவர்களது சகாக்கட்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

29 - 1 - 82 அலங்கார மகோற்சவ ஆரம்பம்:

முதலாம் நாள் உற்சவத்தினை திரு. S. சுப்பையாவும், இரண்டாம் நாள் உற்சவத்தைத் திரு. அ. நல்லதம்பியும், 3ஆம் நாள் உற்சவத்தை பேராதனை சாந்தி ஸ்ரோஸும், 4ஆம் நாள் உற்சவத்தை கண்டி நாஷனல் ரேடியுங் காப்பரசேன் ஸ்தாபனத்தாரும் உபயமேற்று மிகச் சிறப்பாக நடத்தித்தந்தனர்.

5ஆம் நாள் உற்சவம் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தினரின் உபயமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அத்தினத்தில் இடம்பெற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகளுடன் இலங்கை வாளுவி பாடகி செல்வி சுப்புலட்சுமி வெங்கட்ராமன் அவர்களின் விசேட இசைநிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது.

6ஆம் நாள் உற்சவத்தினைப் பேராதனை அரச விவசாய, மிருக வைத்தியத் துணைக்கள ஊழியர்களின் உபயமாகக் கொண்டாடினோம்.

7ஆம் நாள் உற்சவம் பொறியியற்பீட மாணவர்களின் உபயமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பகல் சங்காபிஷேகமும் இரவு விசேட கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளில் மலையக முன்னணிக்

கலைஞர்களின் நாதஸ்வர தவில் கச்சேரி, யாழ்ப்பாண நுண்கலைப்பீட மாணவி செல்வி பராசக்தி சிவலிங்கத்தின் கலைநிகழ்ச்சி ஆகியவையும் வெளி நிகழ்ச்சிகளாக இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வள்ளி தெய்வானை சமேத ஆறுமுகசாமியாய் எம்பெருமான் அன்று தாமரைப்பூவில் எழுந்தருளியது தேவலோகத்திலிருந்தே வந்தது போல இருந்தது என்றும் மறக்க முடியாத காட்சியாகும். 8ஆம், 9ஆம் உற்சவங்கள் முறையே பேராதனை, கண்டி இந்து வர்த்தகர்கள் உபயமாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

10ஆம் நாள் (இறுதி) உற்சவம் தைப்பூசவிழாவாகும். இதனைப் பல் கலைக்கழக பட்டதாரிகள் மன்றத்தின் உபயமாகச் சிறப்புற நடாத்தினார்கள். காலை சங்காபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டது. மாலை கலைநிகழ்ச்சிகளில் பட்டதாரிகள் திரு. ரமணன், ரவீந்திரன், செல்வி ரஞ்சினி ஆகியோரின் இசை நிகழ்ச்சியும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருவிக்கப்பட்ட இணுவில் சிவபாதம் குழுவினரின் நாதஸ்வரக் கச்சேரியும் இடம்பெற்றது. நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன இந்துசமய நிகழ்ச்சிகட்குப் பொறுப்பாயுள்ள திருவாளர் ஹரிஹர சர்மா அவர்கள் கூடஇருந்து ஒலிப்பதிவு செய்திருந்தார். பூசையின் பின் முருகன் வள்ளி, தெய்வானை சமேதராய், விநாயகப்பெருமான், அம்பாள் இராஜேஸ்வரி மூன்று வாகனத்திலும் ஒருங்கே பலனிவந்த காட்சி இன்றும் நெஞ்செல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றது.

ஒலிப்பதிவு செய்த நிகழ்ச்சிகளை மேலும் சிறப்புறத் தொகுத்து 15-2-82 அன்று சேவை ஒன்றில் மாலை 6-30 மணிக்குக் குறிப்பிடப்பட்ட படி அதை ஒலிபரப்பி எம்மை மேலும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருந்தார். அவருக்கும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

2 - 2 - 1982

மணவாளக் கோலத் திருவிழா :

இவ்வருடம் இத்திருவிழா விஞ்ஞான, கலைப்பீட மாணவர்களால் கூட்டாகச் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. கோவில் புனருத்தாரண தினமான இத்தினமே மணவாளக் கோல தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. காலை சங்காபிஷேகமும் மாலை திருவூஞ்சலும் இடம்பெற்றன. பின்னர் பக்தர்கட்கு இரவு உணவும் பரிமாற்றப்பட்டது.

22 - 2 - 1982

மஹா சிவராத்திரி :

வழமைபோல இவ்வருடமும் சிவராத்திரி நான்கு ஜாமப் பூசைகளுடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பூசைகட்கு இடையிடையே கலை நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. இவற்றுள் கண்டி உயர்தரக் கல்லூரி மாணவர்கள் வழங்கிய 'கண்ணப்பர்' எனும் வில்லுப்பாட்டு அனைவரது மனதையும் கவர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் கண்டி றினிற்றி (Trinity) கல்லூரி மாணவர்கள் வழங்கிய இசைநிகழ்ச்சியும் வெகு சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. மற்றும் பழக்கலக்கழக மாணவ மாணவிகள் கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. அத்துடன் 79/80 செயற்குழுவினர் வழங்கிய பக்திப் பாடல் நிகழ்ச்சி மிகவும் சிறப்புற அமைந்திருந்தன.

இந்நிகழ்ச்சிகளுடன் ஆசிரியர் திரு. நவரத்தினமும் அவரது திருமதியாரும் வழங்கிய பாடல் நிகழ்ச்சியும் மனதைக் கவரும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

இந்நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியமைக்கு எமது சங்கத்தின் சார்பில் நன்றிகள் என்றும் உங்களுக்கு உரித்தாகுக.

11 - 4 - 1982 யாழ்ப்பாணக் கலை நிகழ்ச்சி :

குறிஞ்சிக் குமரன் கோவிலின் வருவாய் குறைந்துகொண்டு போவதனால் கோவிலைச் சரிவர நிர்வகிக்க முடியாது இருப்பதனால் நிலையான வைப்பில் போதுமான ஒரு தொகையை இட்டு அதில் வரும் வட்டிப் பணத்தைக் கொண்டு கோவிலை நிர்வகிக்கும் திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்டமாக யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 11 - 4 - 82 கலை நிகழ்ச்சி ஒன்று நடாத்தப் பட்டது. அதற்கு யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவு தலைவர் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்கள் பிரதமவிரும்பின ராகக் கலந்து சிறப்புத்தரம் இந்நிகழ்ச்சியில், இராமநாதன் நுண்கலைப்பிரிவு விரிவுரையாளர் திருமதி. ஞானமங்கை பத்மசிகாமணியின் மாணவிகளின் வாத்திய விருந்தும் நுண்கலைப்பிரிவு மாணவி செல்வி பராசக்தி, சிவலிங்கத் தின் இன்னிசை விருந்தும், செல்வி வி.விஜயேந்திரா, செல்வி சி. வேல்ஆனந் தன் ஆகியோரின் நடன விருந்தும் வேல்ஆனந்தன் குழுவினரின் நாட்டிய நாடகமொன்றும் இடம்பெற்றன.

ரூபா பதினையாயிரத்துக்கும் அதிகமான வருவாயைத் தேடித் தந்த இந்நிகழ்ச்சிக்கு நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்வதிலும் நுழைவுச் சீட்டு விற்பதிலும் வேறுபல வழிகளிலும் உதவி செய்த எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்கட்கும் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கட்கும் ஏனையோர்க்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

இவற்றுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது மாதக் கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர் அபிடேகங்கள் ஆகியனவும் எமது கோவிலில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. வெள்ளிதோறும் மாலைப் பூசை விசேட பூசையாக நடாத்தப்படுகிறது. பூசையைத் தொடர்ந்து பஜனை நடாத்தப்பட்டுவருகின்றது. இப்பஜனையினைச் சிறப்பாக நடாத்தித் தரும் பொறியியற் பீட போதாளசிரியர் திரு. சக்திதாசன் அவர்கட்கு எம் மனம் நிறைந்த நன்றியறிதலைக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

மேலும் எமது கோவில் உபயங்களை நடாத்த வரும் வியாபாரப் பிரமுகர்கட்கும், மற்றும் நபர்கட்கும், கோவில் வளர்ச்சியில் கண்ணுயிருந்து உதவிவரும் சகலர்க்கும் எம் மனம் நிறைந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். தங்கள் நற்பணி என்றும் குமரனுக்காய்த் தொடர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு எமது சங்கத்தைக் கடந்த ஒருவருட்காலமாக நடாத்துதலில் எம்முடன் ஒன்றாய் நின்று உழைத்த சகலர்க்கும், உதவிகள் புரிந்த அன்பர்கட்கும், மனம் கோணுது நிகழ்ச்சிகட்குப் பக்க வாத்தியம் வாசித்து உதவியவர்க்கும், மற்றும் நாம் குறிப்பிட மறந்த சகலர்க்கும் எமது செயற்குழுவின் சார்பில் மனம் நிறைந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். குமரன் அருள் கிட்டுவதாக !

நன்றி — வணக்கம்.

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

செல்வன் S.S. குகதாசன்
செல்வி சிவகுமாரி அருணாசலம்
இணைச் செயலாளர்கள்
81/82 செயற்குழு

நன்றி மறப்பது நன்றன்று!

- * இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர கட்டுரை, கவிதைகள் தந்துதவிய பெரியார்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவ நண்பர்கள் அனைவருக்கும்,
 - * விளம்பரம் என்ற பெயரில் மலர் அச்சிடும் பணத்தைத் தந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும்..
 - * விளம்பரம் சேகரிப்பதற்கு எம்முடன் உழைத்த நண்பர்கள் பலருக்கும்.
 - * வாழ்த்துரை தந்துதவிய விரிவுரையாளர்களுக்கும்,
 - * மலர் வெளிவர ஒத்துழைத்த நண்பர்களுக்கும்,
 - * இம்மலரைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுதவிய சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தாருக்கும்,
 - * எமக்கு வேண்டியபோது புத்திமதி கூறி எம்மை ஊக்குவித்து உற்சாகமுட்டி அச்சிடும் முற்பணம் தந்துதவிய எமது பெரும் பொருளாளர் திரு. க. கந்தையா அவர்களுக்கும்
- எமது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்து எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானின் திருஅருட்பார்வை கிடைத்ததையிடும், கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் வணங்குகிறேன்.

சு. அபயகரன் ஜனகன்
இதழாசிரியர்
இந்து மாணவர் சங்கம்.

With The Best Compliments
of

KALYANI STORES
No. 55, Brownrigg Street,
KANDY

*With The Best Compliments
of*

Lanka Motor Spares

**46, PERADENIYA ROAD,
KANDY**

PHONE: 2539

Only One in Kandy!
Pure Vegetarian Hotel!!

Please Visit

“Sri Ganeshananda”
(Brahmins Hotel)

42, Peradeniya Road,
KANDY

Phone : **3489**

MANAMAGAL JEWEL PALACE
FOR LASTING PRIDE & SATISFACTION
IN JEWELLERY

No. 91, Sea Street,
COLOMBO 11

Phone : **31409**

NADARAJAH'S
Distributors of: Velona DM, MKC Products
(Banians, Shirts & Tee Shirts)

35 - 1/6 ; 3rd Cross Street,

COLOMBO II

PHONE: 547441

With the Best Compliments
of

DILKA GROUPS

2ND FLOOR

202A, Hospital Road,

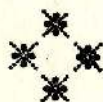
JAFFNA.

- **QUALITY PHOTOGRAPHERS**
- **SPECIALISTS IN WATCH REPAIRINGS**
- **EXPERTS IN REPAIRING RADIO & T. V. & ALL
KIND OF ELECTRICAL EQUIPMENT**

DIAL: 8174

*With the best Compliments
of*

K. S. K. BROTHERS

Prop: K. A. KANDANAINAR

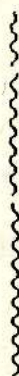
86, Colombo Street,

KANDY.

Dial: 2548

With the best Compliments

of

சரஸ்வதி ஸ்ரோஸ்

90, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

போன் : 2104

பழைய காட்ஸ்

76, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

போன் : 3654

சிவாஜி எம்போறியம்

69, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

போன் : 3712

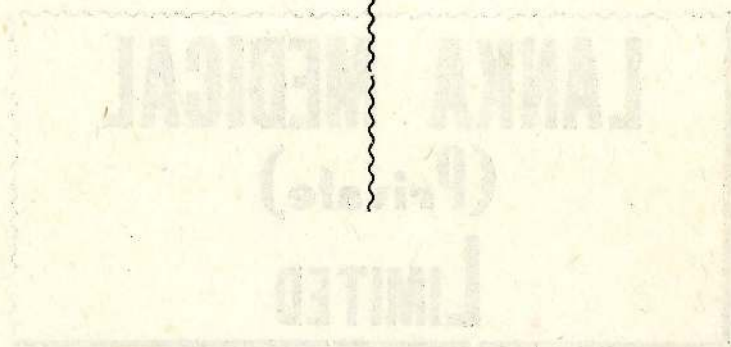
LANKA MEDICAL
(Private)
LIMITED

KANDY.

T. P: 2030
4453

With the best Compliments

of

SRI MURUGAN'S

94, Colombo Street,

KANDY.

With the Best Compliments
from

Well Wisher

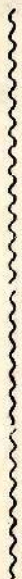
மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம் யாழ்ப்பாணம்

க. கனகராசா

சமாதான நீதவான்

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்
யாழ்ப்பாணம்

With the Best Compliments
of

M. P. Veeravagu & Co.

60, Perakumba Street, KURUNEGALA.

PHONE: 327

மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Phone : 604

114, யாழ் வீதி,
கிளிநொச்சி,

Phone: 298

குருநாகலில்
கண்டி பஸ்திரிப்புக்கு அருகாமையில்
சிறந்த சுத்தமான சைவ
சிறுறுண்டி வகைகளுக்கு

விஜயா கபே { ஈஸ்வரி கபே (8)

90, புத்தளம் வீதி,

இல, 5, மலிய தேவ வீதி,

குருநாகல்.

குருநாகல்.

தமிழனின் இருகண்கள் தமிழும் சைவமும் இவை இரண்டும்
ஒளி பெற, காலச்சக்கரத்தின் எத்தனையோ வேதனை
சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் அயராது மனந்தளராது
உழைக்கும் “இந்து தருமம்” நீடுழி வாழ
வாழ்த்துகின்றோம்.

யாழ்-திறம் யானைமார்க் கருட்டு, புகையிலை மற்றும் சாய்ப்புச்
சாமான்கள் சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள

க. கந்தையா

இல, 3, பிரதான வீதி,

குருநாகல்

உரிமையாளர் : வி. சி. மூர்த்தி

With the Best Compliments

of

Rajeswary Stores

Prop: V. A. CHELLIAH & SONS

NO. 57, MAIN STREET,

Kurunegala.

நல் வாழ்த்துக்கள்

ஜி. எச். ஏ. டி. சீல்வா அன் கோ

வவுனியா

மோட்டார் உழவுயந்திர உதிரிப்பாகங்கள்
ஆகியவற்றிற்கு

தேவகுண அன் கோ

கண்டி வீதி,

வவுனியா.

With Best Wishes From

SONY

SOLE DISTRIBUTORS :

SIEDLES CINERADIO

9 & 10, CONSISTORY BUILDING

FRONT ST.,

COLOMBO-11.

With the best Compliments
from

Rajaa Silk House

**44, BAZAAR STREET,
BATTICALOA.**

Phone: 065—2055

நம்பிக்கைக்கும் !

உத்தரவாதத்திற்கும் !!

தற்காலத்திற் கேற்ற நவீன மோஸ்தரில்

தங்க, வைர, ஆபரணங்கள்

தெரிவு செய்யச் சிறந்த இடம்

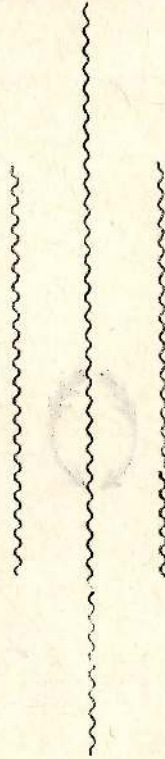
எஸ். கே. எஸ். அன் சன்ஸ்

10, மூன்றாம் குறுக்குத்தெரு,

திருக்கோணமலை.

With the best Compliments

of

N. A. Markandu & Bros.

**191, CENTRAL ROAD,
TRINCOMALEE.**

ஜெகநாதன் காட்வயர் ஸ்ரோஸ்

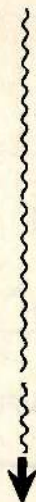
இரும்பு கட்டிடச் சாமான்களுக்கு
ஜெகநாதன் காட்வயர் ஸ்ரோஸ்
விஜயம் செய்யுங்கள்.

JEGANATHAN
Hardware Stores

196, Ahambaram's Road,
TRINCOMALEE.

With the best Compliments

of

VEERABALAN CO.

*General Hardware Materials
&
Electrical Goods*

**NO. 192, MAIN STREET,
TRINCOMALEE.**

Telephone: 580

திருகோணமலையில்,

உங்களின் கட்டிட தேவைக்கான சகல
பொருட்களுக்கும் எஸ்லோன் பைப்
வகைகள், C. I. C. பெயிண்ட் வகை
கள், டிராக்டர், வாகன உதிரிப் பாகங்
களுக்கும் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

*
நியூ கோபால் கம்பனி

28, கடல் காட்சி வீதி,

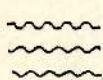
திருகோணமலை.

தொலை பேசி: 619

The Fashion Sarees House for
Ladies & Gents

&

Photostat Copying Service

Renukaa Textiles

**76, COLOMBO STREET,
KANDY.**

SRI LANKA

T. P. 4069

With Best Compliments

from

V.K.M. Nagalingam & Sons

**Jewellers; Radio, Television & Watch Dealers,
KANDY.**

KRISHNA STORES

161, 163, Colombo Street,
KANDY.

Jaffna Stores

51, Yatinuwara Veediya,
KANDY.

SAROJINI STORES

164, Colombo Street,

KANDY.

Sri Muthumari Stores

150, Colombo Street,

KANDY.

T. P. 3241

Latha Jewellers

No. 27, Kolugodella Veediya.

KANDY.

GEMINI STORES

36, Trincomalee Street,

KANDY.

T. P. 4119

Siva Brassware

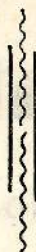
No. 170 A

Colombo Street,

KANDY.

T. P. 2294

Island Forage Stores

205, Colombo Street

KANDY.

Dial: 3330

CHANDRA STORES

207, Colombo Street,

KANDY.

Dial: 4136

Sri Lekah Jewellers

55, Yatinuwara Vidiya,

KANDY.

Dial: 4226

ROWLAND TRADING COMPANY

88, D. S. Senanayaka Veediya

KANDY

T. P. 08/3317

Lanka Electrical

Kandy

**FOR A SATISFYING PHARMACEUTICAL
SERVICE IN ALL YOUR
PHARMACEUTICAL REQUIREMENTS**

VISIT:

Kandy Medicals

WHOLESALE & RETAIL CHEMISTS

No. 96, D, S. Senanayake Veediya,

Kandy

DIAL: 08-2563

Distributors for :

THE STATE PHARMACEUTICALS CORPORATION OF SRI LANKA

Central Hardwares

39, Colombo Street,

KANDY

Kandyan Trading Cor.

KANDY COMMERCIAL COMPANY

No. 228, Colombo Street,

Kandy

Phone: 3569

RAJA STORES

89, 91, Colombo Street

Kandy

United Hardwares

67, D. S. Senanayake Vidiya
Kandy

Dial: 4584

COMMERCIAL HARDWARE STORES

65 & 67, Colombo Street,
Kandy

T. P. 3988

NATIONAL TRADING CORPORATION

10, Trincomalee Street,

Kandy

Karunanithy & Co.

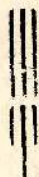
No. 122, Colombo Street,

Kandy

T. P. 2537

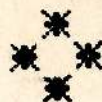
Sellams and Sons

No. 2, Horawapotana Road,
Vavuniya.

Orthorised dealers for
HONDA Motor Cycle and
Spares for Stafford Motor
Company Limited.

*Best Compliments
from*

Vavuniya Printers

Horawapotana Road,
VAVUNIYA.

Phone: 289

அன்பளிப்பு

அம்பாள் கபே

வவுனியா.

அன்பளிப்பு

நியூ வேல் கபே

ஹோறவப்பொத்தானை ரோட்,
வவுனியா.

With the best Compliments
of

N. P. Vinayagamoorthy & Sons

No. 150, Bazaar Street,
VAVUNIYA.

Dealers in Agro Chemicals.

Best Compliments
from

Raj Trades

Bazaar Street,
VAVUNIYA.

அன்பளிப்பு

சீவா பிறதர்ஸ்

கடை வீதி,
வவுனியா.

With the Best Compliments

from

COLOMBO HOUSE

139, Bazaar Street,

VAVUNIYA

With the Best Compliments

from

**Rasalakshmi
Jewellers**

145, Bazaar Street,

VAVUNIYA

With the Best Compliments

from

'KRISHNARAJ'

Textiles & Fancy goods

40, Bazaar Street,

VAVUNIYA

Best Compliments

from

**RAJAH
CREAM HOUSE**

50, Model Market,

VAVUNIYA

With the best Compliments

from

Mayuran Traders

No. 1, Bus Stand,
VAVUNIYA.

With the best Compliments

from

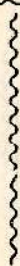
Fertilizer Stores

வேங்கடேஷ்வரன்

ஏஜென்ஸ்

51, கந்தசாமி கோவில் வீதி,
வவுனியா.

அன்பளிப்பு

தேன் சுரபி

குளிர்பான சிற்றுண்டி அகம்

கடை வீதி,

வவுனியா.

With the best Compliments
from

**Building Materials
Corporation**

Kumaran Traders

(Regd. No. 1333)

Aut B. M. C. Dealers

176 / A, Kandy Road,
VAVUNIYA.

With the best Compliments

from

KUGAN RICE MILL

272, Mannar Road,

Vavuniya

அன்பளிப்பு

செல்வர், அலுமினிய பாத்திரங்கள்

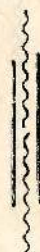
விற்பனையாளர் :

“அருள்ஸ்”

21, நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி

அன்பளிப்பு

கெளரி

19, நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி

அன்பளிப்பு

ச ண் மு கா

நகை வியாபாரம்- அடைவு நிலையம்

301, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

YAPPAN
Jewellers

64, Kannathiddy Road,

JAFFNA.

✱

Phone : 518

❧ ராமகிருஷ்ணஸ் ❧

140, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

✱

சிலின்டர் - றிபோறிங், பொலிசிங், றிசிலீவிங்
போன்றன சிறந்த முறையில் செய்து தரப்படும்.

T. P. 7179

தந்தி: "குருதேவ்"

Senthuran Trading Co.

New No. 313, K. K. S. Road,
JAFFNA.

T. P. 8139

வெங்கடேஸ்வரா
ஸ்ரோர்ஸ்

97, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

Malayan Cafe

36, 38, Grand Bazaar,
JAFFNA.

T. P. 8074

AMIYR TEX

No. 73, Grand Bazaar,

JAFFNA.

T. P. 7021

With Compliments

from

**Samudra
Traders Ltd.**

23/2, Stanley Road,

JAFFNA.

T. P. 7236

Telegrams: SAMUDRA

Northern Industries

112, Stanley Road,

JAFFNA.

Phone: 7158

E. S. Perampalam

GENERAL MERCHANT

50, Kasthuriar Road,
JAFFNA.

**K. A. Chinniah &
Sons**

Dealers in:

**Bootware, Accessories &
Leather**

22, Kasthuriar Road,
JAFFNA.

With the best Compliments
of

Rajah Cream House

36, Kasthuriar Road,
JAFFNA.

**கணபதி
ஸ்ரோர்ஸ்**

யாளை
மார்க்

✱

நல்லெண்ணெய்

சுத்தமான இலங்கை எள்ளில்
சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்டது.

தொகையாகவும், சில்லறையாக
வும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கணபதி ஸ்ரோர்ஸ்

18, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நியூ விக்ரேஸ்

யாழ்ப்பாணம்

தொலை பேசி: 7804

BRILLIANT ACADEMY

தம்பசிட்ட வீதி,

பருத்தித்துறை.

GR. 6, 7, 8, 9, G. C. E. (O/L)

ஆகிய வகுப்புக்களும்

விசேட ஆங்கில வகுப்புக்களும் (*Spoken English*)

நடைபெறுகின்றன.

Kugan Studio

Point Pedro.

கலர் வீடியோ படம்

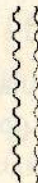
பிடித்தல்

கலர், படம் பிடித்தல்

Bullion House

111 C, Kasthurir Road,

JAFFNA.

ஓடர் நகைகள்

குறித்த காலத்தில்

உத்தரவாதத்துடன் தரப்படும்

Dial: 7416

கே. கே. வி.

யாழ்ப்பாணம் நகை மாளிகை

தங்க, வைர நகை வியாபாரம்

82 / 4, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

CEEVA BANGLES STORES

B 8, MODERN MARKET, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

எவர்சில்வர் பாத்திரம், கவரிங் கோல்ட், டொலர் அலுமினியம்,
CV பாட் அலுமினியம், இனாமல், அலுமினிய வார்ப்பு சாமான்களும்,
கண்ணாடி வளையல், பிளாஸ்டிக் வளையல்களும், கவரிங் நகைகளும்,
சுடுதண்ணீர் போத்தல்களும், டோர்ச் வகைகளும், வாசனைப்
பொருள்களும், குடைகளும் மற்றும் வீட்டுப் பாவனைக்குரிய
எல்லாப் பொருள்களும்,

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[பரதநாட்டிய செற் வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.]

ஜீவா பாங்கிள்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

B 8, நவீன சந்தை, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Home Finance Ltd.

Jaffna Branch,

JAFFNA

Home D Lites

7, Model Market Show Room,
Hospital Road,
JAFFNA.

SHARP PHOTO STAT COPYING HOUSE

Telephone: 8215

இந்து தருமம் செழித்தோங்க

எமது ஆசிகள்

கௌரி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

155, 156, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

✱

உழவு யந்திர, நீர் இறைக்கும்
யந்திர மோட்டார் உதிரிப்
பாகங்கட்கு நாடுங்கள்

✱

இளையதம்பி & சன்

13, நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி

சைவமும் தமிழும்
வளர்வதற்குத் தலமாக விளங்கும்
குறிஞ்சிக் குமரன்
இந்து மாணவர் சங்கம் மேலும்
சிறப்படைய வாழ்த்துகிறோம்.

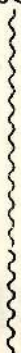
✱

சிவம் மெடிக்கல் ஸ்ரோஸ்
&
புத்தகசாலை

✱

கச்சாய் டிரூட், சாவகச்சேரி.

அன்பளிப்பு

கைத்தறி மாளிகை

டச்சு வீதி,

சாவகச்சேரி.

அன்பளிப்பு

**செல்வத்துரைப் பத்தர்
தங்கராஜா**

சீவா ஜுவலர்

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

With Best Compliments

from

K. S. R. & COMPANY

General Merchants & Commission Agents

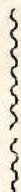
17, 4th Cross Street,

Colombo-11

Phone: 26373

With Best Compliments

from

Kala Jewellery

61, Sea Street,

Colombo-11

Phone: 33686

With best Compliments
from

Sakthi
Nool Nilayam

Trinco Road,
BATTICALOA.

T. Phone: 2103

நல்வாழ்த்துக்கள்

ஜோதி நகை மாளிகை

42, பிரதான வீதி,

மட்டக்களப்பு.

With best Compliments from

Dr. & Mrs. Gnanapracasam
&
Family

No. 7, Lake Road,
Batticaloa.

Telephone: 065 - 2220

With the best Compliments
of

N. MUTHULINGAM

56, Puttalam Road,
KURUNEGALA.

James Medical Hall

5, College Street,
TRINCOMALEE
(CEYLON)

With the best Compliments
of

VIGNESWARAN'S

No. 60, Puttalam Road,
KURUNEGALA.

அன்பளிப்பு

✱

உழவு யந்திர, நீர் இறைக்கும்
யந்திர மோட்டார் உதிரிப்
பாகங்கட்கு நாடுங்கள்

✱

இளையதம்பி & சன்

13, நவீன சந்தை,

சாவகச்சேரி

சைவமும் தமிழும்
வளர்வதற்குத் தலமாக விளங்கும்
குறிஞ்சிக் குமரன்
இந்து மாணவர் சங்கம் மேலும்
சிறப்படைய வாழ்த்துகிறோம்.

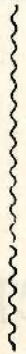
✱

சிவம் மெடிக்கல் ஸ்ரோர்ஸ்
&
புத்தகசாலை

✱

கச்சாய் ட்ரேட், சாவகச்சேரி.

அன்பளிப்பு

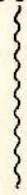

கைத்தறி மாளிகை

டச்சு வீதி,

சாவகச்சேரி.

அன்பளிப்பு

**செல்வத்துரைப் பத்தர்
தங்கராஜா**

சீவா ஜுவலர்

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

With Best Compliments

from

K. S. R. & COMPANY

General Merchants & Commission Agents

17, 4th Cross Street,

Colombo-11

Phone: 26373

With Best Compliments

from

Kala Jewellery

61, Sea Street,

Colombo-11

Phone: 33686

With the best Compliments
of

Rajah Company

No. 34, Esplanade Street,
Kurunegala

Dial: 389

With Best Compliments
from

S. A. SELVANAYAGAM & SONS

Batticaloa

With the best Compliments
of
Rajeswary Stores

AGENTS FOR
UNION (CARBIDE) CEYLON LTD.
CEYLON NUTRITIONAL FOODS LTD.
H. DON CAROLIS & SONS LTD.
(Elephant Matches)

Prop: **K. K. SHANMUGAM**

No. 19, 21, Trinco Road,
BATTICALOA.

T'Phone: 2035

Branch: EASTERN AGENTS
Batticaloa.

நல்வாழ்த்துக்கள்!

பொ. சுப்பிரமணியம் அன் சன்ஸ்

பவுன், தங்க நகை வியாபாரம்

11, பஜார் வீதி

:

மட்டக்களப்பு

அன்பளிப்பு

வத்சலா ஜுவல் பெலஸ்

எவர் சில்வர் பாத்திரங்கள், பவுண் தங்க நகை வியாபாரம்

182, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11.

போன் : 32819

Letchumi Jewellers

No. 111, Sea Street,
COLOMBO 11

Phone: 36862

Hilltop Holiday Inn

No. 51, Highlevel Road,
Homagama.

Phone: 0793 - 297

Letchumi Jewellers

No. 43, Colombo Road.
Kaluwella, Galle.

Phone: 09-2423

Letchumi Jewellers

No. 42, Colombo Road,
Kittangi, Galle.

அன்பளிப்பு

ரஜா ஸ்கூட்யோ

மட்டக்களப்பு

*With Best Compliments
from*

HATTON TEA HOUSE

No. 4, 1st Cross Street,

BATTICALOA

*With Best Compliments
from*

GANESHAN STORES

13, Central Road,

BATTICALOA

*With Best Compliments
from*

HOTEL SING FISH

TOURIST HOTEL

43B, Station Cross Road,

BATTICALOA

இந்துமாணவர் சங்கப் பெரும் பொருளாளரின்

வாழ்த்துரை

பேராதனை இந்து மாணவர் சங்கத்தினரால் வருடாந்தம் செய்து வரும் சேவைகளில் இந்து தரும வெளியீடும் முக்கியமானதொன்றாகும். இந்து தரும வெளியீட்டின் மூலம் இந்துசமயம் வளரவும், இறைபக்தி வளரவும், இவ்வாலயத்தில் உள்ள பிரச்சினைகளை வெளியில் உள்ளோர்க்கு விளக்கவும், எதிர்காலத்தில் இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருவோர்க்கு இவ்வாலயத்தின் மகிமையை எடுத்துக் கூறவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே இதனை இந்து மாணவ மன்றத்தினர் வருடாவருடம் வெளியிட்டு வருகின்றனர். இப்பணியை இவ்வாண்டில் இயங்கிய மன்றத்தினரும் பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் வெளியிட முன்வந்தமையையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு இவர்களின் பல்வேறு பணிகளையும் பாராட்டுகிறேன். எதிர்காலத்திலும் இந்து மாணவர் சங்கத்தின் பணி தொடர குறிஞ்சிக்குமரன் அருள்வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

பொருளியற்றுறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

கா. கந்தையா

இம்மலர், சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் சங்கத்திற்காக, பருத்தித்துறை தும்பளையைச் சேர்ந்த திரு. வீ. விஜேந்திரா அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது. — 4751/4-82